This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

600097145W

SUPPLEMENTUM
AD BREVIARIUM ROMANUM,

CONTINENS

OFFICIA NOVA ET NOVISSIMA

QUAE

IN EDITIONIBUS ANTIQUIORIBUS
JAM AB ANNO 1740 IMPRESSIS
TAM IN CORPORE BREVIARII QUAM IN EJUS APPENDICE
DESIDERANTUR.

PRAECEDUNT

PSALMI ALIAQUE COMMUNIA
PRO HORIS CANONICIS

IN FESTIS PER ANNUM
CUM
OFFICIO COMMUNI B. M. V.

PRO MAJORI RECITANTIUM COMMODITATE.

CUM APPROBATIONE EPISCOPALI.

CAMPODUNI.
EX TYPOGRAPHIA OLIM DUCALI, NUNC J. KOESELIANA.
MDCCCLXVIII.

BIBLIOTHECA BODLEIANA
138. f. 79.

REVERENDISSIMI AC ILLUSTRISSIMI
DOMINI DOMINI
PANCRATII
EPISCOPI AUGUSTANI
VICARIUS IN SPIRITUALIBUS GENERALIS.

Cum hoc Supplementum ad Breviarium Romanum Festa nova, necnon novissima ab anno 1740 ad hanc usque horam complectatur, id quod multis sacerdotibus, quibus antiquiora tantum Breviaria ad manus exstant, dubitatione sublata maxime erit exoptatum, auctoritate Officii nostri editionem praesentem, quae justis Ecclesiae mandatis respondet, rite hisce approbamus.

Quorum in fidem has literas sigillo nostro munitas dedimus.

Augustae Vindelicorum, 21. Decemb. (Sabbato Quat. Temp.) anno Domini 1867.

Dr. Laurent. Clem. Gratz,

Ecclesiae cathedr. August. Canonicus, atque Vicarius in Spirit. generalis.

(L. S.)

BIBLIOTHECA BODLEIANA

F. Jos. Weckert, Secret.

KALENDARIUM.

FESTA DECEMBRIS.

Die 8. Dec. Immacul. Conc. B. M. V. cum Octava 41

Die 10. Dec. Translat. alm. dom. Lauret. 66

Die 18. Dec. Exspect. part. B. M. V. 74

FESTA JANUARII.

Die 14. Jan. S. Hilarii E. C. et Eccles. Doct. 83

Die 23. Jan. Despons. B. M. V. 87

„ 24. „ S. Timoth. E. et M. 93

Die 26. Jan. S. Polycarpi Episc. et Martyris 93

FESTA FEBRUARII.

Die 1. Feb. S. Ignatii E. et M 93

Die 5. Febr. SS. 26 Mart. Jap. 93

„ 6. „ S. Titi Ep. et Conf. 96

„ 19. „ S. Conradi Plac. Confessoris 99

Die 23. Febr. S. Petri Dam. Ep. Conf. et Eccl. Doct. 101

FESTA MARTII.

Al. Fer. VI. SS. 5 Vuln. D. N. J. Ch. 104

Al. Fer. VI. Quadrg. S. Spin. Coronae Domini 117

Fer. VI. Dom. II. Quadrag. SS. Sindonis Domini 124

Fer. VI. post Dom. in Alb. Lanceae et Clav. Domini 136

FESTA APRILIS.

Die 23. Apr. S. Fidelis a Sigmaringa Martyris 143

Die 24. Apr. S. Georgii Mart. 146

„ 27. „ S. Petri Can. Cf. 146

FESTA MAJII.

Dom. III. post Pascha. Patroc. S. Joseph 149

Die 16. Maji. S. Joannis Nepomuceni Martyris 156

Die 17. Maji. S. Paschalis Baylon Confesssoris 165

Die 21. Maji S. Felicis à Cantalicio Conf. 168

Die 24 Maji. B. M. V. sub tit.: Auxilium Christian. 171

Die 25. Maji. S. Gregorii VII. Papae et Confessoris 176

Die 31. Maji. S. Angelae Mericiae Virg. 179

FESTA JUNII.

Feria VI. post Octavam Corp. Christi. SS. Cordis Jesu 182

Die 4. Junii. S Francisci Carac. 190

„ 5. „ S. Bonifacii E. et M. 192

„ 16. „ S. Beňon. E. et C. 194

„ 19. „ S. Julianae de Falc. 198

„ 21. „ S. Aloysii Gonzagæ 202

„ 25. „ S. Guilielmi Abb. 205

FESTA JULII.

Dom. I Jul. Pretiosiss. Sang. 207

Die 1. Jul. S. Joann. Bapt. Oct. 221

„ 2. „ Visitationis B. M V. 223

„ 18. „ S. Camilli de Lelliis 223

„ 19. „ S. Vincent. a Paulo 229

„ 20. „ Hieronymi Aemil. 233

FESTA AUGUSTI.

Die 2. Aug. S. Alphonsi de Lig. 237

Dom. inf. Oct. Assumptionis B. M. V. S. Joachim Conf. 242

Dom. p. Oct. Asspt. B. M. V. Sacri Cordis B. M. V. 242

Die 20. Aug. S. Bernardi Abb. 242

„ 21. „ S. Joañæ Franc. 245

„ 27. „ S. Jos. Calas. 248

FESTA SEPTEMBRIS.

Die 4. Sept. S. Rosaliae V. 251

„ 18. „ S. Jos. a Cupert. 253

„ 22. „ S. Thomae de Villanova Episc. et Conf. 259

Dom. III. Sept. 7 Dolorum B. M. V. 259

FESTA OCTOBRIS.

Die 14. Oct. S. Callisti P. M. 271

„ 20. „ S. Joannis Cantii 274

„ 24. „ S. Raphael. Arch. 278

FESTA NOVEMBRIS.

Dom. II. Nov. Patroc. B. M. V. 278

Die 18. Nov. Dedicat. Basilic. SS. Apost. Petri et Pauli 278

Die 23. Nov. S. Clem. Pap. et Mart. 280

Die 24. Nov. S. Joannis a Cruce Confessoris 280

IN FESTIS PER ANNUM.

AD MATUTINUM

INVITATORIA COMMUNIA:

In Festis Sanctorum: Regem Archangelórum (vel: Angelórum, Mártyrum, Confessórum, Vírginum) Dóminum * Veníte, adorémus.

In Festis SS. non Virginum: Laudémus Deum nostrum, * In confessióne beátae N.

In Festis B. M. V. per annum: Sancta María, Dei Génitrix, Virgo, * Intercéde pro nobis.

Psalmus 94.

VEníte, exsultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in Psalmis jubilémus ei. Sancta María, Dei Génitrix, Virgo, * Intercéde pro nobis. Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terrae, et altitúdines móntium ipse cónspicit.
Intercéde pro nobis.
Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus; veníte, adorémus et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, et oves páscuae ejus. Sancta María, Dei Génitrix, Virgo, * Intercéde pro nobis. Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea.
Intercéde pro nobis.
Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: Semper hi errant corde; ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.
Sancta María, Dei Génitrix, Virgo, * Intercéde pro nobis. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto: Sicut erat in

princípio, et nunc, et semper et in sǽcula sæculórum. Amen.
Intercéde pro nobis.

Sancta María, Dei Génitrix, Virgo. * Intercéde pro nobis.

Invitatoria propria sumenda sunt de festis propriis.

Tempore Paschali Invitatorio additur in fine: Allelúja; pro SS. Martyribus vero dicitur: Exsúltent in Dómino Sancti, * Allelúja.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES

dicendae ante Lectiones.

IN I. NOCTURNO.

Absolutio.

Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis: qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater aetérnus. ℟. Amen.
2. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.
3. Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio.

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sǽcula saeculórum. ℟. Amen.

Benedictiones.

4. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.
5. Christus perpétuae det nobis gáudia vitae. ℟. Amen.
6. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

IN III. NOCTURNO.

Absolutio.

A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Benedictiones.

7. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.
8. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.
9. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si Officium fit de Sancto, octava Benedictio erit:

Cujus festum cólimus, ipse (ipsa) intercédat pro nobis ad Dóminum.

Quando sunt plures, dicitur:

Quorum (vel Quarum) festum cólimus, ipsi (vel ipsae) intercédant pro nobis ad Dóminum.

Si Officium fit de sancta Maria, octava Benedictio erit:

Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, nona Benedictio erit:

Per Evangélica dicta deleántur nostra delícta.

Hymnus
SS. Ambrosii et Augustini.

Te Deum laudámus: te Dóminum confitémur.

Te aetérnum Patrem: omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli: tibi cœli, et univérsae potestátes:

Tibi Chérubim et Séraphim incessábili voce proclámant:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt coeli et terra: majestátis glóriae tuae.

Te gloriósus Apostolórum chorus,

Te Prophetárum laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus laudat exércitus.

Te per orbem terrárum, sancta confitétur Ecclésia,

Patrem imménsæ majestátis,

Venerándum tuum verum, et únicum Fílium,

Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriae, Christe.

Tu Patris sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem: non horruísti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo: aperuísti credéntibus regna coelórum.

Tu ad déxteram Dei sedes: in glória Patris.

Judex créderis esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni: quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis: in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine: et bénedic haereditáti tuae.

Et rege eos: et extólle illos usque in aetérnum.

Per síngulos dies: benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum: et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto: sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine: miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi: non confúndar in aetérnum.

AD LAUDES.

I. PSALMUS 92.

DOminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et praecínxit se.

Etenim firmávit orbem terrae, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * à sǽculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine, * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

II. PSALMUS 99.

JUbiláte Deo omnis terra, * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte, quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam suavis est Dóminus, in aetérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

III. PSALMUS 62.

DEus, Deus meus: * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa, * sic in Sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te, * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhǽsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quaesiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terrae: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero laetábitur in Deo, laudabúntur omnes, qui jurant in eo, * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Non dic. *Gloria Patri...*

PSALMUS 66.

DEus misereátur nostri, et benedícat nobis: *

Illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.
Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.
Confiteántur tibi pópuli Deus, * confiteántur tibi pópuli omnes.
Laeténtur et exsúltent gentes, * quóniam júdicas pópulos in aequitáte, et gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.
Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus, * et métuant eum omnes fines terrae.

IV. CANTICUM TRIUM PUERORUM. *Dan. 3.*

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.
Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, coeli, Dómino.
Benedícite, aquae omnes quae super coelos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.
Benedícite, sol et luna, Dómino: * benedícite, stellae coeli, Dómino.
Benedícite, omnis imber et ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.
Benedícite, ignis et aestus, Dómino: * benedícite, frigus et aestus, Dómino.
Benedícite, rores et pruína, Dómino: * benedícite, gelu et frigus, Dómino.
Benedícite, glácies et nives, Dómino: * benedícite, noctes et dies, Dómino.
Benedícite, lux et ténebrae, Dómino: * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.
Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.
Benedícite, montes et colles, Dómino: * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.
Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária et flúmina, Dómino.
Benedícite, cete et ómnia quae movéntur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres coeli, Dómino.
Benedícite, omnes béstiae et pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dómino.
Benedícat Israël Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.
Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.
Benedícite, spíritus et ánimae Justórum, Dómino: * benedícite, Sancti et húmiles corde, Dómino.
Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedicámus Patrem, et Fílium, cum sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.
Benedíctus es, Dómine, in firmaménto coeli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.
Hîc non dic. *Gloria Patri...*

V. Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis, * laudáte eum in excélsis.
Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.
Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellae et lumen.
Laudáte eum, coeli coelórum: * et aquæ omnes, quæ super coelos sunt, laudent nomen Dómini.
Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.
Státuit ea in aetérnum, et in sǽculum sǽculi: * praecéptum pósuit, et non præteríbit.
Laudáte Dóminum de terra: * dracónes et omnes abýssi:
Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quae fáciunt verbum ejus.
Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri:
Béstiae et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátae:
Reges terrae et omnes pópuli: * príncipes et omnes júdices terrae.
Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini, * quia exaltátum est nomen ejus solíus.
Conféssio ejus super coelum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus Sanctis ejus, * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.
Hîc non dic. *Gloria Patri...*

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia Sanctórum.
Laetétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in Rege suo.
Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei,
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, * et exaltábit mansuétos in salútem.
Exsultábunt Sancti in glória, * laetabúntur in cubílibus suis.
Exaltatiónes Dei in gútture eórum, * et gládii ancípites in mánibus eórum,
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis,
Ad alligándos reges eórum in compédibus, * et nóbiles eórum in mánicis férreis,
Ut fáciant in eis judícium conscríptum; * glória haec est ómnibus Sanctis ejus.
Hîc non dic. *Gloria Patri...*

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in Sanctis ejus, * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in virtútibus ejus, * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in sono tubae, * laudáte eum in psaltério et cíthara.
Laudáte eum in týmpano et choro, * laudáte eum in chordis et órgano.
Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus, laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis; * omnis spíritus laudet Dóminum.

Canticum Zachariae.

Lucae 1.

BEnedíctus Dóminus Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suae.
Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.
Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à sǽculo sunt, Prophetárum ejus.
Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos;
Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris, * et memorári testaménti sui sancti.
Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:
Ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi:
In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.
Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * praeíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:
Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:
Per víscera misericórdiae Dei nostri: * in quibus visitávit nos óriens ex alto:
Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent, * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

AD PRIMAM.

Hymnus.

JAm lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet à nocéntibus.
Linguam refrǽnans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.
Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum.
Amen.

PSALMUS 53.

DEus, in nómine tuo salvum me fac, * et in virtúte tua júdica me.
Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.
Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam, * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.
Ecce enim Deus ádjuvat me, * et Dóminus suscéptor est ánimae meae.
Avérte mala inimícis meis, * et in veritáte tua dispérde illos.
Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est:
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me, * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

PSALMUS 118.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.
Beáti, qui scrutántur testimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.
Non enim, qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.
Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.
Utinam dirigántur viæ meæ * ad custodiéndas justificatiónes tuas.
Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.
Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo, quod dídici judícia justítiae tuae.
Justificatiónes tuas custódiam; * non me derelínquas usquequáque.
In quo córrigit adolescéntior viam suam? * In custodiéndo sermónes tuos.
In toto corde meo exquisívi te, * ne repéllas me à mandátis tuis.
In corde meo abscóndi elóquia tua, * ut non peccem tibi.
Benedíctus es, Dómine, * doce me justificatiónes tuas.
In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.
In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.
In mandátis tuis exercébor, * et considerábo vias tuas.
In justificatiónibus tuis meditábor; * non oblivíscar sermónes tuos.
REtríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.
Revéla óculos meos, * et considerábo mirabília de lege tua.
Incola ego sum in terra: * non abscóndas à me mandáta tua.
Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.
Increpásti supérbos; * ma-

qui declínant à man-
iis.
à me oppróbrium et
ptum, * quia testi-
tua exquisívi.
sedérunt príncipes, et
im me loquebántur; *
autem tuus exercebá-
justificatiónibus tuis.
testimónia tua medi-
ea est, * et consílium
justificatiónes tuae.
t paviménto ánima
vivífica me secún-
erbum tuum.
ieas enuntiávi, et ex-
me; * doce me ju-
ónes tuas.
istificatiónum tuárum
me; * et exercébor
bílibus tuis.
ávit ánima mea præ
* confírma me in
tuis
iquitátis ámove à me:
ege tua miserére mei.
veritátis elégi: * ju-
ia non sum oblítus.
testimóniis tuis, Dó-
noli me confúndere.
andatórũ tuórũ cucúr-
n dilatásti cor meum.
ULUM. 1. *Tim.* 1.
saeculórum immor-
et invisíbili, soli Deo
et glória in sǽcula
rum. Amen.
o grátias.
Christe, Fili Dei vivi,
ére nobis.
t.: Christe, Fili...

℣. Qui sedes ad déxteram Patris.
℟. Miserére nobis.
℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.
℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.
℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
§. Quando non est Festum duplex etc., dicitur Kýrie, eléison... ut in Breviario.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Domine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti, tua nos hódie salva virtúte, ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus: Per ómnia sǽcula saeculórum.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini.
℟. Mors Sanctórum ejus.

Oratio.

SAncta María et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula saeculórum.
℟. Amen.
℣. Deus, in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter; ultimo additur:
Glória Patri... Sicut erat...
Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster... secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos à malo.
℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum.
℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.
℣. Glória Patri...
℟. Sicut erat...

Orémus.

DIrígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terrae, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic et in aetérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sǽcula saeculórum. ℟. Amen.
℣. Jube, domne, benedícere.
Benedictio. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.
℟. Amen.
Lectio br. Capitulum Nonae.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit coelum et terram.
℣. Benedícite. ℟. Deus.
Benedictio. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam, et Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

AD TERTIAM.

Hymnus.

NUnc sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.
Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.
Praesta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

Psalmus.

LEgem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum: * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam, * et custódiam illam in toto corde meo.
Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.
Inclína cor meum in testimónia tua, * et non in avarítiam.
Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.
Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.
Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum, * quia judícia tua jucúnda.
Ecce concupívi mandáta tua; * in æquitáte tua vivífica me.
Et véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.
Et respondébo exprobrántibus mihi verbum, * quia sperávi in sermónibus tuis.
Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque, * quia in judíciis tuis supersperávi.
Et custódiam legem tuam semper, * in sæculum et in sæculum sæculi.
Et ambulábam in latitúdine, * quia mandáta tua exquisívi.
Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum, * et non confundébar.
Et meditábar in mandátis tuis, * quae diléxi.
Et levávi manus meas ad mandáta tua, quae diléxi: * et exercébar in justificatiónibus tuis.
Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti
Hæc me consoláta est in humilitáte mea, * quia elóquium tuum vivificávit me.
Supérbi iníque agébant usquequáque: * à lege autem tua non declinávi.
Memor fui judiciórum tuórum à sæculo, Dómine, * et consolátus sum.
Deféctio ténuit me: * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.
Cantábiles mihi erant justificatiónes tuae, * in loco peregrinatiónis meae.
Memor fui nocte nóminis tui, Dómine, * et custodívi legem tuam.
Haec facta est mihi, * quia justificatiónes tuas exquisívi.
Pórtio mea, Dómine, * dixi: custodíre legem tuam.
Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo, * miserére mei secúndum elóquium tuum.
Cogitávi vias meas, * et convérti pedes meos in testimónia tua.
Parátus sum, et non sum turbátus, * ut custódiam mandáta tua.
Funes peccatórum circumpléxi sunt me, * et legem tuam non sum oblítus.
Média nocte surgébam ad

confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuae.
Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * et custodiéntium mandáta tua.
Misericórdia tua, Dómine, plena est terra; * justificatiónes tuas doce me.

BOnitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndum verbum tuum.
Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me, * quia mandátis tuis crédidi.
Priúsquam humiliárer, ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.
Bonus es tu, * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.
Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.
Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.
Bonum mihi, quia humiliásti me, * ut discam justificatiónes tuas.
Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri et argénti.
Manus tuae fecérunt me, et plasmavérunt me; * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.
Qui timent te, vidébunt me, et laetabúntur, * quia in verba tua supersperávi.
Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.
Fiat misericórdia tua, ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.
Véniant mihi miseratiónes tuae, et vivam, * quia lex tua meditátio mea est.
Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.
Convertántur mihi timéntes te, * et qui novérunt testimónia tua.
Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

AD SEXTAM.

HYMNUS.

REctor potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem.
Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium
Praesta, Pater piíssime
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

PSALMUS.

DEfécit in salutáre tuum ánima mea, * et in verbum tuum supersperávi.
Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * justificatiónes tuas non sum oblítus.
Quot sunt dies servi tui: * quando fácies de persequéntibus me judícium?
Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.
Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.
Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.
Secúndum misericórdiam tuam vivífica me, * et custódiam testimónia oris tui.
In aetérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in coelo.
In generatiónem et generatiónem véritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.
Ordinatióne tua persevérat dies, * quóniam ómnia sérviunt tibi.
Nisi quod lex tua meditátio mea est, * tunc forte periíssem in humilitáte mea.
In aetérnum non oblivíscar justificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.
Tuus sum ego, salvum me fac, * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.
Me exspectavérunt peccatóres, ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.
Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditátio mea est.
Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo, * quia in ætérnum mihi est.
Super omnes docéntes me intelléxi, * quia testimónia tua meditátio mea est.
Super senes intelléxi, * quia mandáta tua quaesívi.
Ab omni via mala prohíbui pedes meos, * ut custódiam verba tua.
A judíciis tuis non declinávi, * quia tu legem posuísti mihi.
Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!
A mandátis tuis intelléxi: * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.
Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.
Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiae tuae.
Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.
Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine, * et judícia tua doce me.
Anima mea in mánibus meis semper, * et legem tuam non sum oblítus.
Posuérunt peccatóres láqueum mihi, * et de mandátis tuis non errávi.
Haereditáte acquisívi testi-

mónia tua in aetérnum, * quia exsultátio cordis mei sunt.
Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in aetérnum, * propter retributiónem.
INíquos ódio hábui, * et legem tuam diléxi.
Adjútor et suscéptor meus es tu, * et in verbum tuum supersperávi.
Declináte à me, malígni, * et scrutábor mandáta Dei mei.
Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: * et non confúndas me ab exspectatióne mea.
Adjuva me, et salvus ero: * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.
Sprevísti omnes discedéntes à judíciis tuis, * quia injústa cogitátio eórum.
Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi testimónia tua.
Confíge timóre tuo carnes meas: * à judíciis enim tuis tímui.
Feci judícium et justítiam: * non tradas me calumniántibus me.
Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.
Oculi mei defecérunt in salutáre tuum, * et in elóquium justítiae tuae.
Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam, * et justificatiónes tuas doce me.
Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.
Tempus faciéndi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.
Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.
Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar, * omnem viam iníquam ódio hábui.

AD NONAM.

HYMNUS.

REerum Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnae témpora
Succéssibus detérminans.
Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacrae,
Perénnis instet glória.
Praesta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

PSALMUS.

MIrabília testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.
Declarátio sermónum tuórum illúminat, * et intelléctum dat párvulis.
Os meum apérui, et attráxi spíritum, * quia mandáta tua desiderábam.
Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.
Gressus meos dírige secún-

dum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.
Rédime me à calúmniis hóminum: *ut custódiam mandáta tua.
Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.
Exitus aquárum deduxérunt óculi mei, * quia non custodiérunt legem tuam.
Justus es, Dómine, * et rectum judícium tuum.
Mandásti justítiam testimónia tua, * et veritátem tuam nimis.
Tabéscere me fecit zelus meus, * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.
Ignítum elóquium tuum veheménter, * et servus tuus diléxit illud.
Adolescéntulus sum ego, et contémptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.
Justítia tua, justítia in ætérnum, * et lex tua véritas.
Tribulátio et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.
Æquitas testimónia tua in aetérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.
Clamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine: * justificatiónes tuas requíram.
Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.
Praevéni in maturitáte et clamávi, * quia in verba tua supersperávi.
Praevenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.
Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine, * et secúndum judícium tuum vivífica me.
Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * à lege autem tua longe facti sunt.
Prope es tu, Dómine, * et omnes viae tuae véritas.
Inítio cognóvi de testimóniis tuis, * quia in aetérnum fundásti ea.
Vide humilitátem meam, et éripe me, * quia legem tuam non sum oblítus.
Júdica judícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.
Longe à peccatóribus salus, * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.
Misericórdiae tuae multae, Dómine: * secúndum judícium tuum vivífica me.
Multi, qui persequúntur me, et tríbulant me: * à testimóniis tuis non declinávi.
Vidi praevaricántes, et tabescébam, * quia elóquia tua non custodiérunt.
Vide, quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.
Princípium verbórum tuórum, véritas: * in aetérnum ómnia judícia justítiae tuae.

PRíncipes persecúti sunt me gratis, * et à verbis tuis formidávit cor meum.
Laetábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.
Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.
Sépties in die laudem dixi tibi * super judícia justítiæ tuae.
Pax multa diligéntibus legem tuam, * et non est illis scándalum.
Expectábam salutáre tuum, Dómine, * et mandáta tua diléxi.
Custodívit ánima mea testimónia tua, * et diléxit ea veheménter.
Servávi mandáta tua, et testimónia tua, * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.
Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.
Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.
Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.
Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum, * quia ómnia mandáta tua æquitas.
Fiat manus tua, ut salvet me, * quóniam mandáta tua elégi.
Concupívi salutáre tuum, Dómine, * et lex tua meditátio mea est.
Vivet ánima mea, et laudábit te, * et judícia tua adjuvábunt me.
Errávi sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

AD VESPERAS.

I. PSALMUS 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis,
Donec ponam inimícos tuos * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuae, in splendóribus Sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum: * Tu es sacérdos in aetérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus à dextris tuis: * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

II. PSALMUS 110.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.
Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

féssio: et magnificéntia
s ejus, * et justítia ejus
et in sæculum sæculi.
nóriam fecit mirabílium
um, miséricors et mise-
r Dóminus: * escam de-
timéntibus se.
nor erit in sæculum te-
ménti sui; * virtútem ópe-
suórum annuntiábit pó-
suo:
let illis hæreditátem gén-
: * ópera mánuum ejus
tas et judícium.
élia ómnia mandáta ejus,
irmáta in sæculum sæ-
* facta in veritáte et
uitáte.
lemptiónem misit pópulo
* mandávit in ætérnum
améntum suum:
ctum et terríbile nomen
: * inítium sapiéntiae
r Dómini.
Réctus bonus ómnibus
ntibus eum: * laudátio
manet in sæculum sæculi.
PSALMUS 111.
átus vir, qui timet Dó-
minum: * in mandátis
volet nimis.
ens in terra erit semen
* generátio rectórum
edicétur.
ria et divítiae in domo
* et justítia ejus ma-
in sæculum sæculi.
rtum est in ténebris lu-
rectis: * miséricors, et
rátor, et justus:
úndus homo, qui miseré-
tur et cómmodat, dispónet
sermónes suos in judício, *
quia in aetérnum non com-
movébitur.
In memória aetérna erit ju-
stus: * ab auditióne mala
non timébit.
Parátum cor ejus speráre in
Dómino, confirmátum est cor
ejus, * non commovébitur, do-
nec despíciat inimícos suos.
Dispérsit, dedit paupéribus;
justítia ejus manet in sæcu-
lum sæculi, * cornu ejus ex-
altábitur in glória.
Peccátor vidébit, et irascé-
tur, déntibus suis fremet, et
tabéscet: * desidérium pec-
catórum períbit.
IV. PSALMUS 112.
LAudáte, púeri, Dóminum:
* laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíc-
tum; * ex hoc nunc, et us-
que in sæculum.
A solis ortu usque ad occá-
sum, * laudábile nomen Dñi.
Excélsus super omnes gen-
tes Dóminus, * et super cœ-
los glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus
noster, qui in altis hábitat,
* et humília réspicit in cœlo
et in terra,
Súscitans à terra ínopem, *
et de stércore érigens páu-
perem,
Ut cóllocet eum cum prínci-
pibus, * cum princípibus pó-
puli sui;
Qui habitáre facit stérilem

in domo, * matrem filiórum laetántem?

V. PSALMUS 116.

LAudáte Dóminum, omnes gentes, * laudáte eum, omnes pópuli:
Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * et véritas Dómini manet in aetérnum.

In nonnullis Festis loco ultimi Psalmi dicitur

PSALMUS 115.

CRédidi, propter quod locútus sum; * ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus, quae retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam, * et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus.
O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllae tuae.
Dirupísti víncula mea; * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus, * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Vel

PSALMUS 131.

MEménto, Dómine, David * et omnis mansuetúdinis ejus:
Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:
Si introíero in tabernáculum domus meae, * si ascéndero in lectum strati mei:
Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem,
Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.
Ecce audívimus eam in Ephrata; * invénimus eam in campis silvae.
Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.
Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuae.
Sacerdótes tui induántur justítiam, * et Sancti tui exsúltent.
Propter David servum tuum * non avértas fáciem Christi tui.
Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea haec, quae docébo eos:
Et fílii eórum usque in sæculum * sedébunt super sedem tuam.
Quóniam elégit Dóminus Sion; * elégit eam in habitatiónem sibi:

Haec réquies mea in sǽculum sǽculi; * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam; * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári, * et Sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illic prodúcam cornu David; * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Vel

PSALMUS 113.

IN éxitu Israël de Ægýpto, * domus Jacob de pópulo bárbaro,

Facta est Judǽa sanctificátio ejus, * Israël potéstas ejus.

Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exsultavérunt ut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare, quod fugísti; * et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes, exsultástis sicut aríetes, * et colles sicut agni óvium?

A fácie Dómini mota est terra, * à fácie Dei Jacob,

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis; * sed nómini tuo da glóriam,

Super misericórdia tua et veritáte tua; * ne quando dicant gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cœlo; * ómnia, quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt: pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant, qui fáciunt ea; * et omnes, qui confídunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri, * et benedíxit nobis;

Benedíxit dómui Israël, * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos; * super vos, et super fílios vestros.
Benedícti vos à Dómino, * qui fecit coelum et terram.
Coelum coeli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.
Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.
Sed nos, qui vívimus, benedícimus Dómino * ex hoc nunc et usque in sæculum.

CANTICUM B. M. V. *Luc. 1.*

MAgníficat * ánima mea Dóminum,
Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo;
Quia respéxit humilitátem ancíllae suae: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes;
Quia fecit mihi magna, qui potens est, * et sanctum nomen ejus:
Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo; * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis, * et dívites dimísit inánes.
Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiae suae:
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini ejus in sæcula.
Deinde dicitur Antiphona et Oratio propria.

AD COMPLETORIUM.

℣. Jube, domne, benedícere.
Benedictio. Noctem quiétam et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens.
℟. Amen.

LECTIO BREVIS. *1. Petr. 5.*

FRatres, Sóbrii estóte et vigiláte, quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
℟. Deo grátias.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
Pater noster... totum secreto.
Deinde Confiteor... alternátim more sólito, et facta Absolutione dicitur:
℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam à nobis.
℣. Deus in adjutórium.
Aña. Miserére. (T. P. Allel.)

PSALMUS 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiae meæ; * in tribulatióne dilatásti mihi.
Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.
Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid di-

lígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre; * quae dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiae, et speráte in Dómino; * multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine; * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

PSALMUS 30.

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in aetérnum; * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam: * accélera, ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu; * et propter nomen tuum dedúces me et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi; * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum; * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

PSALMUS 90

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei coeli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum, * Deus meus; sperábo in eum:

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et à verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi, * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus; * non timébis à timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, à negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu et dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, et decem míllia à dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis, * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea; * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédat ad te malum, * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, *

ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis, * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum; * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum; * cum ipso sum in tribulatióne; erípiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * et osténdam illi salutáre meum.

PSALMUS 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini,

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in Sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit coelum et terram.

Antiph. Miserére mihi, Dómine, et exáudi oratiónem meam.

TEMPORE PASCH. Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja.

HYMNUS.

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis praesul et custódia.
Procul recédant sómnia
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.
Praesta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

CAPITULUM. *Jerem. 14.*

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos: ne derelínquas nos, Dómine Deus noster.

℟. Deo grátias.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus tuas...

℣. Redemísti nos, Dómine Deus veritátis. Comméndo..

Glória Patri... In manus...

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi.

℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Antiphona. Salva nos.

CANTICUM SIMEONIS.
Luc. 2.

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum:

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuae Israël.

Glória Patri.

Antiph. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dor-

éntes: ut vigilémus cum
ıristo, et requiescámus in
ce. (T. P. Allelúja.)
Dóminus vobíscum.
Et cum spíritu tuo.
Orémus. Oratio.

Isita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et nnes insídias inimíci ab ea nge repélle: Angeli tui ncti hábitent in ea, qui s in pace custódiant; et nedíctio tua sit super nos mper. Per Dóminum norum Jesum Christum...
Dóminus vobíscum.
Et cum spíritu tuo.
Benedicámus Dómino.
Deo grátias.
io. Benedícat et custódiat s omnípotens et miséricors óminus, Pater, et Fílius, et íritus sanctus. R. Amen.
einde immediate dicitur una Antiphonis sequentibus o Temporis diversitate:
) A primis Vesperis Sabıti ante Dominicam I. ADENTUS usque ad diem 2. ebruarii inclus.

ANTIPHONA.

Lma Redemptóris Mater,
quae pérvia coeli
orta manes et stella maris,
succúrre cadénti,
írgere qui curat, pópulo:
tu quae genuísti
atúra mirànte tuum sanctum Genitórem,
irgo prius ac postérius,
Gabriélis ab ore
Sumens illud Ave, peccatórum miserére.

In Adventu ℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríae. ℟. Et concépit de Spíritu sancto.
Orémus. Oratio.

GRátiam tuam, quæsumus Dómine, méntibus nostris infúnde: ut, qui Angelo nuntiánte Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus; per Passiónem ejus et Crucem ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

2) A primis Vesperis Nativitatis Domini, et deinceps: ℣. Post partum, Virgo, inviolàta permansísti. ℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.
Orémus. Oratio.

DEus, qui salútis aetérnæ, beátae Maríae virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia praestitísti: tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. ℟. Amen.

3) Post Purificationem, id est, à fine Completorii illius diei 2. Febr. incl. (etiam quando transfert. Festum Purificationis B. M. V.) usque ad Fer. V. in Cœna Domini exclusive:

ANTIPHONA.

AVe Regína coelórum,
Ave Dómina Angelórum;

Salve, radix, salve, porta,
Ex qua mundo lux est orta.
Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa:
Vale, ò valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Orémus. Oratio.

COncéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut, qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus; intercessiónis ejus auxílio à nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrū. ℟. Amen.

4) A Completorio Sabbati sancti usque ad Nonam Sabbati post Pentecosten incl.:

ANTIPHONA.

REgína coeli, laetáre, allelúja,
Quia quem meruísti portáre, allelúja,
Resurréxit, sicut dixit, allel.;
Ora pro nobis Deum, allelúja.

℣. Gaude et laetáre, Virgo María, allelúja. ℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúja.

Orémus. Oratio.

DEus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta, quǽsumus; ut per ejus Genitrícem Vírginem Maríam, perpétuae capiámus gáudia vitae. Per eúmdem Christum Dóminum nostrū. ℟. Amen.

5) A primis Vesperis Festi SS. Trinitatis usque ad Nonam incl. Sabbati ante Adventum:

ANTIPHONA.

SAlve, Regína, Mater misericórdiae, vita, dulcédo et spes nostra, salve. Ad te clamámus éxsules fílii Hevæ. Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrymárum valle. Eja ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Jesum benedíctum fructum ventris tui nobis post hoc exsílium osténde. O clemens, ò pia, ò dulcis Virgo María.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui gloriósae Vírginis matris Maríae corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu sancto cooperánte praeparásti: da, ut cujus commemoratióne laetámur; ejus pia intercessióne ab instántibus malis, et à morte perpétua liberémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster... Ave, María... et Credo...

IN FESTIS B. MARIÆ VIRGINIS PER ANNUM.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 1. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. (T. P. Allelúja.)

PSALMUS 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis,

Donec ponam inimícos tuos * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuae emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuae in splendóribus Sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es Sacérdos in aetérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis * confrégit in die iræ suæ Reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Antiphona 1. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. (T. P. Allelúja.)

Antiphona 2. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. (T. P. Allelúja.)

PSALMUS 112.

Laudáte, púeri, Dóminum; * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum * ex hoc nunc et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra,

Súscitans à terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui,

Qui habitáre facit stérilem in domo * matrem filiórum laetántem?

Antiphona 2. Laeva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. (T. P. Allelúja.)

Antiphona 3. Nigra sum, * sed formósa, filiæ Jerúsalem: ideo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum. (T. P. Allelúja.)

PSALMUS 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem:

Jerúsalem, quae aedificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quae ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos *. loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri * quaesívi bona tibi.

Antiph. 3. Nigra sum, sed formósa, fíliae Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum. (T. P. Allelúja.)

Antiph. 4. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit; surge, amíca mea, et veni. (T. P. Allelúja.)

PSALMUS 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui aedíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere; * súrgite, postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum, * ecce, haeréditas Dómini, fílii; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttae in manu poténtis, * ita fílii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis; * non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiph. 4. Jam hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit; surge, amíca mea, et veni. (T. P. Allelúja.)

Antiph. 5. Speciósa * facta es et suavis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix. (T. P. Allelúja.)

PSALMUS 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion,

Quóniam confortávit seras portárum tuárum; * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem, * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terrae: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas; * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

;et verbum suum, et
áciet ea; * flabit spí-
ejus, et fluent aquae.
.nnúntiat verbum suum
, * justítias et judícia
sraël,
fecit táliter omni nató-
et judícia sua non ma-
ávit eis.
hona 5. Speciósa facta
suavis in delíciis tuis,
ı Dei Génitrix. (T. P.
ja.)
TULUM. *Eccli. 24. b.*
inítio et ante sǽcula
reáta sum, et usque
.úrum sǽculum non dé-
ı, et in habitatióne sanc-
:am ipso ministrávi.
)eo grátias.

HYMNUS.

ɜ, maris stella,
ei mater alma
semper Virgo,
coeli porta.
ns illud Ave
ɜlis ore,
, nos in pace,
s Hevae nomen.
vincla reis,
' lumen caecis,
nostra pelle,
cuncta posce.
ra te esse matrem,
per te preces
ro nobis natus
ɜsse tuus.
singuláris,
omnes mitis,
:ulpis solútos,
fac et castos.

Vitam praesta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collaetémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. (T. P. Allelúja.) ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos. (T. P. Allelúja.)

Ad *Magnificat*, Antiphona (ubi non habetur propria).

Sancta María, * succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant *tuam sanctam Festivitátem.*

Sic dicitur in Festis B. M. V. AD NIVES (5. Aug.) et de Mercede (24. Sept.).

In Festo B. M. V. DE MONTE CARMELO ejus loco dícitur: *...tuam solémnem Commemoratiónem.*

In Festo SS. NOMINIS B. M. V. dicitur: *...tui sancti Nóminis Commemoratiónem.*

In Festo SS. ROSARII: *...tuam sanctam Solemnitátem.*

In Festo PATROCINII B. M. V. dicitur: *...tuum sanctum Patrocínium.*

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et, gloriósa beátae Maríae semper Vírginis intercessióne, à præsénti liberári tristítia; et aetérna pérfrui laetítia. Per Dóminum nostrum...

Vel Oratio.

Famulis tuis, quǽsumus Dómine, coeléstis grátiæ munus impertíre: ut, quibus beátae Vírginis partus éxstitit salútis exórdium; * * * ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum nostrum...

Ad Complet. et Horas, in fine Hymnorum (etiam per Octavas) dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Sancta María, Dei Génitrix Virgo, * Intercéde pro nobis. (T. P. Allelúja.)

Psalmus: Veníte, exsultémus... ut supra, 1.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prǽdicant,
Trinam regéntem máchinam
Claustrum Maríae bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa coeli grátia
Gestant puéllae víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus supérnus Artifex,
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta coeli núntio,
Foecúnda sancto Spíritu,
Desiderátus Géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiphona 1. Benedícta * tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super coelos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo coelos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quae tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre

coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

) mnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi:

V ólucres coeli et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

D ómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiph. 1. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Antiph. 2. Sicut myrrha * elécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

PSALMUS 18.

C Œli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

) ies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

N on sunt loquélae, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

n omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terrae verba eórum.

n sole pósuit tabernáculum suum; * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo,

E xsultávit ut gigas ad curréndam viam; * à summo cœlo egréssio ejus;

E t occúrsus ejus usque ad summum ejus; * nec est qui se abscóndat à calóre ejus.

L ex Dómini immaculáta, convértens ánimas; * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam praestans párvulis.

J ustítiae Dómini rectæ, lætificántes corda; * praecéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

T imor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi; * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa,

D esiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.

E tenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

D elícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me, * et ab aliénis parce servo tuo.

S i mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero; * et emundábor à delícto máximo.

E t erunt, ut compláceant elóquia oris mei; * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

D ómine, adjútor meus * et redémptor meus.

Antiphona 2. Sicut myrrha elécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Antiphona 3. Ante torum * hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

PSALMUS 23.

D Omini est terra et plenitúdo ejus, * orbis ter-

rárum et univérsi, qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina praeparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * et misericórdiam à Deo salutári suo.
Haec est generátio quæréntium eum, * quaeréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ aeternáles: * et introíbit Rex glóriae.
Quis est iste Rex glóriae? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portae aeternáles: * et introíbit Rex glóriae.
Quis est iste Rex glóriae? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriae.

Antiph. 3. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

TEMPORE PASCHALI repetitur Antiphona 1.

Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus *ventris* tui, allelúja.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. (T. P. Allelúja.)
℟. Inténde, próspere procéde et regna. (T. P. Allelúja.)
Pater noster.
℣. Et ne nos...
Absol. I. Exáudi, Dómine...
℣. Jube, domne, benedícere.
Bño 1. Benedictióne perpétua...

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I. *Cap. 8. b. et 9.*

EGo Sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum; arrogántiam et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me Reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt: per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo, et qui mane vígilant ad me, invénient me.
℟. Sancta et immaculáta Virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia quem coeli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. (T. P. Allelúja.)
℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia quem cœli cápere...
Bño 2. Unigénitus Dei...

LECTIO II.

MEcum sunt divítiae et glória, opes supérbae et ıstítia. Mélior est enim frucıs meus auro et lápide preóso, et genímina mea arénto elécto. In viis justítiæ mbulo, in médio semitárum ıdícii, ut ditem diligéntes ae, et thesáuros eórum réleam. Dóminus possédit me ı inítio viárum suárum, ánequam quidquam fáceret à rincípio. Ab aetérno ordiáta sum, et ex antíquis, nteequam terra fíeret. Nonlum erant abýssi, et ego am concépta eram; necdum ɔntes aquárum erúperant; eedum montes gravi mole onstíterant; ante colles ego arturiébar.

ł. Congratulámini mihi omes, qui dilígitis Dóminum, uia, cum essem párvula, pláui Altíssimo: * Et de meis iscéribus génui Deum et óminem. (T. P. Allelúja.)

J. Beátam me dicent omes generatiónes, quia ancílım húmilem respéxit Deus. t...

ño 3. Spíritus sancti gráia...

LECTIO III.

BEátus homo qui audit me, et qui vígilat ad foes meas quotídie, et obsérat ad postes óstii mei. Qui ae invénerit, invéniet vitam, t háuriet salútem à Dómino: qui autem in me peccáverit, laedet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas, ut vocárent ad arcem, et ad mœ́nia civitátis. Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum, quod míscui vobis.

℟. Beáta es, Virgo María, quae Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in aetérnum pérmanes Virgo. (T. P. Allel.)

℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum. Genuísti...

Glória Patri.. Genuísti...

IN II. NOCTURNO.

Antiphona 4. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. (T. P. Allelúja.)

PSALMUS 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum; * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.

Speciósus forma prae fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in aetérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime.

S pécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde et regna,

P ropter veritátem et mansuetúdinem et justítiam; * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

S agíttae tuae acútae, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

S edes tua, Deus, in sæculum sæculi; * virga directiónis, virga regni tui.

D ilexísti justítiam et odísti iniquitátem; * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiae præ consórtibus tuis.

M yrrha, et gutta, et cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis, * ex quibus delectavérunt te fíliae Regum in honóre tuo.

A stitit Regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

A udi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui.

E t concupíscet Rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

E t fíliae Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

O mnis glória ejus fíliae Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

A dducéntur Regi vírgines post eam; * próximæ ejus afferéntur tibi.

A fferéntur in laetítia et exsultatióne; * adducéntur in templum Regis.

P ro pátribus tuis nati sunt tibi fílii; * constítues eos príncipes super omnem terram.

M émores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

P roptérea pópuli confitebúntur tibi in aetérnum, * et in sæculum sæculi.

Antiphona 4. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna.

Antiphona 5. Adjuvábit eam * Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

PSALMUS 45.

D Eus noster refúgium et virtus, * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

P roptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * et transferéntur montes in cor maris.

S onuérunt, et turbátae sunt aquae eórum; * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

F lúminis ímpetus laetíficat civitátem Dei; * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

D eus in médio ejus, non commovébitur; * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátae sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, móta est terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte et vidéte ópera Dómini, quae pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terrae.
Arcum cónteret, et confrínget arma, * et scuta combúret igni.
Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Antiphona 5. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Antiphona 6. Sicut laetántium * ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

PSALMUS 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis; * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.
Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.
Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.
Ecce, alienígenae, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.
Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea; * et ipse fundávit eam Altíssimus?
Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum, * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut laetántium ómnium * habitátio est in te.
Antiph. 6. Sicut laetántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

TEMP. PASCH. repetit. Aña 4. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna, allelúja.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. (T. P. Allelúja.)
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur. (T. P. Allel.)
Pater noster.
℣. Et ne nos..
Absolutio II. Ipsíus píetas...
℣. Jube, domne, benedícere.
Bño 4. Deus Pater omnípotens...

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

Apud Metaphrasten.

DEi Fílius non dívitem, aut locuplétem áliquam féminam sibi matrem elégit, sed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur sanctíssimam Vírginem et Dei Matrem ac-

curréntes, ejus patrocínii utilitátem assequámur. Itaque quaecúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite. Illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam et incorruptíbilem possessiónem patrocínio suo vobis conservábit.
℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion; quasi myrrha elécta * Dedi suavitátem odóris. (T. P. Allelúja.)
℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi...
Bño 5. Christus perpétuæ...

LECTIO V.

MAgnum revéra miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper Virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo umquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Haec sola coelum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétae, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchae, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim, non dénique áliud quídpiam inter creátas res, visíbiles aut invisíbiles, majus aut excelléntius inveníri potest. Eadem ancílla Dei est et Mater: éadem Virgo et Génitrix.
℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliae Sion, et beátam dixérunt, et Regínæ laudavérunt eam. (T. P. Allelúja.)
℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt...
Bño 6. Ignem sui amóris...

LECTIO VI.

HÆc ejus mater est, qui à Patre ante omne princípium génitus fuit, quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere, quanto Virgo haec praestántior sit coeléstibus poténtiis? Illae cum timóre et tremóre assístunt, fáciem velántes suam: haec humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc et peccatórum véniam consequímur. Ave ígitur, mater, coelum, puélla, virgo, thronus, Ecclésiae nostrae decus, glória et firmaméntum, assídue pro nobis precáre Jesum Fílium tuum et Dóminum nostrum: ut per te misericórdiam inveníre in die judícii, et quae repósita sunt iis, qui díligunt Deum, bona cónsequi possímus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul et sancto Spirítui glória et honor et impérium nunc et semper, in sǽcula saeculórum. Amen.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliae Sion beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum. (T. P. Allelúja.)
℣. Astitit Regína à dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes...
Glória Patri.. Unguéntum...

IN III. NOCTURNO.

Antiphona 7. Gaude, María Virgo, * cunctas hǽreses sola interemísti in univérso mundo. (T. P. Allelúja.)

PSALMUS 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.
Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus
Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis, * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium daemónia: * Dóminus autem coelos fecit.
Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino pátriae géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, et introíte in átria éjus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur à fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terrae, qui non commovébitur:* judicábit pópulos in æquitáte.
Laetétur coeli, et exsúltet terra: commoveátur mare et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi et ómnia, quae in eis sunt.
Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrae in aequitáte, * et pópulos in veritáte sua:
Antiphona 7. Gaude, María Virgo, cunctas hǽreses sola interemísti in univérso mundo.
Antiphona 8. Dignáre me * laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

PSALMUS 96.

Dóminus regnávit; exsúltet terra, * laetétur ínsulae multae.
Nubes et calígo in circúitu ejus; * justítia et judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum praecédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi

terrae; * vidit, et commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt coeli justítiam ejus, * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum, omnes Angeli ejus; * audívit et laetáta est Sion.
Et exsultavérunt fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine:
Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram; * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum; * custódit Dóminus ánimas Sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * et rectis corde laetítia.
Laetámini, justi, in Dómino, * et confitémini memóriae sanctificatiónis ejus.

Antiph. 8. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Antiph. 9. Post partum, * Virgo, inioláta permansísti: Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

In Adventu et in Festo Annuntiationis B. M. V. ejus loco dicitur

Antiph. 9. Angelus Dómini * nuntiávit Maríae, et concépit de Spíritu sancto.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum; * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suae, * et veritátis suae dómui Israël.
Vidérunt omnes términi terrae * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo, omnis terra, * cantáte, et exsultáte, et psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi, * in tubis ductílibus et voce tubae córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini; * moveátur mare et plenitúdo ejus, orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt à conspéctu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in aequitáte.

Antiphona 9. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

In ADVENTU et in Festo Annuntiationis B. M. V. ejus loco dicitur

Aña 9. Angelus Dómini nuntiávit Maríae, et concépit de Spíritu sancto.

TEMPORE PASCHALI repet. Antiphona 7. Gaude, María Virgo, cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo, allelúja.

℣. Elégit eam Deus et præelégit eam. (T. P. Allelúja.)

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam. (T. P. Allel.)

Pater noster... ℣. Et ne nos...

Absolutio III. A vínculis peccatórum...

℣. Jube, domne, benedícere.

Bño 7. Evangélica léctio...

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 11. d.*

IN illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedae Presbýteri.

Lib. 4. cap. 39. in Luc. 11.

MAgnae devotiónis et fídei haec múlier osténditur, quae Scribis et Pharisǽis Dóminum tentántibus simul et blasphemántibus, tanta ejus incarnatiónem prae ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut et praeséntium prócerum calúmniam, et futurórum confúndat haereticórum perfídiam. Nam sicut tunc Judǽi, sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant: sic haerétici póstea negándo, Maríam semper Vírginem, sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro cum humánis membris Unigénito Dei carnis suae matériam ministrásse, verum consubstantialémque Matri Fílium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiae, Christus Deus noster. (T. P. Allelúja.)

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant *tuam sanctam Festivitátem*. Quia...

Sic dicitur in Festis B. M. V. AD NIVES (5. Aug.) et DE MERCEDE (24. Sept.)

In Festo B. M. V. DE MONTE CARMELO ejus loco dicitur: *...tuam solémnem Commemoratiónem.*

In Festo SS. NOMINIS B. M. V. dicitur: *...tui sancti Nóminis Commemoratiónem.*

In Festo SS. ROSARII: *...tuam sanctam Solemnitátem.*

In Festo PATROCINII B. M. V : ...*tuum sanctum Patrocínium.*

In Festo PRAESENTATIONIS B. M. V. : ...*tuam sanctam Praesentatiónem...*

Bño 8. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

LECTIO VIII.

SEd si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis à carne Vírginis matris pronuntiátur extránea, sine causa venter, qui eam portásset, úbera, quae lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus: Quia misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege. Neque audiéndi sunt, qui legéndum putant: *Natum ex mulíere, factum sub lege;* sed: *Factum ex mulíere,* quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne, alióquin nec vere Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine. Et nos ígitur his contra Eutychen dictis, èxtollámus vocem cum Ecclésia cathólica, cujus haec múlier typum gessit, extollámus et mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri: Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quae suxísti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait: Eníxa est puérpera Regem, qui coelum terrámque tenet per sæcula.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. (T. P. Allelúja.) ℣. Et misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. Quia... Glória Patri.. Quia...

Bño 9. Ad societátem...

LECTIO IX.

QUinímo beáti qui áudiunt verbum Dei et custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulíeris ánnuit, non eam tantúmmodo, quae Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed et omnes, qui idem Verbum spiritáliter audítu fídei concípere et boni óperis custódia vel in suo vel in proximórum corde párere, et quasi álere studúerint, assevérans esse beátos: quia et éadem Dei Génitrix, et inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi minístra facta est temporális; sed inde multo beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat aetérna.

Te Deum laudámus... 3.

AD LAUDES ET PER HORAS.

ANtiphona 1. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. (T. P. Allelúja.)

ılmus: Dóminus regná-
› cum reliq. de Dñica, 4.
ph. 2. Laeva ejus * sub
te meo, et déxtera illíus
lexábitur me. (T. P. Al-
ia.)
ph. 3. Nigra sum, * sed
ıósa, filiae Jerúsalem:
diléxit me Rex, et in-
úxit me in cubículum
n. (T. P. Allelúja.)
4. Jam hiems tránsiit, *
ɜr ábiit et recéssit: sur-
ımíca mea, et veni. (T. P.
lúja.)
5. Speciósa * facta es
suavis in delíciis tuis,
:ta Dei Génitrix. (T. P.
lúja.)

ıTULUM. *Eccli. 24. b.*
B inítio et ante sǽcula
creáta sum, et usque
ıtúrum sǽculum non dé-
ın, et in habitatióne sanc-
oram ipso ministrávi.

HYMNUS.

Gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
te creávit, párvulum
énte nutris úbere.
d Heva tristis ábstulit,
reddis almo gérmine:
ɜnt ut astra flébiles,
i reclúdis cárdines.
Regis alti jánua,
ula lucis fúlgida:
m datam per Vírginem,
es redémptae, pláudite.
, tibi sit glória,
natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.
℣. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis. (T. P. Allelúja.)
℟. Proptérea benedíxit te
Deus in aetérnum. (T. P.
Allelúja.)

Ad *Benedictus*, Antiphona.
Beáta es, * María, quae cre-
didísti; perficiéntur in te quæ
dicta sunt tibi à Dómino.
(T. P. Allelúja.)

Oratio.

CONcéde nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et, gloriósa beátae Maríae semper Vírginis intercessióne, à præsénti liberári tristítia; et aetérna pérfrui laetítia Per Dóminum nostrum...

Vel Oratio.

FAmulis tuis, quǽsumus Dómine, coeléstis grátiæ munus impertíre: ut, quibus beátae Vírginis partus éxstitit salútis exórdium; * * * ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum nostrum...

AD PRIMAM

in ℟. brevi dicitur
℣. Qui natus es de María
Vírgine... etiam in Festis in-
fra Octavas B. M. V. occurr.
TEMP. PASCHALI ℟℟ia
brevia PRIMAE, TERTIAE,
SEXTAE et NONAE dicun-
tur cum duplici Allelúja, et

non repetitur pars Responsorii, sed solum duplex Allelúja.

AD TERTIAM.

Antiphona. **Laeva ejus.**

Capitulum: **Ab inítio... ut** supra, 39.

℟. br. **Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie tua...**

℣. **Inténde, próspere procéde et regna. Et pulchritúdine tua.**

Glória Patri.. **Spécie tua...**

℣. **Adjuvábit eam Deus vultu** suo. ℟. **Deus in médio ejus, non commovébitur.**

AD SEXTAM.

Antiphona. **Nigra sum.**

Capitulum. *Eccli. 24. b.*

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei haeréditas illíus, et in plenitúdine Sanctórum deténtio mea.

℟. br. **Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit...**

℣. **Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo.**

Glória Patri.. **Adjuvábit...**

℣. **Elégit eam Deus et præelégit eam.**

℟. **In tabernáculo** suo **habitáre facit eam.**

AD NONAM.

Antiphona. **Speciósa.**

Capitulum. *Eccli. 24. b.*

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. **Elégit eam Deus * Et præelégit eam. Elegit..**

℣. **In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit eam.**

Glória Patri.. Elégit...

℣. **Diffúsa est grátia in lábiis tuis.**

℟. **Proptérea benedíxit te Deus in aetérnum.**

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in I. Vesp., 25, praeter sequentia:

℣. **Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.** (T. P. **Allel.)**

℟. **Da mihi virtútem contra hostes tuos. (T. P. Allelúja.)**

Ad *Magnificat*, Antiphona (ubi non habetur propria). **Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.** (T. P. **Allelúja.)**

OFFICIA NOVA ET NOVISSIMA.

FESTA DECEMBRIS.

DIE 8. DECEMBRIS.

IN FESTO

IMMACULATAE CONCEPTIONIS BEATAE MARIAE VIRGINIS.

(Juxta Decretum U. et O. dd. 25. Sept. 1863.)

Duplex 2. Classis cum Octava.

IN I. VESPERIS.

.ntiphona: Tota pulchra es, arîa... cum reliquis de Lau-ibus, ut infra, 48.

Psalmi ut in Festis Beatæ [ariæ Virg. per Annum, 25.

APITULUM. *Prov. 8. 10.* DOminus possédit me in inítio viárum suárum, ıtequam quidquam fáceret princípio. Ab aetérno or-náta sum, et ex antíquis, ıtequam terra fieret. Non-ım erant abýssi, et ego m concépta eram.

HYMNUS: Ave, maris stel-.... ut supra, 27.

℣. Immaculáta Concéptio st hódie sanctae Maríæ Vír-inis. ℟. Quae serpéntis ca-ut virgíneo pede contrívit.

· In Officio votivo per annum (ubi concessum est), omisso ℣. Immaculáta Concéptio est hódie..., ejus loco tam in Vesperis, quam in Laudibus dicatur: ℣. Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Ad *Magnificat*, Antiphona. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna, qui potens est, allel.

Oratio.

DEus, qui per Immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum praeparásti: quǽsumus; ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui praevísa eam ab omni labe praeservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. Per eúmdem Dóminum nostrum...

Deinde fit comm. S. Ambrosii et Feriae occurr.

AD MATUTINUM.

INVITATORIUM. Immaculátam Conceptiónem Vírginis Maríae celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

PSALMUS: Veníte, exsultémus... ut supra, 1.

HYMNUS.

PRæclára custos vírginum,
Intácta mater Núminis,
Coeléstis aulae jánua,
Spes nostra, coeli gáudium.
Inter rubéta lílium,
Colúmba formosíssima,
Virga è radíce gérminans
Nostro medélam vúlneri.
Turris dracóni impérvia,
Amíca stella náufragis,
Tuére nos à fráudibus,
Tuáque luce dírige.
Erróris umbras díscute,
Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter déviis
Tutam reclúde sémitam.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. 1. Admirábile est nomen tuum, Dómine, in univérsa terra, quia in Vírgine María dignum tibi habitáculum praeparásti.

PSALMUS: Dómine, Dóminus noster..., cum reliquis ut supra, 28.

Aña 2. In sole pósuit Deus tabernáculum suum.

Aña 3. In Conceptióne sua accépit María benedictiónem à Dómino et misericórdiam à Deo salutári suo.

℣. Deus omnípotens praecínxit me virtúte.
℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

De libro Génesis.

LECTIO I. *Cap. 3.*

SErpens erat callídior cunctis animántibus terrae, quae fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem: Cur praecépit vobis Deus, ut non comederétis de omni ligno paradísi? Cui respóndit múlier: De fructu lignórum, quae sunt in paradíso, véscimur; de fructu vero ligni, quod est in médio paradísi, praecépit nobis Deus, ne comederémus, et ne tangerémus illud, ne forte moriámur. Dixit autem serpens ad mulíerem: Nequáquam morte moriémini. Scit enim Deus, quod, in quocúmque die comedéritis ex eo, aperiéntur óculi vestri, et éritis sicut dii sciéntes bonum et malum.

℟. Per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, in quo omnes peccavérunt. * Ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Deum.
℣. Erípuit Dóminus ánimam tuam de morte, et contra inimícum factus est protéctor tuus. Ne tímeas...

LECTIO II.

Idit ígitur múlier, quod bonum esset lignum ad :éndum, et pulchrum ócu-ıspectúque delectábile; et t de fructu illíus, et com-:; dedítque viro suo, qui ıédit. Et apérti sunt óculi ɔórum; cumque cognovís-t, se esse nudos, consué-t fólia ficus, et fecérunt perizómata. Et cum au-ɜent vocem Dómini Dei mbulántis in paradíso ad am post merídiem, abs-ıdit se Adam et uxor ejus ácie Dómini Dei in médio ni paradísi.

Transíte ad me, omnes, concupíscitis me; * Et rábo vobis, quanta fecit ıs ánimae meae. ℣. Vi-Dóminus, quóniam ad-ılévit in me misericórdi-suam. Et narrábo...

LECTIO III.

Ocavítque Dóminus Deus Adam, et dixit ei: Ubi es? i ait: Vocem tuam audívi ɔaradíso, et tímui, eo quod lus essem, et abscóndi me. i dixit: Quis enim indicá-tibi, quod nudus esses, i quod ex ligno, de quo ecéperam tibi, ne comé-:es, comedísti? Dixítque am: Múlier, quam dedísti ıi sóciam, dedit mihi de no, et comédi. Et dixit minus Deus ad mulíerem: Quare hoc fecísti? Quae respóndit: Serpens decépit me, et comédi. Et ait Dóminus Deus ad serpéntem: Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia et béstias terrae; super pectus tuum gradiéris, et terram cómedes cunctis diébus vitae tuae. Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus; ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo ejus.

℟. Elécta mea cándida sicut nix in Líbano; sicut favus distíllans lábia ejus: * Mel et lac sub lingua illíus. ℣. Veni de Líbano, sponsa mea, veni, coronáberis coróna gratiárum. Mel... Glória Patri.. Mel...

IN II. NOCTURNO.

Aña 4. Diffúsa est grátia in Conceptióne ejus, et speciósa appáruit inter fílias hóminum.

PSALMUS: Eructávit cor meum... cum reliquis ut supra, 31.

Aña 5. Adjúvit eam Deus mane dilúculo; sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Aña 6. Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei; fundávit te Dóminus in móntibus sanctis.

℣. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me.

℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Sermo sancti Hierónymi Presbýteri.

De Assumpt. B. M. V.

LECTIO IV.

QUalis et quanta esset beáta et gloriósa semper Virgo María, ab Angelo divínitus declarátur, cum dícitur: Ave, grátia plena, Dóminus tecum; benedícta tu in muliéribus. Tálibus namque decébat Vírginem oppignorári munéribus, ut esset grátia plena, quae dedit coelis glóriam, terris Dóminum, pacémque refúdit, fidem géntibus, finem vítiis, vitae órdinem, móribus disciplínam. Et bene plena, quia céteris per partes præstátur; Maríæ vero simul se tota infúdit plenitúdo grátiae. Vere plena, quia etsi in sanctis pátribus et prophétis grátia fuísse créditur, non tamen eátenus plena; in María vero totíus grátiae, quæ in Christo est, plenitúdo venit, quamquam áliter. Et ídeo inquit: Benedícta tu in muliéribus, id est, plus benedícta, quam omnes mulíeres. Ac per hoc, quidquid maledictiónis infúsum est per Hevam, totum ábstulit benedíctio Maríae. De ipsa Sálomon in Cánticis, quasi in laudem ejus, Veni, inquit, colúmba mea, immaculáta mea. Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit. Ac deínde inquit: Veni de Líbano, veni, coronáberis.

℟. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram: ego feci in cœlis, ut orirétur lumen indefíciens. * Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram. ℣. Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. Nondum...

LECTIO V.

NOn immérito ígitur veníre de Líbano jubétur, quia Líbanus candidátio interpretátur. Erat enim candidáta multis meritórum virtútibus, et dealbáta nive candídior, Spíritus sancti munéribus, simplicitátem colúmbae in ómnibus repræséntans, quóniam, quidquid in ea gestum est, totum púritas et simplícitas, totum véritas et grátia fuit, totum misericórdia et justítia, quæ de cœlo prospéxit: et ídeo immaculáta, quia in nullo corrúpta. Circúmdedit enim virum in útero, sicut Jeremías sanctus testátur, et non aliúnde accépit. Fáciet, inquit, Dóminus novum super terram, et múlier circúmdabit virum. Vere novum, et ómnium novitátum superéminens nóvitas virtútum, quando Deus (quem ferre non potest mundus, neque vidére áliquis, ut vívere possit) sic ingréssus est hospítium ven-

ris, ut córporis claustrum nescíret, sicque gestátus, ut totus Deus in eo esset, et sic exívit inde, ut esset (sicut Ezéchiel fatétur) porta omníno clausa. Unde cánitur in iísdem Cánticis de ea: Hortus conclúsus, fons signátus, emissiónes tuae paradísus. Vere hortus deliciárum, in quo cónsita sunt univérsa florum génera, et odoraménta virtútum: sicque conclúsus, ut nésciat violári, neque corrúmpi ullis insidiárum fráudibus. Fons ítaque signátus sigíllo totíus Trinitátis.

℟. Nihil inquinátum in eam incúrrit: * Candor est lucis aetérnae et spéculum sine mácula. ℣. Est enim haec speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. Candor est...

LECTIO VI.

DEíparae autem Vírginis in sua Conceptióne de tetérrimo humáni géneris hoste victóriam, quam divína elóquia, veneránda tradítio, perpétuus Ecclésiae sensus, singuláris Episcopórum ac Fidélium conspirátio, insígnia quoque summórum Pontíficum acta atque constitutiónes miríficе jam illustrábant; Pius nonus Póntifex Máximus totíus Ecclésiæ votis ánnuens státuit suprémo suo atque infallíbili oráculo solémniter proclamáre. Itaque sexto Idus Decémbris anni millésimi octingentésimi quinquagésimi quarti in basílica Vaticána ingénti sanctae Románæ Ecclésiæ patrum Cardinálium, et Episcopórum ex díssitis étiam regiónibus adstánte coetu, universóque plaudénte Orbe, solémniter pronuntiávit ac definívit: Doctrínam, quæ tenet, beatíssimam Vírginem Maríam in primo instánti suae Conceptiónis fuísse, singulári Dei privilégio, ab omni originális culpae labe præservátam immúnem, esse à Deo revelátam, ac proínde ab ómnibus Fidélibus fírmiter constantérque credéndam.

℟. Signum magnum appáruit in coelo: Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus: * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto justítiae, et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis. Et in cápite...

Glória Patri.. Et in cápite...

IN III. NOCTURNO.

Antiph. 7. Sanctimónia et magnificéntia in Conceptióne ejus; annuntiáte in ómnibus pópulis glóriam ejus.

PSALMUS: Cantáte Dómino cánticum... cum reliquis, 35.

Antiph. 8. Lætámini, omnes, in Dómino, et confitémini memóriae sanctitátis ejus.

Antiph. 9. Notum fecit Dóminus opus suum: in conspéctu géntium revelávit glóriam Genitrícis suae.

℣. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me.

℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 1.*

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua...

Homilía sancti Germáni Epíscopi.

In Praesent. Deiparae.

AVe, María, grátia plena, Sanctis sánctior, et cœlis excélsior, et Chérubim gloriósior, et Séraphim honorabílior, et super omnem creatúram venerabílior. Ave, colúmba, quae nobis et fructum fers olívae, et servatórem à spiritáli dilúvio, ac portum salútis annúntias, cujus pennæ deargentátae, et posterióra dorsi in pallóre auri sanctíssimi et illuminántis Spíritus fulgóre irradiántur. Ave, amoeníssimus et rationális Dei paradísus, benevolentíssima et omnipoténti ejúsdem dextra hódie ad oriéntem plantátus, et ipsi olens lílium, et rosam i[...] cescíbilem gérminans [...] rum medélam, qui pest[...] animǽque exitiálem a[...] dinem mortis ad occi[...] ebíberant: paradísus, [...] ad veritátis agnitión[...] num vivíficum efflor[...] quo qui gustáverint, [...] talitátem consequúnt[...] sacrosáncte ædificátu[...] maculátum, puríssi[...] Dei, summi regis, p[...] ejúsdem Dei regis [...] céntia circumornátu[...] nésque hospítio recíp[...] mýsticis refíciens del[...] quo non manufáctus [...] decóre nitens situ[...] e[...] tuális sponsi thálan[...] quo Verbum, errán[...] mánam stirpem revo[...] lens, carnem sibi de[...] vit, ut eos, qui v[...] própria extórres fa[...] rant, Patri reconcili[...]

℟. Hortus conclúsu[...] mea sponsa, hortus [...] sus, fons signátus; * [...] ónes tuae paradísus, ò[...]

℣. Aperi mihi, soro[...] amíca mea, colúmba m[...] maculáta mea. Emiss[...]

LECTIO VIII.

AVe, Dei mons præ[...] et umbrósus, i[...] enutrítus agnus rat[...] peccáta atque infir[...] nostras portávit: m[...] quo devolútus ille, null[...]

præcísus lapis contrívit aras idolórum, et factus est in caput ánguli, mirábilis in óculis nostris. Ave, sanctus Dei thronus, divínum donárium, domus glóriæ, perpúlchrum ornaméntum, cimélium eléctum, et totíus orbis propitiatórium, coelúmque Dei glóriam enárrans. Ave, urna ex puro auro confláta, et suavíssimam animárum nostrárum dulcédinem, Christum scílicet, qui manna est, cóntinens. O puríssima et omni laude et obséquio digníssima Virgo, Deo dicátum donárium omni creaturárum conditióni præcéllens, terra non secta, inarátus ager, vitis floridíssima, fons aquas effúndens, virgo génerans, et mater viri néscia, innocéntiae thesáurus abscónditus, et sanctimóniæ decus; acceptíssimis tuis ac matérna auctoritáte válidis précibus ad Dóminum ac Deum, ómnium conditórem, Fílium tuum, ex te sine patre génitum, ecclesiástici órdinis gubernácula fac dírigas, et ad portum tranquíllum perdúcas.

℟. Magníficat ánima mea Dóminum, * Quia fecit mihi magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia fecit... Glória Patri.. Quia...

LECTIO IX.

Sacerdótes justítia, et probátæ, immaculátæ ac sincéræ fídei exsultatióne splendidíssime indúito. Orthodóxis princípibus, qui prae omni púrpurae aut auri splendóre, et prae margarítis ac lapídibus pretiósis te nacti sunt diadéma et induméntum ac firmíssimum regni sui ornaméntum, in tranquíllo ac próspero statu sceptra dírige. Male fidas natiónes in te ac Deum, ex te génitum, blasphemántes, eórum pédibus sternens subjícito: subjectúmque pópulum, ut secúndum Dei praecéptum in suavi obediéntiæ obséquio persevéret, confirmáto. Tuam hanc civitátem, quae te tamquam turrim ac fundaméntum habet, victóriae triúmphis coronáto, et fortitúdine circumcíngens custodíto Dei habitatiónem, templi decórem semper conserváto; laudatóres tuos ab omni discrímine et ánimi angóre éxime; captívis redemptiónem tribúito; peregrínis, tecto et quovis praesídio destitútis, solámen te éxhibe. Univérso mundo auxiliatrícem manum tuam pórrige, ut in laetítia et exsultatióne solemnitátes tuas simul cum ista, quam modo celebrámus, festivitáte splendidíssimo éxitu transigámus in Christo Jesu, universó-

rum Rege ac vero Deo nostro, cui glória et fortitúdo una cum sancto vitǽque princípio Patre, et coaetérno et consubstantiáli et conregnánte Spíritu, nunc et semper et in sǽcula sæculórum. Amen.
Te Deum laudámus... 3.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Antiph. 1. Tota pulchra es, María, et mácula originális non est in te.
Psalmus: Dóminus regnávit... cum rel. ut supra, 4.
Aña 2. Vestiméntum tuum cándidum quasi nix, et fácies tua sicut sol.
Aña 3. Tu glória Jerúsalem, tu laetítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri.
Antiph. 4. Benedícta es tu, Virgo María, à Dómino Deo excélso prae ómnibus muliéribus super terram.
Aña 5. Trahe nos, Virgo immaculáta, post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

Capitulum. *Prov. 8.*

Dominus posséditme in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret à princípio. Ab aetérno ordináta sum, et ex antíquis, ántequam terra fieret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram.

Hymnus: O gloriósa vírginum..., ut supra, 39.

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis.
℟. Quae serpéntis caput vírgineo pede contrívit.
Ad *Benedictus*, Antiphona. Ait Dóminus Deus ad serpéntem: Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus; ipsa cónteret caput tuum. Allelúja.

Oratio.

Deus, qui per Immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum praeparásti: quǽsumus; ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui praevísa eam ab omni labe praeservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. Per eúmdem Dóminum nostrum...

AD PRIMAM.

In ℟. brevi dicitur ℣. Qui natus es de María Vírgine, etiam per totam Octavam.

AD TERTIAM.

Antiph. Vestiméntum tuum.
Capitulum: Dóminus possédit me... ut supra.
℟. br. Deus omnípotens * Præcínxit me virtúte. Deus...
℣. Et pósuit immaculátam viam meam. Praecínxit...
Glória Patri.. Deus...
℣. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me.
℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

AD SEXTAM.

Antiph. **Tu glória Jerúsalem.**

CAPITULUM. *Ezech 44.*

PORta haec clausa erit, non aperiétur, et vir non intrábit per eam, quóniam Dóminus Deus Israël ingréssus est per eam: erítque clausa príncipi. Princeps ipse sedébit in ea.

℟. br. **In hoc cognóvi, * Quóniam voluísti me. In hoc cognóvi...**

℣. **Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. Quóniam voluísti me. Glória Patri.. In hoc...**

℣. **Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me.**

℟. **Nec delectásti inimícos meos super me.**

AD NONAM.

Antiph. **Trahe nos.**

CAPITULUM. *Apoc. 12.*

SIgnum magnum appáruit in coelo: Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

R. br. **Exaltábo te, Dómine, * Quóniam suscepísti me. Exaltábo...**

℣. **Nec delectásti inimícos meos super me. Quóniam.. Glória Patri.. Exaltábo...**

℣. **Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo.**

℟. **Gáudium annuntiávit univérso mundo.**

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis.

Ad Magnificat.

Antiph. **Hódie egréssa est virga de radíce Jesse: hódie sine ulla peccáti labe concépta est María: hódie contrítum est ab ea caput serpéntis antíqui. Allelúja.**

Et fit commem. Feriae.

§. In Officio votivo per annum (ubi concessum est), omissa Antiphona praecedenti, dicatur sequens:

Ad Magnificat.

Antiph. **Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu, séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Immaculátam Conceptiónem.**

DIE 9. DECEMBRIS.

Secunda die infra Octavam Immaculatae Conceptionis B. M. V.

Omnia ut in Festo, 41, praeter Lectiones, quae dicuntur ut infra.

IN I. NOCTURNO, LECTIONES de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

Ex Bulla dogmática Pii P. IX.

LECTIO IV.

INeffábilis Deus, cujus viæ misericórdia et véritas,

cujus volúntas omnipoténtia, et cujus sapiéntia attíngit à fine usque ad finem fórtiter, et dispónit ómnia suáviter, cum ab omni æternitáte præ-víderit luctuosíssimam totíus humáni géneris ruínam ex Adámi transgressióne derivándam, atque in mystério à sǽculis abscóndito primum suae bonitátis opus decréverit per Verbi incarnatiónem sacraménto occultióre complére, ut contra miséricors suum propósitum homo diabólicae iniquitátis versútia actus in culpam non períret, et quod in primo Adámo casúrum erat, in secúndo felícius erigerétur, ab inítio et ante sǽcula Unigénito Fílio suo matrem, ex qua caro factus in beáta témporum plenitúdine nascerétur, elégit atque ordinávit, tantóque prae creatúris univérsis est prosecútus amóre, ut in illa una sibi propensíssima voluntáte complacúerit.

℟. Ego ex ore Altíssimi... 44.

Lectio V.

Quaprópter illam longe ante omnes Angélicos spíritus, cunctósque Sanctos coeléstium ómnium charísmatum cópia de thesáuro divinitátis deprómpta ita miríﬁce cumulávit, ut ipsa ab omni prorsus peccáti labe semper líbera, ac tota pulchra et perfécta eam innocéntiae et sanctitátis plenitúdinem prae se ferret, qua major sub Deo nullátenus intellígitur, et quam praeter Deum nemo ássequi cogitándo potest. Et quidem decébat omníno, ut perfectíssimæ sanctitátis splendóribus semper ornáta fulgéret, ac vel ab ipsa originális culpae labe plane immúnis amplíssimum de antíquo serpénte triúmphum reférret tam venerábilis mater, cui Deus Pater únicum Fílium suum, quem, de corde suo aequálem sibi génitum, tamquam seípsum díligit, ita dare dispósuit, ut naturáliter esset unus idémque commúnis Dei Patris et Vírginis Fílius.

℟. Nihil inquinátum... 45.

Lectio VI.

Quam originálem augústæ Vírginis innocéntiam cum admirábili ejúsdem sanctitáte praecelsáque Dei matris dignitáte omníno cohaeréntem cathólica Ecclésia, quae à sancto semper edócta Spíritu colúmna est ac ﬁrmaméntum veritátis, tamquam doctrínam póssidens divínitus accéptam, et coeléstis revelatiónis depósito comprehénsam multíplici continénter ratióne, splendidísque factis magis in dies explicáre, propónere ac fovére nunquam déstitit. Hanc enim doctrínam ab antiquíssimis tempóribus vigéntem, ac Fidélium ánimis pénitus ínsitam, et sacrórum Antístitum curis

studiísque per cathólicum orbem miríficè propagátam, ipsa Ecclésia luculentíssime significávit, cum ejúsdem Vírginis Conceptiónem público Fidélium cúltui ac veneratióni propónere non dubitávit. Quo illústri quidem facto ipsíus Vírginis Conceptiónem véluti singulárem, míram et à reliquórum hóminum primórdiis longíssime secrétam, et omníno sanctam coléndam exhíbuit, cum Ecclésia nónnisi de Sanctis dies festos concélebret.

℟. Signum magnum... 45.

In III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio VII. *Cap. 1.*

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Sophrónii Epíscopi.

Homilia in Deiparae Annuntiatione.

QUid missus beátus ille Angelus ad Vírginem integérrimam dicit? Aut quómodo faustíssimum hoc núntium ipsi defert? Ave, grátia plena, Dóminus tecum. A gáudio íncipit eam álloqui ille gáudii núntius. Nóverat enim et plane sciébat, núntium illud suum univérsis homínibus atque ómnibus páriter creatúris gáudium paráre, et quóslibet à quibuscúmque dolóres expéllere; nóverat, ex divína hujus mystérii cognitióne mundum lúmine collustrári; nóverat, erróris dísjici calíginem; nóverat, retúndi mortis acúleum; nóverat, vim corruptiónis infríngi; nóverat, inférno victóriam auférri; nóverat, salútem pérdito affulgére hómini, qui horum malórum jugo jámdiu premebátur, ex quo scílicet à paradísi delíciis expúlsus, et à beáto illo domicílio ejéctus fúerat. Proptérea legatiónis suae exórdium à gáudio ducit; proptérea sermónibus suis gáudii voces praemíttit; proptérea faustis hisce núntiis gáudium antecédit, útpote quae ómnibus credéntibus gáudio futúra erant.

℟. Hortus conclúsus... 46.

Lectio VIII.

ET sane par omníno erat, ut divína gáudii denuntiátio à sermónibus verbísque gáudium eliciéntibus súmeret inítium. Proptérea enim et Angelus gáudium ante ómnia renúntiat, quia faustæ legatiónis suæ non ignórat éxitum, ac probe novit collóquium, quod habebátur, in totíus

mundi gáudium maniféste esse cessúrum. Et profécto quodnam gáudium, aut quænam reperíri potest jucúnditas, quam non longe excédat allóquium ad Vírginem illam beátam ac gáudii paréntem hábitum? Gaude, o supercœléstis gáudii génitrix. Gaude, o sublimíssimi gáudii nutrix. Gaude, o salutáris gáudii sedes princeps. Gaude, o immortális gáudii auctrix. Gaude, o ineffábilis gáudii mýsticum diversórium. Gaude, o indeficiéntis gáudii fons beatíssime. Gaude, o gáudii ætérni deíferum cimélium. Gaude, o vivificántis gáudii arbor virentíssima. Gaude, o innúpta Dei mater. Gaude, o virgo post partum integérrima. Gaude, o spectáculum prae mirabílibus ómnibus summe admirándum.

℟. Magníficat ánima mea Dóminum... 47.

LECTIO IX.

QUisnã tuum éloqui splendórem póterit? Quisnam porténtum, quod ipsa es, enarráreverbis áudeat? Quisnam magnificéntiam tuam effári se posse confídet? Tu hóminum exornásti natúram; tu Angelórum órdines superásti; tu fulgóres Archangelórum obtenebrásti; tu sublímes Thronórum sedes infra te ostendísti; tu altitúdinem Dominatiónum depressísti; tu Principátuum ducátibus praecucurrísti; tu enervásti fortitúdinem Potestátum; tu ipsis Virtútibus poténtior virtus prodiísti; tu Chérubim oculatíssimum visum terréstribus óculis vicísti; tu Séraphim sex alas habéntium volátus ánimae pennis divínitus agitátis transvolásti; tu dénique omnem creatúram longe transgréssa es, quippe quæ prae omni creatúra enituísti puritáte, et ómnium creaturárum conditórem in te excepísti, ipsúmque et sinu tuo gestásti, et genuísti, et sola ex ómnibus creatúris Dei mater effécta es.

Te Deum laudámus... 3.

In Laudibus fit commemoratio Feriae.

Die sequenti 10. Decembris, ubi celebratur festum Translationis Almae Domus Lauretanae B. M. V., omittitur Commemoratio Octavæ in utrisque Vesp. et Laud.

Secus fit de tertia die infra Octavam.

DIE 10. DECEMBRIS.

Tertia die infra Oct. Immaculatae Concept. B. M. V.

In I. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In II. Nocturno.

Ex Bulla dogmática Pii Papae noni.

Lectio IV.

Ipsíssima verba, quibus divínae Scriptúrae de increáta Sapiéntia loquúntur, ejúsque sempitérnas orígines repraeséntant, consuévit (Ecclésia) tum in ecclesiásticis Offíciis, tum in sacrosáncta Litúrgia adhibére et ad illíus Vírginis primórdia transférre, quae uno eodémque decréto cum divínae Sapiéntiæ incarnatióne fúerant præstitúta. Quamvis autem haec ómnia penes Fidéles ubíque prope recépta osténdant, quo stúdio ejúsmodi de Immaculáta Vírginis Conceptióne doctrínam ipsa quoque Románа Ecclésia, ómnium Ecclesiárum mater et magístra, fúerit prosecúta, tamen illústria hujus Ecclésiae facta digna plane sunt, quae nominátim recenseántur, cum tanta sit ejúsdem Ecclésiae dígnitas atque auctóritas, quanta illi omníno debétur, quae est cathólicae veritátis et unitátis centrum, in qua sola inviolabíliter fuit custodíta relígio, et ex qua tráducem fídei réliquae omnes Ecclésiæ mutuéntur, opórtet. ℟. Ego ex ore... 44.

Lectio V.

Itaque éadem Romána Ecclésia nihil pótius hábuit, quam eloquentíssimis quibúsque modis Immaculátam Vírginis Conceptiónem, ejúsque cultum et doctrínam assérere, tuéri, promovére et vindicáre. Enim vero Praedecessóres Nostri veheménter gloriáti sunt, Apostólica sua auctoritáte Festum Conceptiónis in Romána Ecclésia institúere, ac próprio Offício, propriáque Missa, quibus praerogatíva immunitátis ab hereditária labe manifestíssime asserebátur, augére, honestáre et cultum jam institútum omni ope promovére, amplificáre, sive erogátis indulgéntiis, sive facultáte tribúta civitátibus, provínciis regnísque, ut Deíparam sub título Immaculátæ Conceptiónis patrónam sibi delígerent, sive comprobátis sodalitátibus, congregatiónibus, religiosísque famíliis ad Immaculátae Conceptiónis honórem institútis, sive láudibus eórum pietáti delátis, qui monastéria, xenodóchia, altária, templa sub Immaculáti Concéptus título eréxerint, aut sacraménti relígió-

ne interpósita, Immaculátam Deíparae Conceptiónem strénue propugnáre spopónderint.

℟. Nihil inquinátum in eam incúrrit: * Candor est lucis aetérnae... 45.

Lectio VI.

INsuper summópere laetáti sunt decérnere Conceptiónis festum ab omni Ecclésia esse habéndum eódem censu ac número, quo festum Nativitátis, idémque Conceptiónis festum cum Octáva ab univérsa Ecclésia celebrándum, et ab ómnibus inter ea, quae praecépta sunt, sancte coléndum, ac Pontifíciam Cappéllam in patriarcháli Nostra Liberiána Basílica die Vírginis Conceptiónis sacro quotánnis esse peragéndam. Atque exoptántes in Fidélium ánimis quotídie magis fovére hanc de Immaculáta Deíparæ Conceptióne doctrínam, eorúmque pietátem excitáre ad ipsam Vírginem, sine labe origináli concéptam, coléndam et venerándam, gavísi sunt quam libentíssime facultátem tribúere, ut in Lauretánis Litanííis, et in ipsa Missae Praefatióne Immaculátus ejúsdem Vírginis proclamarétur Concéptus, atque ádeo lex credéndi ipsa supplicándi lege statuerétur.

℟. Signum magnum appáruit in coelo... 45.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio VII. *Cap.* 1.

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Homil. II. super *Missus*.

LÆtáre, pater Adam, sed magis tu, o Eva mater, exsúlta, qui, sicut ómnium paréntes, ita ómnium fuístis peremptóres; et quod infelícius est, prius peremptóres, quam paréntes. Ambo, inquam, consolámini super fília, et tali fília; sed illa ámplius, de qua malum ortum est prius, cujus oppróbrium in omnes pertransívit mulíeres. Instat namque tempus, quo jam tollátur oppróbrium, nec hábeat vir, quid causétur advérsus féminam: qui útique, dum se imprudénter excusáre conarétur, crudéliter illam accusáre non cunctátus est, dicens: Múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Proptérea curre, Eva, ad Maríam; curre, mater, ad fíliam; fília pro matre respóndeat, ipsa matris oppróbrium áufe-

:at, ipsa patri pro matre sa- :isfáciat: quia ecce, si vir cé- :idit per féminam, jam non :rígitur nisi per féminam.
℟. Hortus conclúsus... 46.

LECTIO VIII.

QUid dicébas, o Adam? Múlier, quam dedísti mihi, ledit mihi de ligno, et comédi. Verba malítiæ sunt hæc, quious magis áugeas, quam déeas culpam. Verúmtamen sapiéntia vicit malítiam, cum occasiónem véniae, quam à te Deus interrogándo elícere tentávit, sed non pótuit, in thesáuro indeficiéntis suae pietátis invénit. Rédditur nempe fémina pro fémina, prudens pro fátua, húmilis pro supérba, quae pro ligno mortis gustum tibi pórrigat vitae, et pro venenóso cibo illo amaritúdinis dulcédinem páriat fructus aetérni. Muta ergo iníquae excusatiónis verbum in vocem gratiárum actiónis, et dic: Dómine, múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno vitae, et comédi, et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificásti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Vírginem. O féminam singuláriter venerándam, super omnes féminas admirábilem, paréntum reparatrícem, posterórum vivificatrícem.
℟. Magníficat ánima... 47.

LECTIO IX.

QUam tibi áliam prædixísse Deus vidétur, quando ad serpéntem ait: Inimicítias ponam inter te et mulíerem? Et si adhuc dúbitas, quod de María díxerit, audi, quod séquitur: Ipsa cónteret caput tuum. Cui hæc serváta victória est, nisi Maríae? Ipsa procul dúbio caput contrívit venenátum, quæ omnímodam suggestiónem tam de carnis illécebra, quam de mentis supérbia dedúxit ad níhilum. Quam vero áliam Sálomon requirébat, cum dicébat: Mulíerem fortem quis invéniet? Nóverat quippe vir sápiens hujus sexus infirmitátem, frágile corpus, lúbricam mentem. Quia tamen et Deum légerat promisísse, et íta vidébat congrúere, ut, qui vícerat per féminam, vincerétur per ipsam, veheménter admírans ajébat: Mulíerem fortem quis invéniet? Quod est dícere: Si ita de manu féminae pendet et nostra ómnium salus, et innocéntiae restitútio, et de hoste victória: fortis omníno necésse est ut provideátur, quae ad tantum opus possit esse idónea.
Te Deum... 3.

In LAUDIBUS fit Commemoratio Feriae.

VESPERAE a Capit. de S. Damaso Papa et Conf. cum Comem. Octavae et Feriae.

DIE 11. DECEMBRIS.

In Festo S. **Damasi** P. C. Officio et Missae addatur Commemoratio Immaculatae Conceptionis et Feriae.

DIE 12. DECEMBRIS.

Quinta die infra Oct. Immaculatæ Conceptionis B. M. V.

IN I. NOCTURNO, LECTIONES de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

Ex Bulla dogmática Pii Papae noni.

LECTIO IV.

QUóniam, quae ad cultum pértinent, íntimo plane vínculo cum ejúsdem objécto consérta sunt, neque rata et fixa manére possunt, si illud anceps sit et in ambíguo versétur, idcírco Decessóres Nostri Románi Pontífices omni cura Conceptiónis cultum amplificántes, illíus étiam objéctum ac doctrínam declaráre et inculcáre impensíssime studuérunt. Etenim clare apertéque docuére, festum agi de Vírginis Conceptióne, atque uti falsam et ab Ecclésiae mente alieníssimam proscripsérunt illórum opiniónem, qui non Conceptiónem ipsam, sed Sanctificatiónem ab Ecclésia coli arbitraréntur et affirmárent.

℟. Ego ex ore... 44.

LECTIO V.

NEque mítius cum iis agéndum esse existimárunt, qui ad labefactándam de Immaculáta Vírginis Conceptióne doctrínam, excogitáto inter primum atque álterum Conceptiónis instans et moméntum discrímine, asserébant, celebrári quidem Conceptiónem, sed non pro primo instánti atque moménto. Ipsi namque Praedecessóres Nostri suárum pártium esse duxérunt, et beatíssimae Vírginis Conceptiónis festum, et Conceptiónem pro primo instánti tamquam verum cultus objéctum omni stúdio tuéri ac propugnáre. Hinc decretória plane verba, quibus Alexánder séptimus Decéssor Noster sincéram Ecclésiæ mentem declarávit, inquiens: Sane vetus est Christifidélium erga ejus beatíssimam Matrem Vírginem Maríam píetas sentiéntium, ejus ánimam in primo instánti creatiónis atque infusiónis in corpus fuísse speciali Dei grátia et privilégio, intúitu meritórum Jesu Christi, ejus Fílii, humáni géneris Redemptóris, à mácula peccáti originális praeservátam immúnem, atque in hoc sensu ejus Conceptiónis festivitá-

em solémni ritu coléntium t celebrántium.
,. Nihil inquinátum... 45.

LECTIO VI.

Atque illud in primis solémne quoque fuit iísdem ›ecessóribus Nostris, doctríam de Immaculáta Dei Maris Conceptióne sartam tecımque omni cura, stúdio et ›ntentióne tuéri. Etenim non ›lum nullátenus passi sunt, ›sam doctrínam quovis modo quópiam notári atque traúci, verum étiam longe ultéius progréssi, perspícuis delaratiónibus iteratísque vícius edixérunt: Doctrínam, ua Immaculátam Vírginis onceptiónem profitémur, ıse, suóque mérito habéri ım ecclesiástico cultu plane ›nsonam, eámque véterem, : prope universálem et ejúsıodi, quam Románа Ecclésia ibi fovéndam tuendámque ıscéperit, atque omníno digım, quæ in sacra ipsa Liturıa, solemnioribúsque précius usurparétur. Neque his ›nténti, ut ipsa de Imaculá› Vírginis Concéptu doctrıı inviolata persísteret, opi:ónem huic doctrínae adırsam, sive públice sive priıtim, defendi posse severísme prohibuére, eámque ultíplici véluti vúlnere conctam esse voluérunt.
. Signum magnum... 45.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 1.*

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua...

Homilía sancti Tharásii Epíscopi.

De Praesentat. Deiparæ.

QUibus te láudibus cumulábimus, María? O puélla immaculáta, o Virgo impollúta, o mulíerum ornaméntum, filiárum nitor! O Mater Virgo sancta, tu benedícta inter mulíeres; tu celebráta propter innocéntiam, tu obsignáta virginitáte. Tu Adámi maledícti expiátio, tu débiti Evæ solútio. Tu Abélis puríssima oblátio, primogenitórum deléctus, immaculátum sacrifícium. Tu Enos in Deum spes non pudóre suffúsa; tu Enoch ínita grátia, et in secúram vitam migrátio. Tu Noë arca, et secúndae regeneratiónis apud Deum conciliátio. Tu regni et sacerdótii Melchísedech perillústris splendor; tu Abrahámi firma fidúcia et promissiónis futúrae posteritátis óbsequens fides. Tu Isaac novum sacrifícium et

rationále holocáustum, tu Jacob in scalam adscénsus causa, et fecunditátis in duódecim tribus permanéntis expréssio nobilíssima. Tu Judae apparuísti secúndum stirpem fília, tu Joséphi pudicítia, et véteris Aegýpti, nimírum synagógae Judaeórum evérsio, o Immaculáta! Tu Móysis ejusdémque legislatóris liber divínitus concinnátus, in quo scriptum est sacraméntum regeneratiónis, et divínis dígitis inscúlpta in tábulis lex est tamquam in monte Sina, ubi novus Israël ab intelligibílium Aegyptiórum servitúte vindicábitur, quemádmodum antíquus pópulus in solitúdine manna et aqua de petra satiátus est; petra autem erat Christus è tuo grémio proditúrus tamquam sponsus de thálamo. Tu Aarónis virga floréscens, tu es Davídis fília fímbriis áureis circumvestíta vário ornátu nitéscens.

℟. Hortus conclúsus... 46.

Lectio VIII.

Tu es Prophetárum spéculum, et rerum ab illis praenuntiatárum éxitus. Te eníxe Ezéchiel vatícinans appellávit portam clausam, per quam nemo hóminum umquam transíbit, nisi Dóminus Deus solus, et portam clausam conservábit. Te Isaías ille in primis grandíloquus prænúntiat virgam Jesse, ex quo flos Christus oriétur et, fruticibus vitiórum exstirpátis radícitus, plantas divínae cognitiónis in agro ínseret. Te Jerémias praemonstrávit inquiens: Ecce dies vénient, dicit Dóminus, et fériam dómui Israël et dómui Judae foedus novum, quod constítui cum pátribus eórum; ita signíficans advéntum ortúmque Fílii tui, et pópulum géntium vocans ad Deum adorándum inde usque à fínibus terrae. Te étiam Dániel, vir desideriórum, proclamávit montem ingéntem, è quo Christus, lapis anguláris, abscindétur, et simulácrum multifórmis serpéntis ruína atque exítio dissipábit. Te honóro agnam immaculátam, te prædico grátia plenam, te cano Dei habitatiónem puram et immaculátam. Et sane, ubi abundávit delíctum, superabundávit grátia. Per mulíerem mortem lucráti sumus, per mulíerem univérsa ipse rursus instaurábit. Per serpéntem cibum accépimus amári sapóris, per ipsum vero rursum vescémur cibo immortalitátis. Prima parens Eva Cainum in lucem édidit, invídiæ et nequítiae príncipem; unigénitus Fílius tuus erit primogénitus vitae et resurrectiónis. O inaudítum prodígium! O admirándam novitá-

O sapiéntiam nullis ver- ›aequándam! agníficat... 47.

Lectio IX.

s autem pópulus Dei, :ens sancta, congregátio tábilis, fílii colúmbae, es grátiae in hac Vírgi- ɔlebritáte puris ánimis, lútis lábiis, multísonis is hymnos suavídicos ex- nus. Illústre hoc festum, ipem solemnitátem An- laetam et hóminum præ- iónedigníssimam, próuti st, venerántes illud Ave lélis cum reveréntia et io sancto conclamémus: delícium Patris, per ı ad últimos terrae fines cognítio manávit. Ave, domicílium, de qua ille ː indútus prodívit. Ave, í Spíritus habitáculum .bile. Ave, sánctior Ché- a; ave, gloriósior Séra- ; ave, coelo látior; ave. plendídior; ave, luna mi- or; ave, múltiplex astró- rum nitor; ave, levis núbes, quae coeléstem plúviam in- spérgis. Ave, aura sancta, quae spíritum malítiae à terra dissipásti. Ave, nóbile prae- cónium Prophetárum; ave, Apostolórum audítus per to- tum orbem sonus; ave, Már- tyrum excéllens conféssio; ave, Patriarchárum laudatís- sima praedicátio; ave, Sanc- tórum summum ornamén- tum. Ave, causa salútis óm- nium mortálium: ave, regína pacis conciliátrix; ave, ma- trum splendor immaculátus. Ave, mediátrix ómnium, qui sub coelo sunt; ave, totíus orbis reparátio; ave, grátia plena, Dóminus tecum, qui ante te, et ex te, et nobíscum. Ipsi laus cum Patre et sanctís- simo et vivífico Spíritu, nunc et semper, et in infiníta sæ- cula saeculórum. Amen.

℟ Deum laudámus... 3.

In Laudibus Comm. Feriæ. Vesperae de S. Lucia V. M. cum Comm. Octavæ et Feriæ.

DIE 13. DECEMBRIS.

ı Festo S. **Luciae** V. M. Officio et Missae addatur mmemoratio Immaculatæ Conceptionis et Feriae.

DIE 14. DECEMBRIS.

›tima die infra Oct. Imaculatae Conceptionis B. M. V.

NOCTURNO, Lectiones ¡criptura occurr. autem hac die occurrat ı IV. Quatuor Tempo- rum, Lectiones I. Nocturni leguntur de Parabolis Salo- monis: **Ego Sapiéntia...** ut in Festis B. M. V., **30,** cum

℟℟. ut in Festo, 42. Lect. IX. de Hom. Quat. Temp., et de ea fit commemor. in Laudibus.

IN II. NOCTURNO.

Ex Bulla dogmática Pii Papae noni.

Lectio IV.

Omnes norunt, quanto stúdio haec de Immaculáta Deíparae Vírginis Conceptióne doctrína à spectatíssimis Religiósis famíliis, et celebrióribus theológicis Académiis, ac præstantíssimis divinárum rerum sciéntia Doctóribus fúerit trádita, assérta ac propugnáta. Omnes páriter norunt, quantópere sollíciti fúerint Sacrórum Antístites vel in ipsis ecclesiásticis convéntibus palam publicéque profitéri, sanctíssimam Dei Genitrícem Vírginem Maríam ob prævísa Christi Dómini Redemptóris mérita numquam originálі subjacuísse peccáto, sed præservátam omníno fuísse ab oríginis labe, et idcírco sublimióri modo redémptam. Quibus illud profécto gravíssimum et omníno máximum accédit, ipsam quoque Tridentínam Sýnodum, cum dogmáticum de peccáto originálі éderet decrétum, quo juxta sacrárum Scripturárum sanctorúmque Patrum ac probatissimórum Conciliórum testimónia státuit ac definívit: Omnes hómines nasci originálі culpa inféctos; tamen solémniter declarásse: Non esse suae intentiónis, in decreto ipso tantáque definitiónis amplitúdine comprehéndere beátam et Immaculátam Vírginem Dei Genitrícem Maríam. Hac enim declaratióne Tridentíni Patres ipsam beatíssimam Vírginem ab originálі labe solútam, pro rerum temporúmque adjúnctis, satis innuérunt, atque ádeo perspícue significárunt, nihil ex divínis Líteris, nihil ex traditióne, Patrúmque auctoritáte rite afférri posse, quod tantae Vírginis praerogatívae quovis modo refragétur.

℟. Ego ex ore... 44.

Lectio V.

Et re quidem vera hanc de Immaculáta beatíssimae Vírginis Conceptióne doctrínam quotídie magis gravíssimo Ecclésiae sensu, magistério, stúdio, sciéntia ac sapiéntia tam spléndide explicátam, declarátam, confirmátam et apud omnes cathólici orbis pópulos ac natiónes mirándum in modum propagátam, in ipsa Ecclésia semper exstitísse véluti à majóribus accéptam, ac revelátæ doctrínæ charactére insignítam, illústria venerándae antiquitátis Ecclésiae orientális et occidentális monuménta vali

díssime testántur. Equidem Patres Ecclesiǽque scriptóres, coeléstibus edócti elóquiis, nihil antíquius habuére, quam in libris ad explicándas Scriptúras, vindicánda dógmata, erudiendósque fidéles elucubrátis, summam Vírginis sanctitátem, dignitátem atque ab omni peccáti labe integritátem, ejúsque praecláram de tetérrimo humáni géneris hoste victóriam multis mirísque modis certátim praedicáre atque efférre.
℟. Nihil inquinátum... 45.

LECTIO VI.

QUaprópter enarrántes verba, quibus Deus praeparáta renovándis mortálibus suae pietátis remédia inter ipsa mundi primórdia prænúntians, et deceptóris serpéntis retúdit audáciam et nostri géneris spem mirífice eréxit ínquiens: Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus, docuére: divíno hoc oráculo clare apertéque demonstrátum fuísse misericórdem humáni géneris Redemptórem, scílicet Unigénitum Dei Fílium, Christum Jesum, ac designátam beatíssimam ejus Matrem Vírginem Maríam, ac simul ipsíssimas utriúsque contra diábolum inimicítias insígniter expréssas. Quocírca sicut Christus, Dei hominúmque mediátor, humána assúmpta natúra, delens, quod advérsus nos erat, chirógraphum decréti, illud cruci triumphátor affíxit, sic sanctíssima Virgo, arctíssimo et indissolúbili vínculo cum eo conjúncta, una cum illo et per illum sempitérnas contra venenósum serpéntem inimicítias exércens ac de ipso pleníssime triúmphans, illíus caput imaculáto pede contrívit.
℟. Signum magnum... 45.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 1.*

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Sophrónii Epíscopi.

Homilia in Deiparae Annuntiatione.

VEre benedícta tu in muliéribus, quóniam Evae maledictiónem in benedictiónem commutásti, quóniam, Adam, qui prius jacébat exsecratióne percúlsus, ut per te benedicerétur, effecísti. Vere benedícta tu in muliéribus, quóniam benedíctio Patris per te affúlsit homínibus, eósque à véteri maledícto li-

berávit. Vere benedícta tu in muliéribus, quia per te progenitóres tui salútem invénlunt; tu síquidem genitúra es Servatórem, qui divínam ipsis salútem comparábit. Vere benedícta tu in muliéribus, quóniam sine sémine eum protulísti fructum, qui benedictiónem terrárum orbi elargítur, ipsúmque à maledictióne spinas germinánte rédimit. Vere benedícta tu in muliéribus, quia, múlier naturáli conditióne cum sis, Dei tamen Génitrix reípsa fies. Etenim si, qui ex te nascitúrus est, secúndum veritátem Deus est incarnátus, ipsa jure meritóque díceris Deípara, quippe quae Deum veríssime paris.
℟. Hortus conclúsus... 46.

Lectio VIII.

Ne tímeas, María, invenísti enim apud Deum grátiam perírenésciam; invenísti apud Deum grátiam prae quálibet exímiam; invenísti apud Deum grátiam ómnibus votis expeténdam; invenísti apud Deum grátiam ómnium gratiárum splendidíssimam; invenísti apud Deum grátiam nunquam elanguéntem; invenísti apud Deum grátiam, quae te salvam praestet; invenísti apud Deum grátiam, quæ nullo ímpetu quatiátur; invenísti apud Deum grátiam plane invíctam; invenísti apud Deum grátiam perénniter duratúram. Et álii quidem, iíque plures ante te exímia sanctitáte floruérunt. Sed némini, quemádmodum tibi, plena grátia impertíta est; nemo, sicut tu, ad tantum magnificéntiae est evéctus; nemo, sicut tu, purificánte grátia praeoccupátus est; nemo, sicut tu, coelésti lúmine refúlsit; nemo, sicut tu, prae omni celsitúdine exaltátus est.
℟. Magníficat ánima... 47.

Lectio IX.

Et mérito quidem: nemo enim, sicut tu, ad Deum tam prope accéssit; nemo, sicut tu, Dei donis ditátus est; nemo, sicut tu, Dei grátiae párticeps fuit. Omnia vincis, quaecúmque inter hómines emíneant; ómnia súperas múnera, quae effúsa à Dei largitáte in quóslibet dimanáverint. Plus enim ómnibus inhabitántis Dei possessióne ditéscis. Nemo sic in se Deum compléct pótuit; nemo pótuit sic frui Dei praeséntia; nemo dignus est hábitus, qui sic per Deum illuminarétur; ac proptérea non modo Deum ómnium Conditórem ac Dóminum in te excepísti, sed eum habes ex te ineffabíliter incarnátum, atque in útero tuo gestátum, et post haec génitum, et univérsos hómines à patérna condemnatióne rediméntem, ac salútem, quæ nullum finem habitúra sit,

is elargiéntem. Et prop- ...a tibi clamávi, atque íte- ...l veheménter clamábo: Ave, grátia plena, Dóminus tecum; benedícta tu in muliéribus. Te Deum... 3.

DIE 15. DECEMBRIS.

IN OCTAVA
...ACULATÆ CONCEPTIONIS B. MARIÆ VIRGINIS.

Duplex.

...nia ut in Festo præter ...uae sequuntur.

IN II. NOCTURNO.

Bulla dogmática Pii Papae noni.

LECTIO IV.

...antíquis tempóribus ...crórum Antístites, ec...ici viri, reguláres Or...c vel ipsi Imperatóres ...es ab hac Apostólica ...nixe efflagitárunt, ut ...ulâta sanctíssimae Dei ...cis Concéptio véluti ...cae fídei dogma defini... ...uae postulatiónes hac quoque aetáte iterátae ...t., ac potíssimum felícis ...atiónis Gregório de... ...xto Praedecessóri No... ...ac Nobis ipsis oblátae ...um ab Epíscopis, tum à ... sæculári, tum à religió... ...míliis, ac summis Prin...us et fidélibus pópulis. ...ítaque singulári ánimi ...ri gáudio haec ómnia ...noscéntes, ac sério ...derántes, vix dum, licet ...riti, arcáno divínae providéntiae consílio ad hanc sublímem Petri Cáthedram evécti totíus Ecclésiae gubernácula tractánda suscépimus, nihil certe antíquius habúimus, quam pro summa Nostra vel à téneris annis erga sanctíssimam Dei Genitrícem Vírginem Maríam veneratióne, pietáte et afféctu ea ómnia perágere, quae adhuc in Ecclésiae votis esse póterant, ut beatíssimae Vírginis honor augerétur, ejúsque praerogatívae uberióri luce nitérent. ℟. Ego ex ore... 44.

LECTIO V.

Itaque plúrimum in Dómino confísi, advenísse témporum opportunitátem pro Immaculáta sanctíssimae Dei Genitrícis Vírginis Maríae Conceptióne definiénda, quam divína elóquia, veneránda tradítio, perpétuus Ecclésiae sensus, singuláris catholicórum Antístitum ac Fidélium conspirátio, et insígnia Praedecessórum Nostrórum acta, constitutiónes mirífice illústrant atque declárant; rebus

ómnibus diligentíssime perpénsis et assíduis fervidísque ad Deum précibus effúsis, mínime cunctándum Nobis esse censúimus suprémo Nostro judício immaculátam ipsíus Vírginis Conceptiónem sancíre, definíre, atque ita pientíssimis cathólici Orbis desidériis, Nostrǽque in ipsam sanctíssimam Vírginem pietáti satisfácere, ac simul in ipsa Unigénitum Fílium suum, Dóminum nostrum Jesum Christum, magis atque magis honorificáre, cum in Fílium redúndet, quidquid honóris et laudis in Matrem impénditur.

℟. Nihil inquinátum... 45.

Lectio VI.

Quare, postquam nunquam intermísimus in humilitáte et jejúnio privátas Nostras et públicas Ecclésiae preces Deo Patri per Fílium ejus offérre, ut Spíritus sancti virtúte mentem Nostram dirígere et confirmáre dignarétur, imploráto univérsae cœléstis cúriae praesídio, et advocáto cum gemítibus Paráclito Spíritu, eóque sic adspiránte, ad honórem sanctæ et indivíduae Trinitátis, ad decus et ornaméntum Vírginis Deíparae, ad exaltatiónem fídei cathólicae et christiánæ religiónis augméntum, auctoritáte Dómini Nostri Jesu Christi, beatórum Apostolórum Petri et Pauli, ac Nostra declarámus, pronuntiámus et definímus: Doctrínam, quae tenet, beatíssimam Vírginem Maríam in primo instánti suæ Conceptiónis fuísse, singulári omnipoténtis Dei grátia et privilégio, intúitu meritórum Christi Jesu Salvatóris humáni géneris, ab omni originális culpae labe praeservátam immúnem, esse à Deo revelátam, atque idcírco ab ómnibus Fidélibus fírmiter constantérque credéndam. Quaprópter, si qui, secus ac à Nobis definítum est, quod Deus avértat, præsúmpserint corde sentíre, ii nóverint ac porro sciant, se próprio judício condemnátos, naufrágium circa fidem passos esse, et ab unitáte Ecclésiae defecísse.

℟. Signum magnum... 45.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio VII. *Cap. 1.*

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía S. Epiphánii Episc.
Oratio de laud. S. Mariae Deiparae.

Quid dicam, aut quid próloquar de praecléra et

ncta Vírgine? Solo enim
eo excépto cunctis supérior
stitit; natúra formósior est
sis Chérubim et Séraphim,
omni exércitu Angélico:
i praedicándae coeléstis ac
rréna lingua mínime súffi-
:, imo vero nec Angelórum.
beáta Virgo, colúmba pura
sponsa cœléstis, María, cœ-
m, templum et thronus di-
iitátis, quae coruscántem
cœlo et in terra solem ha-
s Christum! Nubes lúcida,
ae fulgur, de coelo luci-
ssimum ad illuminándum
undum deduxísti Christum.
ve, grátia plena, porta cœ-
rúm, de qua in Cánticis pro-
éta in decúrsu oratiónis
ane et apérte prolóquitur
clámans: Hortus conclúsus
ror mea sponsa, hortus
nclúsus, fons signátus.

Hortus conclúsus soror
ea sponsa, hortus conclú-
s, fons signátus; * Emissi-
ies tuæ paradísus, ô María.
Aperi mihi, soror mea,
níca mea, colúmba mea, im-
aculáta mea. Emissiónes...

LECTIO VIII.

Virgo est lílium immaculá-
tum, quae rosam immar-
scíbilem génuit Christum.
sancta Deípara, ovis imma-
láta, quae Verbum ex te in-
rnátum Agnum Christum
pperísti! O Virgo sanctís-
ma, quae exércitus Angeló-
m in stupórem deduxísti!
Stupéndum est miráculum in cœlis, múlier amícta sole, gestans lucem in ulnis: stupéndum miráculum in cœlis, thálamus Vírginis habens Fílium Dei: stupéndum miráculum in cœlis, Dóminus Angelórum infans Vírginis efféctus est. Angeli accusábant Evam, nunc vero Maríam glória prosequúntur, quae lapsam Evam eréxit, et Adámum è paradíso dejéctum in coelos misit. Ipsa enim est coeli et terræ mediátrix, quae uniónem naturáliter perégit.

℞. Magníficat ánima... 47.

LECTIO IX.

Grátia sanctae Vírginis est imménsa. Hinc Gábriel in primis salútat Vírginem, dicens: Ave, grátia plena, quæ es spléndidum coelum. Ave, grátia plena, multis virtútibus exornáta Virgo. Ave, grátia plena, quae es urna áurea cóntinens manna coeléste. Ave, grátia plena, quæ sitiéntes perénnis fontis dulcédine sátias. Ave, sanctíssima Mater Immaculáta, quæ genuísti Christum, qui est ante te. Ave, púrpura régia, quae coeli terrǽque Regem induísti. Ave, liber incomprehénsus, quae Verbum et Fílium Patris mundo legéndum exhibuísti.

Te Deum laudámus... 3.

OFFICIUM VOTIVUM

IMMACULATAE CONCEPTIONIS B. M. V.

quibus locis concessum est a Sancta Sede, ritu semiduplici, paucis exceptis, quae supra adnotata fuerunt, persolvetur ut in Festo.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. et III. Nocturno:

Tempore Hiemali, ut in II. die infra Octavam, 49;
Tempore Verno, ut in III. die infra Octavam, 53, sed additur Alleluja Tempore Paschali;
Tempore Æstivo, ut in V. die infra Octavam, 56;
Tempore Autumnali, ut in VII. die infra Octavam, 59.

DIE 10. DECEMBRIS.

In Translatione

ALMAE DOMUS LAURETANAE B. MARIÆ VIRGINIS.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Antiphona: **Domum tuam...** cum rel. de Laudibus, 72.
Psalmus: **Dixit Dominus...** cum reliquis ut in Festis B. Mariae Virginis, 25.

CAPITULUM. *Eccli. 24.*

In ómnibus réquiem quaesívi, et in haereditáte Dómini morábor. Tunc praecépit, et dixit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

Hymnus: **Ave, maris stella...** ut in Festis B. M. V., 27.

℣. **Haec est Domus Dómini firmiter aedificáta.**
℟. **Bene fundáta est supra firmam petram.**

Ad *Magnificat*, Antiphona. **Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum; quia haec est Domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.**

Oratio.

Deus, qui beátae Maríae Vírginis Domum per incarnáti Verbi mystérium misericórditer consecrásti, eámque in sinu Ecclésiæ tuæ mirabíliter collocásti: concéde; ut segregáti à tabernáculis peccatórum, digni efficiámur habitatóres Domus sanctae tuae. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti...

Et fit commemoratio Feriæ, et S. Melchiadis Papæ et Martyris (non autem Octavae Conceptionis B. M. V.).

MATUTINUM.

ORIUM. Salvatórem
n domo Vírginis de
sancto concéptum, *
adorémus.
IUS: Veníte exsul-
1:

HYMNUS.
itis Urbs Jerúsalem,
a pacis vísio,
lsa de vivéntibus
l astra tólleris,
que ritu cíngeris
ngelórum míllibus.
nupta próspera,
Patris glória,
a Sponsi grátia,
formosíssima,
jugáta Príncipi,
rúsca Cívitas.
rgarítis émicant
ue cunctis óstia:
namque prævia
illuc dúcitur,
Christi pércitus
ta quisquis sústinet.
salúbris íctibus,
ióne plúrima,
olíta málleo
xa molem cónstruunt,
é juncta néxibus
ir in fastígio.
Parénti débitum
aequáque Altíssimo,
Patris único,
to Paráclito,
s, potéstas, glória
sit per sǽcula. Amen.
I. NOCTURNO.
Elеváta est magni-
tua super coelos.

PSALMUS: Dómine Dómi-
nus noster... cum reliquis ut
in Festis B. M. V., 28.
Aña 2. In sole pósuit taber-
náculum suum, et ipse tam-
quam sponsus procédens de
thálamo suo.
Aña 3. Quis ascéndet in
montem Dómini? aut quis
stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus, et mun-
do corde.
℣. Dómum tuam, Dómine,
decet sanctitúdo.
℟. In longitúdinem diérum.
Pater noster...
℣. Et ne nos...

De libro tértio Regum.

LECTIO I. *Cap. 8.*

STetit autem Sálomon ante altáre Dómini in conspéctu Ecclésiae Israël, et expándit manus suas in coelum, et ait: Ergóne putándum est, quod vere Deus hábitet super terram? Si enim coelum et coeli coelórum te cápere non possunt, quanto magis domus haec, quam aedificávi? Sed réspice ad oratiónem servi tui, et ad preces ejus, Dómine Deus meus: audi hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti super Domum hanc nocte ac die; super domum, de qua dixísti: Erit nomen meum ibi; ut exáudias depre-catiónem servi tui, et pópuli

tui Israël quodcúmque oráverit in loco isto: et exáudies in loco habitáculi tui in coelo, et cum exaudíeris, propítius eris.

℞. Vidi speciósam sicut colúmbam, ascendéntem désuper rivos aquárum: cujus inaestimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus: * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium.

℣. Quæ est ista, quae ascéndit per desértum sicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhae et thuris? Et...

LECTIO II.

Si fúgerit pópulus tuus Israël inimícos suos (quia peccatúrus est tibi), et agéntes pœniténtiam et confiténtes nómini tuo vénerint, et oráverint et deprecáti te fúerint in Domo hac; exáudi in coelo, et dimítte peccátum pópuli tui Israël, et redúces eos in terram, quam dedísti pátribus eórum. Si clausum fúerit cœlum, et non plúerit propter peccáta eórum, et orántes in loco isto, pœniténtiam égerint nómini tuo, et à peccátis suis convérsi fúerint propter afflictiónem suam; exáudi eos in coelo, et dimítte peccáta servórum tuórum et pópuli tui Israël, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da plúviam super terram tuam, quam dedísti pópulo tuo in possessiónem.

℞. Quæ est ista, quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, * Terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

℣. Fília Sion, tota formósa et suavis es, pulchra ut luna, elécta ut sol. Terríbilis...

LECTIO III.

Si quis cognóverit plagam cordis sui, et expánderit manus suas in Domo hac; tu exáudies in cœlo in loco habitatiónis tuæ, et repropitiáberis, et fácies, ut des unicuíque secúndum omnes vias suas, sicut víderis cor ejus (quia tu nosti solus cor ómnium filiórum hóminum), ut tímeant te cunctis diébus, quibus vivunt super fáciem terrae, quam dedísti pátribus nostris. Insuper et alienígena, qui non est de pópulo tuo Israël, cum vénerit de terra longínqua propter nomen tuum (audiétur enim nomen tuum magnum, et manus tua fortis et bráchium tuum exténtum ubíque); cum vénerit ergo, et oráverit in hoc loco: tu exáudies in cœlo, in firmaménto habitáculi tui, et fácies ómnia, pro quibus invocáverit te alienígena, ut discant univérsi pópuli terrárum nomen tuum timére, sicut pópulus tuus Israël, et pro-

bent, quia nomen tuum invocátum est super domum hanc.
℟. Quae est ista, quae procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliae Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam.
℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt...
Glória Patri.. Vidérunt...

IN II. NOCTURNO.

Antiph. 4. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in aetérnum, et in sǽculum sǽculi.
Psalmus: Eructávit cor meum... cum reliquis, 31.
Antiph. 5. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Antiph. 6. Homo natus est in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus.
℣. Dómine, diléxi decórem Domus tuae. ℟. Et locum habitatiónis glóriae tuae.
Pater noster... ℣. Et ne nos...

Lectio IV.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Sermo 52. de diversis.

Sapiéntia, quae Dei erat et Deus erat, de sinu Pátris ad nos véniens ædificávit sibi Domum, ipsam scílicet Matrem suam Vírginem Maríam, in qua septem colúmnas excídit. Quid est in ea septem colúmnas excídere, nisi ipsam dignum sibi habitáculum fide et opéribus praeparáre? Nimírum ternárius númerus ad fidem propter sanctam Trinitátem, quaternárius pértinet ad mores propter quátuor principáles virtútes. Quod autem in beáta María sancta Trínitas fúerit, (fúerit dico per praeséntiam majestátis,) ubi solus Fílius erat per susceptiónem humanitátis, testátur Núntius coeléstis, qui ei arcána mystéria réserans, ait: Ave, grátia plena, Dóminus tecum; et post pauca: Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ecce habes Dóminum, habes virtútem Altíssimi, habes Spíritum sanctum, habes Patrem, Fílium et Spíritum sanctum.
℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi Domus Dei, et porta coeli.
℣. Haec est Domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere non est...

Lectio V.

Utrum autem et quátuor principáles virtútes tamquam quátuor colúmnas, possséderit, inquisitióne dignum vidétur. Primum ergo videámus, an fortitúdinem habúerit, quæ nimírum virtus quómodo illi abésse pótuit, quæ,

abjéctis saeculáribus pompis spretísque voluptátibus carnis, soli Deo in virginitáte vívere propósuit? Ni fallor, haec Virgo est, quae apud Salomónem légitur: Mulíerem fortem quis invéniet? procul et de últimis fínibus prétium ejus. Porro, quod témperans et justa fúerit, ex Angeli collocutióne et sui ipsíus responsióne luce clárius comprobámus. Salutáta quippe tam venerabíliter ab Angelo: Ave, grátia plena, Dóminus tecum; non se éxtulit, quasi quae ex singulári grátiae privilégio benedicerétur; sed síluit, et qualis esset insólita haec salutátio, secum cogitávit. Qua in re, quid, nisi témperans fuit? At vero, cum de coeléstibus mystériis ab eódem Angelo docerétur, diligénter quaesívit, quómodo concíperet et páreret, quae virum útique non agnósceret: et in hoc sine dúbio prudens éxstitit.

℟. Fundáta est Domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes Gentes, et dicent: Glória tibi, Dómine.

℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. Et...

LECTIO VI.

JUstítiæ autem prae se fert ínsígne, ubi se ancíllam Dómini confitétur; nam quod justórum sit conféssio, testátur qui ait: Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo. Fuit ígitur beáta Virgo María fortis in propósito, témperans in siléntio, prudens in interrogatióne, justa in confessióne. His ítaque quátuor morum colúmnis et tribus fídei prædíctis exstrúxit in ea sibi domum Sapiéntia coeléstis, quae ádeo mentem ejus replévit, ut de plenitúdine mentis foecundarétur et caro. Ipsíus autem Vírginis natális Domus, divínis mystériis consecráta, Angelórum ministério ab infidélium potestáte in Dalmátiam prius, deínde in Agrum Lauretánum Picénæ Províncíæ, transláta fuit, sedénte sancto Cœlestíno Quinto; eamdémque ipsam esse, in qua Verbum caro factum est et habitávit in nobis, tum Pontifíciis diplomátibus et celebérrima totíus Orbis veneratióne, tum contínua miraculórum virtúte et coeléstium beneficiórum grátia comprobátur. Quibus permótus Innocéntius Duodécimus, quo fervéntius erga Matris amantíssimae cultum Fidélium memória excitarétur, ejúsdem sanctae Domus Translatiónem anniversária solemnitáte in tota Picéni Província venerátam, Missa étiam et Officio pró-

prio celebrári præcépit: Pius vero Séptimus Póntifex Máximus hanc Translatiónem ubíque celebrári posse benigníssime indúlsit.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit áccipit; et qui quaerit ínvenit: * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quǽrite, et inveniétis. Et...
Glória Patri.. Et...

IN III. NOCTURNO.

Antiphona 7. Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus, adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Psalmus: Cantáte Dómino... cum reliquis, 35.

Antiph. 8. Vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Antiph. 9. Cantáte Dómino cánticum novum, quia mirabília fecit Dóminus, allelúja.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.
℟. In longitúdinem diérum.
Pater noster... ℣. Et ne nos...

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio VII. *Cap.* 1, 26.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Homilia super *Missus est.*

Quae est haec Virgo tam venerábilis, ut salutétur ab Angelo, tam húmilis, ut desponsáta sit fabro? Pulchra permíxtio virginitátis et humilitátis: nec medióciter placet Deo illa ánima, in qua et humílitas comméndat virginitátem, et virgínitas exórnat humilitátem, sed quanta putas veneratióne digna est, in qua humilitátem exáltat foecúnditas, et partus cónsecrat virginitátem? Audis vírginem, audis húmilem? Laudábilis virtus virgínitas, sed magis necessária humílitas: illa consúlitur, ista præcípitur.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in aetérnum. ℣. Myrrha, et gutta, et cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis, ex quibus te delectavérunt fíliae regum in honóre tuo. Proptérea...

Lectio VIII.

Ex Hom. 2. super eodem loco.

Missus est, inquit, Angelus ad Vírginem, vírginem carne, vírginem mente, vírginem professióne, vírginem dénique, qualem descríbit Apóstolus, mente et córpore sanctam, nec nóviter nec fortúito invéntam, sed à sǽculo

eléctam, ab Altíssimo præcógnitam, et sibi praeparátam, ab Angelis servátam, à Pátribus praefigurátam, à Prophétis promíssam: ut pauca loquar de plúribus, quam tibi áliam praedixísse Deus vidétur, quando ad serpéntem ait: Inimicítias ponam inter te, et mulíerem? Et si adhuc dúbitas, an de María díxerit, audi quod séquitur: Ipsa cónteret caput tuum. Cui haec serváta victória est, nisi Maríae?

℟. Beáta es virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino, perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum. Intercéde... Glória Patri.. Intercéde...

LECTIO IX.

Ex Hom. 3. super eodem loco.

ET ingréssus Angelus ad eam dixit: Ave grátia plena: Dóminus tecum. Quo ingréssus ad eam? Puto in Sacrárium pudíci cubículi, ubi illa fortássis clauso super se óstio orábat Patrem in abscóndito. Solent Angeli adstáre orántibus, et delectári in his, quos vident leváre puras manus in oratióne. Holocáustum sanctae devotiónis gaudent se offérre Deo in odórem suavitátis. Maríæ autem oratiónes quantum placúerint in conspéctu Altíssimi, Angelus indicávit, qui ingréssus ad eam tam reverénter salutávit. Te Deum laudámus... 3.

AD LAUDES ET PER HORAS.

ANtiph. 1. Domum tuam,* Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

PSALMUS: Dóminus regnávit... cum rel. ut supra, 4.

Antiphona 2. Domus mea * domus oratiónis vocábitur: in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quaerit, ínvenit, et pulsánti aperiétur.

Antiph. 3. Propter domum Dómini * Dei nostri quæsívi bona tibi.

Antiph. 4. Dómine Deus, * exaltásti super terram habitatiónem meam.

Antiph. 5. Domum majestátis meæ, * et locum pedum meórum glorificábo.

CAPITULUM. *Eccli. 24.*

IN ómnibus réquiem quæsívi, et in haereditáte Dómini morábor. Tunc praecépit, et dixit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

HYMNUS.

ALto ex Olýmpi vértice
Summi Paréntis Fílius,
Ceu monte deséctus lapis
Terras in imas décidens,
Domus supérnae et ínfimæ,
Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes Cœlitum
Semper resúltat láudibus,
Deúmque Trinum et Unicum
Jugi canóre prǽdicat:
Illi canéntes júngimur
Almae Siónis ǽmuli.
Hæc templa, Rex Cœléstium,
Imple benígno lúmine:
Huc ò rogátus ádveni
Plebísque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde coeli grátia.
Hic ímpetrent Fidélium
Voces precésque súpplicum
Domus beátae múnera,
Partísque donis gáudeant:
Donec, solúti córpore,
Sedes beátas ímpleant.
Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sǽcula.
Amen.

℣. Introíbimus in tabernáculum ejus.
℟. Adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.
Ad *Benedictus*, Antiphona. Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis: et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.
Oratio: Deus, qui beátae Maríae... 66.
Et fit comemoratio Feriæ, et S. Melchiadis Papae Mart. (non autem Octavae Conceptionis B. M. V.).

AD PRIMAM in ℟. br. dicitur: ℣. Qui natus es de María Vírgine...

AD TERTIAM.

Antiphona. Domus mea.
CAPITULUM: In ómnibus réquiem... ut supra, 72.
℟. br. Hic domus Dei est, * Et porta coeli. Hic...
℣. Et vocábitur aula Dei. Et..
Glória Patri.. Hic...
℣. Dómine, diléxi decórem Domus tuae. ℟. Et locum habitatiónis glóriae tuae.

AD SEXTAM.

Antiphona. Propter Domum Dómini.
CAPITULUM. *Eccli. 24. b.*
ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine Sanctórum deténtio mea.
℟. br. Dómine, * Diléxi decórem Domus tuæ. Dómine...
℣. Et locum habitatiónis glóriae tuae. Diléxi..
Glória Patri.. Dómine...
℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.
℟. In longitúdinem diérum.

AD NONAM.

Antiphona. Domum majestátis meae.
CAPITULUM. *Eccli. 24. b.*
IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aroma-

tízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. **Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum tuam...**

℣. **In longitúdinem diérum. Decet sanctitúdo.**

Glória Patri.. Domum...

℣. **Hic domus Dei est, et porta coeli.**

℟. **Et vocábitur aula Dei.**

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in I. Vesp., 66, praeter sequentia:

Ad *Magnificat*, Antiphona. **O quam metuéndus est locus iste! Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.**

Oratio: **Deus, qui beátae Maríae... 66.**

Et fit commemoratio S. **Damasi** Papae et Confessoris.

Oratio.

EXáudi, Dómine, preces nostras; et, interveniénte beáto Dámaso Confessóre tuo atque Pontífice; indulgéntiam nobis tríbue placátus et pacem. Per Dóminum...

Deinde fit commem. Feriæ.

DIE 18. DECEMBRIS.

IN EXSPECTATIONE PARTUS B. MARIAE VIRGINIS.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Antiph.: Missus est... cum reliquis de Laudibus, 81.

Psalmi consueti de B. M. V. ut supra, 25.

CAPITULUM. *Isaiae* 11.

EGrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet, et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

HYMNUS.

CReátor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Qui, dæmonis ne fráudibus
Períret Orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad Crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.

Cujus potéstas glóriae,
Noménque cum primũ sonat,
Et Cœlites et ínferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecámur, últimae
Magnum diéi Júdicem:
Armis supérnae grátiae
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula. Amen.

Sic terminátur omnes Hymni.

℣. **Ave, María, grátia plena.**

℟. **Dóminus tecum**

Magnificat, Antiphona.
tus sanctus in te descén-
María: ne tímeas, habé-
n útero Fílium Dei, al-
l.

Oratio.

us, qui de beátæ Maríae
Vírginis útero Verbum
, Angelo nuntiánte, car-
suscípere voluísti: prae-
upplícibus tuis; ut, qui
eam Genitrícem Dei
mus, ejus apud te in-
ssiónibus adjuvémur.
eúmdem Dóminum...
fit commemoratio Ad-
s:
hona. O Sapiéntia, quæ
re Altíssimi prodiísti,
gens à fine usque ad fi-
fórtiter suavitérque dis-
s ómnia: veni ad do-
m nos viam prudéntiæ.

D MATUTINUM.

TATORIUM. Ave, María,
plena: * Dóminus te-

LMUS: Veníte, exsul-
... 1.

HYMNUS.

rbum supérnum pródi-
ns
tris aetérni sinu,
atus Orbi súbvenis,
te cursu témporis:
na nunc péctora
e amóre cóncrema;
r cadúca déserens
volúptas ímpleat:

Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad coelum pios:
Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Coeli fruámur gáudiis.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

ANtiphona 1. Ecce, Dóminus noster cum virtúte véniet, et illuminábit óculos servórum suórum, allelúja.
PSALMUS: Dómine Dóminus noster... cum reliquis ut in Festis B. M. V., 28.
Antiphona 2. Roráte, coeli, désuper, et nubes pluant Justum: aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.
Antiphona 3. Ecce, nomen Dómini de longínquo, et cláritas ejus replet orbem terrárum.
℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster manifésté véniet.
Pater noster... ℣. Et ne nos...

De Isaía Prophéta.

LECTIO I. *Cap. 7. b.*

ET adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz: Non petam, et

non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David: Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia moléstí estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce, Virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Bútyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum et elígere bonum.

℞. Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est: * Et ipse erit exspectátio Géntium.

℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidióres. Et ipse...

Lectio II. *Cap. 11.*

Et egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini: spíritus sapiéntiae et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus sciéntiae et pietátis, et replébit eum spíritus timóris Dómini. Non secúndum visiónem oculórum judicábit, neque secúndum audítum áurium árguet, sed judicábit in justítia páuperes, et árguet in aequitáte pro mansuétis terrae, et percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus.

℞. Oriétur stella ex Jacob, et consúrget homo de Israël, et confrínget omnes duces alienigenárum: * Et erit omnis terra posséssio ejus.

℣. De Jacob erit qui dominábitur, et perdet relíquias civitátis. Et erit...

Lectio III. *Cap. 35.*

Laetábitur desérta et ínvia, et exsultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exsultábit laetabúnda et laudans; glória Líbani data est ei, decor Carméli et Saron; ipsi vidébunt glóriam Dómini et decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, et génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini et nolíte timére; ecce, Deus vester ultiónem addúcet retributiónis; Deus ipse véniet, et salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi caecórum, et aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit lingua mutórum: quia scissae sunt in desérto aquae, et torréntes in solitúdine. Et quae erat árida, erit in stagnum, et sítiens in fontes aquárum.

℞. Descéndet Dóminus sicut plúvia in vellus: oriétur in diébus ejus justítia * Et abundántia pacis.

℣. Et adorábunt eum omnes

Reges; omnes Gentes sérvient ei. Et abundántia...
Glória Patri.. Et...

IN II. NOCTURNO.

Antiphona 4. De Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.
PSALMUS: Eructávit... 31.
Antiphona 5. Ecce, Deus noster, exspectávimus eum, et salvábit nos, allelúja.
PSALMUS: Deus noster... 32.
Antiph. 6. Dóminus véniet; occúrrite illi, dicéntes: Magnum princípium, et regni ejus non erit finis, Deus, Fortis, Dominátor, Princeps pacis, allelúja.

PSALMUS 47.

MAgnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.
Fundátur exsultatióne univérsae terrae mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.
Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.
Quóniam ecce Reges terrae congregáti sunt: * convenérunt in unum.
Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt; * tremor apprehéndit eos.
Ibi dolóres ut parturiéntis; * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.
Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in aetérnum.
Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam * in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terrae; * justítia plena est déxtera tua.
Laetétur mons Sion, et exsúltent fíliae Judae, * propter judícia tua, Dómine.
Circúmdate Sion, et complectímini eam; * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda vestra in virtúte ejus, * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.
Quóniam hic est Deus, Deus noster in aetérnum, et in sǽculum sǽculi; * ipse reget nos in sǽcula.
Antiph. 6. Dóminus véniet; occúrrite illi, dicéntes: Magnum princípium, et regni ejus non erit finis, Deus, Fortis, Dominator, Princeps pacis, allelúja.
℣. Egrediétur virga de radíce Jesse. ℟. Et flos de radíce ejus ascéndet.
Pater noster... ℣. Et ne nos...

LECTIO IV.

Sermo sancti Ildephónsi Archiepíscopi Toletáni.
Ex libro de Virginitate B.M.V.

DOmina mea atque Dominátrix mea, dóminans mi-

hi, mater Dómini mei, ancílla Fílii tui, Génitrix factóris mundi, te rogo, te oro, te quaeso, ut hábeam spíritum Dómini tui, spiritúmque Fílii tui, nec non et spíritum Redemptóris mei, ut de te vera et digna sápiam, vera et digna loquar, vera et digna, quæcúmque sunt, díligam. Tu enim es elécta à Deo, assúmpta à Deo, advocáta à Deo, próxima Deo, adhærens Deo, conjúncta Deo, visitáta ab Angelo, salutáta ab Angelo, benedícta ab Angelo, beatificáta ab Angelo; turbáta in sermóne, attónita in cogitatióne, stupefácta in salutatióne, admiráta in dictórum annuntiatióne.

℟. Ecce, Virgo concípiet, et páriet fílium, dicit Dóminus, * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis.

℣. Super sólium David et super regnum ejus sedébit in aetérnum. Et vocábitur...

LECTIO V.

INvenísse te apud Deum grátiam audis, et, ne tímeas, jubéris. Unde et tu fidúcia roboráris, cognitióne miraculórum instrúeris, ad novitátem inaudítae glóriae provéheris. De prole ab Angelo nuntiáta es, et post foetum íntegra et pudíca manes. Certa virgínitas nobis propónitur, et nascitúrum ex te Sanctum, Dei *Fílium, tibi* ab Angelo evangelizátur; et quæ sit nascéntis Regis poténtia, mirabíliter intimátur. Quómodo fiat, quaeris; de orígine intérrogas, de ratióne perscrutáris, de experiéntia requíris, de órdine sciscitáris. Audi inaudítum oráculum, consídera inusitátum opus, animadvérte incógnitum arcánum, atténde invísum factum: Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

℟. Roráte, coeli, désuper, et nubes pluant Justum: * Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terrae, de petra desérti ad montem fíliæ Sion. Aperiátur...

LECTIO VI.

TOta invisibíliter Trínitas conceptiónem operábitur in te, sola persóna Fílii Dei in córpore tuo nascitúra carnem assúmet de te. Ideóque quod concipiétur ex te, quod nascétur ex te, quod pródiet ex te, quod germinábitur ex te, quod parturiétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Erit enim hic Magnus, hic Deus virtútum, hic Rex ómnium sæculórum, hic Factor ómnium rerum. Ecce, beáta tu inter mulíeres, íntegra inter puérperas, Dómina inter ancíllas, Regína inter soróres. Ecce, ex hoc

m te dicent omnes ge-
.ónes, beátam te novè-
ɔmnes coeléstes virtú-
beátam te prædicant
s Vates, beátam te céle-
omnes Natiónes. Beáta
ei nostræ, beáta tu áni-
ıostræ, beáta dilectióni
ıe, beáta praecóniis et
licatiónibus meis.
océbit nos Dóminus vias
et ambulábimus in sé-
ejus: * Quia de Sion
; lex, et verbum Dómini
ɔrúsalem.
Veníte, ascendámus ad
em Dómini, et ad do-
Dei Jacob. Quia...
a Patri.. Quia...

IN III. NOCTURNO.

ɔhona 7. Dóminus dabit
ŋnitátem, et terra no-
dabit fructum suum.

PSALMUS 84.

nedixísti, Dómine, ter-
ım tuam; * avertísti
vitátem Jacob.
ısísti iniquitátem plebis
; * operuísti ómnia pec-
eórum.
ŋásti omnem iram tuam;
ɔrtísti ab ira indigna-
ɜ tuae.
'érte nos, Deus salutá-
oster, * et avérte iram
à nobis.
quid in aetérnum iras-
nobis? * aut exténdes
tuam à generatióne in
ratiónem?

Deus, tu convérsus vivificá-
bis nos, * et plebs tua lae-
tábitur in te.
Osténde nobis, Dómine, mi-
sericórdiam tuam: * et sa-
lutáre tuum da nobis.
Audiam quid loquátur in me
Dóminus Deus, * quóniam
loquétur pacem in plebem
suam,
Et super Sanctos suos, * et
in eos qui convertúntur ad
cor.
Verúmtamen prope timéntes
eum salutáre ipsíus, * ut
inhábitet glória in terra no-
stra.
Misericórdia et véritas ob-
viavérunt sibi: * justítia et
pax osculátae sunt.
Véritas de terra orta est: * et
justítia de coelo prospéxit.
Etenim Dóminus dabit be-
nignitátem, * et terra nostra
dabit fructum suum.
Justítia ante eum ambulá-
bit, * et ponet in via gres-
sus suos.
Antiphona 7. Dóminus dabit
benignitátem, et terra no-
stra dabit fructum suum.

Antiphona 8. Ecce, véniet
Deus et homo de domo
David, sedére in throno,
allelúja.

PSALMUS: Fundaménta...
ut supra, 33.
Antiphona 9. Annuntiáte pó-
pulis, et dícite: Ecce, Deus
Salvátor noster véniet.

PSALMUS: Cantáte Dómino cánticum... ut supra, 35.
℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo.
℟. Véniet ut salvet pópulum suum.
Pater noster... ℣. Et ne nos...

§. Si hoc Festum venerit in Feria IV. Quatuor Temporum Adventus, loco sequentis Homiliae leguntur tres Lectiones Homiliæ ejusdem Feriae IV. cum Responsoriis, quae hic assignantur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 1. c.*

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua...

Homilía venerábilis Bedae Presbýteri.

In Evang. Lucae c. 1. et in Homiliis Hiemal. de Temp. Feria IV. Quatuor Temp. mensis Decembris.

AD Maríam Vírginem Gábriel míttitur, qui *Dei Fortitúdo* nominátur: illum quippe nuntiáre veniébat, qui ad debellándas aëreas potestátes húmilis apparére dignátus est. De quo per Psalmístam dícitur: Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio. Et rursum: Dóminus virtútum ipse est Rex glóriae. Per Dei ergo Fortitúdinem nuntiándus erat qui, virtútum Dóminus et potens in prælio, contra potestátes aëreas ad bella veniébat. Et ingréssus Angelus ad eam dixit: Ave, grátia plena, Dóminus tecum; benedícta tu in muliéribus. Bene *grátia plena* vocátur quæ nimírum grátiam, quam nulla ália merúerat, asséquitur: ut ipsum vidélicet grátiæ concípiat et géneret Auctórem.
℟. Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum: * Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei.
℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus dixit ei. Spíritus sanctus...

LECTIO VIII.

ECce, concípies in útero, et páries Fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Jesus *Salvátor* sive *Salutáris* interpretátur; cujus sacraméntum nóminis álloquens Joseph Angelus expósuit: Ipse enim (ínquiens) salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. Non ait pópulum *Israël*, sed pópulum *suum*, hoc est,

ı unitátem fídei ex prae-
útio et circumcisióne vocá-
ım: quibus ex divérsa parte
ocátis, fíeret unus pastor et
num ovíle. Hic erit Magnus,
: Fílius Altíssimi vocábitur,
t dabit illi Dóminus Deus
sdem David patris ejus.
lem ergo Fílius Altíssimi,
ui in útero virginâli con-
éptus et natus est. Idem
omo in témpore creátus ex
ıatre, qui Deus est ante
ímpora natus ex Patre. Si
utem idem homo, qui Deus
st, omíttat Nestórius hó-
ninem tantum dícere ex Vír-
gine natum.

℟. Súscipe verbum, Virgo
María, quod tibi à Dómino
er Angelum transmíssum
st: Concípies et páries De-
ım páriter et hóminem: *
Ut benedícta dicáris inter
omnes mulíeres.

℣. Páries quidem Fílium, et
virginitátis non patiéris de-
triméntum; efficiéris grávi-
da, et eris mater semper
ntácta. Ut benedícta dicá-
is inter omnes mulíeres.
Glória Patri.. Ut benedícta...

LECTIO IX.

Deóque et quod nascétur
ex te Sanctum, vocábitur
ílius Dei. Ad distinctiónem
ostræ sanctitátis Jesus sanc-
ıs singuláriter nascitúrus
sséritur. Nos quippe, etsi
ıncti effícimur, non tamen
áscimur; quia ipsa natúræ corruptiónis conditióne con-
stríngimur, ut mérito cum
Prophéta geméntes sínguli
dicámus: Ecce enim iniqui-
tátibus concéptus sum, et
in delíctis péperit me mater
mea. Ille autem solus veráci-
ter sanctus est, qui, ut ipsam
conditiónem natúrae corrup-
tíbilis vínceret, ex commix-
tióne carnális cópulæ concép-
tus non est. Sanctum, inquit,
vocábitur Fílius Dei. Quid hîc
dicis, Nestoriáne, qui, beá-
tam Maríam Dei negans esse
Genitrícem, apérte níteris im-
pugnáre veritátem? Ecce,
Deum dixit superventúrum,
Dei Fílium nascitúrum. Quó-
modo ergo aut Dei Fílius
Deus non est, aut quæ Deum
édidit, quómodo *Theotócos*,
id est *Dei Génitrix* non esse
potest?

Te Deum laudámus... 3.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Antiphona 1. Missus est Gábriel * Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph.

PSALMUS: Dóminus regnávit... cum rel. ut supra, 4.

Antiphona 2. Ave, María, * grátia plena: Dóminus tecum; benedícta tu in muliéribus, allelúja.

Antiphona 3. Ne tímeas, María, * invenísti grátiam apud Dóminum: ecce, concípies, et páries fílium, allelúja.

Antiph. 4. Dabit ei Dóminus * sedem David patris ejus, et regnábit in ætérnum. Antiph. 5. Ecce, ancílla Dómini, * fiat mihi secúndum verbum tuum.

CAPITULUM. *Isaiae 11.*

EGrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet, et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

HYMNUS.

EN clara vox redárguit
Obscúra quaeque pérsonans:
Procul fugéntur sómnia:
Ab alto Jesus prómicat.
Mens jam resúrgat tórpida,
Non ámplius jacens humi:
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.
En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes simul cum lácrymis
Precémur indulgéntiam:
Ut, cum secúndo fúlserit
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito
In sæculórum sǽcula. Amen.

℣. Spíritus sanctus supervéniet in te. ℟. Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Ad *Benedictus*, Antiphona. Super sólium David et super regnum ejus sedébit in aetérnum.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum...

Deinde fit commemoratio Feriae.

AD PRIMAM, in ℟. br. dicitur: ℣. Qui ventúrus es in mundum...

AD TERTIAM.

Antiphona. Ave, María.

CAPITULUM: Egrediétur... ut supra.

℟. br. Tu exsúrgens, Dómine, * Miseréberis Sion. Tu... ℣. Quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus. Miseréberis Sion. Glória Patri.. Tu exsúrgens... ℣. Roráte, coeli, désuper, et nubes pluant Justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

AD SEXTAM.

Antiph. Ne tímeas, María.

CAPITULUM. *Isaiae 7. c.*

ECce, Virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Bútyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum et elígere bonum.

℟. br. Roráte, cœli, désuper, * Et nubes pluant Justum. Roráte...

℣. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. Et..
Glória Patri.. Roráte...
℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terrae.
℟. De petra desérti ad montem fíliae Sion.

AD NONAM.

Ana. Ecce, ancílla Dómini.

Capitulum. *Isaiae 45. b.*

Roráte, coeli, désuper, et nubes pluant Justum: Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem, et justítia oriátur simul; Ego Dóminus creávi eum.

℟. br. Emítte Agnum, Dómine, * Dominatórem terræ. Emítte...
℣. De petra desérti ad montem fíliae Sion. Dominatórem terrae.
Glória Patri.. Emítte...
℣. Spíritus sanctus supervéniet in te. ℟. Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in I. Vesperis, 74, præter quintam Antiphonam cum suo Psalmo, cujus loco dicitur:

Antiphona 5. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Et Psalmus: Meménto, Dómine, David... 18.

Ad *Magnificat*, Antiphona. O Virgo vírginum, quómodo fiet istud? quia nec primam símilem visa es, nec habére sequéntem. Fíliae Jerúsalem, quid me admirámini? Divínum est mystérium hoc, quod cérnitis.

Pro commemoratione Adventus, nisi hoc Festum transferatur,

Antiphona. O Adonái et dux domus Israël, qui Móysi in igne flammae rubi apparuísti, et ei in Sina legem dedísti: veni ad rediméndum nos in bráchio exténto.

§. De Vigilia S. Thomae Apostoli nihil fit nisi in Missa.

FESTA JANUARII.

DIE 14. JANUARII.

S. HILARII Episc. Conf. et Ecclesiæ Doctoris. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. præter sequentia:

In *Magnificat*, in utrisque Vesperis, Antiph. O Doctor optime, Ecclésiae sanctae lumen, beáte Hilári, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum.
℟. Stolam glóriae índuit eum.

Oratio. (De Cõi.)

DEus, qui pópulo tuo ætérnae salútis beátum Hilárium minístrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitae habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in coelis. (Per Dóminum nostrum...)

§. Si hoc Festum venerit in Dominica II. post Epiph., in qua celebratur Festum SS. Nominis Jesu, transfertur in primam diem non impeditam, et tunc de S. FELICE Presb. et Mart. fit comemoratio sine IX. Lectione.

Pro commem. S. FELICIS Presbyt. et Martyris:

Antiphona. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et à verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam Sanctórum tuórum exémpla nos próvocent; quátenus, quorum solémnia ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum...

IN HYMNO: Iste Conféssor... dicitur: ...Méruit suprémos...

IN I. NOCTURNO, LECTIONES de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

HIlárius in Aquitánia nóbili génere natus, doctrína et eloquéntia excélluit. Qui primum in matrimónio quasi mónachi vitam egit, deínde propter singuláres virtútes Pictavórum Epíscopus creátur; quod munus Episcopále sic gessit, ut à Fidélibus summam laudem consequerétur. Quo témpore, cum terróribus, bonórum spoliatióne, exílio et omni crudelitáte Constántius Imperátor Cathólicos vexáret, nisi ad Ariánas partes transírent, Hilárius tamquam firmíssimum murum se Ariánis oppónens, illórum furórem in se concitávit. Itaque multis petítus insídiis, tandem dolo Saturníni Arelaténsis Epíscopi, de Sýnodo Biterrénsi in Phrýgiam relegátus est; ubi et mórtuum suscitávit, et libros duódecim scripsit de Trinitáte contra Ariános.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus...

LECTIO V.

QUadriénnio post, coácto Concílio ad Seleucíam Isáuriae urbem, Hilárius ad-

ésse compúlsus est, ac deínde Constantinópolim proféctus, ubi extrémum Fídei perículum animadvértit, tribus libéllis públice datis, audiéntiam Imperatóris popóscit, ut de Fide cum adversáriis coram disputáret. Verum cum Ursácius et Valens, Ariáni Epíscopi, quos Hilárius scriptis confutárat, praeséntis eruditiónem pertiméscerent, Constántio persuasérunt, ut spécie honóris eum in suum Episcopátū restitúeret. Tunc Hilárium è prælio hæreticórum reverténtem, ut inquit sanctus Hierónymus, Galliárum Ecclésia compléxa est; quem ad Episcopátum secútus est Martínus, qui póstea Turonénsi prǽfuit Ecclésiæ: tantúmque illo doctóre profécit, quantum ejus póstea sánctitas declarávit.

℞. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus...

Lectio VI.

Magna deínceps tranquillitáte Pictavórum Ecclésiam administrávit, Galliámque univérsam addúxit, ut Arianórum impietátem condemnáret. Multos libros scripsit mira eruditióne, quos omnes sanctus Hierónymus ad Laetam sine ulla erróris suspicióne legi posse testátur illis verbis: Hilárii libros inofénso decúrrat pede. Migrávit in coelum Idibus Januárii, Valentiniáno et Valénte Imperatóribus, anno post Christum natum trecentésimo sexagésimo nono. — Eum à multis Pátribus et Concíliis insígnem Ecclésiae Doctórem nuncupátum, atque uti talem in áliquot Diœcésibus cultum, tandem instánte Sýnodo Burdigalénsi Pius Nonus Póntifex Máximus ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto univérsae Ecclésiae Doctórem declarávit et confirmávit, ac ipsíus festo die Missam et Offícium de Doctóribus ab ómnibus recitári jussit.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse intercédat... Glória Patri.. Ipse...

§. Si hoc Festum contigerit transferri, tunc ex sequentibus duabus primis Lectionibus fient tres, ita ut Lectio VIII. incipiatur à signo [Hic ígitur...., et finiatur ad signum] cum verbo reservántes.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio VII. *Cap. 5. b.*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matthaeum can. 4. post initium.

VOs estis sal terræ: quod si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id, quod saliétur. Sal, ut árbitror, terrae nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terrae nuncupávit? Sed propríetas est quæréndа dictórum, quam et Apostolórum offícium, et ipsíus salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquae et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum.][Hic ígitur in omnem usum humáni géneris efféctus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, et ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum coeléstium praedicatóres, et æternitátis velut satóres, immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes.

℟. Amávit eum Dóminus et ornávit eum; stolam glóriae índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei et ornávit eum. Et ad portas...

Lectio VIII.

MEritò ígitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem saliéndi modo æternitáti córpora reservántes.] Sed natúra salis semper éadem est, nec immutári umquam potest. Verum quia conversióni homo subjacet, et solus beátus, qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit; ídeo eos sal terræ nuncupátos monet in tráditae sibi potestátis virtúte persístere, ne infatuáti nihil sáliant, et ipsi, sensu accépti sapóris amísso, vivificáre corrúpta non possint, et projécti de Ecclésiæ promptuáriis, cum his, quos salíerint, pédibus incedéntium proteránter.

℟. In médio Ecclésiae apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiae et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit... Glória Patri.. Et...

Pro S. Felice Presbyt. et Martyre.

Lectio IX.

FElix, Nolánus Présbyter, cum in idóla veheméntius inveherétur, ab infidélibus

várie vexátus, in cárcerem conjícitur. Unde ab Angelo nocte edúctus, quærere jussus est Maximiánum Nolae Episcopum; qui cum sénio conféctus desperáret, se ferre posse supplícia persequéntium, se abdíderat in silvam. Quo cum Felix Deo duce pervenísset, sanctum Epíscopum humi jacéntem pene mórtuum videt; quem recreátum, ac sublátum in húmeros, apud fidélem víduam reficiéndum curávit. Sed cum is iterum idolórum cultóres impietátis argúeret, facto in ipsum ímpetu, fúgiens in angústo duórum paríetum intervállo se occultávit. Qui áditus cum repénte araneárum telis pertéxtus visus esset, némini recéntis látebrae suspiciónem relíquit. Inde ígitur evádens Felix, in ædibus piae mulíeris tres menses látuit. Cum vero Dei Ecclésia requiéscere cœpísset, Nolam rédiens, multísque ibi vitæ exémplis et doctrínæ praecéptis miraculísque ad Christi fidem convérsis, constánter étiam recusáto ejus urbis Episcopátu, obdormívit in Dómino; sepultúsque est prope Nolam in loco, quem in Pincis appellábant.

Te Deum laudámus... 3.

In Laudibus fit commemoratio S. FELICIS Presbyteri et Martyris:

Antiphona. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam aetérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio: Concéde, quǽsumus... ut supra, 84.

Vesperae à Capitulo de sequenti, commem. praecedentis, et S. Mauri Abbatis.

DIE 23. JANUARII.

IN DESPONSATIONE B. M. V. CUM BEATO JOSEPH.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Aña: Desponsátio glorióssæ... cum rel. de Laudibus, 92.

PSALMUS: Dixit Dóminus... cum reliq. de B. M. V., 25.

CAPITULUM: Ab inítio... et HYMNUS: Ave, maris stella..., 27.

℣. Desponsátio est hódie sanctae Maríae Vírginis.

℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad *Magnificat*, Antiphona. Gloriósæ Vírginis Maríæ Desponsatiónem digníssimam recolámus, quae et Genitrícis dignitátem obtínuit, et virginálem pudicítiam non amísit.

Oratio.

Famulis tuis, quǽsumus Dómine, coeléstis grátiæ munus impertíre: ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium; Desponsatiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum nostrum...

§. Deinde fit commemoratio S. Joseph, ubi concessa est, ante alias quascumque commemorationes, etiam Festi Duplicis aut Dominicae.

Antiphona. Exsúrgens Joseph à somno fecit, sicut praecépit ei Angelus Dómini, et accépit cónjugem suam.

℣. Constítuit eum Dóminum domus suae. ℞. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Oratio.

Sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quǽsumus Dómine, méritis adjuvémur: ut, quod possibílitas nostra non óbtinet; ejus nobis intercessióne donétur.

Deinde fit commemoratio SS. Vincentii et Anastasii MM. Aña: Gaudent... et ℣. Exsultábunt... de Cõi plur. Mart.

Oratio.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: ut, qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus; beatórum Mártyrum tuórum Vincéntii et Anastásii intercessióne liberémur. Per Dóminum...

Postea S. Emerentianae Vírginis et Martyris: Antiph. Veni, Sponsa... et ℣. Spécie tua... et Oratio: Indulgéntiam... ut in Communi Vírginum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Desponsatiónem Vírginis Maríae celebrémus, * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Psalmus: Veníte, exsultémus... 1.

Hymnus: Quem terra, pontus, sídera... 28.

Antiphonæ et Psalmi Noct. ut in Festis B. M. V., 28.

IN I. NOCTURNO.

Incípiunt Cántica Canticórū.

Lectio I. *Cap. 1.*

Osculétur me ósculo oris sui: quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum: ídeo adolescéntulae dilexérunt te. Trahe me: post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me Rex in cellária sua: exsultábimus, et lætábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum: recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa, fíliae Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

℞. Hódie desponsáta est beáta Virgo María ex progénie David: * Per quam salus

mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sǽculo.

℣. Desponsatiónem Beátæ Maríae Vírginis cum gáudio celebrémus. Per quam...

LECTIO II.

NOlíte me consideráre quod fusca sim; quia decolorávit me sol: filii matris meae pugnavérunt contra me, posuérunt me custódem in víneis: víneam meam non custodívi. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te, ò pulchérrima inter mulíeres, egrédere, et abi post vestígia gregum, et pasce hœdos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te, amíca mea. Pulchrae sunt genae tuae sicut túrturis: collum tuum sicut monília.

℟. Beatíssimæ Vírginis Maríae Desponsatiónem devotíssime celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Cum jucunditáte Desponsatiónem beátae Maríae Vírginis devotíssime celebrémus. Ut ipsa...

LECTIO III.

MUrénulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhae diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri diléctus meus mihi in víneis Engáddi. Ecce tu pulchra es, amíca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es, dilécte mi, et decórus. Léctulus noster flóridus, tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

℟. Gloriósae Vírginis Maríae Desponsatiónem digníssimam recolámus: * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quae Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi.

℣. Beatíssimae Vírginis Maríae Desponsatiónem devotíssime celebrémus. Cujus...

Glória Patri.. Cujus...

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Hom. 2. super *Missus est.*

LECTIO IV.

OPortébat à príncipe mundi aliquámdiu celári divíni consílii Sacraméntum: non quod Deus, si palam opus suum fácere vellet, impedíri posse ab illo metúeret; sed quia ipse, qui non solum poténter, sed étiam sapiénter, quæcúmque vóluit, fecit, sicut in ómnibus opéribus suis quasdam rerum vel tempo-

rum congruéntias propter órdinis pulchritúdinem serváre consuévit; ita in hoc quoque tam magnífico ópere suo, nostrae vidélicet reparatiónis, non tantum poténtiam suam, sed et prudéntiam osténdere vóluit.

℟. Desponsátio gloriósae Vírginis Maríæ ex sémine Abrahae, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

℣. Hódie desponsáta est beáta Virgo María ex progénie David. Cujus...

LECTIO V.

Convéniens ergo erat, ut suáviter quoque ómnia, coeléstia scílicet et terréna, dispóneret: quátenus et illinc dejíciens inquiétum, réliquos in pace firmáret; et hic debellatúrus ínvidum, nobis prius suae humilitátis et mansuetúdinis valde necessárium exémplum relínqueret, sicque mirábili fíeret moderámine sapiéntiae, ut et suis suavis, et hóstibus fortis apparéret.

℟. Cum jucunditáte Desponsatiónem beátae Maríae celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte praecélsae Genitrícis Dei Maríae. Ut...

LECTIO VI.

Quid enim prodésset diábolum à Deo vinci, nobis manéntibus supérbis? Necessário ígitur desponsáta est María Joseph, quando per hoc et à cánibus Sanctum abscónditur, et à Sponso virgínitas comprobátur, et Vírginis tam verecúndiae párcitur, quam famae providétur. Quid sapiéntius? quid dígnius divína providéntia? Uno tali consílio secrétis coeléstibus et admíttitur testis, et exclúditur hostis, et íntegra servátur fama Vírginis Matris.

℟. Desponsátio tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est Sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem; et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex te..

Glória Patri.. Qui..

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 1. c.*

Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Et réliqua.

Iomilía sancti Hierónymi Presbýteri.
b. 1. Comment. in cap. 1. Matthæi.

Uare non de símplici vírgine, sed de desponsáta ncípitur? Primum, ut per neratiónem Joseph orígo aríæ monstrarétur; secún-, ne lapidarétur à Judǽis adúltera; tértio, ut in gýptum fúgiens habéret látium. Martyr Ignátius iam quartam áddidit caum, cur à desponsáta conptus sit: ut partus, íniens, ejus celarétur diábo-, dum eum putat non de vírne, sed de uxóre generátum.

. Beátam me dicent oms generatiónes: * Quia fecit hi Dóminus magna, qui tens est, et sanctum nom ejus.
. Et misericórdia ejus à ogénie in progénies tiéntibus eum. Quia...
io. Cujus festum cólimus, sa Virgo vírginum...

LECTIO VIII.

ANtequam convenírent, invénta est in útero habens Spíritu sancto. Non ab io invénta est, nisi à Joph, qui pene licéntia matáli futúrae uxóris ómnia verat. Quod autem dícitur: *ntequam convenírent*, non quitur, ut póstea convénent; sed Scriptúra, quod ctum non sit, osténdit.

℟. Felix namque es sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est Sol justítiae, * Christus Deus noster.
℣. Ora pro pópulo, intérveni pro Clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Desponsatiónem. Quia.. Glória Patri.. Christus...

LECTIO IX.

EMerentiána Virgo Romána, collactánea beátae Agnétis, adhuc catechúmena, fide et charitáte flagrans, furéntes in Christiános idolórum cultóres cum veheméntius accusáret, à concitáta multitúdine lapídibus óbruta est. Quae in cruciátibus orans ad sepúlchrum sanctae Agnétis, próprio sánguine, quem pro Christo constánter effúdit, baptizáta, ánimam Deo réddidit. Te Deum... 3.

§. Sed si hoc Festum transferri contingat in alium diem, non habentem nonam Lectionem, dicitur:

LECTIO IX.

JOseph autem vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Si quis fornicáriae conjúngitur, unum corpus efficitur; et in lege præcéptum est, non solum reos, sed et cónscios críminum ob-

nóxios esse peccáti: quómodo Joseph, cum crimen celáret uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríae est, quod Joseph sciens illíus castitátem, et admírans quod evénerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébat.

Te Deum laudámus... 3.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Antiphona 1. Desponsátio gloriósae * Vírginis Maríae, ex sémine Abrahæ, ortae de tribu Juda, clara ex stirpe David.

Psalmus: Dóminus regnávit... cum reliquis, 4.

Antiphona 2. Desponsátio est hódie * sanctæ Maríæ Vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Antiph. 3. Regáli ex progénie * María exórta refúlget, cujus précibus nos adjuvári, mente et spíritu devotíssime póscimus.

Antiph. 4. Corde et ánimo * Christo canámus glóriam, in hac sacra solemnitáte praecélsae Genitrícis Dei Maríae.

Antiph. 5. Cum jucunditáte * Desponsatiónem beátæ Maríae celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum: Ab inítio et ante sǽcula... et

Hymnus: O gloriósa Vírginum... 39.

℣. Desponsátio est hódie sanctae Maríae Vírginis.
℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad *Benedictus*, Antiphona. Desponsatiónem hodiérnam * perpétuæ Vírginis Genitrícis Dei Maríae solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúja.

Oratio.

Famulis tuis, quǽsumus, Dómine, coeléstis grátiæ munus impertíre: ut, quibus beátae Vírginis partus éxstitit salútis exórdium; Desponsatiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum...

Deinde pro commemoratione S. **Joseph**, ubi concessa est, Antiphona. Ipse Jesus erat incípiens, quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Oratio: Sanctíssimae Genitrícis... 88.

Postea fit commemoratio S. **Emerentianæ** Virg. et Mart. Antiph. Símile est regnum... et ℣. Diffúsa est grátia... et Oratio: Indulgéntiam... ut in Communi Virginum.

AD HORAS.

Antiphonæ de Laudibus; Capitula et ℟℟. br. ut in Festis B. Mariae Virg., 39.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in I. Vesp., 87, praeter sequentia:

Ad *Magnificat*, Antiphona. Desponsátio tua, * Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est Sol justítiae, Christus Deus noster: qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

Oratio: Fámulis tuis... 88.

Deinde fit commemoratio S. Joseph, ubi concessa est.

Antiphona. Ecce fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

℣. Glória et divítiæ in domo ejus. ℟. Et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Oratio: Sanctíssimae Genitrícis... 88.

Postea fit commemoratio S. Timothei Episc. et Mart. Antiphona: Iste Sanctus... et ℣. Glória et honóre... et Oratio: Infirmitátem nostram... ut in Comuni unius Martyris.

DIE 24. JANUARII.

S. TIMOTHEI Episcopi et Martyris.

Omnia ut in Breviario, sed ritu duplici juxta Decr. U. et O. dd. 18. Maji 1854.

DIE 26. JANUARII.

S. POLYCARPI Episcopi et Martyris.

Omnia ut in Breviario, sed ritu duplici juxta Decr. U. et O. dd. 18. Maji 1854.

FESTA FEBRUARII.

DIE 1. FEBRUARII.

S. IGNATII Episcopi et Martyris.

Omnia ut in Breviario, sed ritu duplici juxta Decr. U. et O. dd. 18. Maji 1854.

DIE 5. FEBRUARII.

SS. VIGINTI SEX MARTYRUM JAPONENSIUM.

Duplex.

Omnia de Communi plur. Mart. praeter sequentia.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui ad tui imitatiónem per crucis supplícium primítias fídei apud Japóniae gentes in sanctórum Mártyrum Petri Baptístae, Pauli et Sociórum sánguine dedicásti: concéde, quǽsumus; ut quorum hódie solémnia cólimus, excitémur exémplis: Qui vivis et regnas...

IN I. NOCTURNO, LECTIONES de Scriptura occurr.

In Quadrag. Fratres, debitóres..., ut in Cōi plur. Mart.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Remotíssimæ Japóniæ regióni extrémis orientális Asiae fínibus sitae, quæ diu in ténebris et in umbra mortis séderat, sextodécimo salútis humánae reparátæ sǽculo cathólicae veritátis lumen affúlsit. Magnus síquidem illuc Indiárum Apóstolus sanctus Franciscus Xavérius Christum prædicans crucifíxum, ádeo insígnem Fidélium fundávit Ecclésiam, ut hisce in terris Apostolórum témpora rediísse videréntur. Non illi étiam defuére Mártyres, qui fídei primítias sánguine consecrárent. Eódem enim labénte sǽculo, cum Taicosáma, Japonénsium imperátor, plúries minitátus fuísset, se Philippínas ínsulas in suam ditiónem redactúrum, génuit catholicus Hispaniárum rex, áliquos suae natiónis religiósos viros in Japóniam míttere, régio legatórum múnere ornátos, ad pacem Taicosámæ suadéndam. Huic óperi delectus est Frater Petrus Baptísta, sacérdos ex Ordine Minórum sancti Francisci strictióris observántiæ discalceatórum, morum sanctitáte et doctrína insígnis; cui álii dati sunt sócii ex eódem Ordine. Qui omnes legatiónem hanc eo suscepérunt ánimo, ut inde occasiónem arríperent, Evangélium illis géntibus prædicándi, quá Apostólica pollébant auctoritáte ad fidem cathólicam apud Indos et Sínica regna disseminándam. Hi ad líttora Japóniae appúlsi, et suo múnere felíciter functi, ad religiónis increméntum, in partem labóris áliis sóciis adscítis, ánimum suum convertérunt..

℟. Sancti tui... ut in Cōi plur. Martyrum.

LECTIO V.

Multis proínde xenodóchiis, coenóbiis et ecclésiis per divérsa loca christiáno ritu excitátis, ibíque per triénnium prædicatióni, jejúniis, vigíliis, précibus júgiter instándo, atque egenórum et languéntium ærúmnis miro charitátis ardóre

advenièndo, et Fidéles plúrimos in via salútis confirmárunt, et gentes innúmeras perduxére ad fidem. Qua re gráviter commóti intérim deórum sacerdótes Imperatórem convéniunt, eíque persuádent, impérium diu intégrum non futúrum, ni Christiánam religiónem úndique gliscéntem à suis fínibus propulsándam curáret. Vano illo timóre percúlsus, Imperátor statim jussit, religiósos viros tamquam majestátis reos detinéri, dixítque in eos senténtiam crucis. Praeter Petrum Baptístam et quinque sócios comprehénsi fuére Paulus Miki cum duóbus sóciis Japonénsibus ex Societáte Jesu, nec non Tertiárii quíndecim ex eódem Ordine Minórum Japonénses, quorum álii catechísmo, álii sacris officiis inserviébant, quibus duo in vínculis ministrántes adáucti sunt; proindéque sex et vigínti explétus est númerus.

℟. Vérbera carníficum... ut in Communi plur. Mart.

Lectio VI.

Post diutúrnum cárceris squalórem fortíssimi Christi athlétae, extréma sinistræ auris parte in Meacénsi foro públice mulctáti, revínctis post tergum mánibus, vili in plaustro per vias primum hujus metrópolis, tum aliárum Japóniae úrbium sexcentórum milliariórum itínere terréstri, quo ignomínia et terror látius spargeréntur, summa hieme circumducúntur, præeúnte lictóre, ac senténtiam crucis in eos præferénte, quod vétitam à tyránno Christi legem praedicássent. Illud memória dignum in itínere áccidit, ut adolescénti Japonénsi António álteri ex Tertiáriis paréntes occurríssent, eúmque blandítiis et lácrymis conaréntur addúcere, ut Christo fidem fálleret, quibus constantíssime óbstitit, affírmans, se, terrénis ómnibus ac transitóriis despéctis, único Christo adhaesúrum, qui sibi aetérna et coeléstia repromísit; dein vestem, qua operiebátur, eis restítuit. Tandem Nangasáquium perdúcti crúcibus affigúntur, quæ jam in quodam colle quasi in Calvário parátae erant; póstea in altum eláti Christi fidem haud praedicáre cessábant. Enítuit quidem Paulus Miki, qui è triumpháli illa crucis cáthedra ad circumfúsam multitúdinem pro Christiána religióne perorávit, illud palam sibi gratulátus, quod in cruce ut Christus Dóminus, eadémque, atque ille, aetáte, suprémum expléret diem. Postrémo singuli, ab imis laté-

ribus ad húmeros binis lánceis transfixi, victríces ánimas cœlo inseréndas emisére. Suórum mílitum gloriósum certámen váriis Deus condecoráre vóluit signis: quibus rite probátis, sacrórum Rítuum Congregátio ad eórum Canonizatiónem quandocúmque deveníri posse decrévit. Interim Urbánus Octávus Póntifex máximus, hábita hujus decréti relatióne, de eísdem Martýribus útpote in Beatórum fastis adscríptis Offícium et Missa quotánnis recitári et celebrári indúlsit. Tandem divínae providéntiae consílio factum est, ut Pius Nonus Póntifex máximus hujúsmodi judícium ad éxitum perdúceret. Quare sacro Pentecóstes die anni millésimi octingentésimi sexagésimi secúndi, magna etíl lústri Purpuratórum Patrum et Episcopórum, qui ex ómnibus orbis cathólici pártibus ad protuénda Ecclésiae et Sedis Apostólicae jura convénerant, coróna circúmdatus, eósdem Mártyres Sanctórum albo recénsuit.

℟. Tamquam aurum... ut in Comuni plur. Martyrum.

In III. Noct., Lect. de Hom. S. Ambros. Episc. in Evang. Descéndens Jesus... ut in eodem Communi.

DIE 6. FEBRUARII.

S. TITI Episcopi et Confessoris.
Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontificis, praeter sequentia propria:

In Hymno: Iste Conféssor... dicatur :..Méruit suprémos...

Oratio.

Deus, qui beátum Titum, Confessórem tuum atque Pontíficem, apostólicis virtútibus decorásti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut juste et pie vivéntes in hoc sǽculo, ad cœléstem pátriam perveníre mereámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

In I. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In II. Nocturno.
Lectio IV.

Titum, Creténsium Episcopum, vix Pauli Apóstoli verbo christiánae fídei Sacraméntis mysteriísque excúltum, ea sanctitátis luce Ecclésiae tunc vagiénti effulsísse compértum est, ut inter ejúsdem Doctóris géntium discípulos merúerit cooptári. Adscítus in partem óneris prædicatiónis, ádeo evangelizándi ardóre et fidelitáte

aulo éxstitit carus, ut ipse, um venísset Tróadem propr Evangélium Christi, teátus sit, non habuísse réuiem spirítui suo, eo quod itum fratrem suum ibi non ivénerit. Et paulo post Maldóniam petens, rursus sun in eum charitátem ita primit: „Sed qui consolár húmiles, consolátus est os Deus in advéntu Titi.“

℟. Invéni David servum eum, óleo sancto meo unxi m: * Manus enim mea ixiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus eo, et fílius iniquitátis n nocébit ei. Manus...

LECTIO V.

QUámobrem Corínthum ab Apóstolo missus, ea saéntia et lenitáte legatiónis ijus múnere functus est, iae praesértim de Fidélin pietáte eleëmósynas colgéndas ad sublevándam Ecésiae Hebraeórum inópiam ectábat, ut Corínthios non olum in Christi fide contiúerit, sed étiam desidérim, fletum, æmulatiónem inr eos pro Paulo, qui illos rimus instítuit, excitáverit. d effundéndum ínterim inr gentes, linguis locísque istínctas, divíni verbi seen, plúribus terra maríque inéribus reléctis, magnáque iimi firmitáte pro Crucis ophæo curis laboribúsque exantlátis, una cum duce Paulo Cretae ínsulam áppulit. Cum porro huic Ecclésiae Epíscopus ab ipso Apóstolo deléctus esset, dubitándum non est, quin in eo múnere ita versátus sit, ut, juxta ipsíus Pauli præceptóris mónita, se ipsum praebúerit exémplum bonórum óperum in doctrína, in integritáte, in gravitáte.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus...

LECTIO VI.

ITaque tamquam lucérna inter eos, qui in idololatríae et mendaciórum ténebris véluti in umbra mortis sedébant, religiónis jubar diffúdit. Tráditur eum inter Dálmatas, ut Crucis vexíllum explicáret, strénue consudásse. Tandem meritórum et diérum plenus, quarto supra nonagésimum anno, prídie nonas Januárii, pretiósa Justórum morte obdormívit in Dómino, et sepúltus est in Ecclésia, ubi ab Apóstolo Miníster fúerat constitútus. Hujus nomen, à sancto Joánne Chrysóstomo et à sancto Hierónymo præcípue commendátum, Martyrológio Románo eódem die

inscríptum légitur; verum pro ejus die festo, cum Officio et Missa in cathólico Orbe recoléndo ab utróque Clero, primam insequéntem diem líberam Summus Póntifex Pius Nonus assignávit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. Ipse... Glória Patri.. Ipse...

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 10.*

IN illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Homilia 17. in Evangelia.

DOminus et Salvátor noster, fratres charíssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus praecépta sunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus, innotéscit. Ecce enim binos in praedi-

catiónem discípulos quia duo sunt praecépt ritátis, Dei vidélicet a próximi: et minus, qu ter duos, cháritas hab potest. Nemo enim p ad semetípsum habér ritátem dícitur: sed d in álterum tendit, ut tas esse possit.

℟. Amávit eum Dóm ornávit eum: stolam índuit eum, * Et ad paradísi coronávit eu

℣. Induit eum Dómi rícam fídei et ornávi Et ad portas...

LECTIO VIII.

ECce enim binos a dicándum discípu minus mittit: quáten nobis tácitus ínnuat qui charitátem erga á non habet, prædicatió cium suscípere nul debet. Bene autem quia misit eos ante suam in omnem civit locum, quo erat ipse rus. Prædicatóres eni Dóminus séquitur: qu dicátio prævenit, et mentis nostrae habit Dóminus venit, quand exhortatiónis præcúrr que per hoc véritas in suscípitur.

℟. Sint lumbi vestr cíncti, et lucérnae a in mánibus vestris: * símiles homínibus exs

is dóminum suum, quan- revertátur a núptiis. Vigiláte ergo, quia nescí- qua hora Dóminus ve- ventúrus sit. Et vos lles homínibus... ria Patri.. Et vos...

Lectio IX.

Inc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit: áte viam Dómini, rectas te sémitas Dei nostri. Hinc s Psalmísta ait: Iter fácite qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit: quia unde in Passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit, quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus praedicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui praeséntiam illústret. Te Deum laudámus... 3.

DIE 19. FEBRUARII.

S. CONRADI PLACENTINI Confessoris.
Semiduplex.

mnia de Communi Conf. Pontificis, praeter se- ntia propria:

Oratio. (De Cõi.)

Désto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in ti Conrádi Confessóris tui mnitáte deférimus: ut, nostrae justítiae fidúci- non habémus; ejus, qui plácuit, précibus adju- ur. Per Dóminum...

I. NOCTURNO, LECTIONES Scriptura occurr. Sed in Quadrages. Be- vir... ut in Cõi 2do loco.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

onrádus, Placéntiæ nóbili génere natus ac venatióni cumprímis déditus, jussit aliquándo vepres, ubi ferae latébant, succéndi; sed ultra, quam vóluit, vento perlátus ignis próxima foedo vastávit incéndio. Quo viso Conrádus in urbem laténter est ingréssus; sed mox ad Praetórem deláta re, emissóque satellítio, homúnculus ínfimae plebis tamquam incéndii auctor comprehénsus est, vique tormentórum falsa confessióne expréssa, damnátus ad supplícium rapiebátur. Tum Conrádus consciéntia excitátus innocéntem homúnculum è carnifícis mánibus erípuit, seque reum confésssus divénditis

bonis illáta damna compensávit; humanísque rebus una cum uxóre núntium remísit.
℟. Honéstum fecit...

Lectio V.

Cum ítaque uxor sacrum velum sumptúra Placéntiae mansísset, ipse ábiit in regiónem longínquam, et Franciscáni Ordinis, qui Tertiariórum dícitur, assúmpto hábitu Romam pervénit sacras Ædes visitatúrus. Inde in Sicíliam ad Netínos ábiit, ubi aliquámdiu in sancti Martíni xenodóchio diversátus, in solitúdinem secéssit, in qua se inédia et précibus afflíctans per annos quadragínta humi cubábat, nunc solo pane, nunc herbis tantum conténtus, et dono prophetíae miraculísque clarus. Crebras carnis ac dǽmonis tentatiónes, gulǽque blandítias córporis afflictatióne atque assíduo precándi stúdio tam egrégie vicit, ut vel esculénta munúscula, quae ab amícis mitteréntur, non prius attíngeret, quam pútrida jam et vérmibus scaténtia sensus ipse refúgeret. Quin étiam túnica pósita támdiu nudos artus in vepréto volutábat, quoad effluénte sánguine edéndi ardor exstinguerétur.
℟. Amávit eum...

Lectio VI.

Cum autem sexta quaque Féria in urbem ad imáginem Crucifíxi, quae summa religióne celebrátur apud Netínos, adorándam, mira pietáte ventitáret, ímprobi quidam irrisóres per eam occasiónem religiosíssimum virum ludos fácere voluérunt. Itaque per simulatiónem ad prándium píscium invitáto carnem suíllam appónunt, nec áliud ipsi mandúcant. Inde hóminis improbitátem exagitáre, vel simplicitátem cavillári. Negat ille se quidquam gustásse præter pisces; statímque spinas et squamas, amóta máppula qua tegebántur, osténdit, et eórum impudéntiam redárguit. Item ab Antístite Syracusáno fama sanctitátis excíto visitátus, et ab eódem, ut secum coenáret, invitátus, prótinus è céllula placéntas quátuor cálidas ex témpore divínitus parátas prótulit; qui póstea vicíssim ad Antístitem Syracúsas proféctus, juxta Episcópium plúrimis avículis circumvolitántibus et ipsíus advéntum quodámmodo gratulántibus, mirabíliter excéptus est. His aliísque multis spectátae sanctimóniae indíciis ejúsque précibus coelésti auxílio laborántibus, non solum indígenis, verum étiam alienígenis, eo in præsértim anno, quo migrávit in coelum millésimo trecentésimo quinquagésimo primo (1351),

saepíssime impetráto; commóti Leo Décimus Póntifex Máximus in Netína urbe primum, deinde Paulus eo nómine Tértius álibi étiam beáti Conrádi festívam diem undécimo Kaléndas Mártii quotánnis celebrári permisére. Ejus corpus in argéntea cónditum arca in ecclésia sancti Nicolái apud Netínos váriis adhuc miráculis enitéscit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quae locútus est..

IN III. NOCTURNO, Homilia in Ev. Ecce nos relíquimus... ut in Cõi Abbatum.

DIE 23. FEBRUARII.

S. PETRI DAMIANI Episc. Conf. et Ecclesiae Doctoris. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontificis, praeter ea, quæ hic habentur propria:

In utrisque Vesperis ad *Magnificat*, Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre, divínae legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriae índuit eum.

Oratio.

COncéde nos, quǽsumus, omnípotens Deus, beáti Petri Confessóris tui atque Pontíficis mónita et exémpla sectári: ut, per terréstrium rerum contémptum, ætérna gáudia consequámur. Per Dóminum nostrum..

In Quadrag. fit com̃. Feriæ.

AD MATUTINUM

in Hymno: Iste Conféssor... dic. ...Méruit suprémos..., nisi de hoc Festo dictae fuerint Vesperae à Capit.

IN I. NOCTURNO, LECTIONES de Scriptura occurr.

Sed in Quadragesima LECTIONES: Fidélis sermo... ut in Cõi Conf. Pontificis.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

PEtrus, Ravénnae honéstis paréntibus natus, adhuc lactens à matre, numerósæ prolis pertǽsa, abjícitur, sed domésticae mulíeris ópera semivívus excéptus ac recreátus, genitríci, ad humanitátis sensum revocátae, rédditur. Utróque orbátus paréntę tamquam vile mancípium sub áspera fratris tutéla duram servitútem exércuit. Religiónis in Deum ac pietátis erga patrem egrégium tunc spécimen dedit; invéntum siquidem forte nummum non própriae inédiae sublevándae, sed Sacerdóti, qui divínum Sacrifícium ad illíus expiatiónem offérret, erogá-

vit. A Damiáno fratre, à quo, uti fertur, cognoméntum accépit, benígne recéptus, ejus cura lítteris erudítur, in quibus brevi tantum profécit, ut magístris admiratióni esset. Cum autem liberálibus sciéntiis floréret et nómine, eas cum laude dócuit. Interim, ut corpus ratióni súbderet, sub móllibus véstibus cilícium adhíbuit, jejúniis, vigíliis et oratiónibus solérter insístens. Calénte juvénta dum carnis stímulis ácriter urgerétur, insultántium libídinum faces, rigéntibus flúvii mersus aquis, noctu exstinguébat; tum venerabília quæque loca obíre, totúmque Psaltérium recitáre consuéverat. Ope assídua páuperes levábat, quibus frequénter pastis convívio própriis ipse mánibus ministrábat.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus...

Lectio V.

Perficiéndae magis vitae causa in Avellanénsi Eugubínae Dioecésis coenóbio Ordini monachórum sanctae Crucis Fontis Avellánae, à beáto Ludúlpho sancti Romuáldi discípulo fundáto, nomen dedit. Non ita multo post in monastérium Pomposiánum, mox in coenóbium sancti Vincéntii Petrae Pertúsae ab Abbáte suo missus, utrúmque ascetérium verbo sacro, praecláris institutiónibus et móribus excóluit. Ad suos revocátus post Prǽsidis óbitum Avellanitárum Famíliae praefícitur, quam novis váriis in locis exstrúctis domicíliis, et sanctíssimis institútis ita auxit, ut alter ejus Ordinis parens ac praecípuum ornaméntum jure sit hábitus. Salutárem Petri sollicitúdinem ália quoque divérsi institúti coenóbia, Canonicórum convéntus et pópuli sunt expérti. Urbináti Dioecési non uno nómine prófuit; Theuzóni Epíscopo in causa gravíssima assédit, ipsúmque in recte administrándo Episcopátu consílio et ópera juvit. Divinórum contemplatióne, córporis maceratiónibus, cetérisque spectátae sanctimóniae exémplis excélluit. His motus Stéphanus Nonus, Póntifex Máximus, eum, licet invítum et reluctántem, Sanctae Románae Ecclésiae Cardinálem creávit et Ostiénsem Epíscopum. Quas Petrus dignitátes splendidíssimis virtútibus et consentáneis Episcopáli ministério opéribus gessit.

℟. Pósui adjutórium super

potentem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus...

LECTIO VI.

Difficíllimo témpore Románae Ecclésiae Summísque Pontifícibus doctrína, legatiónibus alíisque suscéptis labóribus mirífice ádfuit. Advérsus Nicolaitárum et Simoníacam hǽreses ad mortem usque strénue decertávit. Hujúsmodi depúlsis malis, Mediolanénsem Ecclésiæ Románae conciliávit. Benedícto et Cadalóo falsis Pontifícibus fórtiter réstitit. Henrícum Quartum Germániae regem ab iníquo uxóris divórtio detérruit; Ravennátes ad débita Románo Pontífici obséquia revocátos sacris restítuit; Canónicos Velitérnos ad sanctióris vitae leges compósuit. In Província praesértim Urbináte vix ulla fuit Episcopális Ecclésia, de qua Petrus non sit bene méritus; Eugubínam, quam aliquándo créditam hábuit, multis levávit incómmodis; álias álibi, quando opórtuit, períndе curávit, ac suae essent tutélæ commíssae. Cardinalátu et Episcopáli dignitáte depósitis, nihil de prístina juvándi próximos sedulitáte remísit. Jejúnium sextae Fériae in honórem sanctae Crucis Jesu Christi, horárias beátae Dei Genitrícis preces, ejúsque die Sábbato cultum propagávit. Inferéndae quoque sibi verberatiónis morem ad patratórum scélerum expiatiónem provéxit. Demum sanctitáte, doctrína, miráculis et praecláre actis illústris, dum è Ravennáte Legatióne redíret, Faventíae octávo Kaléndas Mártii migrávit ad Christum. Ejus corpus ibídem apud Cisterciénses in ecclésia sanctae Maríae ántea cónditum, índeque ad cathedrálem aedem translátum, multis miráculis clarum, frequénti populórum veneratióne cólitur. Ipsum Faventíni, non semel in praesénti discrímine propítium expérti, Patrónum apud Deum delegérunt. Leo vero Duodécimus Póntifex Máximus Offícium Missámque in ejus honórem tamquam Confessóris Pontíficis, quae alíquibus in Dioecésibus atque in Ordine Camaldulénsium jam celebrabántur, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis Consúlto, áddita Doctóris qualitáte, ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. Ipse... Glória Patri.. Ipse...

In III. Nocturno, Homilia in Evang. Vos estis sal terræ... de Communi Doctorum.

LECTIO IX. (extra Quadragesimam et annum Bissextilem) de Homilia Vigiliae S. MATTHIAE Apostoli, ut in Comuni Apostolorum; in Quadragesima autem de Homilia Feriae, cujus etiam commemorat. fit in Laudibus.

In Laudibus fit commemoratio Vigiliae S. MATTHIAE Apostoli, ut infra.

Extra annum Bissextilem Vesperæ de S. MATTHIA Apostolo, cum commemor. S. **Petri** (Ant. O **Doctor**..) et Feriae in Quadragesima.

FESTA MARTII.

ALIQUA FERIA VI. MARTII.

SS. QUINQUE VULNERUM D. N. JESU CHRISTI.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 1. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit.

PSALMUS 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllae tuae.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Antiphona 1. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit.

Antiph. 2. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra.

PSALMUS 119.

AD Dóminum, cum tribulárer, clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * et à lingua dolósa.
Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?
Sagíttae poténtis acútae * cum carbónibus desolatóriis.
Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.
Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus; * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.
Antiph. 2. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra.

Antiph. 3. Alligávit Dóminus plagam pópuli sui, et percussúram ejus sanávit.

PSALMUS 139.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo: * à viro iníquo éripe me.
Qui cogitavérunt iniquitátes in corde, * tota die constituébant prǽlia.
Acuérunt linguas suas sicut serpéntis; * venénum áspidum sub lábiis eórum.
Custódi me, Dómine, de manu peccatóris, * et ab homínibus iníquis éripe me.
Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos; * abscondérunt supérbi láqueum mihi.
Et funes extendérunt in láqueum, * juxta iter scándalum posuérunt mihi.
Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meae.
Dómine, Dómine virtus salútis meæ, * obumbrásti super caput meum in die belli.
Ne tradas me, Dómine, à desidério meo peccatóri; * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte extolléntur.
Caput circúitus eórum, * labor labiórum ipsórum opériet eos.
Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos; * in misériis non subsístent.
Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.
Cognóvi, quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * et vindíctam páuperum.
Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo, * et habitábunt recti cum vultu tuo.
Antiph. 3. Alligávit Dóminus plagam pópuli sui, et percussúram ejus sanávit.
Antiph. 4. Omnis, qui transíbit, stupébit super omnes plagas ejus.

PSALMUS 140.

DOmine, clamávi ad te, exáudi me; * inténde voci meae, cum clamávero ad te.
Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: *

elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo, * et óstium circumstántiae lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiae, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem; * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea, quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terrae erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum; * quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei; in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me à láqueo, quem statuérunt mihi, * et à scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres; * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Aña 4. Omnis, qui transíbit, stupébit super omnes plagas ejus.

Antiph. 5. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

PSALMUS 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi, * voce mea ad Dóminum deprecátus sum.

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me, * et non est, qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me, * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo; * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Antiph. 5. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

CAPITULUM. *Isaiae 53.*

Christus vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra, cujus livóre sanáti sumus. ℟. Deo grátias.

Hymnus.

nge, lingua, gloriósi
áuream certáminis,
iper Crucis trophǽo
triúmphum nóbilem:
iter Redémptor Orbis
olátus vícerit.
paréntis protoplásti
de Factor cóndolens,
ido pomi noxiális
ecem morsu ruit:
lignum tunc notávit,
na ligni ut sólveret.
opus nostrae salútis
depopóscerat:
ifórmis proditóris
ut artem fálleret,
edélam ferret inde,
is unde lǽserat.
ido venit ergo sacri
itúdo témporis,
us est ab arce Patris
s, Orbis Cónditor:
e ventre Virgináli
e amíctus pródiit.
t infans inter arcta
litus praesépia:
bra pannis involúta
o Mater álligat:
ei manus pedésque
ta cingit fáscia.
pitérna sit beátae
itáti glória,
a Patri, Filióque,
decus Paráclito:
s, Triníque nomen
et univérsitas. Amen.
'idébunt, in quem transant.
Et dolébunt super eum,
morte Primogéniti.

Ad *Magnificat*, Antiphona. Dum in Cruce pendéret Unigénitus Dei Fílius, et ab ómnibus subsannarétur, Mater ejus Virgo María ipsum verum Deum et hóminem cóndolens venerabátur.

Oratio.

DEus, qui Unigéniti Fílii tui Passióne, et per quinque Vúlnera ejus Sánguinis effusióne, humánam natúram peccáto pérditam reparásti: tríbue nobis, quǽsumus; ut, qui ab eo suscépta Vúlnera venerámur in terris, ejúsdem pretiosíssimi Sánguinis fructum cónsequi mereámur in coelis. Per eúmdem Dóminum nostrum...

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum in Cruce confíxum, quinque plagis vulnerátum, * Veníte, adorémus.

Psalmus: Veníte, exsultémus... 1.

Hymnus: Pange, lingua... ut supra.

IN I. NOCTURNO.

Antiphona 1. Quis est, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra?

Psalmus 10.

IN Dómino confído; quómodo dícitis ánimae meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?
Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt

sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde;
Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?
Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in coelo sedes ejus.
Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebrae ejus intérrogant fílios hóminum.
Dóminus intérrogat justum et ímpium; * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.
Pluet super peccatóres láqueos; * ignis, et sulphur et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.
Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.
Antiphona 1. Quis est, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra?
Antiphona 2. Quare rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?

PSALMUS 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam;
Qui lóquitur veritátem in corde suo: * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.
Qui jurat próximo suo et non décipit: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit haec, * non movébitur in aetérnum.
Antiphona 2. Quare rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?
Antiph. 3. Tórcular calcávi solus, et de Géntibus non fuit vir mecum.

PSALMUS 23.

Domini est terra et plenitúdo ejus, * Orbis terrárum et univérsi, qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina praeparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * et misericórdiam à Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quaeréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriae.
Quis est iste Rex glóriae? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriae.
Quis est iste Rex glóriae? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriae.

Antiphona 3. Tórcular calcávi solus, et de Géntibus non fuit vir mecum.

℣. Fodérunt manus meas, et pedes meos. ℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

De Isaía Prophéta.

Lectio I. *Cap. 53.*

QUis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. Non est spécies ei neque decor, et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum, despéctum et novíssimum virórum, virum dolórum et sciéntem infirmitátem, et quasi abscónditus vultus ejus et despéctus: unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum à Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus. Tu autem...

℟. Gratificávit nos Deus in dilécto Fílio suo: * In quo habémus redemptiónem per Sánguinem ejus in remissiónem peccatórum.

℣. Ecce venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras. In...

Lectio II.

OMnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit, et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse vóluit, et non apéruit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia, et de judício sublátus est: generatiónem ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívites pro morte sua: eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contérere eum infirmitáte.

℟. Nos, qui aliquándo erámus longe, facti sumus prope

per Sánguinem Jesu Christi: * Ipse est pax nostra, qui fecit útraque unum.

℣. A Dómino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris. Ipse...

Lectio III. *Cap. 63.*

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suae. Ego qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, et de Géntibus non est vir mecum: calcávi in furóre meo, et conculcávi eos in ira mea, et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et ómnia induménta mea inquinávi: dies enim ultiónis in corde meo, annus Redemptiónis meae venit; circumspéxi, et non erat auxiliátor; quaesívi, et non fuit, qui adjuváret.

℟. In Primogénito ex mórtuis complácuit omnem plenitúdinem divinitátis inhabitáre, et per eum reconciliári ómnia in ipsum: * Pacíficans per Sánguinem Crucis ejus, sive quae in coelis, sive quae in terris sunt. ℣. Ipse est caput córporis Ecclésiæ, in ómnibus primátum tenens. Pacíficans.. Glória Patri.. Pacíficans..

IN II. NOCTURNO.

Antiph. 4. Fodérunt manus meas, et pedes meos; dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Psalmus 21.

Deus, Deus meus, réspice in me; quare me dereliquísti? * longe à salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in Sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt; * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis et non homo: * oppróbrium hóminum et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum; * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea abubéribus matris meae. In te projéctus sum ex útero,

De ventre matris meæ Deus meus es tu. * Ne discésseris à me.

niam tribulátio próxima
* quóniam non est qui
juvet.
cumdedérunt me vítuli
ti: * tauri pingues obse-
unt me.
ruérunt super me os suum,
ut leo rápiens et rúgiens.
ut aqua effúsus sum, * et
érsa sunt ómnia ossa mea.
tum est cor meum tam-
m cera liquéscens * in
lio ventris mei.
it tamquam testa virtus
, et lingua mea adhaésit
ibus meis: * et in púl-
m mortis deduxísti me.
niam circumdedérunt me
s multi: * concílium ma-
ántium obsédit me.
érunt manus meas et
s meos: * dinumeravé-
ómnia ossa mea.
vero consideravérunt et
exérunt me: * divisérunt
vestiménta mea, et su-
vestem meam misérunt
em.
autem, Dómine, ne elon-
ris auxílium tuum à me:
l defensiónem meam cón-
e.
e à frámea, Deus, áni-
n meam: * et de manu
s únicam meam.
va me ex ore leónis: *
à córnibus unicórnium
ilitátem meam.
rábo nomen tuum frátri-
meis: * in médio ecclé-
laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis.

Nec avértit fáciem suam à me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: * vivent corda eórum in saéculum saéculi.

Reminiscéntur, et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terrae.

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsae famíliae Géntium.

Quóniam Dómini est regnum, * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terrae: * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terrâ.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt coeli justítiam ejus pópulo, qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Antiph. 4. Fodérunt manus meas, et pedes meos, dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Antiphona 5. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sánitas.

PSALMUS 65.

Jubiláte Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini ejus, * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * In multitúdine virtútis tuae mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te et psallat tibi, * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei; * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede; * ibi laetábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in aetérnum, óculi ejus super gentes respíciunt; * qui exásperant, non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, Gentes, Deum nostrum, * et audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus; * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro; * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam, * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis; * reddam tibi vota mea, quae distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum * in tribulatióne mea:

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum, * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum, * quanta fecit ánimae meae.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meae.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam à me.

Antiphona 5. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas.

Antiph. 6. Vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo.

PSALMUS 75.

Notus in Judaéa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias ar-

um, * scutum, gládium et llum.
lúminans tu mirabíliter à óntibus aetérnis: * turbáti int omnes insipiéntes corde.
órmiérunt somnum suum, * nihil invenérunt omnes viri vitiárum in mánibus suis.
b increpatióne tua, Deus acob, * dormitavérunt qui scendérunt equos.
u terríbilis es, et quis resí-et tibi? * ex tunc ira tua.
e cœlo audítū fecísti judíciū; terra trémuit et quiévit, um exsúrgeret in judícium eus, * ut salvos fáceret mnes mansuétos terrae.
uóniam cogitátio hóminis nfitébitur tibi: * et relí-iiae cogitatiónis diem fe-ûm agent tibi.
ovéte, et réddite Dómino eo vestro, * omnes, qui in rcúitu ejus affértis múnera.
erríbili et ei qui aufert spí-tum príncipum, * terríbili ud Reges terrae.
ña 6. Vultus, et livor, et aga tumens non est cir-imligáta, nec curáta me-icámine, neque fota óleo.
. Vere languóres nostros se tulít. ℟. Et dolóres ostros ipse portávit.

LECTIO IV.

e Sermóne sancti Bernárdi Abbátis.

Lib. de Pass. Dñi. Cap. 41.

Aptus est Jesus post plú-rimas illusiónes tam Judaeórum, quam Géntium: post Sánguinis plures effusiónes, clavis immítibus mánibus simul et pédibus perforátur, et confígitur ligno Crucis Salvátor noster mitíssimus Jesus. Intuére, et réspice rosam Passiónis sanguíneæ, quómodo rubet in indícium ardentíssimæ Charitátis. Conténdunt Pássio et Cháritas: ista, ut plus árdeat; illa, ut plus rúbeat.

℟. Per mortem destrúxit Jesus eum, qui mortis habébat impérium: * Ut liberáret eos, qui timóre mortis obnóxii erant servitúti.

℣. Unde débuit per ómnia frátribus assimilári, ut miséricors fíeret. Ut liberáret.

LECTIO V.

VIde, quómodo hoc flore rosae florúerit óptima vitis nostra rubicúndus Jesus. Vide totum corpus, sícubi rosae sanguíneæ florem non invénias. Inspice manum unam et álteram, si florem rosae non invénias in utráque. Inspice pedem unum et álterum, numquid non rósei? Inspice láteris apertúram, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrúbea sit, propter mixtúram aquæ; quia, sicut narrat Evangelísta, cum unus mílitum láncea latus ejus perforásset, exívit sanguis et aqua.

R. Per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum: * Et sicut in Adam omnes peccavérunt, ita in Christo omnes vivificabúntur. V. Novíssime autem inimíca destruétur mors: Et sicut...

LECTIO VI.

Ex eódem Divo Bernárdo. Serm. de Vita et Pass. Dómini.

RÉspice, Dómine, sancte Pater, de Sanctuário tuo et de excélso cœlórum habitáculo, et intuére hanc sacrosánctam Hóstiam, quam tibi offert magnus Póntifex noster, sanctus puer tuus Dóminus Jesus, pro peccátis fratrum suórum, et esto placábilis super multitúdine malítiae nostræ. Cognósce, Pater, túnicam filii tui Joseph. Heu! fera péssima devorávit eum, et conculcávit in furóre suo vestiméntum ejus. Ecce quinque scissúras lamentábiles in eo relíquit.

R. Vidémus Jesum propter passiónem mortis glória et honóre coronátum: * Ut pro ómnibus gustáret mortem. V. Decébat eum, qui multos fílios in glóriam addúxerat, auctórem salútis eórum per passiónem consummári. Ut... Glória Patri.. Ut pro...

IN III. NOCTURNO.

Antiphona 7. Quid sunt plagae istae in médio mánuum tuárum? Psalm. Cantáte... cum rel. ut in Festis B. M. V., 35.

Antiphona 8. His plagátus sum in domo eórum, qui me diligébant.

Antiphona 9. In amaritúdine sermo meus est, et manus plagae meae aggraváta est super gémitum meum.

V. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras.

R. Attrítus est propter scélera nostra.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII. *Cap. 19.*

IN illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia jam consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sitio. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

Lib. 12. Comment. in Joann.

CUm ab immánibus Judǽis omnis in Christum expléta esset impíetas, nec quidquam jam ad summam crudelitátem réliquum esset, ad extrémum caro Christi sanctíssima próprium quiddam ac naturále rursus pátitur. Multis enim ac váriis dolóribus exsiccáta, siti torquétur. Graves síquidem dolóres magnam ad sitim commovéndam vim habent, naturáli quodam et inexplicábili calóre húmidum consuméntes, et ígneis ardóribus praecórdia uréntes.

R. Manifestáta est grátia

Dei per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi: * Qui destrúxit mortem, illuminávit autem vitam in incorruptiónem.

℣. Liberávit, et vocávit nos vocatióne sua sancta per grátiam, quae data est nobis in Christo. Qui...

LECTIO VIII.

Consummátum esse ait impietátis Judáicæ modum, et impoténtem sæviéndi ánimum. Quid enim Judǽi intentátum reliquérunt, aut quid non extrémae crudelitátis adhibuérunt? Quod supplícii aut contuméliae genus praetermisérunt? Quámobrem jure *Consummátum est* ait; sed hora jam eum ad praedicándum spirítibus, qui apud ínferos erant, invitánte (advénit enim, ut mortuórum ac vivórum dominarétur), ipsam pro nobis mortem suscépit, commúnem hanc natúrae nostrae passiónem sustínuit in carne sua.

℟. Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus, quóniam occísus es, et redemísti nos Deo: * In Sánguine tuo.

℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum, et Sacerdótes. In Sánguine tuo.

Glória Patri.. In...

LECTIO IX.

Cum autem Jesum caput inclinásse comperíssent, et jam eum exspirásse putárent, frustra ejus crura confríngi existimant, sed cum adhuc mórtuum esse nónnihil diffíderent, láncea latus ejus perfódiunt, unde cruor aqua mixtus scatúriit, quod Eulogíae mýsticae et sancti Baptísmatis imágo quaedam erat atque primítiae. Christi enim est vere et à Christo sanctum Baptísma, et mýsticæ Eulogíæ vis ex sancta ejus nobis carne pródiit.

Te Deum laudámus... 3.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Antiph. 1. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit.

PSALMUS: Dóminus regnávit... cum reliquis, 4.

Antiph. 2. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra.

Antiph. 3. Alligávit Dóminus plagam pópuli sui, et percussúram ejus sanávit.

Antiph. 4. Omnis, qui transíbit, stupébit super omnes plagas ejus.

Antiph. 5. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

CAPITULUM. *Isaiae 53.*

Christus vulnerátus est propter iniquitátes no-

stras, attrítus est propter scélera nostra, cujus livóre sanáti sumus.

℟. Deo grátias.

HYMNUS.

Lustra sex, qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet,
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt,
Unda manat et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavántur flúmine.

Crux fidélis inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas.
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam,
Atque portum praeparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátae
Trinitáti glória;
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito;
Unius, Trinique nomen
Laudet univérsitas. Amen.

℣. Vidébunt in quem transfixérunt.
℟. Et dolébunt super eum, ut in morte Primogéniti.

Ad *Benedictus*, Antiphona. Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Oratio.

Deus, qui Unigéniti Filii tui Passióne, et per quinque Vúlnera ejus Sánguinis effusióne, humánam natúram peccáto pérditam reparásti: tríbue nobis, quǽsumus; ut, qui ab eo suscépta Vúlnera venerámur in terris, ejúsdem pretiosíssimi Sánguinis fructum cónsequi mereámur in coelis. Per eúmdem Dóminum nostrum...

AD TERTIAM.

Antiphona. Ipse autem.

CAPITULUM: Christus vulnerátus... 115.

℟. br. Fodérunt manus meas, * Et pedes meos. Fodérunt...
℣. Dinumeravérunt ómnia ossa mea. Et pedes meos. Glória Patri. Fodérunt...
℣. O vos omnes, qui transítis per viam. ℟. Atténdite, et vidéte dolórem meum.

AD SEXTAM.

Antiph. Alligávit Dóminus.

CAPITULUM. *Isaíae 50.*

Faciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me, Dóminus

meus auxiliátor meus, et ídeo non sum confúsus.
℟. Deo grátias.
℟. br. Vere languóres nostros * Ipse tulit. Vere...
℣. Et dolóres nostros ipse portávit. Ipse tulit.
Glória Patri. Vere...
℣. Disciplína pacis nostræ super eum. ℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

AD NONAM.

Antiphona. O vos omnes.

CAPITULUM. *Isaiae 53.*

Trádidit Christus in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est, et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit. ℟. Deo grátias.
℟. br. Ipse vulnerátus est * Propter iniquitátes nostras. Ipse vulnerátus est...
℣. Attritus est propter scélera nostra. Propter...
Glória Patri.. Ipse...
℣. Oblátus est, quia ipse vóluit.
℟. Et non apéruit os suum.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in I. Vesp., 104, praeter sequentia:
Ad *Magnificat*, Antiphona. Ego sum vestra redémptio: manus meæ, quæ vos fecérunt, clavis confíxae sunt: propter vos flagéllis caesus sum, spinis coronátus sum, aquam pétii pendens, et acétum porrexérunt; in escam meam fel dedérunt, et in latus lánceam: mórtuus et sepúltus resurréxi: vobíscum sum, et vivo in aetérnum.
Oratio: Deus, qui Unigéniti Filii tui... 116.

ALIQUA FERIA VI. QUADRAG.

S. SPINEAE CORONAE D. N. JESU CHRISTI.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Antiph. Milites Præsidis... cum rel. de Laudibus, 123.
PSALMUS: Dixit Dóminus... cum reliq. de Cōi Apost.

CAPITULUM. *Cant. 3. d.*

Egredímini et vidéte, filiæ Sion, regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater in die desponsatiónis illíus, et in die lætítiae cordis ejus.

HYMNUS.

Vexílla Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua Vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.
Quae, vulneráta lánceae
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt, quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit à ligno Deus.
Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.
Beáta cujus bráchiis
Prétium pepéndit sǽculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque praedam tártari.
O Crux, ave, spes única,
Hoc passiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.
Te, fons salútis, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus;
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde prǽmium.
Amen.

℣. Tuam Corónam adorámus, Dómine.
℟. Tuam gloriósam recólimus Passiónem.

Ad *Magnificat*, Antiphona. Apprehéndit Pilátus Jesum et flagellávit, et mílites plecténtes Corónam de spinis imposuérunt cápiti ejus, et veste purpúrea circumdedérunt eum.

Oratio.

Deus, qui Unigénitum tuum in Passióne sua spínea Coróna decorári, et Regem adorári voluísti: da nobis, quǽsumus; ob piam venerationem sacrae illíus spíneae Corónae in cœléstí ejus regno corónam glóriæ suæ, et ætérni Regis majestátem perpétuo contemplári. Per eúmdem Dóminum...

Deinde fit commemoratio Feriae occurrentis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Regem spinis coronátum, * Veníte, adorémus.

Psalmus: Veníte, exsultémus... 1.

Hymnus: Pange, lingua, gloriósi..., ut supra, 107.

IN I. NOCTURNO.

Antiphona 1. Maledícta terra in ópere suo, spinas et tríbulos germinábit tibi.

Psalmus: Beátus vir... cum reliquis de Communi unius Martyris.

Antiphona 2. Qui cogitavérunt malítias in corde, tota die constituébant prǽlia.

Antiphona 3. Omnes, qui vidébant me, aspernabántur me: locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

℣. Tuam Corónam adorámus, Dómine. ℟. Tuam gloriósam recólimus Passiónem.

Pater noster... ℣. Et ne nos...

De Isaía Prophéta.

Lectio I. *Cap. 53.*

Quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti: non est spécies ei neque decor, et vídi-

mus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum, despéctum et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem, et quasi abscónditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum.

℞. Ecce, vídimus eum non habéntem spéciem neque decórem; aspéctus ejus in eo non est; hic peccáta nostra portávit et pro nobis dolet: ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, * Cujus livóre sanáti sumus.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit... Cujus...

LECTIO II.

VEre languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit, et nos putávimus eum quasi leprósum et percússum à Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostrae super eum, et livóre ejus sanáti sumus. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit, et póuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum.

℞. Quid sunt plagae istæ in médio mánuum tuárum? * Et dicet: His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me.

℣. Frámea, suscitáre super pastórem meum, et super virum cohaeréntem mihi. Et dicet...

LECTIO III.

De Zacharía Prophéta.

Cap. 12. d. et 13.

ET erit in die illa: quæram contérere omnes Gentes, quæ véniunt contra Jerúsalem. Et effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiae et precum: et aspícient ad me, quem confixérunt, et plangent eum planctu quasi super unigénitum, et dolébunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti. In die illa magnus erit planctus in Jerúsalem. Et dicétur ei: Quid sunt plagæ istae in médio mánuum tuárum? Et dicet: His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me. Frámea, suscitáre super pastórem meum, et super virum cohaeréntem mihi, dicit Dóminus exercítuum: pércute pastórem, et dispergéntur oves, et convértam manū meam ad párvulos.

℞. Tuam Corónam spíneam venerámur, Dómine: tuam gloriósam recólimus Passiónem: * Miserére nobis, qui passus es pro nobis.

℣. Salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam. Miserére...

Glória Patri.. Miserére...

IN II. NOCTURNO.

Antiphona 4. Pro fruménto ortus est mihi tríbulus, et pro hórdeo spina.

PSALMUS: Cum invocárem... cum reliquis de Communi unius Martyris.

Antiphona 5. Acuérunt linguas suas sicut serpéntis, venénum áspidum sub lábiis eórum.

Antiph. 6. Qui timétis Dóminum, laudáte eum; univérsum semen Jacob, magnificáte eum.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pater noster... ℣. Et ne nos...

LECTIO IV.

Ex Tractátu sancti Athanásii Epíscopi.

In Passionem Domini.

CUm exuerétur Dóminus, eo ipso invisibíliter erigebátur de diábolo trophǽum: et quo illud manifféstum fíeret, narrátur à Joánne, indútus fuísse púrpura; à Matthǽo vero, chlámyde coccínea, Coronámque illi ex spinis super caput esse pósitam, et cálamum in manus datum; et ita, cum eum produxíssent, génibus flexis adorásse. Miráculum novum et incredíbile, et magnae sine dúbio victóriæ insígne: quem enim ut hóminem condemnáverant, eum mórtuum deínde ut Deum adoravérunt; et quem aspernabántur ut vilem et contemptíbilem, eum confitebántur Regem; cui túnicam et vestem detráxerant, eum púrpura circumdedérunt; et quem ignorántes contuméliis afficiébant, eum Prophétam étiam noléntes appellavérunt; et quem per ludíbrium subsannatiónemque pulsábant, ei triumphália addidérunt ornaménta: coccíneam chlámydem, et Corónam spíneam, et cálamum. Nam tamétsi ea quasi per contuméliam agébant, efficiebátur tamen inde, ut ab eo laténter spoliaréntur.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis; glória honóris, et opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus Corónam de lápide pretióso. Expréssa signo...

LECTIO V.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Serm. 74. qui est 4. de S. Cypriano, adscript. et S. Maximo.

VIdeámus diligénter, ne ex pálmite óperis nostri non nascátur dulcédinis uva, sed fellis: ne dicátur nobis, quod Judǽis dictum est per

Prophétam: Sustínui ut fáceret uvam, fecit autem spinas, et non justítiam, sed clamórem. Quam dura conditio, ut posséssio, quae Dómino suo suavitátis fructus afférre débuit, spinárum illum asperitáte compúnxerit! Hoc est: Cum Judǽi Salvatórem debuérunt tota fídei devotióne suscípere, spinárum eum coronavérunt passióne. Quae Coróna quidem, quantum in Judǽis est, erat injuriárum contumélia; quantum in Dómino, erat Coróna virtútum. Compúngunt ergo Judǽi Dóminum, dum corónant; compúngunt, dum crucifígunt. Unde ait Scriptúra sancta: Vidébunt in quem compunxérunt.

℟. Omnes amíci mei dereliquérunt me, et praevaluérunt insidiántes mihi; trádidit me, quem diligébam, * Et terribílibus óculis, plaga crudéli percutiéntes, subsannábant me.

℣. Inter iníquos projecérunt me, et non pepercérunt ánimae meae. Et...

LECTIO VI.

IGitur, fratres, vidéte, ne et nobis dicátur: Sustínui ut fáceret uvam, fecit autem spinas; hoc est, ne spinas, quas Dómino Judǽi cruéntis imposuérunt mánibus, non iníquis sénsibus apponámus, et compungámus eum non asperitáte séntium, sed óperum pravitáte. Sunt enim spinae cordis, quae verbum Dei étiam vulneráre consuevérunt; de quibus méminit in Evangélio Salvátor dicens, semināntis semen cecidísse inter spinas, et crevísse eas, ac suffocásse quod satum est. Ergo, fratres, vidéte, ne vínea vestra non uvas, sed spinas fáciat; ne vindémia vestra non vinum áfferat, sed acétum. Quisquis enim vindémiam legit et paupéribus non largítur, ille acétum cólligit, non vinum. Quisquis messes recóndit et indigéntibus non minístrat, iste non alimóniae fructus repósuit, sed tríbulos avarítiae congregávit. Nam proptérea ait Scriptúra de terra vestra: Spinas et tríbulos germinábit tibi.

℟. Vínea mea dilécta, ego te plantávi, * Quómodo convérsa es in amaritúdinem, ut me spinis coronáres?

℣. Sepívi te, lápides elégi ex te, et aedificávi turrim. Quómodo convérsa.

Glória Patri.. Quómodo...

IN III. NOCTURNO.

Antiphona 7. Graváta est super me manus tua; convérsus sum in aerúmna mea, dum confígitur spina.

PSALMUS: Cantáte Dómino... cum rel. ut supra, 35.

Antiphona 8. Caput circúitus eórum: labor labiórum ipsórum opériet eos.

Antiphona 9. Ego dedi tibi sceptrum regále, et tu dedísti cápiti meo spíneam Corónam.

℣. Eris Coróna glóriae in manu Dómini. ℟. Et diadéma regni in manu Dei tui. Pater noster... ℣. Et ne nos...

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII. *Cap. 19.*

IN illo témpore: Apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et mílites plecténtes Corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Tractatu 116. in Joannem.

HOc Pilátus non ob áliud fecísse credéndus est, nisi ut ejus injúriis Judǽi satiáti sufficere sibi existimárent, et usque ad ejus mortem sævíre desísterent. Ad hoc pértinet, quod idem Præses cohórtem suam étiam permísit fácere quæ sequúntur; aut fortássis et jussit, quamvis hoc Evangelísta tácuit: dixit enim quid deínde fécerint mílites; Pilátum id jussísse non dixit.

℟. Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus; * Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus. ℣. Qui cum maledicerétur, non maledicébat; cum paterétur, non comminabátur. Qui...

LECTIO VIII.

ET mílites (inquit) plecténtes Corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus, et veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, et dicébant: Ave, Rex Judæórum! et dabant ei álapas. Sic implebántur, quae de se praedíxerat Christus; sic Mártyres informabántur ad ómnia, quae persecutóri libuísset fácere, perferénda; sic, paulísper occultáta tremenda poténtia, commendabátur prius imitánda patiéntia; sic regnum, quod de hoc mundo non erat, supérbum mundum non atrocitáte pugnándi, sed patiéndi humilitáte vincébat; sic illud granum multiplicándum seminabátur horríbili contumélia, ut mirábili pulluláret in glória.

℟. Mílites Præsidis, suscipiéntes Jesum in prætórium, congregavérunt ad eum univérsam cohórtem, et exuéntes eum, chlámydem coccíneam circumdedérunt ei, * Et plecténtes Corónam de spinis posuérunt super caput ejus.

℣. Genu flexo ante eum illudébant ei, dicéntes: Ave, Rex Judæórum. Et...
Glória Patri.. Et...

Lectio IX. de Homilia Feriae occurrentis.
Te Deum laudámus... 3.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Antiphona 1. Mílites Prǽsidis, * suscipiéntes Jesum in praetórium, congregavérunt ad eum univérsam cohórtem.

Psalmus: Dóminus regnávit... cum reliquis, 4.

Antiph. 2. Et exuéntes eum, * chlámydem coccíneam circumdedérunt ei.

Antiph. 3. Et plecténtes Corónam * de spinis posuérunt super caput ejus, et arúndinem in déxtera ejus.

Antiph. 4. Et genu flexo * ante eum illudébant ei, dicéntes: Ave, Rex Judæórum.

Antiph. 5. Et exspuéntes in eum * accepérunt arúndinem, et percutiébant caput ejus.

Capitulum. *Cant. 3. d.*

Egredímini et vidéte, fíliæ Sion, regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua in die desponsatiónis illíus, et in die lætítiae cordis ejus.

Hymnus: Lustra sex... 116.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit.
℟. Induit Dóminus fortitúdinem et præcínxit se virtúte.

Ad *Benedictus*, Antiphona. Mílites índuunt Jesum púrpura, et impónunt ei plecténtes spíneam Corónam, et coepérunt salutáre eum: Ave, Rex Judæórum.

Oratio: Deus, qui Unigénitum tuum... ut supra, 118.

Deinde fit commemoratio Feriae occurrentis.

AD PRIMAM.

Antiphona. Mílites Prǽsidis.
℟. br. Christe, Fili Dei...
℣. Qui passus es pro hómine.

AD TERTIAM.

Antiphona. Et exuéntes eum.
Capitulum: Egredímini et vidéte... ut supra.
℟. br. Tuam Corónam * Adorámus, Dómine. Tuam...
℣. Tuam gloriósam recólimus Passiónem. Adorámus, Dómine.
Glória Patri.. Tuam...
℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

AD SEXTAM.

Antiphona. Et plecténtes Corónam.

Capitulum. *Apoc. 6.*

Vidi: et ecce equus albus, et qui sedébat super illum, habébat arcum: et data est ei Coróna, et exívit vincens, ut vínceret.
℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et honóre...

℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti eum, Dómine. Glória Patri.. Glória...
℣. Eris Coróna glóriae in manu Dómini. ℟. Et diadéma regni in manu Dei tui.

AD NONAM.

Aña. Et exspuéntes in eum.

CAPITULUM. *Isaiae 28. b.*

IN die illa erit Dóminus exercítuum Coróna glóriæ et sertum exsultatiónis resíduo pópuli sui.

℟. br. Eris Coróna glóriæ * In manu Dómini. Eris...
℣. Et diadéma regni in manu Dei tui. In manu Dómini. Glória Patri.. Eris...
℣. Dóminus regnávit, decórem índuit.
℟. Induit Dóminus fortitúdinem et praecínxit se virtúte.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in I. Vesp., 117. Ad *Magnificat*, Antiphona. O Corónae miránda dígnitas! mortis pœnas débitas repéllis; tu spes lapsis, fírmitas infírmis; tu restáuras corónas pérditas.
Oratio: Deus, qui Unigénitum tuum... 118.
Et fit commemoratio Feriæ.

FERIA VI. POST DOMINICAM II. QUADRAG.

SS. SINDONIS D. N. JESU CHRISTI.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Antiphona: Joseph, nóbilis... cum rel. de Laudibus, 133.
PSALMUS: Dixit Dóminus... cum rel. ut in I. Vesp. de Apost.

CAPITULUM. *Isaiae 63.*

QUis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suae? Ego, qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum.

HYMNUS.

GLóriam sacræ celebrémus omnes
Síndonis; laetis recolámus hymnis,
Et piis votis monuménta nostrae
Certa salútis;
Quae refert semper veneránda Sindon,
Sánguine impréssis decoráta signis,
Dum cruce ex alta tulit involútum
Corpus Iësu.
Reddit haec saevos ánimo dolóres,
Quos tulit, casum miserátus Adae,

Christus humáni géneris
Redémptor,
Morte perémpta.
Sáucium ferro latus, atque
palmas,
Et pedes clavis, laceráta flagris
Membra, et infíxam cápiti
corónam
Monstrat imágo.
Quis pius siccis óculis et
absque
Intimi cordis gémitu, notáta
Vívaque indígnae simulácra
mortis
Cérnere possit?
Nostra cum solum tibi, Christe, culpa
Causa tantórum fúerit malórum,
Nostra debétur tibi vita; vitam
Dédimus ipsam.
Sit tibi, Fili, decus atque
virtus,
Qui tuo mundum rédimis
cruóre,
Quique cum summo Genitóre
et almo
Flámine regnas.
Amen.

℣. Tuam Síndonem venerámur, Dómine. ℟. Tuam recólimus Passiónem.

Ad *Magnificat*, Antiphona. Joseph, vir bonus et justus, accéssit ad Pilátum et pétiit corpus Jesu; quo accépto invólvit illud in Síndone munda.

Oratio.

DEus, qui nobis in sancta Síndone, qua Corpus tuum sacratíssimum è cruce depósitum à Joseph involútum fuit, Passiónis tuae vestígia reliquísti: concéde propítius; ut per mortem et sepultúram tuam ad resurrectiónis glóriam perducámur. Qui vivis et regnas...

Et fit comemor. Feriæ VI. post Dom. II. Quadrag. Antiph. Dives ille guttam aquae pétiit, qui micas panis Lázaro negávit.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Oratio. Orémus.

ADésto, Dómine, fámulis tuis, et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus: ut iis, qui te auctóre et gubernatóre gloriántur; et congregáta restáures, et restauráta consérves. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum...

AD MATUTINUM.

INVITATORIUM. Christum Dóminum, qui Passiónis suæ memóriam in sacra Síndone rénovat, * Veníte, adorémus.

Et repet. Christum Dóminum, qui Passiónis...

PSALMUS: Veníte, exsultémus Dómino... 1.

HYMNUS.

Mystérium mirábile
Hac luce nobis pánditur,
Verus Dei cum Filius
Mortem cruéntam sústinet.
Causam tuéndo sérvuli,
Reíque formam véstiens,
Pro servo herus suspénditur,
Pro sonte justus pléctitur.
Necis manent insígnia
Impréssa sacra in Sindone,
Quæ post triúmphum nóbilem
Corpus cruéntum invólverat.
Sunt mortis hæc, et tártari
Mundíque victi insígnia;
Trophæa sunt haec ínclyta
Ductóris invictíssimi.
Debémus ergo hanc grátiam
Nostrae salútis Víndici,
Ut dæmonis contra dolos
Hac militémus téssera.
Vitae vetústae mórtui
Surgámus in vitam novam,
Christum secúti per crucem,
Christi fruémur glória.
Praesta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. 1. Rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári.

PSALMUS: Cum invocárem... ut supra, 20.

Aña 2. Aspérsus est sanguis super vestiménta mea; ómnia induménta mea inquinávi.

PSALMUS 15.

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.
Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.
Multiplicátae sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.
Dóminus pars haereditátis meae et cálicis mei: * tu es, qui restítues haereditátem meam mihi.
Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hærédítas mea praeclára est mihi.
Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.
Providébam Dóminum in conspéctu meo semper, * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.
Propter hoc laetátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.
Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno, * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.
Notas mihi fecísti vias vitæ,

adimplébis me laetítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.
Antiphona 2. Aspérsus est sanguis super vestiménta mea; ómnia induménta mea inquinávi.
Aña 3. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Psalmus: Dómine, quis habitábit... ut supra, 108.
℣. Tuam Síndonem venerámur, Dómine.
℟. Tuam recólimus Passiónem.
Pater noster... ℣. Et ne nos...
Absol. I. Exáudi, Dómine...
Bño 1. Benedictióne...

De Isaía Prophéta.

Lectio I. *Cap. 53.*

QUis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini, cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti: non est spécies ei, neque decor; et vídimus eum, et non erat adspéctus, et desiderávimus eum, despéctum et novíssimum virórum, virum dolórum et sciéntem infirmitátem, et quasi abscónditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit, et nos putávimus eum quasi leprósum et percússum à Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostrae super eum, et livóre ejus sanáti sumus.
℟. Ecce, vídimus eum non habéntem spéciem neque decórem; adspéctus ejus in eo non est. Hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet: ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, * Cujus livóre sanáti sumus.
℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Cujus..
Bño 2. Unigénitus Dei...

Lectio II.

OMnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit, et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse vóluit, et non apéruit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia et de judício sublátus est: generatiónem ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium, propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua, eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus.

℟. Quid sunt plagae istæ in médio mánuum tuárum? * Et dicet: His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me.
℣. Frámea, suscitáre super pastórem meum, et super virum cohæréntem mihi. Et...
Bño 3. Spíritus sancti...

Lectio III.

Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit et saturábitur; in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimos, et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est: et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.
℟. Tuam Sindonem venerámur, Dómine, tuam gloriósam recólimus Passiónem: * Miserére nobis, qui passus es pro nobis.
℣. Salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam. Miserére...
Glória Patri.. Miserére....

IN II. NOCTURNO.

Aña 4. Quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus, unde nec reputávimus eum. Psalmus: Dómini est terra et plenitúdo ejus... 108.
Antiph. 5. Omnes vidéntes me derisérunt me, locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Psalmus 26.

Dominus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, * à quo trepidábo?
Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.
Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.
Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.
Si exsúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.
Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitae meae.
Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.
Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui...
In petra exaltávit me, * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuívi et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei et exáudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.
Ne avértas fáciem tuam à me, * ne declínes in ira à servo tuo.
Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.
Quóniam pater meus et mater mea dereliquérunt me: * Dñs autem assúmpsit me.
Legem pone mihi, Dómine, in via tua, * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.
Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.
Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.
Antiphona 5. Omnes vidéntes me derisérunt me, locúti sunt lábiis, et movérunt caput.
Antiph. 6. Trádidit in mortem ánimam suam, et ipse peccáta multórum tulit.

PSALMUS 29.

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, * nec delectásti inimícos meos super me.
Dómine Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.
Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam; * salvásti me à descendéntibus in lacum.
Psállite Dómino, Sancti ejus, * et confitémini memóriae sanctitátis ejus.
Quóniam ira in indignatióne ejus, * et vita in voluntáte ejus.
Ad vésperum demorábitur fletus, * et ad matutínum laetítia.
Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in aetérnum.
Dómine, in voluntáte tua * praestitísti decóri meo virtútem.
Avertísti fáciem tuam à me, * et factus sum conturbátus.
Ad te, Dómine, clamábo, * et ad Deum meum deprecábor.
Quae utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?
Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?
Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.
Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me laetítia.
Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar; * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Antiph. 6. Trádidit in mortem ánimam suam, et ipse peccáta multórum tulit.
℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.
℟. Quia per crucem tuam redemísti mundum.
Pater noster... ℣. Et ne nos...
ABSOL. II. Ipsíus píetas...
Bño 4. Deus Pater omnípotens...

LECTIO IV.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

In Lucæ c. 23.

QUid sibi vult, quod non Apóstoli, sed Joseph et Nicodémus, ut Joánnes dicit, Christum sepéliunt? Unus justus et constans, alter qui erat magíster in Israël. Talis enim Christi est sepultúra, quae justítiam magisteriúmque hábeat. Obstrúitur ígitur tergiversándi locus, et doméstico Judǽi testimónio revincúntur. Nam si Apóstoli sepelíssent, dícerent útique non sepúltum, quem sepúltum raptum esse dixérunt. Justus autem Christi corpus óperit Síndone, ínnocens ungit unguénto. Namque hæc non otióse distíncta reperímus: quia justítia vestit Ecclésiam, innocéntia grátiam subminístrat.

℟. O admirábilis Sindon! * In qua involútus est thesáurus noster, redémptio captivórum.
℣. Gaudet totus mundus, qui redémptus est sánguine Dómini sui. In qua involútus est thesáurus...
Bño 5. Christus perpétuæ...

LECTIO V.

VEsti ergo et tu Dómini corpus glória sua, ut et ipse sis justus. Et si mórtuum credis, óperi tamen Divinitátis própriæ plenitúdine; unge illud myrrha et áloë, ut bonus odor Christi sis. Bonum línteum misit Joseph ille vir justus; et fortásse illud, quod Petrus vidit è coelo ad se esse demíssum, in quo erant génera quadrúpedum, et ferárum, et vólucrum ad similitúdinem gentílium figuráta. Mýstico ígitur unguénto illo pístico consepeliétur Ecclésia, quae diversitátem populórum Fídei suae communióne sociávit.

℟. Tulérunt túpicam Joseph fratres ejus, et in sánguine hoedi, quem occidérunt, tinxérunt, mitténtes qui ferret ad patrem, et dícerent: * Hanc invénimus; vide, num túnica fílii tui sit, an non?
℣. Quam cum agnovísset pater, ait: Túnica fílii mei est, fera péssima devorávit eum. Hanc invénimus...
Bño 6. Ignem sui amóris...

LECTIO VI.

[Unc Joseph justum Lucas dixit, Matthæus divi... Et mérito dives hoc loco ...tur, ubi corpus súscipit ...isti; suscipiéndo enim dí...m, nescívit fídei pauper...m. Dives est ergo, qui ...tus est. Justus ígitur Sín...e invólvit; Israëlíta vero divérsos miscet virtútum ...res, et áloës mittit quasi ...as centum, hoc est, per...ae fídei quantitátem. Et ...vérunt corpus Jesu juxta ...suetúdinem speciálem Ju...órum, non útique nodis ...ídiae, sed fídei ligatúris; ...posuérunt in horto, cui ...uénter Ecclésia compa...r, quae diversórum ha... poma meritórum florés... virtútum.

Christus passus est pro ...is, vobis relínquens ex...plum, ut sequámini ve...gia ejus, * Qui peccátum ... fecit, nec invéntus est ...us in ore ejus.

Qui cum maledicerétur, ... maledicébat; cum pa...étur, non comminabátur. ...i peccátum...

...ória Patri.. Qui...

IN III. NOCTURNO.

...tiphona 7. Caro mea re...iéscet in spe, quia non ...bis Sanctum tuum vidére ...ruptiónem.

...ALMUS: Deus, in nómine ... salvum me fac... 8.

Aña 8. Convertísti planctum meum in gáudium mihi; conscidísti saccum meum, et circumdedísti me laetítia.

PSALMUS: Notus in Judǽa Deus... 112.

Antiph. 9. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

PSALMUS 87.

Domine Deus salútis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam,

Quia repléta est malis ánima mea; * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber,

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri, * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos à me; * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt prae inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die, * expándi ad te manus meas.
Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?
Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?
Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?
Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea praevéniet te.
Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam, * avértis fáciem tuam à me?
Pauper sum ego, et in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.
In me transiérunt iræ tuæ, * et terróres tui conturbavérunt me.
Circumdedérunt me sicut aqua tota die, * circumdedérunt me simul.
Elongásti à me amícum et próximum, * et notos meos à miséria.
Antiph. 9. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.
℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.
Pater noster... ℣. Et ne nos...
ABSOL. III. A vínculis...
Bñq 7. Evangélica léctio...

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII. *Cap. 15. d.*

In illo témpore: Cum jam sero esset factum (quia erat Parascéve, quod est ante sábbatum), venit Joseph ab Arimathǽa, nóbilis decúrio, qui et ipse erat exspéctans regnum Dei. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedae Presbýteri.

In Fer. 3. Palmarum.

Parascéve graece, latine *praeparátio* dícitur, quo nómine Judǽi, qui inter Græcos morabántur, sextam sábbati appellábant, eo quod in illo ea, quae requiéi sábbati necessária essent, præparáre solérent; juxta hoc, quod de manna quondam præcéptum est: Sexta autem die colligétis duplum. Quia ergo sexta die factus est homo, et tota est mundi creatúra perfécta; séptima autem Cónditor ab ópere suo requiévit; unde et hanc *Sábbatum*, hoc est, *réquiem* vóluit appellári: recte Salvátor eádem sexta die crucifíxus humánae restauratiónis implévit arcánum; ideóque, cum accepísset acétum, dixit: Consummátum est, hoc est, sextae diéi, quod pro mundi refectióne suscépi, jam totum est opus explétum. Sábbato autem in sepúlchro requiéscens, resurrectiónis,

quæ octáva die ventúra erat, exspectábat evéntum.

℟. Mercátus est Joseph Síndonem mundam, ut invólveret in ea corpus Dómini: * Venit ergo, et tulit corpus ejus.

℣. Rogávit Pilátum Joseph ab Arimathǽa, ut tólleret corpus Jesu. Venit...

Bño 8. Divínum auxílium...

LECTIO VIII.

VEnit, inquit, Joseph ab Arimathǽa, nóbilis decúrio, qui et ipse erat exspéctans regnum Dei, et audácter introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Magnae quidem Joseph iste dignitátis ad sǽculum,* sed majóris apud Deum mériti fuísse laudátur. Talem namque exsístere decébat eum, qui corpus Dómini sepelíret; qui et per justítiam meritórum tali ministério dignus esset, et per nobilitátem poténtiæ saeculáris facultátem posset obtinére ministrándi; non enim quílibet ignótus aut medíocris ad Prǽsidem accédere et Crucifíxi corpus póterat impetráre.

℟. Hæc est Sindon digníssima, * In qua salútis Auctor de cruce depósitus invólvi dignátus est.

℣. Ut nos consepúlti cum eo, véteris hóminis exúviis depósitis, innocéntiæ Síndone tegerémur. In qua...

Glória Patri... In qua...

Bño 9. Per Evangélica dicta deleántur...

LECTIO IX.

(De Homilia Feriae curr.)

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Cap. 21. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum, et princípibus sacerdótum parábolam hanc: Homo erat paterfamílias, qui plantávit víneam, et sepem circúmdedit ei. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 9. in cap. 20. Lucae.

PLeríque várias significatiónes de víneæ appellatióne derívant; sed evidénter Isaías víneam Dómini Sábaoth, domum Israël esse memorávit. Hanc víneam quis álius, nisi Deus, cóndidit? Hic est ergo qui eam locávit colónis, et ipse péregre fuit: non quia ex loco ad locum proféctus est Dóminus, qui ubíque semper præsens est: sed quia est præséntior diligéntibus, neglígéntibus abest. Multis tempóribus ábfuit, ne praeprópera viderétur exáctio. Nam quo indulgéntior liberálitas, eo inexcusabílior pervicácia.

Te Deum laudámus... 3.

AD LAUDES ET PER HORAS.

ANtiphona 1. Joseph * nóbilis Decúrio, vir bonus

et justus et ipse dives, erat exspéctans regnum Dei.
PSALMUS: Dóminus regnávit... cum rel. ut supra, 4.
Antiphona 2. Hic audácter * introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu.
Antiph. 3. Cum cognovísset* Pilátus à Centurióne, quod jam mórtuus esset, donávit corpus Jesu.
Antiphona 4. Joseph autem* mercátus Síndonem, et depónens eum invólvit Síndone.
Antiphona 5. Pósuit eum * in monuménto, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.
CAPIT.: Quis est iste... 124.

HYMNUS.

JEsu, dulcis amor meus,
Ac si præsens sis, accédo;
Te compléctor cum afféctu,
Tuórum memor vúlnerum.
O quam nudum hic te cerno,
Vulnerátum et disténtum,
Inquinátum, involútum
In hoc sacráto tégmine!
Salve, caput cruentátum
Spinis, cujus dulcis vultus
Immutávit suum florem,
Quem cœli tremit Cúria.
Salve, latus Salvatóris,
Salve, mitis apertúra,
Super rosam rubicúnda,
Médéla salutífera.
Manus sanctae, vos avéte,
Diris clavis perforátae;
Ne repéllas me, Salvátor,
De tuis sanctis pédibus. Amē.
℣. Dóminus regnávit, decórem induit.
℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcinxit se virtúte.
Ad *Benedictus*, Antiphona. Joseph, nóbilis Decúrio, exspéctans et ipse regnum Dei, mercátus est Síndonem, et depónens corpus Jesu invólvit illud in Síndone.
Oratio: Deus, qui nobis in sancta Síndone... 125.
Et fit comemoratio Feriæ: Aña. Malos male perdet, et víneam suam locábit áliis agrícolis, qui reddant ei fructum tempóribus suis.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
Oratio: Da, quǽsumus, omnípotens... ut in Breviario.

AD TERTIAM.

Antiphóna. Hic audácter.
CAPITULUM: Quis est iste, qui venit... ut supra, 124.
℟. br. Tuam Síndonem* Venerámur, Dómine. Tuam...
℣. Tuam recólimus Passiónem. Venerámur, Dómine.
Glória Patri.. Tuam..
℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.
℟. Quia per mortem tuam redemísti mundum.

AD SEXTAM.

Antiph. Cum cognovísset.
CAPITULUM. *Isaiae 63.*
QUare ergo rubrum est indűméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular

ri solus, et de génti-
on est vir mecum.
℣. Adorámus te, Chri-
℟. Et benedícimus tibi.
imus...
ia per mortem tuam
ísti mundum. Et..
a Patri.. Adorámus...
nnis terra adóret te, et
t tibi.
Psalmum dicat nómini
Dómine.

AD NONAM.

hona. Pósuit eum.
PITULUM. *Isaiae 63.*
umspéxi, et non erat
xiliátor; quaesívi, et
uit, qui adjuváret; et
rit mihi bráchium me-
t indignátio mea ipsa
áta est mihi.
Omnis terra adóret te,
psallat tibi. Omnis...
Psalmum dicat nómini
Dómine. Et..
a Patri.. Omnis...
Dóminus regnávit, de-
induit.
duit Dóminus fortitúdi-
et præcínxit se virtúte.

IN II. VESPERIS.

ia ut in I. Vesp., 124,
er ultimum Psalmum,
loco:

PSALMUS 76.

ce mea ad Dóminum
amávi: * voce mea ad
, et inténdit mihi.
ie tribulatiónis meae
exquisívi, mánibus
meis nocte contra eum: * et
non sum decéptus.
Rénuit consolári ánima mea;
* memor fui Dei, et delec-
tátus sum, et exercitátus
sum, et defécit spíritus meus.
Anticipavérunt vigílias óculi
mei: * turbátus sum, et non
sum locútus.
Cogitávi dies antíquos, * et
annos aetérnos in mente
hábui.
Et meditátus sum nocte cum
corde meo, * et exercitábar,
et scopébam spíritum meum.
Numquid in aetérnum projí-
ciet Deus, * aut non appónet,
ut complacítior sit adhuc?
Aut in finem misericórdiam
suam abscíndet, * à genera-
tióne in generatiónem?
Aut obliviscétur miseréri
Deus? * aut continébit in
ira sua misericórdias suas?
Et dixi: Nunc cœpi; * hæc
mutátio déxterae Excélsi.
Memor fui óperum Dómini, *
quia memor ero ab inítio
mirabílium tuórum,
Et meditábor in ómnibus
opéribus tuis, * et in adin-
ventiónibus tuis exercébor.
Deus, in sancto via tua;
quis Deus magnus sicut Deus
noster? * Tu es Deus, qui
facis mirabília.
Notam fecísti in pópulis vir-
tútem tuam: * redemísti in
bráchio tuo pópulum tuum,
fílios Jacob et Joseph.
Vidérunt te aquæ, Deus, vi-

dérunt te aquæ, * et timuérunt: et turbátae sunt abýssi.
Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.
Etenim sagíttae tuae tránseunt; * vox tonítrui tui in rota.
Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terrae: * commóta est et contrémuit terra.
In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestígia tua non cognoscéntur.
Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Ad *Magnificat*, Antiphona. Homo quidam dives ab Arimathǽa, nómine Joseph, accépto córpore Jesu, invólvit illud in Síndone munda.
Oratio: Deus, qui nobis in sancta Síndone... 125.
Et fit commemoratio Feriæ.
Aña. Quæréntes eum tenére, timuérunt turbam, quia sicut Prophétam eum habébant.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
Oratio: Da, quǽsumus Dómine... ut in Breviario.

FERIA VI. POST DOMINICAM IN ALBIS.

DE LANCEA ET CLAVIS D. N. JESU CHRISTI.

Duplex 2. Classis.

IN I. VESPERIS.

Aña: Hasta Regem glóriæ... cum reliq. de Laudibus, 141.
Psalmus: Dixit Dóminus... cum reliq. ut in Festis per Annum, 16.

Capitulum. *Sap. 5. d.*

SUmet Dóminus scutum inexpugnábile æquitátem; ácuet autem duram iram in lánceam, et pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos.

Hymnus.

PAnge, lingua, gloriósae
Lánceae praecónium,
Quae reclúsit pretiósae
Cataráctae flúvium,
Passo Christo doloróse
Pro salúte Géntium.

Hasta Gazis præoptáta
Mundi pandit prétium,
Cordis tactu praeparáta
Fit sagítta fórtium:
Arma Clavi sunt beáta
Contra vires dǽmonum.

Dulcis Hasta, Dei latus
Spoliásti sánguine;
Dulces Clavi, qui reátus
Expurgástis flúmine:
Ut sit mundus emundátus,
Et sanátus vúlnere.

Hasta fulcit viatóres
Et timéntes ánimat,
Et osténso bellatóres
Cordis succo róborat,
Clavus firmat et dat rores
Pusillósque récreat.

victor inferórum,
:iúmphas Lánceá,
·túte quí Clavórum
arásti ómnia:
it horum nos armórum
int praesídia.
Amen.
Accípiet armatúram ze-
ius, allelúja.
·armábit creatúram ad
em inimicórū, allelúja.
Magnificat, Antiphona.
:, pia plebs justórum,
genus Germanórum,
de munéribus: nam
lia salútis tibi dedit
irtútis suis de vulnéri-
Clavos, Lánceam et
m, ut sequáris Chri-
ducem, allelúja.

Oratio.

is, qui in assúmptae
irnis infirmitáte Clavis
et Láncea vulnerári pro
i salúte voluísti: con-
propítius; ut, qui eo-
em Clavórum et Lán-
solémnia venerámur in
de gloriósae victóriæ
riúmpho gratulémur in
Qui vivis et regnas
Deo Patre...

D MATUTINUM.

ITATORIUM. Coeléstis
Lánceam, veníte, ado-
; * Et pro Clavis ejus
o jubilémus, allelúja.
MUS: Veníte, exsulté-
Dómino... 1.

HYMNUS.

Paschâli júbilo sonent præcónia
Armórum Dómini, per quæ victória
Venit Christícolis: sint in memória
Crux et Clavi et Láncea.
Crux apud ínferos spóliat tártara.
Láncea Súperis tríbuit prǽmia,
Clavi consóciant coelos et ínfima,
Fletum mutant lætítia.
Clavus dum fígitur in Dei mánibus,
Et dum demérgitur in sacris pédibus,
Hasta dum fódicat latus, homínibus
Manat grátiae flúvius.
Láncea sǽviens in Dei péctore,
Et inde próferens aquam cum sánguine,
Mundum laetíficat ímpetus flúmine,
Omnes ad aquas cúrrite.
Te, summa Déitas, coelum magníficat,
Ordo Seráphicus láudibus ínsonat:
His noster páriter coetus se mísceat,
Et in sǽcula te canat.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiphona 1. Exaltátur Crucis lignum; dum Christus oc-

cúbuit lanceátus, à malígno hoste nos erípuit, allelúja.
PSALMUS: Beátus vir... cum rel. de Cōi unius Mart.
℣. Tuam Lánceam adorámus, Dómine, allelúja.
℟. Tuam gloriósam Passiónem recólimus, allelúja.
Pater noster... ℣. Et ne nos...

De libro secúndo Paralipómenon.

LECTIO I. *Cap. 9. d.*

FEcit ígitur rex Sálomon ducéntas hastas áureas, de summa sexcentórum aureórum, qui in síngulis hastis expendebántur. Trecénta quoque scuta áurea, trecentórum aureórum, quibus tegebántur síngula scuta: posuítque ea Rex in armamentário, quod erat cónsitum némore.

℟. Vidéte gloriósa loca Clavórum et latus meum Láncea perforátum, pro salúte mundi: * Palpáte et vidéte, quia ego ipse sum, allelúja, allel.
℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Palpáte...

De libro Sapiéntiae.

LECTIO II. *Cap. 5. c.*

ACcípiet armatúram zelus illíus, et armábit creatúram ad ultiónem inimicórum. Induet pro thoráce justítiam, et accípiet pro gálea judícium certum. Sumet scutum inexpugnábile aequitátem. Acuet autem duram iram in lánceam, et pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos.

℟. Latus ejus apéruit, allelúja: patefécit óstium vitæ, * Allelúja, allelúja.
℣. Ingrediámur illud. Allelúja, allelúja.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

LECTIO III. *Cap. 6. b.*

INdúite vos armatúram Dei, ut possítis stare advérsus insídias diáboli: quóniam non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem, sed advérsus príncipes et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiae in coeléstibus. Proptérea accípite armatúram Dei, ut possítis resístere in die malo, et in ómnibus perfécti stare. State ergo succíncti lumbos vestros in veritáte, et indúti lorícam justítiae, et calceáti pedes in praeparatióne Evangélii pacis: in ómnibus suméntes scutum fídei, in quo possítis ómnia tela nequíssimi ígnea exstínguere; et gáleam salútis assúmite, et gládium spíritus, quod est verbum Dei.

℟. Inter Clavos Christus in Cruce separátus est, * Allelúja, allelúja, allelúja.
℣. Et in sancta resurrectió-

mandus in ejus láudibus ...ávit. Allelúja... ...ória Patri. Allelúja...

IN II. NOCTURNO.

...tiphona 2. Tuam Lánceam orámus, Dómine; et tuam ...riósam Passiónem recóli...is, allelúja.

...almus: Cum invocárem... ...u reliq. de Cōi unius Mart.

Vere languóres nostros ...e tulit, allelúja.

Et dolóres nostros ipse ...rtávit, allelúja.

...ter noster... ℣. Et ne nos...

LECTIO IV.

...rmo Innocéntii Papæ Sexti. Decreto de Festo Lanceæ et Clavorum Domini.

...N Redemptóris nostri Dómini Jesu Christi sacratíssi...ma Passióne sic nos gloriári ...órtet, ut ipsíus Passiónis ...acta mystéria dinumerán...s et mérita, síngulis étiam ...us salutáribus instruméntis ...oriémur. Inter quae illud ...lébriter memorándum est, ...uod ipse Salvátor, emísso in ...uce jam spíritu, sustínuit ...rforári Láncea latus suum, ..., inde sánguinis et aquae ...ofluéntibus undis, formaré...r única et immaculáta ac ...irgo, sancta Mater Ecclé...a, Sponsa sua. O beatíssi...a ipsíus sacri láteris aper...ra, unde nobis tot et tanta ...vínae pietátis dona fluxé...nt! O felix Láncea, quae tot bona nobis effícere, et ad tanti triúmphi glóriam méruit superáddi!

℟. Surge, virgo Ecclésia, Sponso redde múnia; cui Clavi grávia ímprimunt vestígia, per quas ruit inferňális Sísara: * Nam clavum Jahel málleo fixit in ejus témpora, allelúja, allelúja.

℣. Dulces Clavi, púngite corda nostra. Nam...

LECTIO V.

HÆc, latus ipsum aperiéndo, sacratíssimas jánuas nobis regni coeléstis apéruit. Haec, vulnerándo jam mórtuum, vúlnera nostra sanávit, vitámque nobis réddidit et salútem. Haec, innóxium transfigéndo, illíus sánguine culpas nostras abstérsit; et demum ejúsdem sacratíssimis undis irrigáta, caecitátis nostrae ténebras sústulit, et nos ipsíus divínae pietátis flúviis mundávit. Illi étiam dulces Clavi (quibus ipse Salvátor eídem Cruci fuit affíxus, quique non solum immaculáto respérgi sánguine et molem ferre tanti pónderis meruérunt, sed et nos étiam per ipsórum salutíferas plagas dulcédinem tantam ipsíus divínae charitátis accépimus, ut manus nostrae à peccáti solútæ néxibus pedésque nostri à mortis láqueis fúerint liberáti), sunt devotíssime recoléndi.

℟. Hasta nitet margaritis nimis coruscántibus, * Allelúja, allelúja, allelúja.
℣. Mucro gemmis infinítis sánguine vernántibus. Allelúja, allelúja, allelúja.

LECTIO VI.

QUid enim vúlnere et plagis hujúsmodi sánctius? quid eis salúbrius, ex quibus salus nostra procéssit, et in quibus assídue se possunt curáre ánimæ devotórum? Licet ígitur Láncea et Clavi prædícti, áliaque ipsíus Passiónis salutária Instruménta sint à cunctis Fidélibus Christi ubílibet veneránda, et de ipsa étiam Passióne in eádem Ecclésia solémnia annis síngulis Offícia celebréntur et fiant: dignum tamen et convéniens reputámus, si de ipsíus Passiónis speciálibus Instruméntis, et præsértim in pártibus, in quibus Instruménta ipsa dicúntur habéri, solémne ac speciále Festum celebrétur et fiat, nosque illos Fidéles Christi, qui áliqua ex Instruméntis ipsíus habére se gaudent, in eórum devotióne divínis Offíciis atque munéribus speciáliter foveámus.

℟. Jesu, nostra spes suavis ab ubéribus, * Allelúja, allelúja, allelúja.
℣. Pro nobis fossus Clavis in palmis atque pédibus. Allelúja, allelúja, allelúja. Glória Patri.. Allelúja..

IN III. NOCTURNO.

Antiphona 3. Tu, Christe, nostrum gáudium, de lanceáto látere da oris mellicídium ardénti corde súgere, allelúja.

PSALMUS: Cantáte Dómino... cum rel. ut in III. Noct. de Communi Vírginum.

℣. Omnis terra adóret te et psallat tibi, allelúja.
℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine, allelúja.

Paternoster... ℣. Et ne nos...

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII. *Cap. 19. f.*

IN illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 120. in Joannem.

UNus mílitum Láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret: Latus ejus percússit aut vulnerávit aut quid áliud, sed: Apéruit; ut illud quodámmodo vitae óstium panderétur, unde Sacraménta manavérunt, sine quibus ad vitam, quae vera vita est, non intrátur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissiónem fu-

sus est peccatórum. Aqua illa salutáris témperat póculum, haec et lavácrum præstat et potum. Hoc prænuntiábat, quod Noë in látere arcae óstium fácere jussus est, quo intrárent animália, quae non erant dilúvio peritúra, quibus figurabátur Ecclésia.

℟. Vibrans miles Lánceam acutíssimam apéruit templum sanctum glóriæ Dei: * In quo hábitat plenitúdo Divinitátis, allelúja, allelúja.

℣. Ibi abscóndita est fortitúdo ejus: ante fáciem ejus ibit mors. In quo...

LECTIO VIII.

PRopter hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita matérque vivórum; magnum quippe signávit bonum ante magnum prævaricatiónis malum. Hic secúndus Adam inclináto cápite in Cruce dormívit, ut inde formarétur ei conjux, quæ de látere dormiéntis effluxit. O mors, unde mórtui revivíscunt! Quid isto sánguine múndius? Quid vúlnere isto salúbrius? Facta sunt enim haec, inquit, ut Scriptúra impleréretur: Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

℟. Tuam Lánceam adorámus, Dómine, allelúja; tuam gloriósam recólimus Passiónem, * Allelúja, allelúja, allel.

℣. Hasta Regem glóriæ cruentávit Christum. Allelúja...

Glória Patri.. Allelúja...

LECTIO IX.

DUo testimónia de Scriptúris síngulis réddidit; quasi facta fuíssent, narrávit. Nam quia díxerat: Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; ad hoc pértinet testimónium: Os non comminuétis ex eo; quod præcéptum est eis, qui celebráre Pascha jussi sunt ovis immolatióne in véteri lege, quæ Domínicæ Passiónis umbra præcésserat. Unde Pascha nostrum immolátus est Christus, de quo Isaías Prophéta díxerat: Sicut ovis ad occisiónem ductus est. Item, quia subjúnxerat, dicens: Sed unus mílitum Láncea latus ejus apéruit; ad hoc pértinet álterum testimónium: Vidébunt in quem transfixérunt. Ubi promíssus est Christus, in ea, qua crucifíxus est, carne ventúrus. Te Deum laudámus... 3.

AD LAUDES ET PER HORAS.

ANtiph. 1. Hasta Regem glóriæ * Christum cruentávit, dum Crucis in árbore Dóminus regnávit, allelúja. PSALMUS: Dóminus regnávit... cum réliquis, 4.

Antiphona 2. Hanc treméndam Lánceam * omnes adorémus, et in ejus láudibus semper jubilémus, allelúja.
Antiphona 3. Unus mílitum * Láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua, allelúja.
Antiphona 4. Fui mórtuus, * et ecce sum vivens in sǽcula saeculórum, allelúja.
Antiph. 5. Sempitérna gáudia * Christus tunc donávit, cum Clavis et Láncea mortem superávit, allelúja.
Capitulum: Sumet Dóminus scutum..., ut supra, 136.

Hymnus.

Verbum supérnū pródiens
Salváre quod períerat,
Hasta Clavísque móriens
Complévit ad quod vénerat.
O gloriósa Láncea,
Timor tremórque dǽmonum,
Regna pandis sidérea,
Per sanctae necis méritum.
De Clavórum stigmátibus
Emánat mundi prétium,
E cunctis aromátibus
Spirans odórem cœlicum.
In corde Christi mérgitur
Mucro leóne sǽvior:
De forti fons exóritur,
Cibúsque melle dúlcior.
In Nato Pater phíalam
Effúdit iracúndiae,
Ut nobis cœnam máximam
Gratis suae det glóriae.
O Christe, nostrum gáudium,
De vulneráto látere
Da lac et vinum dépluum
Ardénte corde súgere.
Precámur, Auctor ómnium,
Tu nostra sis reféctio;
Tuórum perque méritum
Armórum sis protéctio.
Amen.

℣. Per sanctam Lánceam de inimícis nostris, allelúja.
℟. Líbera nos, Deus noster, allelúja.

Ad *Benedictus*, Antiphona. O felix et omni laude digna Láncea Salvatóris, quæ pertránsiens latus ejus, chirógraphum peccáti affíxit patíbulo Crucis, allelúja.

Oratio: Deus, qui in assúmptae carnis... 137.

Ad Primam

in ℟. br. dicitur
℣. Qui vulnerátus es pro nobis...

Ad Tertiam

Antiphona. Hanc treméndam Lánceam.
Capitulum: Sumet Dóminus... 136.
℟. br. Apprehénde arma et scutum, * Allelúja, allelúja. Apprehénde...
℣. Et exsúrge in adjutórium mihi. Allelúja, allelúja. Glória Patri.. Apprehénde...
℣. Fodérunt manus meas et pedes meos, allelúja.
℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea, allelúja.

Ad Sextam

Antiphona. Unus mílitum.

Capitulum. *Apoc. 1.*

Grátia vobis et pax ab eo, qui est, et qui erat et qui ventúrus est, et à Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórū et princeps Regum terrae, qui diléxit nos et lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo.

℟. br. Fodérunt manus meas et pedes meos, * Allelúja, allelúja. Fodérunt...

℣. Dinumeravérunt omnia ossa mea. Allelúja, allelúja. Glória Patri.. Fodérunt...

℣. Quem tu percussísti persecúti sunt, allelúja.

℟. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt, allelúja.

AD NONAM.

Antiph. Sempitérna gáudia.

Capitulum. *Apoc. 1. d.*

Ego sum primus et novíssimus, et vivus, et fui mórtuus: et ecce sum vivens in sǽcula saeculórum.

℟. br. Quem tu percussísti persecúti sunt, * Allelúja, allelúja. Quem...

℣. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt. Allelúja, allelúja. Glória Patri.. Quem...

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras, allelúja.

℟. Attrítus est propter scélera nostra, allelúja.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in I. Vesp., 136, et loco ultimi, Psalmus: Crédidi, propter... 18.

Ad *Magnificat*, Antiphona. Collaudémus Christi cleméntiam, qui per gloriósos Clavos et Lánceam dat Ecclésiæ de inimícis victóriam, et in coelo vitam et corónam perpétuam, allelúja.

FESTA APRILIS.

DIE 23. APRILIS.

S. FIDELIS A SIGMARINGA MARTYRIS.

Duplex.

Omnia de Cōi unius Mart. Tempore Pasch. praeter ea, quae hic sunt propria.

Oratio.

Deus, qui beátum Fidélem seráphico spíritus ardóre succénsum in verae Fídei propagatióne Martýrii palma et gloriósis miráculis decoráre dignátus es: ejus, quǽsumus, méritis et intercessióne, ita nos per grátiam

am tuam, in fide et charitáte confírma; ut in servítio tuo fidéles usque ad mortem inveníri mereámur. Per Dóminum nostrum...

IN I. NOCTURNO, LECTIONES de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Fidélis in óppido Suéviae Sigmarínga, ex honésta Reyórum família natus, ab ineúnte aetáte singuláribus natúrae et grátiae donis ornátus praefúlsit. Egrégiam quippe sortítus índolem, morúmque óptima imbútus disciplína, dum Fribúrgi Philosophíae et Juris utriúsque láuream eméruit, in schola étiam Christi ad perfectiónis ápicem sédulo virtútum exercítio conténdere coepit. Nobílium exínde virórum várias Európae províncias lustrántium comes adscítus, eos ad Christiánam pietátem sectándam tam verbis quam opéribus excitáre non déstitit. Quinímo in eódem itínere crebris austeritátibus desidéria carnis mortificáre, ac ita seípsum régere stúduit, ut in tanta rerum vicissitúdine nullo unquam visus fúerit irae motu perturbári. Juris praetérea et justítiae strénuus propugnátor, post réditum in Germániam célebre sibi nomen acquisívit in Advocáti múnere, in quo tamen cum Fori perícula esset expértus, tutiórem ætérnae salútis viam íngredi deliberávit, et, supérna vocatióne illustrátus, paulo post Ordini Seráphico inter Fratres Minóres Capucínos adscríbi pétiit.

℟. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et aetérnitas témporum, allelúja, allelúja.
℣. Laetítia sempitérna erit super cápita eórum; gáudium et exaltatiónem obtinébunt. Et aetérnitas...

LECTIO V.

Piæ petitiónis compos rédditus, mundi suíque contémptor insígnis in ipso statim tirocínio, magísque cum solémnis professiónis vota in gáudio spíritus Dómino nuncupásset, in Reguléri observántia ómnibus admiratióni fuit ac exémplo. Oratióni máxime et sacris lítteris vacans, in verbi quoque ministério singulári grátia excéllens, nedum Cathólicos ad meliórem frugem, verû étiam Heterodóxos ad veritátis cognitiónem attráxit. Plúribus in locis coenóbii Praeféctus constitútus, prudéntia, justítia, mansuetúdine, discretióne et humilitátis laude munus sibi demandátum exércuit. Arctíssimae paupertátis zelátor egrégius, quidquid

el minus necessárium videétur, è coenóbio pénitus eliminávit. Inter austéra jejúnia, vigílias et flagélla salutári seípsum prósequens ódio, in álios amórem, quasi mater in fílios, osténdit. Cum pestífera febris Austríacas militáres cópias díre afflígeret, ipse in extrémis infirmórum indigéntiis ad assídua charitátis officia toto spíritu incúbuit. In componéndis étiam animórum dissídiis, aliísque próximi necessitátibus sublevándis, consílio et ópere ádeo praecláre se gessit, ut Pater pátriae meruérit appellári.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur...

LECTIO VI.

DEíparae Vírginis et Rosárii cultor exímius, illíus praecípue aliorúmque Sanctórum patrocíniis à Deo postulávit, ut in Cathólicae fídei obséquium vitam sibi et sánguinem fúndere licéret. Cumque ardens hoc desidérium in quotidiána Sacri devóta celebratióne magis accenderétur, mira Dei providéntia factum est, ut fortis Christi athléta Præses eligerétur illárum Missiónum, quas Congregátio de Propagánda Fide pro Rhǽtia tunc témporis instituerat. Quod árduum munus prompto hilaríque ánimo suscípiens, tanto fervóre exsecútus est, ut, plúribus hæréticis ad orthodóxam fidem convérsis, spes non módica effúlserit totíus illíus gentis Ecclésiae et Christo reconciliándae. Prophetíae dono prǽditus futúras Rhǽtiae calamitátes, suíque necem ab hæréticis inferéndam sǽpius praedíxit. Postquam vero insidiárum probe cónscius ímpendénti agóni se praeparásset, die vigésima quarta Aprílis anni millésimi sexcentésimi vigésimi secúndi ad ecclésiam loci, Sevísium nuncupáti, se cóntulit; ubi ab haeréticis, qui prídie conversiónem simulántes, eum dolóse ad praedicándum inwitáverant, concióne tumultuárie interrúpta, per vérbera ac vúlnera eídem crudéliter inflícta, gloriósam mortem magno et álacri corde perpéssus, primítias Mártyrum memorátae Congregatiónis próprio sánguine consecrávit, plúribus signis et miráculis exínde clarus, præsértim Cúriae et Feldkírchii, ubi summa pópuli veneratióne illíus Relíquiae asserväntur.

℟. Fíliae Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et laetítiae, allelúja.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te.' In... Glória Patri.. In die...

IN III. NOCTURNO. Homilia in Evang. Ego sum vitis vera... de Com Mart. Temp. Pasch. 1mo loco.

VESPERAE de sequenti, commemor. praecedentis.

DIE 24. APRILIS.

S. GEORGII MARTYRIS.

Omnia ut in Breviario die 23. Aprilis, sed ritu duplici.

DIE 27. APRILIS.

B. PETRI CANISII, S. J., CONFESSORIS.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea, quae sequuntur.

In Hymno Iste Conféssor... dicitur : ...Méruit suprémos...

Oratio.

(Juxta Decr. noviss. S. R. C. dd. 8. Jun. 1865.)

DEus, qui ad tuéndam cathólicam fidem beátum **Petrum** Confessórem tuum virtúte et doctrína roborásti: concéde propítius; ut ejus exémplis et mónitis errantium corda ad salútem resipíscant, et Fidélium mentes in veritátis confessióne persevérent. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum...

IN I. NOCTURNO, LECTIONES de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

PEtrus Canísius Noviómagi in Géldria natus est eo ipso anno, quo Luthérus in Germánia, apérta rebellióne, ab Ecclésia descívit, et Ignátius de Loyóla in Hispánia, terréstri milítia abdicáta, ad præliándum prælia Dómini se cóntulit; Deo mírum portendénte, quos ille posthac adversários, quem sacrae milítiae ducem esset habitúrus. Colóniae Agrippínae, quo studiórum causa concésserat, primus Germanórum Societáti Jesu nomen dedit; et sacerdótio auctus, summo pópuli Coloniénsis Clerique consénsu, ad Geórgium Pontíficem Leodiénsium, et ad Cárolum Quintum Augústum advérsus Hermánnum Archiepíscopum, qui palam hæresim prae se ferébat, legátus est. Ob præcláram sapiéntiam et explorátum rerum usum à Cardináli Augustáno et à Pon-

tificiis Legátis magnópere expetítus, semel atque íterum Concílio Tridentíno intérfuit; cujus étiam decréta ex auctoritáte Pii quarti Pontíficis máximi rite per Germániam promulgánda, et in morem inducénda curávit. A Paulo quarto ad convéntum Petricoviénsem ire jussus, aliísque à Gregório décimo tértio legatiónibus obeúndis adhíbitus, álacri semper et nunquam fracto à difficultátibus ánimo, gravíssima religiónis negótia tractánda suscépit, ac vel inter praeséntia vitae discrímina ad éxitum felíciter perdúxit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. (Temp. Pasch. Allelúja.)

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et...

LECTIO V.

Divínæ glóriæ amplificándae inténtus, dici vix potest, quot per annos ámplius quadragínta labóres suscéperit, ærumnásque pertúlerit. Cunctis fere Germániae regiónibus peragrátis, omne hóminum genus salubérrimis institútis publice et privátim excóluit; pluresque urbes atque províncias vel ab haeréseos contagióne deféndit, vel hæresi inféctas cathólicae fidei restítuit. In Ratisbonénsi et in Augustáno convéntu Impérii próceres ad jura Ecclésiæ tuénda et mores populórum emendándos excitávit: in Vormatiénsi insolescéntes impietátis magístros ad siléntium adégit. Collégium Germánicum, quod Romae constitútum fúerat, omni ope provéhere atque amplificáre stúduit; in Académiis sacrárum humanarúmque disciplinárum stúdia, miserándum in modum collápsa, instaurávit; contra Centuriatóres Magdeburgénses plura egrégie conscrípsit, et Summam doctrínae christiánae, theologórum judício et público usu comprobátam, áliaque ad rudiórum institutiónem aptíssima in vulgus édidit. A sancto Ignátio Germánicae provínciae moderándae praeféctus, domos et collégia multis in locis cóndidit, et evangélicos operários in omnem Germániam misit ad erróres stírpitus evelléndos, serendámque pietátem. Quam ob rem haereticórum málleus et Germániae apóstolus appellátus et plane dignus hábitus est, qui ad tutándam in Germánia religiónem datus divínitus putarétur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam gló-

riae índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja.)
℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas...

Lectio VI.

Inter haec precatióne crebra, et assídua rerum supernárum coméntatióne Deo se conjúngere sólitus erat; quin étiam noctes sæpe íntegras perfúsus lácrymis et abdúcto à sénsibus ánimo oratióni dabat. A viris princípibus et à quátuor Summis Pontifícibus magno in honóre hábitus, ádeo de se demísse sentiébat, ut se ómnium mínimum et díceret et habéret. Viennénsem episcopátum semel, íterum ac tértio recusávit; nec nisi ægérrime addúci pótuit, ut illíus Ecclésiae procuratiónem per annum exercéret. Moderatóribus suis obsequentíssimus, parátus erat ad ipsórum nutum ómnia relínquere aut ággredi, etiam cum valetúdinis et vitae perículo. Virginitátem, quam adoléscens Deo vóverat, voluntária sui ipsíus coërcitióne perpétuo sepsit. Demum Fribúrgi Helvetiórum, ubi plúrimum pro Dei glória et salúte animárum desudáverat, migrávit ad Deum, duodécimo Caléndas Januárii, anno millésimo quingentésimo nonagésimo séptimo, aetátis suae séptimo supra septuagésimum. Mórtuo, tamquam parénti público, cívitas univérsa concúrsu prope incredíbili et multis lácrymis parentávit. Sepúlcrum ejus prodigiórum fama duóbus ámplius sǽculis tota Germánia incláruit: è quibus quátuor rite probátis, Pius nonus Póntifex máximus strenuíssimo cathólicæ veritátis propugnatóri cœ́litum Beatórum honóres decrévit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quae locútus est ei Deus, et dixit ad eum: ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. (T. P. Allelúja.)
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. Quia te vidi... Glória Patri.. Quia te vidi...

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evang. Nolite timére... de Communi Conf. non Pont. secundo loco.

§. Si hoc festum celebretur Feria II. Rogationum, aut in Vigilia Ascensionis, Lectiones primi Nocturni erunt de Communi secundo loco Beátus vir; et IX. Lectio legitur de Homilia Feriae aut Vigiliae; et in Laudibus fit de eadem Comemoratio

FESTA MAJI.

DOMINICA III. POST PASCHA.

PATROCINII S. JOSEPH SPONSI B. M. V.

Duplex 2. Classis.

§. Si hæc Dominica impedita fuerit alio Officio potioris ritus vel majoris dignitatis, tunc prædictum Festum Patrocinii S. Joseph transferendum erit juxta Rubricas. S. R. C. 10. Sept. 1847.

IN I. VESPERIS.

Antiphona: Jacob autem... cum rel. de Laudibus, 155.
Psalmus: Dixit Dñs... cum rel. ut in Festis per Annũ, 16.
Capitulum. *Genes. 49. d.*

Benedictiónes patris tui confortátae sunt benedictiónibus patrum ejus: donec veníret desidérium cóllium aeternórum: fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazarǽi inter fratres suos.

Hymnus.

Te, Joseph, célebrent ágmina Cœlitum,
Te cuncti résonent Christíadum chori,
Qui clarus méritis, junctus es ínclytae
Casto fœ́dere Vírgini.
Almo cum túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptũ Púerum docet.
Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægýpti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Sólymis quæris et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.
Post mortem réliquos mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.
Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere,
Ut tándem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum. Amen.

℣. Constítuit eum dóminum domus suae, allelúja.
℟. Et príncipem ómnis possessiónis suae, allelúja.

Ad *Magnificat*, Antiphona.
Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ante-

quam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto, allelúja.

Oratio.

DEus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimae Genitrícis tuæ Sponsum elígere dignátus es: praesta, quǽsumus; ut, quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Qui vivis et regnas...

Et fit commem. Dominicæ.

AD MATUTINUM.

INVITATORIUM. Laudémus Deum nostrum, * In veneratióne beáti Joseph, protectóris nostri, allelúja.
HYMNUS: Te, Joseph, célebrent... ut supra, 149.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. 1. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum, et esto ibi, usque dum dicam tibi, allelúja.
PSALMUS: Beátus vir... cum rel. de Cõi Conf. non Pont.
℣. Confitébor nómini tuo, allelúja. ℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, allelúja.

De libro Génesis.

LECTIO I. *Cap. 39.*

IGitur Joseph ductus est in Ægýptum, emítque eum Pútiphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitus, vir Ægýptius, de manu Ismaelitárum, à quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens; habitavítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat, Dóminum esse cum eo, et ómnia, quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei; à quo præpósitus ómnibus gubernábat créditam sibi domum, et univérsa quae ei trádita fúerant; benedixítque Dóminus dómui Ægýptii propter Joseph, et multiplicávit tam in ǽdibus quam in agris cunctam ejus substántiam; nec quidquam áliud nóverat, nisi panem quo vescebátur. Erat autem Joseph pulchra fácie, et decórus aspéctu.

℣. Clamávit pópulus ad Regem, aliménta petens. * Quibus ille respóndit: Ite ad Joseph, allelúja.

℟. Salus nostra in manu tua est: réspice nos tantum, et laeti serviémus Regi. Quibus ille...

LECTIO II. *Genes. Cap. 41. c.*

PLácuit Pharaóni consílium et cunctis minístris ejus; locutúsque est ad eos: Num inveníre potérimus talem virum, qui spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia osténdit tibi Deus

ómnia, quae locútus es, numquid sapientiórem et consímilem tui inveníre pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet: uno tantum regni sólio te praecédam. Dixítque rursus Phárao ad Joseph: Ecce, constítui te super univérsam terram Ægýpti. Tulítque ánnulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus vestivítque eum stola byssina, et collo torquem áuream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præcóne, ut omnes coram eo genu flécterent, et praepósitum esse scirent univérsae terrae Agýpti.

℟. Fecit me Deus quasi patrem Regis, et dóminum univérsae domus ejus; * Exaltávit me, ut salvos fáceret multos pópulos, allelúja.

℣. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægýpti, ut comedátis medúllam terrae. Exaltávit...

LECTIO III. *Genes. Cap. 41. f.*

Dixit quoque Rex ad Joseph: Ego sum Phárao: absque tuo império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra Ægýpti. Vertítque nomen ejus, et vocávit eum lingua Ægyptíaca Salvatórem mundi. Dedítque illi uxórem Aseneth, fíliam Putipháre, sacerdótis Heliopóleos. Egréssus est ítaque Joseph ad terram Ægýpti (trigínta autem annórū erat, quando stetit in conspéctu regis Pharaónis) et circuívit omnes regiónes Ægýpti. Venítque fertílitas septem annórum, et in manípulos redáctae ségetes congregátae sunt in hórrea Ægýpti. Omnis étiam frugum abundántia in síngulis úrbibus cóndita est. Tántaque fuit abundántia trítici, ut arénae maris coæquarétur, et cópia mensúram excéderet.

℟. Jam laetus móriar, quia vidi fáciem tuam, et supérstitem te relínquo. Non sum fraudátus aspéctu tuo; * Insuper osténdit mihi Dóminus semen tuum, allelúja.

℣. Qui pascit me ab adolescéntia mea, benedícat púeris istis, et invocétur super eos nomen meum. Insuper... Glória Patri.. Insuper...

IN II. NOCTURNO.

Antiph. 2. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge et áccipe Púerum et Matrem ejus, et vade in terram Israël: defúncti sunt enim qui quærébant ánimam Púeri, allelúja.

PSALM.: Cum invocárem... cum rel. de Cōi Conf. non Pont.

℣. Réspice de cœlo, et vide, et vísita víneam istam, allel.
℟. Et pérfice eam, allelúja.

Sermo sancti Bernardíni Senénsis.

Serm. I. de S. Joseph.

LECTIO IV. In prooemio.

Omnium singulárium gratiárum alícui rationábili creatúrae communicatárum generális régula est, quod, quandocúmque divína grátia éligit áliquem ad áliquam grátiam singulárem seu ad áliquem sublímem statum, ómnia charísmata donet, quæ illi persónae sic eléctae et ejus officio necessária sunt, atque illam copióse décorant. Quod máxime verificátum est in sancto Joseph, putatívo Patre Dómini nostri Jesu Christi, et vero Sponso Regínæ mundi et Dóminae Angelórum, qui ab aetérno Patre eléctus est fidélis Nutrítius atque custos principálium thesaurórum suórum, scílicet Fílii ejus et Sponsæ suae; quod officium fidelíssime prosecútus est. Cui proptérea Dóminus ait: Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuae, et déxtera tua suscépit me: * Protéctor meus, et cornu salútis meæ, et suscéptor meus, allelúja.

℣. Ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. Protéctor...

LECTIO V.

Si cómpares eum ad totam Ecclésiam Christi, nonne iste est homo eléctus et speciális, per quem et sub quo Christus est ordináte et honéste introdúctus in mundum? Si ergo Vírgini Matri tota Ecclésia sancta débitrix est, quia per eam Christum suscípere digna facta est: sic profécto post eam huic debet grátiam et reveréntiam singulárem. Ipse enim est clavis véteris Testaménti, in qua Patriarchális et Prophetális dígnitas promíssum conséquitur fructum. Porro hic est solus, qui corporáliter possédit, quod eis divína dignátio repromísit. Mérito ígitur figurátur per illum Patriárcham Joseph, qui pópulis fruménta servávit. Sed et hic illum praecéllit, quia non solum Ægýptiis panem corporális vitae, sed ómnibus Eléctis panem de cœlo, qui cœléstem vitam tríbuit, cum multa solértia enutrívit.

℟. Státuet fílios suos sub tégmine illíus, et sub ramis ejus morábitur; protegétur sub tégmine illíus à fervóre, * Et in glória ejus requiéscet, allelúja.

℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra. Et in glória ejus...

LECTIO VI.

PRoféćto dubitándum non est, quod Christus familiaritátem, reveréntiam atque sublimíssimam dignitátem, quam sibi exhíbuit, dum gereret in humánis, tamquam filius Patri suo, in coelis útique non negávit, quin pótius complévit et consummávit. Jnde non immérito in verbo propósito à Dómino subinfértur: Intra in gáudium Dómini tui. Unde licet gáudium ætérnae beatitúdinis in cor hóminis intret, máluit tamen Dóminus ei dícere: Intra in gáudium, ut mýstice innuátur, quod gáudium illud non solum in eo sit intra, sed úndique illum circúmdans et absórbens, et ipsum velut abýssus infiníta submérgens. Meménto ígitur nostri, beáte Joseph, et tuae oratiónis suffrágio apud tuum putatívum Fílium intercéde; sed et beatíssimam Vírginem Sponsam tuam nobis propítiam redde, quae Mater est ejus, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat per infiníta sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum; * Si exsúrgat advérsum me prælium, in hoc ego sperábo, allelúja.

℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si exsúrgat...

Glória Patri.. Si exsúrgat...

IN III. NOCTURNO.

Antiph. 3. Consúrgens Joseph accépit Púerum et Matrem ejus, et venit in terram Israël, et habitávit in civitáte, quae vocátur Názareth, allelúja.

PSALMUS: Dómine, quis habitábit... cum rel. ut in Cõi Conf. non Pontificis.

℣. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, allelúja.

℟. Ut non derelínquat me in die tribulatiónis, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 3. e.*

IN illo témpore: Factum est autem, cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est coelum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. de Consens. Evangel. *Cap. 1. et 3.*

MAnifēstum est illud, quod ait: *Ut putabátur fílius Joseph,* propter illos dixísse, qui eum ex Joseph, sicut álii hómines nascúntur, natum arbitrántur. Quos autem movet, quod álios progenitóres Matthǽus enúmerat, descéndens à David usque ad Joseph, álios autem Lucas ascéndens à Joseph usque ad David, fácile est, ut advértant, duos patres habére potuísse Joseph: unum à quo génitus, álterum à quo

fúerit adoptátus. Antíqua est enim consuetúdo adoptándi étiam in illo pópulo Dei, ut sibi fílios fácerent, quos non ipsi genuíssent. Unde intellígitur Lucas patrem Joseph, non à quo génitus, sed à quo fúerat adoptátus, suscepísse in Evangélio suo, cujus progenitóres sursum versus comémorat, donec exíret ad David.

℟. Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est; páriet autem fílium, * Et vocábis nomen ejus Jesum, allelúja.

℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. Et vocábis...

§. Si hoc Festum transferri contingat in aliam diem, et eo die non occurrat aliquod Festum Simplex habens Lectionem propriam, Lectio VIII. concluditur verbis génitus erat, et Lectio IX. incipit à verbo Quamquam... ad signum)(

Lectio VIII.

Cum enim necésse sit, utróque Evangelísta vera narránte, et Matthǽo scílicet et Luca, ut unus eórum ejus patris orígineṃ tenéret, qui genúerat, alter ejus, qui adoptáverat Joseph; quem probabílius intellígimus adoptántis oríginem tenuísse, quam eum, qui nóluit Joseph génitum dícere ab illo, cujus eum fílium esse narrábat? Matthǽus autem dicens: Abraham génuit Isaac, Isaac génuit Jacob, atque ita in hoc verbo, quod est *génuit*, persevérans, donec in último díceret: *Jacob autem génuit Joseph,* satis expréssit, ad eum patrem se perduxísse oríginem generántium, à quo Joseph non adoptátus, sed génitus erat.)(Quamquam, si étiam Lucas génitum díceret Joseph ab Heli, nec sic nos hoc verbum perturbáre debéret, ut áliud crederémus, quam ab uno Evangelísta gignéntem, ab áltero adoptántem patrem fuísse commemorátum. Neque enim absúrde quisque dícitur non carne, sed charitáte genuísse, quem fílium sibi adoptáverit. At vero étiam nos, quibus dedit Deus potestátem fílios ejus fíeri, de natúra atque substántia sua non nos génuit, sicut únicum Fílium, sed útique diléctióne adoptávit.

℟. Surge et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum, * Et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúja.

℣. Ut adimplerétur quod dictum est à Dómino per Prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vocávi Fílium meum. Et esto ibi...

Glória Patri.. Et esto...

'TIO IX. dicitur de Ho-
Dominicae III. post
ıa, et postea
'eum laudámus... 3.

LAUDES ET PER HORAS.

[tiphona 1. Jacob autem génuit Joseph, virum ıe, de qua natus est, qui vocátur Christus, ja.
ˌMUS: Dóminus regnácum reliquis, 4.
ɔh. 2. Missus est * An- Gábriel à Deo in civiı Galilǽæ, cui nomen reth, ad Vírginem deátam viro, cui nomen Joseph, allelúja.
ph. 3. Ascéndit autem seph à Galiléa de civi- Názareth, in Judǽam, vitátem David, quæ vo- · Béthlehem, allelúja.
phona 4. Et venérunt * ıántes, et invenérunt am et Joseph et Infánpósitum in praesépio, ıja, allelúja.
phona 5. Et ipse Jesus * incípiens quasi annórum ıta, ut putabátur filius ph, allelúja.
ITULUM: Benedictiónes s tui... ut supra, 149.

HYMNUS.

Ǝlitum, Joseph, decus atque nostrae
a spes vitae, columénte mundi,
Quas tibi laeti cánimus, benígnus
Súscipe laudes.
Te Sator rerum státuit pudícae
Vírginis Sponsum, voluítque Verbi
Te Patrem dici, dedit et minístrum
Esse salútis.
Tu Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.
Rex Deus regum, Dominátor Orbis,
Cujus ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur Æther,
Se tibi subdit.
Laus sit excélsae Tríadi perénnis,
Quae tibi praebens súperos honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitae. Amen.

℣. Dedísti mihi protectiónem salútis tuae, allelúja.
℟. Et déxtera tua suscépit me, allelúja.
Ad *Benedictus*, Antiphona. Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est, allel.
Oratio: Deus, qui... 150.
Et fit comem. Dominicæ.

AD TERTIAM.

Antiphona. Missus est.

CAPITULUM: Benedictiónes patris tui... 149.

℟. br. Constítuit eum dóminum domus suæ, * Allelúja, allelúja. Constítuit...

℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. Allelúja, allel. Glória Patri.. Constítuit...

℣. Confitébor nómini tuo, allelúja.

℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, allelúja.

AD SEXTAM.

Antiphona. Ascéndit autem.

CAPITULUM. *Genes. 49. c.*

DEus patris tui erit adjútor tuus, et Omnípotens benedícet tibi benedictiónibus coeli désuper.

℟. br. Confitébor nómini tuo, * Allelúja, allel. Confitébor...

℣. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi. Allelúja, allelúja. Glória Patri.. Confitébor...

℣. Justus germinábit sicut lílium, allelúja.

℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúja.

AD NONAM.

Antiphona. Et ipse Jesus.

CAPITULUM. *Genes. 49. c.*

FIlius accréscens Joseph, fílius accréscens et decórus aspéctu: fíliæ discurrérunt super murum.

℟. br. Justus germinábit sicut lílium, * Allelúja, allelúja. Justus...

℣. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allel., allel. Glória Patri.. Justus...

℣. Plantátus in domo Dómini, allelúja.

℟. In átriis domus Dei nostri, allelúja.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in I. Vesp., 149, exceptis sequentibus:

℣. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi, allelúja.

℟. Et fructus ejus dulcis gútturi meo, allelúja.

Ad *Magnificat*, Antiphona. Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce, Pater tuus et ego doléntes quærebámus te, allel. Oratio: Deus, qui ineffábili providéntia... 150.

Et fit commem. Dominicæ.

DIE 16. MAJI.

S. JOANNIS NEPOMUCENI MARTYRIS.

Duplex 2. Classis cum Octava.

§. Tempore Paschali ad Añas, ℣℣. et ℟℟. additur Allelúja, et Psalmi Nocturnorum dicuntur sub una et quidem prima Antiphona.

IN I. VESPERIS.
tiphona: Interrogábat
Rex... cum reliquis de
libus, 163
MUS: Dixit Dóminus...
réliq. ut in Festis per
im, 16.
ITULUM. *Eccli. 21. v. 28.*
bia imprudéntium stul-
narrábunt: verba au-
prudéntium statéra pon-
úntur. In ore fatuórum
llórum: et in corde sa-
ium os illórum.

HYMNUS.

íctus Heros Núminis,
ergéndus unda flúminis,
fortis in siléntio,
fit sigílli méntio.
Rex minátur fúnera,
tortor infert vúlnera,
is ligántur fúnibus,
s cremántur ígnibus.
haec Joánnes déspicit,
Regis iram réspicit;
ta non vult pándere,
et sigíllum frángere.
mutus Agnus ínnocens,
de tegéndis próferens;
dumque Rex nil élicit,
nte Justum déjicit
ceps ab alto stérnitur,
s profúndis mérgitur:
um sed applaudéntibus
e salútant ígnibus.
ae natant in flúmine;
paréntant lúmine:
tque Coeli cláritas,
sit Joánnis cháritas.
sempitérna Trínitas,
a bono sit fírmitas;
Aut lacrymárum flúmina
Mergant cadéntum crímina.
Amen.

℣. Sacraméntum Regis abscóndere bonum est. (T. P. Allelúja.)
℟. Opera autem Dei revelare honorificum. (T. P. Allel.)
Ad *Magnificat*, Antiphona. Dedit mihi Dóminus linguam mercédem meam, et in ipsa laudábo eum. (T. P. Allel.)

Oratio.

DEus, qui ob invíctum beáti Joánnis sacramentále siléntium nova Ecclésiam tuam martýrii coróna decorásti: da nobis ejus intercessióne et exémplo linguam caute custodíre; ac ómnia pótius mala, quam ánimae detriméntum in hoc sǽculo toleráre. Per Dóminum...

Alibi alia Oratio.

DEus, qui ob invíctum beáti Joánnis sacramentále siléntium nova Ecclésiam tuam martýrii coróna decorásti: da, ut ejus exémplo et intercessióne ori nostro custódiam ponéntes; Beátis, qui lingua non sunt lapsi, annumerémur. Per Dóminum...

AD MATUTINUM.

INVITATORIUM (extra Temp. Pasch.). Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Temp. Pasch. Exsúltent in Dómino Sancti, * Allelúja.

HYMNUS.

IN profúnda noctis umbra
Et gravi calígine
Lustrat ædem flamma munda,
Sic jubénte Númine.

Nocte náscitur Joánnes:
Astra coelo dévolant;
Nocte mérgitur Joánnes:
Astra funus ápparant.

Hinc cor ejus, igne flagrans,
Fortis urit cháritas:
Hinc ab ejus ore manans
Mira prodit suávitas.

Nunc amóre cor bonórum
Ad salútem pértrahit:
Nunc timóre cor malórum
A gehénna rétrahit.

Páuperes solátur ære,
Derelíctis súbvenit:
Non sinit justos jacére:
Damna famae præpedit.

Per Joánnis sanctitátem,
O beáta Trínitas,
Méntibus da puritátem;
Corde regnet cháritas.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiphona 1. Erit lumen * Israël in igne, et Sanctus ejus in flamma. (T. P. Allel.)

PSALMUS: Beátus vir... cum rel.. de Cõi unius Mart.

Antiphona 2. Sanávit Dóminus * púerum, et réddidit illum patri ejus.

Antiphona 3. Puer autem * erat miníster in conspéctu Dómini, ante fáciem Sacerdótis.

℣. Sacraméntum Regis abscóndere bonum est. (T. P. Allelúja.)

℟. Opera autem Dei reveláre honoríficum (T. P. Allelúja.)

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I. c. 21. v. 26

STultus à fenéstra respíciet in domum: vir autem erudítus foris stabit. Stultítia hóminis auscultáre per óstium: et prudens gravábitur contumélia. Lábia imprudéntium stulta narrábunt: verba autem prudéntium statéra ponderabúntur. In ore fatuórum cor illórum: et in corde sapiéntium os illórum. Dum maledícit ímpius diábolum, maledícit ipse ánimam suam. Susúrro coinquinábit ánimam suam, et in ómnibus odiétur: et qui cum eo mánserit, odiósus erit. Tácitus et sensátus honorábitur.

℟. Metuébat Rex Joánnem, * Sciens eum virum justum et sanctum. (T. P. Allelúja.) ℣. Et custodiébat eum, et audíto eo multa faciébat, et libénter eum audiébat. Sciens eum virum...

LECTIO II. c. 28. v. 21.

FLagélli plaga livórem facit: plaga autem linguæ comminuet ossa. Multi cecidérunt in ore gládii: sed non sic quasi qui interiérunt per linguam suam. Beátus, qui tectus est à lingua ne-

i, qui in iracúndiam illon transívit, et qui non xit jugum illíus, et in llis ejus non est ligátus. m enim illíus jugum férest: et vínculum illíus lum æreum est. Mors ilnors nequíssima: et útitius inférnus quam illa. ex veritátis fuit in ore et iníquitas non est in in lábiis ejus; in pace æquitáte ambulávit me- * Et multos avértit iquitáte. (T. P. Allel.) Lábia enim Sacerdótis dient sciéntiam, et lerequírent ex ore ejus. ultos...

Lectio III.

rseverántia illíus non ermanébit, sed obtinéias injustórum: et in na sua non combúret s. Qui relínquunt Deíncident in illam, et exit in illis, et non exétur: et immittétur in quasi leo, et quasi parnedet illos. Sepi aures spinis, linguam nequam udíre: et ori tuo fácito et seras. Aurum tuum géntum tuum confla, et s tuis fácito statéram, nos ori tuo rectos. Et de, ne forte labáris in a, et cadas in conspéctu córum insidiántium tibi, casus tuus insanábilis rtem.

℟. Sepívi aures meas spinis, * Et ori meo feci óstia et seras. (T. P. Allelúja.) ℣. Beátus, qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indígnis se. Et ori... Glória Patri.. Et ori...

IN II. NOCTURNO.

Antiphona 4. Non quæsívt * à Dómino ducátum, neque à Rege cáthedram honóris. (T. P. Allelúja.)

Psalm.: Cum invocárem... cum rel. de Cōi unius Mart.

Antiphona 5. Loquébar * de testimóniis tuis in conspéctu Regum, et non confundébar.

Antiphona 6. Amplius non vidébitis * faciem meam vos, per quos transívi prædicans regnum Dei.

℣. Pone, Dómine, custódiam ori meo. (T. P. Allelúja.) ℟. Et óstium circumstántiæ lábiis meis. (T. P. Allelúja.)

Lectio IV.

Joánnes, Nepomúci (Bohémiae óppido, unde Nepomucéni cognómen duxit) à paréntibus aetáte provéctis non sine futúrae sanctitátis præságio, flammis supra nascéntis domum mirabíliter collucéntibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidísset, beátae Vírginis ope, cui natum paréntes referébant accéptum, è vitae perículo evásit incólumis. Egrégia índole, piá-

quæ institutióne cœléstibus indíciis obsequénte, inter sanctas religiosásque exercitatiónes pueritiam egit; nam ecclésiam frequénter adíre ac Sacerdótibus ad aras operántibus ministráre in delíciis habébat. Zatécii politióribus lítteris ad humanitátem informátus, Pragæ vero gravióribus disciplínis excúltus, Philosophíæ, Theologíæ, sacrorúmque Cánonum magistérium et láuream eméruit. Sacerdótio initiátus atque à sciéntia Sanctórum ad lucra animárum rite comparátus, ministério verbi Dei se pénitus addíxit. Cum ígitur in vítiis exstirpándis et revocándis in viam salútis errántibus, eloquéntia et pietáte úberes éderet fructus, inter Canónicos Metropolitánae Ecclésiæ Pragénsis cooptátus, mox sibi demandátam Evangélii coram Rege Wencesláo Quarto prædicándi provínciam suscépit, eo succéssu, ut Joánnis suasu multa Rex fáceret, magnóque in honóre ejus virtútes habéret. Conspícuas tamen, quas ille óbtulit, dignitátes, Dei servus, ne à divíni verbi præcónio avocarétur, constantíssime recusávit.

℟. Instans oratióni et ministério Verbi, hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino: * Quia erat vir bonus, et plenus Spíritu sancto. (T. P. Allel.) ℣. Et apponebátur multa turba Dómino. * Quia erat.

Lectio V.

Regiis illum eleemósynis in páuperes erogándis praeféctum Joánna Regína, ex sereníssima Ducáli Domo Bavárica oriúnda, consciéntiae sibi moderatórem adscívit. Cum autem Wenceslaus ab officio institutóque decessísset atque in vítia praeceps abriperétur, piae autem cónjugis obtestatiónes et mónita graváte ferret, conténdere ausus est, ut in Sacramentáli judício crédita Regínae arcána sibi à Joánne panderéntur. At Dei miníster, blandítiis primum, torméntis deínde et cárceris squalóre tentátus, nefáriae Regis cupiditáti fórtiter óbstitit. Furéntem tamen Wenceslái ánimum cum ab exsecrándo propósito nec humána nec divína jura deterrérent, suprémum agónem, quem instáre sibi athléta Christi nóverat, pópulo in concióne de impendéntibus étiam regni calamitátibus admónito, non obscúre praenuntiávit. Mox Bolesláviam proféctus, ad beátæ Vírginis imáginem, antíquo cultu célebrem, cœléste præsídium ad certándum bonum certámen effúsis précibus implorávit. Inde

ésperi reverténtem in pervigílio Domínicae Ascensiónis Rex, è fenéstra conspiçátus arcéssit; cumque vehementius urgéret et próximam in aquis, si obluctári pérgeret, submersiónem inentáret, Joánnes invícta constántia terróres minásque reutávit. Itaque Regis império in Moldávam, flumen Prajae intérfluens, noctu dejéctus illústrem martýrii corónam est consecútus.

℟. Dispérsit, dedit paupéribus: * Justítia ejus manet in sæculum sæculi. (T. P. Allelúja.)

℣. Beátus, qui intélligit super egénum et páuperem. Justítia...

LECTIO VI.

SAcrílegum fácinus, clam patrátum, et Mártyris glóriam insígne prodígium divínitus pateféci. Ubi enim exánime Corpus secúndo flúmine vehi coepit, ardéntes faces aquis supernatántes et discurréntes apparuérunt. Quámobrem ex aréna postrídie mane Corpus elátum, Canónici deínde, Regis iram nihil timéntes, in Metropolitánam Ecclésiam solémni pompa intulérunt et sepultúrae mandárunt. Cum autem in díes invícti Sacerdótis memória miráculis et máxima fidélium, eórum praecípue qui fama periclitántur, veneratióne crésceret, post annos demum ámplius trecéntos, in jurídica recognitióne Córporis, quod sub humo támdiu jacúerat, lingua ejus incorrúpta et vívida repérta est; quae sexto post anno Judícibus à Sede Apostólica delegátis exhíbita, novo prodígio repénte intúmuit et subobscúrum rubórem in purpúreum commutávit His ítaque aliísque signis rite probátis, Benedíctus Decimustértius Póntifex Máximus die décima nona mensis Mártii, anno salútis millésimo septingentésimo vigésimo nono, primum hunc Sacramentális sigílli assertórem, arcáni fidem sánguine obsignántem, sanctórum Mártyrum catálogo adscrípsit.

℟. Ego scio, quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi: * Propter quod vigiláte. (T. P. Allelúja.)

℣. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod...

Glória Patri.. Propter...

IN III. NOCTURNO.

Antiphona 7. Igne me examinásti, * et non est invénta in me iníquitas. (T. P. Allelúja.)

PSALMUS: In Dño confído... cum rel. de Cõi unius Mart.

Antiphona 8. Aquæ multæ * non potuérunt exstínguere charitátem, nec flúmina óbruent illam.

Antíphona 9. Transívi per ignem * et aquam, et eduxísti me in refrigérium.

℣. Dixi: Custódiam vias meas. (T. P. Allelúja.)

℞. Ut non delínquam in lingua mea. (T. P. Allelúja.)

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap.* 11. *v.* 2.

IN illo témpore: Cum audísset Joánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos ex discípulis suis, ait illi: Tu es, qui ventúrus es, an álium exspectámus? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Pap. In Evang. Homil. 6.

DImíssis Joánnis discípulis, quid de eódem Joánne turbis dicat, audiámus: Quid exístis vidére in desérto? arúndinem vento agitátam? Quod vidélicet, non asseréndo, sed negándo íntulit. Arúndinem quippe mox, ut aura contígerit, in partem álteram infléctit. Et quid per arúndinem, nisi carnális ánimus designátur, qui mox, ut favóre vel detractióne tángitur, in partem quámlibet inclinátur? Si enim ab humáno ore aura favóris fláverit, hilaréscit et extóllitur; sed si inde ventus detractiónis erúperit, unde auræ laudis veniébat, mox hunc quasi in partem álteram ad vim furóris inclínat.

℞. Cum corriperétur ab illo de ómnibus malis, quae fecit Rex, adjécit et hoc: * Et inclúsit Joánnem in cárcere. (T. P. Allelúja.)

℣. Labóro usque ad víncula, quasi male óperans; sed verbum Dei non est alligátum. Et inclúsit...

LECTIO VIII.

SEd arúndo agitáta vento Joánnes non erat; quia hunc nec blandum grátia, nec cujúslibet detractiónis ira ásperum faciébat; nec próspera hunc erígere, nec advérsa nóverant inclináre. Arúndo ergo vento agitáta non erat, quem à status sui rectitúdine nulla rerum várietas inflectébat. Discámus ergo, fratres charíssimi, arúndo vento agitáta non esse: solidémus ánimum inter auras linguárum pósitum: stet inflexíbilis status mentis. Nulla nos detráctio ad iram próvocet, atque ad remissiónem inútilis grátiae nullus favor inclínet. Non nos próspera élevent, non advérsa pertúrbent: ut qui in soliditáte fídei fígimur, nequáquam rerum transeúntium mobilitáte moveámur.

℞. Réddidit Deus Justo mer-

cédem laborum suórum, et dedúxit illum in via mirábili: * Et fuit illi in velaménto diéi, et in luce stellárum per noctem. (T. P. Allelúja.)

℣. Transvéxit illum per aquam nímiam; inimícos autem illíus demérsit. Et fuit... Glória Patri.. Et fuit...

LECTIO IX.

ADhuc autem de ejus expressióne subjúngitur: Sed quid exístis vidére in desérto? hóminem móllibus vestítum? Ecce, qui móllibus vestiúntur, in dómibus Regum sunt. Camelórum enim pilis, ut scitis, vestítus Joánnes fuísse descríbitur. Et quid est dícere: Ecce, qui móllibus vestiúntur, in dómibus Regum sunt; nisi apérta senténtia demonstráre, quia non coelésti, sed terréno Regi mílitant ii, qui pro Deo pérpeti áspera fúgiunt, et solis exterióribus déditi, praeséntis vitae mollítiem et delectatiónem quærunt?

Te Deum laudámus... 3.

AD LAUDES ET PER HORAS.

ANtiph. 1. Interrogábat * eum Rex multis sermónibus; at ipse nihil illi respondébat. (T. P. Allelúja.)

PSALMUS: Dóminus regnávit... cum rel. ut supra, 4.

Antiph. 2. Rex dixit: * Ne abscóndas à me verbum, quod te intérrogo. Dixi: Secrétum meum mihi; secrétum meum mihi. (T. P. Allelúja.)

Antiph. 3. Affirmábat Rex, * se dívitem et beátum factúrum. Non obédio praecépto Regis, sed praecépto Legis, quae data est nobis. (T. P. Allelúja.)

Antiph. 4. Tunc Rex * accénsus ira in hunc super omnes crudélius desævit. (T. P. Allelúja.)

Antiph. 5. Beátus, * qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indígnis se. (T. P. Allelúja.)

CAPITULUM: Lábia imprudéntium... 157.

HYMNUS.

VIx in sepúlchro cónditur,
Signis Joánnes próditur;
Per crátium repágula
Intérmicant mirácula.

Hic ejus hostes íllico
Pudóre moesti público,
Ultríce dextra Núminis,
Poenas rependunt críminis.

Hic damna rerum fléntibus,
Faméve conqueréntibus,
Abdúcta res revértitur,
Abláta fama rédditur.

Hic corpus ægritúdines,
Tempus vicissitúdines,
Perículum secúritas,
Mortem fugit mortálitas.

Hic viva lingua Mártyris,
Sed muta, voce sánguinis
Clamans, ut Abel, ímprobat,
Regíque crimen éxprobrat.

Unius, o! da Trínitas,
Triúmque simplex Unitas,
Ut, qui Joánni súpplicant,
Id ímpetrent, quod flágitant.
Amen.

℣. Pósui ori meo custódiam. (T. P. Allelúja.)

℟. Cum consísteret peccátor advérsum me. (T. P. Allelúja.)

Ad *Benedictus*, Antiphona. Quicúmque * glorificáverit me, glorificábo eum: qui autem contémnunt me, erunt ignóbiles. (T. P. Allelúja.)

Oratio: Deus, qui ob invíctum beáti Joánnis... 157.

AD TERTIAM.

Antiphona. Rex dixit.

CAPITULUM: Lábia imprudéntium... ut supra, 157.

℟. br. Sacraméntum Regis ✠ Abscóndere bonum est, * Allél., allel. Sacraméntum...

℣. Opera autem Dei reveláre honoríficum. Allelúja, allelúja.

Glória Patri.. Sacraméntū...

℣. Pone, Dómine, custódiam ori meo. (T. P. Allelúja.)

℟. Et óstium circumstántiæ lábiis meis. (T. P. Allel.)

§ Extra Temp. Pasch. omittuntur *Allelúja*, et ℟℟ia brev. Horarum dividuntur ad signum ✠.

AD SEXTAM.

Antiphona. Affirmábat Rex.

CAPITULUM. *Eccli. 28. v. 28.*

SEpi aures tuas spinis: linguam nequam noli audíre; et ori tuo fácito óstia et seras.

℟. br. Pone, Dómine, ✠ custódiam ori meo, * Allelúja, allelúja. Pone, Dómine...

℣. Et óstium circumstántiæ lábiis meis. Allelúja, allel.

Glória Patri.. Pone...

℣. Dixi: Custódiam vias meas. (T. P. Allelúja.)

℟. Ut non delínquam in lingua mea. (T. P. Allelúja.)

AD NONAM.

Antiphona. Beátus.

CAPITULUM. *Eccli. 28. v. 29.*

AUrum tuum et argéntum tuum confla, et verbis tuis fácito statéram, et frenos ori tuo rectos: et atténde, ne forte labáris in lingua.

℟. br. Dixi: ✠ Custódiam vias meas. * Allelúja, allelúja. Dixi...

℣. Ut non delínquam in lingua mea. Allelúja, allel.

Glória Patri.. Dixi...

℣. Pósui ori meo custódiam. (T. P. Allelúja.)

℟. Cum consísteret peccátor advérsum me. (T. P. Allelúja.)

IN II. VESPERIS.

Antiphona: Interrogábat... cum rel. de Laud., ut supra.

PSALMUS: Dixit Dóminus... cum rel. ut in Festis per Annum, 16, et loco ultimi Psalmus: Crédidi..., 18.

CAPITULUM: Lábia imprudéntium... ut supra, 157.

Hymnus.

JAm faces Lictor ferat, et minántem
Jam ferox ensem, rabidúmque tortis
Vínculis ferrum; sacra ni Sacérdos
Abdita pandat.

Séntiet vires, animǽque magnae
Pródigum pectus, violéntus ira
Non quatit recti, sólida tenácem
Mente Satélles.

En, ruit præceps tumulátus unda
Martyr, et fluctu plácido siléntem
Náufragus Linguam melióris aevi
Servat in usum.

At superjéctæ fácili natántes
Amne discúrrunt, rutilántque circa
Mártyrem flammæ; bene gesta plaudens
Ornat Olýmpus:

Ornat, et Linguam, róseī instar ignis,
Vívidam servans et adhuc rubéntem,
Indicat, quænam fúerit tacéntis
Grátia Linguae.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Spíritum laudent, ab utróque puris
Qui calet flammis, sine fine psallens
Orbis utérque. Amen.

℣. Pósui ori meo custódiam. (T. P. Allelúja.)
℟. Cum consísteret peccátor advérsum me. (T. P. Allelúja.)

Ad *Magnificat*, Antiphona. In conspéctu * poténtium admirábilis ero, fácies Príncipum mirabúntur me: tacéntem me sustinébunt, et loquéntem me respícient. (T. P. Allelúja.)

Oratio: Deus, qui ob invíctum... 157.

DIE 17. MAJI.

S. PASCHALIS BAYLON CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Cōi Confess. non Pontificis, praeter ea, quae hic sunt propria.

Oratio.

DEus, qui beátum PascHálem Confessórem tuum mirífica erga Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria dilectióne decorásti: concéde propítius; ut, quam ille ex hoc divíno convívio spíritus percépit pinguédinem, eámdem et nos percípere mereámur. Qui vivis et regnas...

IN I. NOCTURNO, LECTIONES de Scriptura occurr.

§. Si venerit hoc Festum in Feria II. vel IV. Rogationum. Lectiones I. Nocturni: Justus, si morte.:. de eodem Communi Confessoris, et dicitur Lectio IX. de Homilia dictae Feriae II. vel IV. cum commemoratione ejusdem in Laudibus.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

PAschális Baylon, paupéribus piísque paréntibus in óppido Turris Formósæ Seguntínae Diœcésis in Aragónia natus, à téneris annis plura dedit futúrae sanctitátis indícia Sortítus ánimam bonam ac rerum coeléstium appríme studiósam, pueritiam atque adolescéntiam in gregis custódia transégit; quam ille vivéndi ratiónem ídeo præcípue diligébat, quod humilitáti fovéndae ac innocéntiae conservándae in primis útilem atque opportúnam judicáret. Erat in victu módicus, in oratióne assíduus, tantáque apud coævos et sócios florébat auctoritáte et grátia, ut eórum lites compónens, erróres córrigens, ignorántiam erúdiens ac desídiam éxcitans, velut ómnium parens et magíster máximo stúdio colerétur ac amarétur, Beátus étiam tum à plerísque appellátus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et à seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam; allelúja.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnū Dei. Et dedit...

Lectio V.

QUi vero in sǽculo, terra nempe desérta et inaquósa, ádeo felíciter adoléverat, flos convállium, plantátus in domo Dómini, mirum ubíque sparsit sanctitátis odórem. Igitur Paschális, arrépto vitae severióris institúto, atque in Ordine Minórum strictióris Observántiae Discalceatórum cooptátus, exsúltávit ut gigas ad curréndam viam suam. totúmque se Dómino excoléndū tradens, dies noctésque cogitábat, qua se ratióne magis ei magísque conformáret. Ita factum est brevi, ut eum tamquam Seráphicae perfectiónis exémplar ipsi quoque provectióres imitándum sibi propónerent. Ipse autem in húmili serviéntium gradu constitútus, se velut ómnium peripséma réputans, árdua quaeque et abjécta domus ministéria, véluti jure quodam peculiári sibi débita, summa cum hilaritáte suscipiébat et exercébat humilitáte ac patiéntia pari. Carnem spirítui quandóque reluctári niténtem jugi maceratióne afflictávit, atque in

ervitútem redégit; spíritum ero assídua sui abnegatióne rventiórem in dies ad austeióra extendébat.

℟. Amávit eum Dóminus et rnávit eum; stolam glóriae iduit eum, * Et ad portas aradísi coronávit eum, allel.

℣. Induit eum Dóminus loríam fídei et ornávit eum. Et ad portas...

LECTIO VI.

DEíparam Vírginem, cujus clientélae se ab ineúnte aetáte dicáverat, tamquam matrem quotidiánis colébat obséquiis, atque filiáli exorábat fidúcia. Porro erga sanctíssimum Eucharistíae Sacraméntum difficile dictu est, quam ardénti tenerétur devotiónis affectu; quem defúnctus étiam in cadávere retinére visus est, dum jacens in féretro ad sacrae Hóstiae elevatiónem bis óculos reserávit et clausit, magna ómnium qui áderant admiratióne. Ejúsdem veritátem inter haeréticos públice palámque proféssus, multa et grávia, ob eam causam perpéssus est, crebro étiam ad necem petítus, sed singulári Dei providéntia ab impiórum mánibus eréptus. Saepe inter orándum ómnibus destituebátur sénsibus, dulcíque languébat amóris delíquio: quo témpore cœléstem illam sciéntiam hausísse créditus est, qua homo rudis et illiterátus de mystériis Fídei difficíllimis respondére, atque áliquot étiam libros conscríbere pótuit. Dénique méritis plenus, eádem qua praedíxerat hora, felíciter migrávit ad Dóminũ, anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo secúndo (1592), sexto décimo Kaléndas Június, eódem, quo natus fúerat, Festo Pentecóstes recurrénte, annum agens secúndum supra quinquagésimum. Quibus aliísque virtútibus insígnem ac miráculis tam in vita quam post mortem clarum, Paulus Quintus Póntifex Máximus illum Beátum appellávit: Alexánder autem Octávus Sanctórum catálogo adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quae locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus, allelúja.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te vidi justum coram me...

Glória Patri.. Quia te vidi...

IN III. NOCTURNO. Homilia in Evangel. Sint lumbi vestri praecincti... ut in eodem Communi.

VESPERAE à Capitulo de sequenti, commemor. praecedentis.

DIE 21. MAJI.

S. FELICIS A CANTALICIO CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontificis, præter sequentia propria:

In Hymno: Iste Confêssor... dicitur: ...Méruit suprémos...

Oratio.

FAc nos, Dómine Jesu, in simplicitáte et innocéntia cordis nostri ambuláre: quarum amóre de sinu Matris inter beáti Felícis Confessóris tui bráchia descendísti. Qui vivis et regnas...

Et fit commem. S. Bernardini Senensis Confessoris: Aña: Hic vir despíciens... et ℣. Justum dedúxit... de Communi.

Oratio.

DOmine Jesu, qui beáto Bernardíno Confessóri tuo exímium sancti Nóminis tui amórem tribuísti: ejus, quæsumus, méritis et intercessióne, spíritum nobis tuæ dilectiónis benígnus infúnde. Qui vivis et regnas...

In I. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

FElix à Cantalício in Sabínis humílibus sed piis paréntibus natus, à púero pascéndis grégibus, mox et agro coléndo addíctus, multo impénsius rerum cœléstium meditatióne ánimum nutríre, et corpus assíduis vigíliis ac jejúniis domáre cœpit, eremíticam agens vitam pótius quam rústicam. Ferventióre autem in Deum pietáte incénsus, cum non posset quotídie, ut optábat, sacris Mystériis interésse, grege ad loca solitária compúlso, ipse ante Crucem árborum cortícibus incísam diu oráre, seque ácriter flagelláre consuéverat; sed et aliquándo glebas in agro vértere, simúlque Sacris in templo adésse visus est. Aliis inter arándum furéntibus, quos júnxerat, indómitis juvéncis, humi stratus et arátro superdúcto plane proscindéndus, laceráta duntáxat veste, surréxit illǽsus. Quo perículo, ut ad tutiórem reguláris disciplínæ palǽstram vocánti jam pridem Deo parére, admónitus, rústica supelléctili paupéribus distribúta, ad Fratres Minóres, quos Capucínos vocant, própere se cóntulit.

℟. Honéstum fecit... 166.

Lectio V.

ADhuc tiro, necdum vota solémnia proféssus, reli-

ţiósæ perfectiónis ápicem ım attigísse videbátur. Obediéntiæ sédulus cultor, ad ›raecipiéntis non modo verum, sed étiam nutum præsto erat: seque Coenóbii jujuméntum díctitans, vilíssima luæque ministéria semper rrípuit, ac ludíbria et contumélias hílari vultu excipiébat. Paupertátis quam esset tudiósus, illústri documénto Deus ipse declarávit. Ostiátim enim per vicos et platéas aléndis Frátribus mendícans (quod ille munus per annos quadragínta nudis fere semper pédibus obívit) cum die quadam inusitáto póndere se ópprimi sentíret, mánticam scrutátus, injéctū clam nummum deprehéndit: quo projécto nec sine indignatióne proculcáto, álacer et levis inde ábiit. Castitátem, quam usque ad óbitum servávit illibátam (Sanctus córpore et spíritu à Paulo Quinto proptérea appellátus) vígili oculórum custódia et voluntário córporis cruciátu communívit, aspérrimo flagéllo se quotídie cruéntans ac férreo cilício constríctus septem étiam Urbis Basílicas idéntidem invísens. Jejúnia Ordinis inédia quandóque cumulávit. Lectus ejus dolóris pótius quam quiétis erat: brevem quippe somnum flexis nuda super tábula génibus, ac fasce sarmentórum cápiti suppósito, carpébat.

℟. Amávit eum... 167.

LECTIO VI.

Vitæ austeritáte sibi asper, áliis charus acceptúsque, sanctis praesértim Cárolo et Philíppo Nério, simplicitáte atque innocéntia semper fuit. In oratióne pernóctans, dulcíssimam frequénter éxtasim est passus, et aliquándo in ulnis suis reclinátum à Vírgine Matre púerum Jesum suavíssime compléctì méruit, prophetíae grátia et miraculórum clarus demórtuum étiam fílium matri vivum restítuit. Méritis tandem in bona senectúte cumulátus, secúnda (ut prædíxerat) Féria Pentecóstes ad cœléstem Pátriam, Deípara invitánte, lætus ábiit. Ejus Corpus in ecclésia sui Ordinis summa Urbis veneratióne cólitur, Dómino crebris miráculis servi sui sanctitátem illustránte, quem proptérea Urbánus Papa Octávus Beatórum, Clemens vero Undécimus Sanctórum fastis adscrípsit.

℟. Iste homo... 167.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

LECTIO VII. Cap. 11, d.

In illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cœli et

terrae, quia abscondísti hæc à sapiéntibus et prudéntibus, et reveIásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 9. de Verbo Domini.

OMnia saeva et immánia prorsus facília et prope nulla éfficit amor. Quanto ergo cértius ac facílius ad veram beatitúdinem cháritas facit, quod ad misériam, quantum pótuit, cupíditas fecit! Quam fácile tolerátur quælibet advérsitas temporális, ut ætérna pœna vitétur et ætérna réquies comparétur! Non immérito ille vas electiónis cum ingénti laetítia dixit: Non sunt condígnae passiónes hujus témporis ad superventúram glóriam, quae revelábitur in nobis. Ecce unde illud jugum suave est et sárcina levis, et si angústa est paucis eligéntibus, fácilis tamen ómnibus diligéntibus. Dicit Psalmísta: Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. (Allelúja.)

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat...

LECTIO VIII.

SEd quæ dura sunt laborántibus, eísdem ipsis mitéscunt amántibus. Propter quod ita divínæ pietátis dispensatióne actum est, ut intérior homo, qui renovátur de die in diem, non adhuc sub lege pósitus, sed jam sub grátia exonerátus sárcinis innumerabílium observatiónum, quod erat revéra grave jugum, sed duræ cervíci conveniénter impósitum, facilitáte símplicis fídei et bonae spei et sanctae charitátis, quidquid molestiárum exterióri hómini forínsecus intulísset ille princeps, qui missus est foras, interióri gáudio fíeret leve.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnae ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. (Allelúja.)

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.. Glória Patri.. Et vos...

LECTIO IX.

NIhil enim tam fácile bonæ voluntáti est quam ipsa sibi, et haec súfficit Deo. Quantúmlibet ergo sæviat iste Mundus, veríssime Angeli, nato in carne Dómino, cla-

mavérunt: *Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonae voluntátis;* quia ejus, qui natus erat, suave jugum est et sárcina levis. Et sicut dicit Apóstolus: Fidélis Deus, qui nos non sinit tentári supra id, quod póssumus ferre, sed facit cum tentatióne étiam éxitum, ut possímus sustinére.

Te Deum laudámus... 3.

DIE 24. MAJI.

IN FESTO B. M. V. SUB TITULO: AUXILIUM CHRISTIANORUM.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V., 25, ritu Pasch., praeter sequentia propria:

IN I. VESPERIS.

HYMNUS.

SÆpe, dum Christi pópulus cruéntis
Hostis inférnsi premerétur armis,
Venit adjútrix pia Virgo Coelo
Lapsa seréno.

Prisca sic Patrum monuménta narrant,
Templa testántur spóliis opímis
Clara, votívo repetíta cultu
Festa quotánnis.

En, novi grates líceat Maríæ
Cántici lætis módulis reférre
Pro novis donis, resonánte plausu
Urbis et Orbis.

O dies felix, memoránda fastis,
Qua Petri Sedes Fídei Magístrum
Triste post lustrum réducem beáta
Sorte recépit!

Vírgines castæ pueríque puri,
Géstiens Clerus, Populúsque, grato
Corde Regínæ celebráre Cœli
Múnera certent.

Vírginum Virgo, benedícta Jesu
Mater, haec auge bona; fac, precámur,
Ut gregem Pastor pius ad salútis
Páscua ducat.

Te per aetérnos venerémur annos,
Trínitas, summo celebránda plausu;
Te fide mentes, resonóque linguae
Cármine laudent.
Amen.

Ad *Magníficat,* Antiphona. Ecce, María erat spes nostra, ad quam confúgimus in auxílium, ut liberáret nos, et venit in adjutórium nobis. (T. P. allelúja.)

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, qui, ad defensiónem pópuli Christiáni, in bea-

tíssima Vírgine María perpétuum Auxílium mirabíliter constituísti: concéde propítius; ut, tali praesídio muníti certántes in vita, victóriam de hoste malígno cónsequi valeámus in morte. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit...

AD MATUTINUM.

INVITATORIUM: Sancta María... cum rel. ut in Festis B. M. V. per Annum, 28. HYMNUS: Sæpe, dum Christi... 171.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Serm. de 12 Stellis.

LECTIO IV.

VEheménter quidem nobis, dilectíssimi, vir unus et múlier una nocuére; sed, grátias Deo, per unum nihilóminus virum et mulíerem unam ómnia restaurántur, nec sine magno fœnore gratiárum. Et quidem sufficere póterat Christus, síquidem et nunc omnis sufficiéntia nostra ex eo est; sed nobis bonum non erat esse hóminem solum. Cóngruum magis, ut adésset nostrae reparatióni sexus utérque. Jam ítaque nec ipsa Múlier benedícta in muliéribus vidébitur otiósa; inveniétur équidem locus ejus in hac reconciliatióne. Opus est enim mediatóre ad mediatórem Christum; nec alter nobis utílior quam María. Crudélis nímium mediátrix Heva, per quam serpens antíquus pestíferum étiam ipsi viro virus infúdit; sed fidélis María, quae salútis antídotum et viris et muliéribus propinávit. Illa enim minístra seductiónis, hæc propitiatiónis; illa suggéssit praevaricatiónem, haec ingéssit redemptiónem. Quid ad Maríam accédere trépidet humána fragílitas? Níhil austérum in ea, nihil terríbile; tota suavis est, ómnibus ófferens lac et lanam. Revólve diligéntius Evangélicæ históriæ sériem univérsam; et si quid forte increpatórium, si quid durum, si quod dénique signum vel levis indignatiónis occúrrerit in María, de cétero suspéctam hábeas, et accédere vereáris.

℟. Sicut cedrus... 34.

LECTIO V.

QUod si, ut vere sunt, plena magis ómnia pietátis et grátiae, plena mansuetúdinis et misericórdiae, quæ ad eam pértinent, invéneris, age grátias ei, qui talem mediatrícem benigníssima miseratióne provídit, in qua nihil posset esse suspéctum. Dénique ómnibus ómnia facta est; sapiéntibus et insipiéntibus copiosíssima charitáte

debitrícem se fecit. Omnibus misericórdiae sinum áperit, ut de plenitúdine ejus accípiant univérsi: captívus redemptiónem, aeger curatiónem, tristis consolatiónem, peccátor véniam, justus grátiam, Angelus lætítiam. Ipsa prætérita non díscutit mérita, sed ómnibus sese exorábilem, ómnibus clementíssimam se præbet, ómnium dénique necessitátes amplíssimo quodam miserátur afféctu. Ipsa est quondam à Deo promíssa múlier serpéntis antíqui caput virtútis pede contritúra, cujus plane calcáneo in multis versútiis insidiátus est, sed sine causa. Sola enim contrívit univérsam hæréticam pravitátem. Contríti sunt insidiántes, conculcáti supplantatóres, confutáti derogatóres, et beátam eam dicunt omnes generatiónes. Jam si Ecclésia lunae intelligénda vidétur vocábulo, habes mediatrícem evidénter expréssam: Múlier, inquit, amícta sole, et luna sub pédibus ejus. Amplectámur Maríae vestígia, et devotíssima supplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedíxerit nobis; potens est enim.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem... 34.

LECTIO VI.

Ex publicis Monumentis.

PRaesentíssimum Deíparæ auxílium ad Religiónis hostes profligándos sæpe pópulus Christiánus mirum in modum expértus est: ex quo factum, ut sanctíssimus Póntifex Pius Quintus, post insígnem victóriam, intercedénte beatíssima Vírgine, à Christiánis de Turcárum tyránno apud Echínadas Insulas reportátam, in Litaníis Lauretánis eámdem Regínam coelórum inter ália præcónia *Auxílium Christianórum* appellári constitúerit. Sed illud in primis memorábile est atque exploráti miráculi loco habéndum, quod cum Románus Póntifex Pius Séptimus, impiórum consíliis et armis ex Apostólica Petri Sede exturbátus, et arcta custódia, præsértim Savónae, per annos quinque, eóque ámplius, fuísset deténtus, viis ómnibus pénitus interclúsis, ne Dei Ecclésiam régere posset, nullo símilis persecutiónis in priscis annálibus exémplo, inopináto et praeter ómnium exspectatiónem cóntigit, ut ingénti plausu ac véluti univérsi Orbis mánibus Pontifício Sólio restituerétur. Quod et secúndo áccidit, dum, íterum comóto túrbine, ab Urbe discédens sacro comitánte Cardinálium Collégio, Ligú-

riam conténdit. Verum, præsentíssimo Dei benefício, cessánte procélla, quae grave minabátur excídium, Romam, plaudéntibus præ novo gáudio pópulis, revérsus est. Antea tamen, quod in votis habúerat et captivitáte deténtus éxsequi nequíverat, áurea coróna insígnem Savónæ imáginem Deíparæ Vírginis, sub título *Mátris Misericórdiae*, solémni ritu propriísque mánibus decorávit. Quam mirábilem rerum vicissitúdinem idem Póntifex Máximus Pius Séptimus, totíus evéntus íntime cónscius, cum intercessióne sanctíssimae Dei Genitrícis, cujus poténtem opem et ipse impénse imploráverat, et ab ómnibus Christifidélibus imploràri curáverat, accéptam mérito reférret, in ejúsdem Vírginis Matris honórem sub appellatióne *Auxílii Christianórum* solémne festum indíxit perpétuo celebrándum die mensis Maji vigésimo quarto, faustíssimi sui in Urbem réditus anniversário, approbáto étiam Officio próprio, ut tanti beneficii distíncta et perénnis exstet memória et gratiárum áctio.

℟. Ornátam monílibus... 35.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap.* 11.

IN illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quaedam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

In Nativitáte B. M. V.

INtuére, ò homo, consílium Dei, agnósce consílium sapiéntiae, consílium pietátis. Cœlésti rore áream rigatúrus, totum vellus prius infúdit; redemptúrus humánum genus, prétium univérsum cóntulit in María. Altius ergo intuémini, quanto devotiónis afféctu à nobis eam volúerit honorári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in María: ut proínde, si quid spei in nobis est, si quid grátiae, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quae ascéndit delíciis áffluens. Totis ergo medúllis córdium, totis præcordiórum afféctibus et votis ómnibus Maríam hanc venerémur, quia sic est volúntas ejus, qui totum nos habére vóluit per Maríam. Haec, inquam, volúntas ejus est, sed pro nobis.

℟. Felix namque es... 37. sed in fine dicitur: *quicúmque tuum sanctum implórant auxílium.*

LECTIO VIII.

IN ómnibus síquidem et per ómnia prövidens míseris, trepidatiónem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, éri-

git pusillanimitátem. Ad Patrem verebáris accédere, solo audítu térritus, ad fólia fugiébas: Jesum tibi dedit mediatórem. Quid non apud talem Patrem Fílius talis obtíneat? Exaudiétur útique pro reveréntia sua; Pater enim díligit Fílium. Sed fórsitan et in ipso Majestátem vereáre divínam, quod, licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocátum habére vis et ad ipsum? Ad Maríam recúrre. Pura síquidem humánitas in María, non modo pura ab omni contaminatióne, sed pura singularitáte natúræ. Nec dúbius díxerim, exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua. Exáudiet útique Matrem Fílius, et exáudiet Fílium Pater.

℟. Beátam me dicent... 38.

Lectio IX.

Filíoli, haec peccatórum scala, haec mea máxima fidúcia est, haec tota rátio spei meae. Quid enim? Potéstne Fílius aut repéllere aut sustinére repúlsam? Non audíre, aut non audíri Fílius potest? Neutrum plane. Invenísti, ait Angelus, grátiam apud Deum; felíciter. Semper hæc invéniet grátiam, et sola est grátia, qua egémus; nimírum sola est grátia, qua salvámur. Quid nos ália concupíscimus, fratres? Quærámus grátiam, et per Maríam quærámus, quia, quod quærit, invenit, et frustrári non potest. Quaerámus grátiam, sed grátiam apud Deum; nam apud hómines grátia fallax. Quaerant álii méritum, nos inveníre grátiam studeámus. Quid enim? Non grátiæ est, quod hic sumus? Profécto misericórdiae Dómini est, quod non sumus consúmpti nos.

Te Deum laudámus... 3.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Omnia ut in Festis B. M. V., 38, praeter seq. propria:

Hymnus.

Te Redemptóris Dominique nostri
Dícimus Matrem, speciósa Virgo,
Christianórum decus et levámen
Rebus in arctis.

Sæviant portae licet inferórum,
Hostis antíquus fremat, et minàces,
Ut Deo sacrum populétur agmen,
Súscitet iras.

Nil truces possunt fúriae nocére
Méntibus castis, prece quas vocáta
Annuens Virgo fovet, et supérno
Róbore firmat.

Tanta si nobis fáveat Patróna,
Béllici cessat scéleris tumúltus,

Mille sternúntur fugiúntve turmae,
Mille cohórtes.
Tollit ut sancta caput in Sióne
Turris, arx firmo fabricáta muro,
Cívitas David, clýpeis et acri
Mílite tuta:
Virgo sic fortis Dómini poténti
Déxtera, coeli cumuláta donis,
A piis longe fámulis repéllit
Dæmonis ictus.
Te per aetérnos venerémur annos,
Trínitas, summo celebránda plausu,
Te fide mentes resonóque linguae
Cármine laudent.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, (allelúja.)
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, (allelúja.)

Ad *Benedictus*, Antiphona. Ad te, ò sancta Dei Génitrix, clamávimus, et per te venit Dómini auxílium nobis, (allelúja.)

Oratio: Omnípotens et miséricors Deus... 171.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in I. Vesp., 171, praeter sequentia:

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta, (allelúja.)
℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos, (allelúja).

Ad *Magnificat*, Antiphona. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu; séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque *sanctum tuum implórant auxílium*, (allelúja).

DIE 25. MAJI.

S. GREGORII VII. PAPAE ET CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., praeter ea, quae sequuntur propria.

Oratio.

Deus, in te sperántium fortitúdo, qui beátum **Gregórium** Confessórem tuum atque Pontíficem, pro tuénda Ecclésiae libertáte, virtúte constántiae roborásti: da nobis, ejus exémplo et intercessióne, ómnia adversántia fórtiter superáre. Per Dóminum nostrum...

Deinde fit commemoratio S. **Urbani** Papæ et Martyris: Antiphona. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et

ætérnitas témporum, allelúja.
℣. Sancti et Justi, in Dómino gaudéte, allelúja.
℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Extra Temp. Paschale.

Antiph. Iste Sanctus... et ℣. Glória et honóre... 84.

Oratio.

DA, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti Urbáni Mártyris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum...

IN I. NOCTURNO, LECTIONES de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

GRegórius Papa Séptimus, ántea Hildebrándus, Suánae in Etrúria natus, doctrína, sanctitáte omníque virtútum génere cum primis nóbilis, miríﬁce univérsam Dei illustrávit Ecclésiam. Cum párvulus ad fabri ligna edoláantis pedes, jam litterárum ínscius, lúderet, ex rejéctis tamen segméntis illa Davídici eleménta oráculi: Dominábitur à mari usque ad mare, casu formásse narrátur, manum púeri ductánte Númine; quo signiﬁcarétur, ejus fore amplíssimam in mundo auctoritátem. Romam deínde profectus, sub protectióne sancti Petri educátus est. Júvenis Ecclésiae libertátem à láicis oppréssam, ac depravátos Ecclesiasticórum mores vehementius dolens, in Cluniacénsi monastério, ubi sub Régula sancti Benedícti austerióris vitae observántia eo témpore máxime vigébat, Mónachi hábitum índuens tanto pietátis ardóre divínae Majestáti deserviébat, ut à sanctis ejúsdem Cœnóbii Pátribus Prior sit eléctus. Sed, divína providéntia majóra de eo disponénte in salútem plurimórum, Cluníaco edúctus Hildebrándus, Abbas primum monastérii sancti Pauli extra muros Urbis eléctus, ac póstmodum Románae Ecclésiae Cardinális creátus, sub Summis Pontifícibus Leóne Nono, Victóre Secúndo, Stéphano Nono, Nicoláo Secúndo, et Alexándro Secúndo, praecípuis munéribus et legatiónibus perfúnctus est, sanctíssimi et puríssimi consílii vir à beáto Petro Damiáni nuncupátus. A Victóre Papa secúndo Legátus à látere in Gálliam missus, Lugdúni Epíscopum simoníaca labe inféctum ad sui críminis confessiónem miráculo adégit. Berengárium in Concílio Turonénsi ad iterátam hǽresis abjuratiónem cómpulit. Cadolái quoque schisma sua virtúte compréssit.

℟. Invéni David servum me-

um, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, (allelúja.)
℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus...

LECTIO V.

MOrtuo Alexándro Secúndo, invítus et moerens, unánimi ómnium consénsu, décimo Kaléndas Maji anno Christi millésimo septuagésimo tértio Summus Póntifex eléctus, sicut sol effúlsit in domo Dei: nam potens ópere et sermóne Ecclesiásticae disciplínae reparándae, Fídei propagándae, libertáti Ecclésiæ restituéndæ, extirpándis erróribus et corruptélis tanto stúdio incúbuit, ut ex Apostolórum ætáte nullus Pontíficum fuísse tradátur, qui majóres pro Ecclésia Dei labóres molestiásque pertúlerit, aut qui pro ejus libertáte ácrius pugnáverit. Aliquot Províncias à simoníaca labe expurgávit. Contra Henríci Imperatóris ímpios conátus fortis per ómnia athléta impávidus permánsit, seque pro muro dómui Israël pónere non tímuit, ac eúmdem Henrícum in profúndum malórum prolápsum, Fidélium communióne regnóque privávit, atque súbditos pópulos fide ei data liberávit.
℟. Pósui adjutórium super potëntem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, (allelúja.)
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus...

LECTIO VI.

DUm Missárum solémnia perágeret, visa est viris piis colúmba, è cœlo delápsa, húmero ejus dextro ínsidens alis exténsis caput ejus veláre, quo significátum est, Spíritus sancti afflátu, non humánae prudéntiæ ratiónibus ipsum duci in Ecclésiæ regímine. Cum ab iníqui Henríci exércitu Roma gravi obsidióne premerétur, excitátum ab hóstibus incéndium signo Crucis exstínxit. De ejus manu tandem à Robérto Guiscárdo Duce Northmáño ereptus, Cassínum se cóntulit, atque inde Salérnum ad dedicándam ecclésiam sancti Matthǽi Apóstoli conténdit. Cum aliquándo in ea civitáte sermónem habuísset ad pópulum, aerúmnis conféctus in morbum íncidit, quo se interitúrum præscívit. Postréma moriéntis Gregórii verba fuére: Diléxi justítiam et odívi iniquitátem, propteréa mórior in exílio. Innumerabília sunt, quae vel fórtiter sustínuit, vel, multis coáctis in Urbe Sýnodis, sapiénter constítuit, vir vere sanctus, críminum vindex, et acérri-

mus Ecclésiæ defénsor. Exáctis itaque in Pontificátu annis duódecim migrávit in cœlum anno salútis millésimo octogésimo quinto (1085), plúribus in vita et post mortem miráculis clarus, ejúsque sacrum corpus in Cathedráli Basílica Salernitána est honorífice cónditum.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, (allelúja.)

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse... Glória Patri.. Ipse...

IN III. NOCTURNO, Homilia in Evangel. Vigiláte... de eodem Communi.

Pro S. **Urbano** Papa et Mart.

LECTIO IX.

URbánus, Románus, Alexándro Sevéro Imperatóre, doctrína et vitæ sanctitáte multos ad Christi Fidem convértit: in illis Valeriánum, beátæ Cæcíliæ sponsum, et Tibúrtium Valeriáni fratrem, qui póstea martýrium forti ánimo subiérunt. Hic de bonis Ecclésiae attribútis scripsit his verbis: Ipsae res Fidélium, quae Dómino offerúntur, non debent in álios usus quam Ecclesiásticos et Christianórum fratrum vel indigéntium convérti, quia vota sunt Fidélium, et prétia peccatórum, ac patrimónia páuperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quátuor: ac martýrio coronátus, sepúltus est in cœmetério Prætextáti, octávo Kaléndas Júnii. Ordinatiónibus quinque hábitis mense Decémbri, creávit Presbýteros novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca octo.

Te Deum laudámus... 3.

IN LAUDIBUS fit commem. S. **Urbani** Papae et Mart. Antiph. (Temp. Pasch.) Fíliæ Jerúsalem..., et ℣. Pretiósa in conspéctu...

Oratio: Da, quæsumus, omnípotens Deus... 177.

VESPERAE à Capitulo de sequenti, cum comemoratione praecedentis, et S. **Eleutherii** Papae et Martyris.

DIE 31. MAJI.

S. ANGELAE MERICIAE VIRGINIS.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum, praeter sequentia propria:

Oratio.

DEus, qui novum per beátam **Angelam**, sacrárum

Vírginum Collégium in Ecclésia tua floréscere voluísti: da nobis ejus intercessióne angélicis móribus vívere; ut terrénis ómnibus abdicátis, gáudiis pérfrui mereámur ætérnis. Per Dóminum...

IN I. NOCTURNO, LECTIONES de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Angela Merícia, Decentiáni, Veronénsis Dioecésis óppido, ad lacum Benácum in ditióne Véneta, piis orta paréntibus, à prima ætáte virginitátis lílium, quod perpétuo serváre statúerat, sédula sepsit. Ab omni muliébri ornátu abhórrens, egrégiam vultus formam pulchrámque caesáriem studióse fœdávit, ut coelésti dumtáxat animárum Sponso placéret. In ipso autem adolescéntiae flore paréntibus orbáta, austerióris vitae desidério, in desértum locum aufúgere tentávit; sed ab avúnculo prohíbita, novit praestáre domi quod in solitúdine non lícuit. Cilício ac flagéllis frequénter usa, carnem nónnisi infírma valetúdine, vinum in Nativitátis et Resurrectiónis Domínicæ tantum celebritáte, complúres vero dies nihil omníno degustávit. Oratióni dédita, brevíssimum humi carpébat somnum; dæmonem vero, sub lucéntis Angeli forma sibi illúdere conántem, agnóvit prótinus, et conjécit in fugam. Tandem patérnis bonis abdicátis, et hábitum ac régulam tértii Ordinis sancti Francísci ampléxa, evangélicam paupertátem virginitátis laudi conjúnxit.

℞. Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. (T. P. Allelúja.) ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Et...

LECTIO V.

Nullum pietátis offícium erga próximos omíttens, paupéribus, quidquid sibi ex mendicáto victu superésset, largiebátur; libénter ministrábat aegrótis, plúraque cum magna sanctitátis fama peragrávit loca, ut vel solátio esset afflíctis, vel reis véniam impetráret, vel inféunsos ínvicem reconciliáret ánimos, vel è vitiórum coeno sceléstos revocáret. Angelórum pane, quem único esuriébat, frequentíssime reféctа, tantae charitátis vi ferebátur in Deum, ut sæpius extra sensus raperétur. Sacra Palæstínæ loca summa cum religióne obívit: quo in itínere et visum, quem ad Cydónias appúlsa oras amíserat, eódem regréssa recuperávit, et barbarórum cap-

tivitátem ac naufrágium imminens divínitus evásit. Romam dénique, firmam Ecclésiae petram veneratúra et amplíssimae Jubilǽi véniae percúpida, sedénte Cleménte Séptimo, accéssit; quam Summus Póntifex allocútus, ejúsdem sanctimóniam suspéxit et commendávit summópere; nec ab Urbe ipsam abíre ante permísit, quam álio cœ́litus vocátam agnóvit.

℟. Dilexísti justítiam et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo laetítiae. (T. P. Allelúja.)
℣. Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam. Proptérea...

Lectio VI.

Bríxiam ítaque, ubi domum ad sanctae Afrae templum condúxit, revérsa, novam ibi Vírginum societátem, sicut coelésti voce à visióne mandátum sibi fúerat, sub certa disciplína sanctísque vivéndi régulis constítuit, quam sanctae Ursulæ, invíctae Vírginum ducis, patrocínio ac nómine insignívit: eam vero perénnem futúram morti próxima prædíxit. Tandem, prope septuagenária, dives méritis avolávit in cœlum sexto Kaléndas Februárii anni millésimi quingentésimi et quadragésimi (1540), cujus cadáver, per ipsos trigínta dies inhumátum, flexíbile ac vivo simíllimum perseverávit. Demum in sanctae Afrae templo inter céteras, quibus illud abúndat, Sanctórum relíquias repósito, plúrima ad ejus sepúlchrum agi statim cœpére mirácula: quorum fama late diffúsa, non Bríxiae modo et Decentiáni, sed álibi étiam vulgo cœpit nuncupári Beáta, ejúsque imágo aris impóni; imo sanctus ipse Cárolus Borromǽus non multis post annis dignam, quae ab Apostólica Sede in sanctárum Vírginum Album referrétur, Bríxiae palam asséruit. Cultum vero illi jámdiu à pópulis exhíbitum, et tum locórum Ordináriis probátum, tum plúribus étiam Summórum Pontíficum Indúltis munítum, Clemens Papa Decimustértius solémni decréto ratum hábuit ac confirmávit. Eam tandem, novis miráculis rite probátis insígnem, Pius Papa Séptimus, solémni canonizatióne in Vaticána Basílica perácta, die vigésima quarta Maji, anno millésimo octingentésimo séptimo, sanctárum Vírginum catálogo adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi Vírgines post eam, próximae ejus: * Afferéntur tibi in laetítia et exsultatióne. (T. P. Allelúja.)
℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere

procéde et regna. Afferéntur tibi... Glória Patri.. Afferéntur...

IN III. NOCTURNO, Homilia in Evangel. Símile erit regnum.. ut in eodem Communi.

FESTA JUNII.

FERIA VI. POST OCTAVAM CORPORIS CHRISTI.

SS. CORDIS JESU.

Duplex majus.

(Juxta Decr. Urbis et Orbis dd. 23. Aug. 1856.)

§. VESPERAE de Octava Corporis Christi, ut in II. Vesperis Festi, sine commemoratione SS. Cordis Jesu (ita S. R. C. 17. Aug. 1771); fit tamen commemoratio Simplicis, si occurrat.

Quodsi hoc Festum transferatur vel celebretur sub ritu Duplici 1. vel 2. Classis, tunc fit ut sequitur:

IN I. VESPERIS.

Antiphona: Díscite à me... cum reliq. de Laudibus, 188.

PSALMUS: Dixit Dóminus... cum rel. ut in I. Vesp. Festi SS. Corporis Christi.

CAPITULUM. *Isaiae 12.*

Ecce Deus Salvátor meus: fiduciáliter agam, et non timébo, quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris.

HYMNUS.

Auctor beáte sǽculi,
Christe Redémptor ómnium,
Lumen Patris de lúmine,
Deúsque verus de Deo:

Amor coëgit te tuus
Mortále corpus súmere,
Ut novus Adam rédderes
Quod vetus ille abstúlerat.

Ille amor almus ártifex
Terræ marísque et síderum,
Erráta Patrum míserans,
Et nostra rumpens víncula.

Non Corde discédat tuo
Vis illa amóris ínclyti:
Hoc fonte Gentes háuriant
Remissiónis grátiam.

Percússum ad hoc est láncea,
Passúmque ad hoc est vúlnera:
Ut nos laváret sórdibus
Unda fluénte et sánguine.

Decus Parénti et Fílio,
Sanctóque sit Spirítui,

us potéstas, glória
iúmque in omne est sǽculum. Amen.
Ignem veni míttere in
m. ℟. Et quid volo,
ut accendátur?
Magníficat, Antiphona.
opérium exspectávit Cor
n, et misériam: et sus-
qui simul contristaré-
et non fuit; et qui con-
étur, et non invéni.

Oratio.

ncéde, quǽsumus, omní-
otens Deus: ut qui, in
íssimo dilécti Fílii tui
e gloriántes, praecípua
s charitátis ejus benefi-
cólimus; eórum páriter
tu delectémur et fructu.
eúmdem Dóminum...

AD MATUTINUM.

[TATORIUM. Christum
nobis passum, *Veníte,
émus.
LMUS: Veníte, exsulté-
.. 1.

HYMNUS.

, ut supérba críminum
Et saeva nostrórum cohors
sauciávit ínnocens
ëntis haud tale Dei!
ántis hastam mílitis
áta nostra dírigunt,
úmque dirae cúspidis
tále crimen ácuit.
Corde scisso Ecclésia
sto jugáta náscitur;
óstium arcæ in látere est
, ad salútem pósitum.
Ex hoc perénnis grátia...
Ceu septifórmis flúvius,
Stolas ut illic sórdidas
Lavémus Agni in sánguine.
Turpe est redíre ad crímina,
Quae Cor beátum lácerent:
Sed aemulémus córdibus
Flammas amóris índices.
Hoc, Christe, nobis, hoc, Pater,
Hoc, Sancte, dona, Spíritus,
Quibus potéstas, glória
Regnúmque in omne est sǽculum. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiphona 1. Quid est homo, quia magníficas eum, aut quid appónis erga eum Cor tuum?
PSALMUS: Dómine Dóminus noster... 28.
Antiphona 2. Meditátio Cordis mei in conspéctu tuo semper.
PSALMUS: Cœli enárrant glóriam Dei... 29.
Antiph. 3. Elevámini, portae aeternáles, et introíbit Rex glóriae.
PSALMUS: Dómini est terra et plenitúdo ejus... 29.
℣. Dómine, dabis pacem nobis. ℟. Omnia enim ópera nostra operátus es in nobis.
Pater noster... ℣. Et ne nos...

De Isaía Prophéta.

LECTIO I. *Cap. 12.*

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi; convérsus est furor tuus, et consolátus es me. Ecce Deus Salvátor meus: fiduciáliter

agam; et non timébo, quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus et factus est mihi in salútem. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris. Et dicétis in die illa: Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus; notas fácite in pópulis adinventiónes ejus; mementóte, quóniam excélsum est nomen ejus. Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit; annuntiáte hoc in univérsa terra. Exsúlta et lauda, habitátio Sion, quia magnus in médio tui Sanctus Israël.

℟. Ego sum panis vitae; patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt; * Hic est panis de cœlo descéndens, ut, si quis ex ipso mandúcet, non moriátur.
℣. Ego sum panis vivus, qui de coelo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est...

LECTIO II. *Cap. 26.*

IN die illa cantábitur cánticum istud in terra Juda: Urbs fortitúdinis nostræ Sion Salvátor, ponétur in ea murus et antemuràle. Aperíte portas, et ingrediátur gens justa, custódiens veritátem. Vetus error ábiit, servábis pacem; pacem, quia in te sperávimus. Sperástis in Dómino in sæculis ætérnis, in Dómino Deo forti in perpétuum. Quia incurvábit habitántes in excélso, civitátem sublímem humiliábit: Humiliábit eam usque ad terram.

℟. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem; aspéctus ejus in eo non est; hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet; ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras,* Cujus livóre sanáti sumus.
℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Cujus...

LECTIO III.

SEmita justi recta est, rectus callis justi ad ambulándum. Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te; nomen tuum et memoriále tuum in desidério ánimae. Anima mea desiderávit te in nocte; sed et spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te. Cum féceris judícia tua in terra, justítiam discent habitatóres Orbis.

℟. Benedíctus Dóminus Deus Israël, qui facit mirabília magna solus, * Et benedíctum nomen majestátis ejus in aetérnum.
℣. Replébitur majestáte ejus omnis terra; fiat, fiat. Et..
Glória Patri.. Et...

IN II. NOCTURNO.

Antiphona 4. **Afferéntur in laetítia et exsultatióne, adducéntur in templum Regis**

'SALMUS: Eructávit cor
um verbum bonum... 31.
tiph. 5. Sanctificávit ta-
náculum suum Altíssimus.
ALMUS: Deus noster re-
ium et virtus... 32.
tiph. 6. Sicut lætántium
nium habitátio est in te.
ALMUS: Fundaménta ejus
móntibus sanctis... 33.
Convérsus est furor tuus.
Et consolátus es me.
ter noster... V. Et ne nos...

Sermóne sancti Bernárdi
Abbátis.
actat. de Passione Domini.
Cap. 3.

LECTIO IV.

Uia semel vénimus ad Cor
dulcíssimum Jesu, et bo-
m est nos hic esse, ne si-
mus nos fácile avélli ab
, de quo scriptum est: Re-
déntes à te in terra scri-
ntur. Quid autem acce-
ntes? Tu ipse doce nos.
dixísti accedéntibus ad
: Gaudéte, quia nómina
stra scripta sunt in cœlo.
cedámus ergo ad te, et
sultábimus, et laetábimur
te, mémores Cordis tui.
quam bonum et quam ju-
ndum habitáre in Corde
c! Quin pótius dabo óm-
a, omnes cogitatiónes et
éctus mentis commutábo,
tans omnem cogitátum me-
a in Cor Dómini Jesu, et si-
fallácia illud me enútriet.

R. Qui mandúcat meam Car-
nem, et bibit meum Sángui-
nem, * In me manet, et ego
in eo.
V. Non est ália nátio tam
grandis, quae hábeat deos
appropinquántes sibi, sicut
Deus noster adest nobis. In...

LECTIO V.

AD hoc templum, ad hæc Sancta Sanctórum, ad hanc Arcam testaménti adorábo et laudábo nomen Dómini, dicens cum David: Invéni cor meum, ut orem Deum meum. Et ego invéni Cor Regis, fratris et amíci benígni Jesu. Et numquid non adorábo? Hoc ígitur Corde tuo et meo, dulcíssime Jesu, invénto, orábo te Deum meum. Admítte tantum in Sacrárium exauditiónis tuae preces meas; immo me totum trahe in Cor tuum. O ómnium pulchritúdine speciosíssime Jesu, ámplius lava me ab iniquitáte mea, et à peccáto meo munda me, ut purificátus per te ad te puríssimum possim accédere, et in Corde tuo ómnibus diébus vitae meæ mérear habitáre, et ut vidére simul semper et fácere tuam váleam voluntátem.

R. Sicut ovis ad occisiónem ductus est, et dum male tractarétur, non apéruit os suum; tráditus est ad mortem, * Ut vivificáret pópulum suum.

℣. Trádidit in mortem ánimam suam, et inter sceleràtos reputátus est. Ut...

LECTIO VI.

Ad hoc enim perforátum est latus tuum, ut nobis patéscat intróitus. Ad hoc vulnerátum est Cor tuum, ut in illo et in te ab exterióribus perturbatiónibus absolúti habitáre possímus. Nihilóminus et proptérea vulnerátum est, ut per vulnus visíbile, vulnus amóris invisíbile videámus. Quómodo hic ardor mélius osténdi potest, nisi quod non solum corpus, verum étiam ipsum Cor láncea vulnerári permísit? Carnále ergo vulnus, vulnus spirituále osténdit. Quis illud Cor tam vulnerátum non díligat? Quis tam amans non rédamet? quis tam castum non amplectátur? Nos ígitur adhuc in córpore manéntes, quantum póssumus, amémus, redamémus, amplectámur vulnerátum nostrum, cujus ímpii agrícolae fodérunt manus et pedes, latus et Cor; stemúsque, ut cor nostrum durum adhuc et impœ́nitens, amóris sui vínculo constríngere et jáculo vulneráre dignétur. Quam charitátem Christi patiéntis, et pro géneris humáni Redemptióne moriéntis, atque in suae mortis commemoratiónem instituéntis Sacraméntum Córporis et Sánguinis sui, ut Fidéles sub sanctíssimi Cordis sýmbolo devótius ac fervéntius récolant, ejusdémque fructus ubérius percípiant, Clemens Décimus-Tértius Póntifex Máximus ejúsdem sanctíssimi Cordis Festum quibúsdam peténtibus Ecclésiis celebráre permísit.

℟. Magnus Dóminus et laudábilis nimis, * Et sapiéntiae ejus non est númerus. ℣. Magnus Dóminus, et magna virtus ejus, et sapiéntiae ejus non est finis. Et sapiéntiae ejus... Glória Patri... Et...

IN III. NOCTURNO.

Antiphona 7. Annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

PSALMUS: Cantáte Dómino cánticum novum... 35.

Antiphona 8. Adoráte eum, omnes Angeli ejus; audívit, et laetáta est Sion.

PSALMUS: Dóminus regnávit: exsúltet terra... 35.

Antiphona 9. Vidérunt omnes términi terrae salutáre Dei nostri.

PSALMUS: Cantáte Dómino cánticum novum... 36.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus.

℟. Deus noster manifésté véniet.

Pater noster... ℣. Et ne nos...

io sancti Evangélii secúndum Joánnem.
ctio VII. Cap. 19. ℣.
illo témpore: Judǽi, uóniam Parascéve erat, on remanérent in Cruce ora Sábbato (erat enim nus dies ille Sábbati), ṿérunt Pilátum, ut frangntur eórum crura, et tolatur. Et réliqua.
milía sancti Augustíni Epíscopi.
act. 120. in Joannem.
Nus mílitum láncea latus ejus apéruit, et cono exívit sanguis et aqua. ilánti verbo Evangelísta s est, ut non díceret, laejus percússit, aut vulivit, aut quid áliud, sed ruit, ut illud quodámmovitae óstium panderétur, e Sacraménta Ecclésiae iavérunt, sine quibus ad m, quae vera vita est, intrátur. Ille sanguis fusus est, in remissiót fusus est peccatórum. ia illa salutáre témperat ulum; haec et lavácrum stat et potum. Hoc prætiábat quod Noë in látere ie óstium fácere jussus quo intrárent animália, e non erant dilúvio perit, quibus figurabátur Ecia.
Misit me vivens Pater, et vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me.
℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. Et...

Lectio VIII.

De Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 84. in cap. 19. Joann.

Vides, quanti sit véritas? Per ea, quae Judǽi fáciunt, prophetía implétur: ália enim ex hoc manifestáta est. Venérunt ergo mílites, et aliórum fregérunt crura, non Christi; sed, ad Judæórum grátiam conciliándam, latus ejus láncea aperuérunt, et mórtuo adhuc insúltant. O péssimam voluntátem ac scelestíssimam! Noli tamen perturbári, ò dilectíssime! quae enim malo illi ánimo patrárunt, veritáti consentiébant. Prophetía hinc impléta est, ínquiens: Vidébunt in quem transfixérunt. Neque hoc tantum, sed non creditúris fuit fídei arguméntum, ut Thomae, et qui cum eo erant. Ad haec et arcánum mystérium confirmátum est: exívit enim sanguis et aqua. Non casu et simplíciter hi fontes scaturiérunt, sed quóniam ex ambóbus Ecclésia constitúta est.

℟. Recéssit Pastor noster, fons aquae vivae, ad cujus tránsitum Sol obscurátus est. * Portas mortis et seras

páriter Salvátor noster disrúpit.
℣. Destrúxit quidem claustra inférni, et subvértit poténtias diáboli. Portas...
Glória Patri.. Portas...

LECTIO IX.

De Homilía sancti Bonaventúrae Epíscopi.
Lib. de ligno Vitae.

PОrro ut de látere Christi dormiéntis formarétur Ecclésia, divína est ordinatióne indúltum, ut unus mílitum láncea latus sacrum illud aperiéndo perfóderet, quátenus, sánguine cum aqua manánte, prétium effunderétur nostrae salútis, quod à fonte scilicet Cordis arcáno profúsum, vim daret Sacraméntis Ecclésiae, ad vitam grátiae conferéndam; essétque jam in Christo vivéntibus póculum fontis vivi, saliéntis in vitam aetérnam. Surge ígitur, ánima amíca Christi, vigiláre non cesses; ibi os appóne, ut háurias aquas de fóntibus Salvatóris.
Te Deum laudámus... 3.

AD LAUDES ET PER HORAS.

ANtiphona 1. Díscite à me, * quia mitis sum et húmilis corde.
PSALMUS: Dóminus regnávit... cum reliquis, 4.
Antiphona 2. Sanctificávi * locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei et Cor meum ibi cunctis diébus.
Antiphona 3. Et dixi: * Ergo sine causa justificávi cor meum, et lavi inter innocéntes manus meas, et fui flagellátus tota die.
Antiph. 4. Secúndum multitúdinem * dolórum meórum in corde meo, consolatiónes tuae laetificavérunt ánimam meam.
Antiphona 5. Pone me * ut signáculum super Cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum.

CAPITULUM. *Isaiae* 12.

ECce Deus Salvátor meus: fiduciáliter agam, et non timébo, quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris.

HYMNUS.

COr, arca Legem cóntinens,
Non servitútis véteris,
Sed grátiae, sed véniae,
Sed et misericórdiae.
Cor, Sanctuárium novi
Intemerátum Fœ́deris,
Templum vetústo sánctius,
Velúmque scisso útilius:
Te vulnerátum cháritas
Ictu paténti vóluit,
Amóris invisíbilis
Ut venerémur vúlnera.
Hoc sub amóris sýmbolo
Passus cruénta et mýstica,

mque sacrifícium
tus Sacérdos óbtulit,
non amántem rédamet?
non redémptus díligat,
orde in isto séligat
na tabernácula?
s Paréнti, et Fílio,
tóque sit Spirítui,
us potéstas, glória
úmque in omne est sæculum. Amen.
Vere languóres nostros tulit.
Et dolóres nostros ipse ivit.
Benedictus, Antiphona.
erátus est propter iniites nostras; attrítus est ter scélera nostra: disci. pacis nostræ super eum, vóre ejus sanáti sumus.
io: Concéde, quǽsumus, potens Deus: ut qui, in tíssimo... 183.

A D P R I M A M

. br. dicitur:
Qui passus es pro nobis.

D T E R T I A M.

phona. Sanctificávi.
PITULUM: Ecce Deus átor meus: fiduciáliter n... 182.
r. Vere * Languóres no; ipse tulit. Vere...
Et dolóres nostros ipse ávit. Languóres...
ia Patri.. Vere...
Pósuit fines tuos pacem.
Et ádipe fruménti sáte.

A D S E X T A M.

Antiphona. Et dixi.
Capitulum. *Isaiae* 12. *b.*
Dicétis in die illa: Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus; meméntóte, quóniam excélsum est nomen ejus.
℟. br. Pósuit * Fines tuos pacem. Pósuit...
℣. Et ádipe fruménti sátiat te. Fines tuos pacem.
Glória Patri.. Pósuit...
℣. Dirupísti, Dómine, víncula mea. ℟. Tibi sacrificábo hóstiam laudis.

A D N O N A M.

Antiphona. Pone me.
Capitulum. *Isaiae* 12. *b.*
Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit; annuntiáte hoc in univérsa terra. Exsúlta et lauda, habitátio Sion, quia magnus in médio tui Sanctus Israël.
℟. br. Dirupísti, Dómine, * Víncula mea. Dirupísti...
℣. Tibi sacrificábo hóstiam laudis. Víncula mea.
Glória Patri.. Dirupísti...
℣. Erit Dóminus nominátus in signum aetérnum.
℟. Quod non auferétur.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in I. Vesp., 182, praeter sequentia:
℣. Hauriétis aquas in gáudio.
℟. De fóntibus Salvatóris.

Ad *Magnificat*, Antiphona. Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum mórtuum, non fregérunt ejus crura; sed unus mílitum lán-

cea latus ejus apéru
tínuo exívit sangui
Oratio: Concéde, q
omnípotens Deus:
sanctíssimo... 183.

DIE 4. JUNII.

S. FRANCISCI CARACCIOLO CONFESSO

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontificis, præter seq.:

Oratio.

DEus, qui beátum Francíscum novi Ordinis Institutórem, orándi stúdio et pœniténtiæ amóre decorásti: da fámulis tuis in ejus imitatióne ita profícere; ut semper orántes et corpus in servitútem redigéntes, ad coeléstem glóriam perveníre mereántur. Per Dóminum...

IN I. NOCTURNO, LECTIONES de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

FRancíscus, dictus ántea Ascánius, ex nóbili Família Carácciolo in óppido Sanctae Maríæ de Villa in Aprútio ortus, à primis annis exímio enítuit pietátis cultu. Adoléscens gráviter aegrótans státuit, sese prorsus Dei proximíque mancipáre servítio. Neápolim proféctus, Sacerdótio initiátus sacróque adscríptus sodalítio, contem-

platióni lucrandísq
bus se totum de
extrémo supplício
hortatórem se pr
síduum. Cóntigit
epistólium álteri d
ei per errórem re
quo à piíssimis vir
Augustíno Adórno
cio Carácciolo ad
giósi Institúti fun
vocabátur: rei nov
tus et divínæ volu
mirátus consília, á
mo sese illis adjún
ditis autem in Ca
sium erémo, quo se
novi Ordinis légil
Romam simul prof
firmatiónem à Sixt
impetrárunt, qui eó
ricos Reguláres M
pellári vóluit, áddi
consuéta áltero de
biéndis dignitátibu
℟. Honéstum fecit
minus, et custodív
inimícis, et à sed
tutávit illum: * E
claritátem aetérna

stum dedúxit Dóminus ıs rectas, et osténdit illi m Dei. Et dedit...

LECTIO V.

mni emíssa professió- ob singulárem ejus in Francíscum Assisiná- ltum, Francísci nomen ɔsit. Adórno biénnio ta functo, ipse toti Re-, quamquam invítus, :itur: quo in múnere ım ómnium praeclára ıt exémpla. Institúti ıcándi studiosíssimus, duis oratiónibus, lácry- ; jugi córporis macera- ənixe à Deo postulábat. obrem tértio in Hispá- se cóntulit peregríni ı indútus, victúmque im mendícans. In ití- aspérrima quæque pers, Omnipoténtis auxí- mirum in modum ex- s, navim, quam conscén- . ab imminénti naufrá- ratiónis praesídio ser- incólumem. Ut in Reg- lis voti compos fíeret, num laborávit; sed ejus tátis fama praelucénte, ssimáque Catholicórum ı Philíppi Secúndi et ıpi Tértii munificéntia, sariórum conátibus sin- i ánimi fortitúdine su- is, plura sui Ordinis ɪília fundávit: quod pari u per Itáliam præstitit. mávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas...

LECTIO VI.

HUmilitáte ádeo excélluit, ut Romam véniens, in páuperum hospítio recéptus, se lepróso sociáverit, et ecclesiásticas dignitátes à Paulo Quinto sibi oblátas constantíssime recusáverit. Illibátam perpétuo servávit virginitátem, effrontésque mulíeres ejus castimóniae insidiántes, Christo lucrifécit. Erga diviníssimum Eucharistíæ mystérium, ardénti æstuans amóre, noctes pene íntegras in ejus adoratióne insómnes ducébat; quod pium exercítium véluti sui Ordinis tésseram, in eo perpétuo servándum constítuit. Deíparae Vírginis cultum impénse fovit: in próximum exímia exársit charitáte; prophetíæ dono et córdium scrutatióne ditátus fuit. Quadragésimum quartum ætátis suæ annum agens, dum in Sacra Lauretána Æde in Oratióne persísteret, sibi vitae finem imminére cognóvit. Aprútium statim defléxit, et Agnóni apud alúmnos sancti Philíppi Nérii letháli febre corréptus, Sacraméntis Ecclésiae devotíssime suscéptis, prídie Nо-

nas Júnii anni millésimi sexcentésimi octávi in pervigílio festi Córporis Christi placidíssime obdormívit in Dómino. Sacrum ejus Corpus Neápolim delátum in Ecclésia Sanctae Maríæ Majóris, ubi prima sui Ordinis jécerat fundaménta, honoríficè cónditum fuit. Eum póstea miráculis clarum Clemens Décimus Quartus Póntifex Máximus solémni ritu inter Beátos, Pius vero Séptimus Póntifex Máximus novis fulgéntem signis anno millésimo octingentésimo séptimo Sanctórum albo adscripsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quae locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. Quia...

Glória Patri.. Quia...

IN III. NOCTURNO, Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Sint lumbi... de Cõi Conf. non Pontificis.

DIE 5. JUNII.

S. BONIFACII EPISC. ET MART., GERMANIÆ APOST.

Duplex.

(Juxta Indultum per Germaniam et Angliam dd. 29. Mart. 1855.)

Omnia de Cõi unius Mart., præter sequentia propria:

Oratio.

Deus, qui multitúdinem populórum beáti Bonifácii Mártyris tui atque Pontíficis zelo ad agnitiónem tui nóminis vocáre dignátus es: concéde propítius; ut cujus solémnia cólimus, étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum nostrum...

IN I. NOCTURNO, LECTIONES de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Bonifácius, ántea Winfrídus appellátus, apud Anglos natus est exeúnte sǽculo séptimo, et ab ipsa infántia mundum aversátus, vitam monásticam in votis hábuit. Cum ejus pater ánimum sǽculi illécebris permutáre frustra tentásset, monastérium ingréditur, et sub beáti Wolphárdi disciplína ómnium virtútum ac scientiárum génere imbúitur. Annum agens trigésimum sacerdótio insignítur, ac verbi divíni praedicátor assíduus, magno animárum lucro hoc in múnere versátur. Attamen regnum Christi adaugére desíderans, contínuo flebat in-

géntem multitúdinem barbarórum, qui ignorántiae ténebris immérsi dǽmoni famulabántur. Qui quidem animárum zelus cum in dies inexstinguíbili ardóre accrésceret, divíno Númine per lácrymas et oratiónes exploráto, facultátem à monastérii praepósito obtínuit ad germánicas oras proficiscéndi.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis et à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem aetérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit illi claritátem aetérnam.

Lectio V.

Ex Anglia duóbus cum sóciis navim solvens, Dorestádium in Frísiae óppidum venit. Cum autem bellum gravíssimum inter Frísonum regem Radbódum et Cárolum Martéllum exarsísset, sine fructu Evangélium praedicávit; quaprópter in Angliam revérsus ad suum redívit monastérium, cui invítus præfícitur. Post elápsum biénnium ex consénsu Epíscopi Vintoniénsis munus abdicávit, et Romam proféctus est, ut Apostólica auctoritáte ad gentílium conversiónem delegarétur. Cum ad Urbem pervenísset, à Gregório Secúndo benígne excípitur, pro Winfrído, Bonifácius à Pontífice nominátur. In Germániam diréctus, Thuríngiae Saxoniǽque pópulis Christum annuntiávit. Cum intérea Radbódus Frísiæ rex ac infestíssimus Christiáni nóminis hostis occubuísset, Bonifácius ad Frísones rédiit, ubi sancti Willibrórdi sócius per triénnium tanto cum fructu Evangélium praedicávit, ut destrúctis idolórum simulácris, innúmerae vero Deo Ecclésiae excitaréntur.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et...

Lectio VI.

A Sancto Willibrórdo ad episcopále munus expetítus, illud detrectávit, ut prómptius infidélium salúti instáret. In Germániam proféctus plura Hassórum míllia à dǽmonis superstitióne avocávit. A Gregório Pontífice Romam evocátus, post insígnem fídei professiónem, Epíscopus consecrátur. Exínde ad Germános redux, Hássiam et Thuríngiam ab idololatríæ relíquiis pénitus expurgávit. Tanta propter mérita Bonifácius à Gregório Tértio ad dignitátem Archie-

piscopálem evéhitur, et tértio Romam proféctus, à Summo Pontífice Sedis Apostólicae Legátus constitúitur; qua insignítus auctoritáte, quátuor episcopátus instítuit et várias sýnodos celebrávit, inter quas concílium Leptinénse memorábile est apud Belgas, in Cameracénsi diœcési celebrátum, quo quidem témpore ad fidem in Bélgio adaugéndam egrégie cóntulit. A Zacharía Papa creátus Moguntínus Archiepíscopus, ipso Pontífice jubénte Pipínum in regem Francórum unxit. Post mortem sancti Willibrórdi Ultrajecténsem Ecclésiam gubernándam suscépit, primo per Eobánum, deínde per seípsum, dum ab Ecclésia Moguntína absolútus Ultrajécti resédit. Frisónibus ad idololatríam relápsis Evangélium praedicáre rursus aggréditur; cumque offício pastorále occuparétur, à bárbaris et ímpiis homínibus juxta Bornam flúvium cum Eobáno Coëpíscopo multísque áliis cruénta caede perémptus, martýrii palma condecorátur. Corpus sancti Bonifácii, ut ipse vivus petíerat, Mogúntiam translátum, in Fuldénsi monastério, quod exstrúxerat, recónditum fuit, ubi multis miráculis incláruit.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam... Glória Patri.. Et corónam...

IN III. NOCTURNO, Homilia in Evang. Si quis vult post me veníre... de eodem Communi, 2do loco.

§. Ubi vero Festum S. Bonifacii cum Sociis Martyribus celebratur, omnia dicuntur de Cōi plur. Mart. Oratio: Deus, qui multitúdinem populórum... 192.

IN I. NOCTURNO, LECTIONES de Cōi plur. Martyr. Fratres, Debitóres...

IN II. NOCTURNO, LECTIONES: Bonifácius, ántea... 192, cum ℟℟. plur. Mart.

IN III. NOCTURNO, Homilia in Evang. Cum audiéritis prælia... de Cōi plur. Mart.

DIE 16. JUNII.

S. BENNONIS EPISCOPI ET CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, praeter sequentia propria:

Oratio.

[D]eus, qui nos beáti Bennónis Pontíficis confessióne [glori]ósa circúmdas et prótegis: da nobis, et ejus imitatióne profícere; et intercessióne gaudére. Per Dóminum nostrum...

[IN I.] NOCTURNO, LECTIONES: [Fidé]lis sermo... de eodem [Com]muni.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

[B]enno Hildésima, Saxóniæ civitáte, illústribus genitóribus oriúndus, quinquénnis sancto Bernárdo Hildesiménsi Epíscopo, ejus consanguíneo, commendátus, Wígero, monastérii sancti Michaélis Praepósito, in Dei timóre instruéndus et in stúdio litterárum erudiéndus tráditur. Factus adoléscens, Epíscopi consílio sumpto hábitu monachórum in eódem Cœnobio tam sancte vixit, ut à suo Abbáte cogerétur sollicitúdinis abbatiális sárcinam subíre. Cujus tamen avocatiónem prae amóre vitae contemplatívæ, post spátium anni círciter ménsium, fléntibus sæpe óculis impetrávit. Cum autem speráret, réliquum vitae privátim in oratióne transígere, Henrícus Imperátor Tértius hujus nómine, cúpiens in ecclésia Gosslariénsi, à se nuper absolúta, Congregatiónem reguláriter vivéntium à probatíssimis et doctíssimis quibúsque Germanórum constitúere, Bennónem magnis précibus à Pontífice Leóne Nono impetrátum, et illíus auctoritáte ab órdine monástico ad canónicum translátum, eídem novéllae Congregatióni Magístrum dedit, ut illi spirituális armatúrae dux esset, et illam ecclesiásticae disciplínae tyrocíniis informáret.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus...

LECTIO V.

CUm autem annos decem et septem in canónica Congregatióne sanctíssime vixísset, et monastérium Gosslariénse multórum prædiórum, donórum et cénsuum patérnae hæreditátis attributióne ditavísset, suadénte beáto Annóne Coloniénsi Archiepíscopo, Ecclésiae Misnénsi tunc vacánti praeféctus, Episcopátum ne accíperet, ómnibus, quibus pótuit, modis réstitit; sed tandem beáti Annónis acri objurgatióne compúlsus pótius quam persuásus, illum suscépit, non néscius tamen, divíno sibi revelánte Spíritu, quantis tri-

bulatiónum flúctibus in Episcopátu foret exagitándus; quemádmodum ipse evéntus comprobávit, dum Henrícus Quartus Imperátor, bello contra Sáxones excitáto, sanctum Epíscopum, officio boni pastóris incumbéntem et nihil mali suspicátum, inváde\ns, insóntem capit, ómnia illíus ecclésiae bona díripit, et captum carcéribus et exílio duríssimo damnat.

℞. Pósui adjutórium... 178.

Lectio VI.

Revocátus deinde ab exílio et ad suam Ecclésiam ire permíssus, mox ália tempestáte contra illum obórta, exsuláre dénuo compéllitur, exórto nimírum diro schísmate inter Románum Pontíficem Gregórium Séptimum et ipsum Imperatórem, quo vel Henríci iram incúrrere, vel Dei et Pontíficis mandatórum transgréssor fieri cógitur. Eligens enim pótius indignatiónem hóminum incúrrere, quam divínum mandátum contémnere, superátis insídiis sibi in itínere parátis, Romam pergens, Pontífici adhǽsit, et pro illíus auctoritáte, nec non étiam pro ecclesiástica libertáte, contra ipsum Imperatórem acérrime pugnávit, et unus fere ex tota Germánia Concílio Románo, eádem causa contra Imperatórem celebráto, intérfuit et subscrípsit. Qui tandem, Imperatóre víribus fracto, líbere ad ipsam Ecclésiam revérsus, dum eídem Ecclésiae instaurándae moribúsque reformándis strénuam óperam impéndit, dum Slavis ab erróre idololatríae repurgándis prædicatióne et miráculis totus incúmbit, séntiens horam sui éxitus appropinquáre, convocátis frátribus, et ad mútuam dilectiónem sério cohortátis, praenuntiáta, quæ futúra erat, Ecclésiae pace ac tranquillitáte, in Dómino obdormívit, décimo sexto Kaléndas Júlii, ab Hadriáno Sexto in Sanctórum númerum relátus.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtútes... 179.

IN III. NOCTURNO, Homilia in Evangel. Homo, péregre... de eodem Communi.

ALIAE LECTIONES

de S. Bennone Ep. et Conf.

IN I. NOCTURNO, Lectiones de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Fridericus Bultenbergénsis, vir nóbili loco natus, pater fuit beáti Bennónis, quem ex Bezéla pia ejus uxóre suscéperat. Cumque in beáto Bennóne ab ineúnte ætáte bona índoles elucéret, ne illa æquálium stúdiis, malis móribus ac depravátis opiniónibus

is, ut illa ætas assolet, circumdarétur, magnópere sibi providéndum existimávit, et ... ut primum ex infántia ... céssit, divo Bernárdo Epíscopo Hildesiménsi commendávit et trádidit. Qui cum ... ótium sibi commíssum attenderet, ut puer ad virtútem recte informarétur, illum primum ad amórem Dei óptimi máximi indúxit; deínde vero, cum vir prudens intelligeret útile esse, si lítteræ cum virtúte conjungeréntur, ... Bennónem à Bigálo, bono sane viro et docto, instituéndum curávit, sub quo magnos ille progréssus fecit. Quámobrem ineúnte jam adolescéntia, cum ad bene beatéque vivéndum satis instrúctus esset, monásticae vitae ratiónem suscépit. Mónachus factus, relíctis voluptátibus, omnem vitæ cursum in virtúte confécit.

℟. Invéni David... 195.

LECTIO V.

Quod cum fratres, cum quibus vivébat, probássent, defúncto eórum Abbáte, cunctis fere suffrágiis Abbatíam ei detulérunt. Verum beátus Benno, ut erat ab omni ambitióne aliénus, oblátum honórem recusávit. At urgéntes illi et instántes beátum Bennónem vel invítum ad dignitátem rápiunt, quam ipse tertio post mense depósuit, seque ad primam vitam, et bene quidem institútam rétulit, coepítque eum charæ memóriae Henrícus Tértius Imperátor dilígere plúrimum. Qui, cum vidéret sanctíssimum hóminem ad Rempúblicam bene geréndam natum esse, tantum virum in cœnóbii ángulis ætátem consúmere passus non est, illum magnópere repugnántem è monastério edúxit, ac præpositúrae Ecclésiae Goslariénsis, Hildesiménsis Diœcésis, praeféçit.

℟. Pósui adjutórium... 178.

LECTIO VI.

In ea cum usque ad ingravescéntem ætátem íntegre castéque conversarétur, Canónici Ecclésiae Misnénsis, fama ejus indúcti, venerándum senem, qui tunc quinquagínta sex annos natus erat, Ecclésiae suae præésse voluérunt. In qua cum ómnia praecláre, tum hoc praeclaríssime egit, quod Vándalos male de religióne sentiéntes ex pernicióso erróre erípuit eóque tradúxit, ut cum Cathólica Ecclésia pari stúdio fidem Christiánam tueréntur. Cum jam multis annis beátus Præsul, fama, vita et miráculis supréma Dei grátia clarus vixísset, et tandem ad vitæ cursum felíciter consummándum plenitúdinem diérum attigísset, ægrotáre cœ-

pit, brevi futúrum sperans, ut ex hac vita ad Súperos, quorum consuetúdo dulcis est atque ætérna, migráret. Paulo ántequam moreretur, Canónicos suos adhortátus est, ut eam charitátem, quam nos Christus dócuit, studióse complecteréntur. Deinde Eucharistía magna cum pietáte suscépta, è vita excéssit quadragésimo Pontificátus sui anno, post Christum autem natum millésimo centésimo sexto (1106).

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis... 179.

DIE 19. JUNII.

S. JULIANAE DE FALCONERIIS VIRGINIS.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum, praeter ea, quae hic sunt propria:

AD VESPERAS.

HYMNUS.

CŒléstis Agni núptias,
O Juliána, dum petis,
Domum patérnam déseris,
Chorúmque ducis Vírginum.
Sponsúmque suffíxum cruci
Noctes diésque dum gemis,
Dolóris icta cúspide
Sponsi refers imáginem.
Quin septifórmi vúlnere
Fles ad genu Deíparae;
Sed crescit infúsa fletu,
Flammásque tollit cháritas.
Hinc morte fessam próxima
Non usitáto te modo
Solátur et nutrit Deus,
Dapem supérnam pórrigens.
Ætérne rerum Cónditor,
Ætérne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Soli tibi sit glória. Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde et regna.

Ad *Magnificat*, Antiphona. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus praeparávit in aetérnum.

Oratio.

DEus, qui beátam Juliánam Vírginem tuam, extrémo morbo laborántem, pretióso Fílii tui Córpore mirabíliter recreáre dignátus es: concéde, quæsumus; ut, ejus intercedéntibus méritis, nos quoque eódem in mortis agóne reficti ac roboráti ad coeléstem pátriam perducámur. Per eúmdem Dóminum nostrum...

Deinde fit commemoratio SS. Gervasii et Protasii MM. Antiphona. Istórum est enim regnum coelórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni

it lavérunt stolas suas
nguine Agni.
aetámini in Dómino et
táte; Justi. ℟. Et glo-
mi, omnes recti corde.
Oratio. (De Cõi.)
us, qui nos ánnua sanc-
órum Mártyrum tuó-
Gervásii et Protásii so-
itáte laetíficas: concéde
ítius; ut, quorum gau-
is méritis, accendámur
plis. Per Dóminum...

AD MATUTINUM.

NUS: Coeléstis Agni...
ipra in Vesperis, 198.
NOCTURNO, LECTIONES
criptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

liána, ex nóbili Falconé-
ia família, claríssimo pa-
qui templum Deíparæ ab
lo salutátæ ære suo mag-
à fundaméntis Florén-
ut nunc vísitur, eréxit,
e Reguardáta, ambóbus
senescéntibus ac ad id
ius sterílibus, nata est
millésimo ducentésimo
agésimo. Ab incunábu-
on exíguum futúræ sanc-
is spécimen dedit: va-
tibus quippe labris sua-
ma Jesu et Maríae nó-
, ultro proférre audíta
Pueritiam póstmodum
ssa totam se Christiá-
irtútibus mancipávit, in
us ádeo excélluit, ut be-
átus Aléxius pátruus, cujus
institútis ac exémplis instrue-
bátur, matri dícere non du-
bitáverit, ipsam non fémi-
nam peperísse, sed Angelum:
nam ita modésto vultu ani-
móque ab omni vel levíssi-
ma erróris mácula pura fuit,
ut óculos nunquam in toto
vitae cursu ad hóminis fá-
ciem intuéndam eréxerit, au-
ditóque peccáti vocábulo con-
tremúerit, imo scéleris nar-
ratióne percúlsa, íllico prope
exánimis corrúerit. Expléto
nondum decimoquínto ætá-
tis suae anno, re familiári,
licet opulénta, terrenísque
posthábitis núptiis, Deo vir-
ginitátem in mánibus divi
Philíppi Benítii solémniter
vovit, ab eóque ómnium pri-
ma religiósum Mantellatárum
hábitum, ut dicunt, sumpsit.
℟. Propter veritátem et
mansuetúdinem et justítiam:
* Et dedúcet te mirabíliter
déxtera tua.
℣. Spécie tua et pulchritú-
dine tua inténde, próspere
procéde et regna. Et...

LECTIO V.

JUliánae exémplum secútæ
sunt plúrimæ ex nobilióri-
bus famíliis féminae, ac ma-
ter ipsa fíliae sese religióse
instituéndam dedit, ita ut,
aucto paulátim número, Or-
dinem Mantellatárum insti-
túerit, ac illi pie vivéndi le-
ges summa prudéntia ac sanc-

titáte tradíderit. Ejus virtútes cum óptime perspéctas divus Benítius habéret, morti próximus, nulli mélius quam Juliánae, non féminas tantum, sed et totum Servórum Ordinem, cujus propagátor et moderátor exstíterat, commendátum vóluit. Verum ipsa demísse semper de se cogitábat, et cum ceterárum esset Magístra, in re quaque doméstica, licet vili, Soróribus famulabátur. Assiduitáte orándi íntegras insumébat dies, in éxstasim sæpíssime rapta; et si réliquum, in sedándis cívium dissídiis, criminósis à via iniquitátis retrahéndis, ac in inserviéndis impendébat aegrótis, quorum quandóque sániem ex ulcéribus manántem, admóto ore lambens, eos sanitáti restituébat. Corpus suum flagris, nodósis funículis, férreis cíngulis, vigíliis, humi nudæ cubándo, térere sólita fuit. Parcíssimo cibo, et hoc vili, quátuor hebdómadae diébus, et réliquis duóbus solo Angelórum pane conténta, excépto die sábbati, quo pane solo et aqua nutriebátur.

℟. Dilexísti justítiam et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo laetítiae.

℣. Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam. Proptérea...

Lectio VI.

Dura hujúsmodi vivéndi ratióne in stómachi morbum íncidit, quo ingravescénte, cum septuagésimum ætátis annum ágeret, ad extrémum vitae spátium redácta est. Diutúrnæ valetúdinis incómmoda hílari vultu, constantíque ánimo pértulit: de uno tantum cónqueri audíta est, quod, cum cibum cápere ac retinére nullo modo posset, ab Eucharística mensa, ob Sacraménti reveréntiam, arcerétur. Verum, his in angústiis constitúta, Sacerdótem rogávit, ut allátum divínum Panem, quem ore súmere nequíbat, péctori saltem extérius admovéret. Précibus illíus morem gessit Sacérdos; et mirum! eódem témporis moménto divínus Panis dispáruit, et Juliána seréno ac ridénti vultu exspirávit. Res supra fidem támdiu fuit, donec virgíneum de more curarétur corpus: invénta enim est circa sinístrum péctoris latus, carni véluti sigíllo impréssa, forma Hóstiæ, quae Christi crucifíxi effígiem repraesentábat. Hujus prodígii fama ceterorúmque miraculórum, non Floréntiae tantum, sed totíus Christiáni orbis venerationem illi conciliávit, ac per quátuor prope íntegra sǽcula ádeo aucta est, ut

tandem Benedíctus Papa Decimustértius in ejus celebritáte Officium próprium recitári ab univérso Ordine beátae Maríae Vírginis Servórum jússerit. Clemens vero Duodécimus, munificentíssimus ejúsdem Ordinis protéctor, novis in dies miráculis coruscántem sanctárum Vírginum catálogo adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi Vírgines post eam, próximae ejus * Afferéntur tibi in laetítia et exsultatióne.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Afferéntur tibi...

Glória Patri.. Afferéntur...

IN III. NOCTURNO, Homilia in Evang. Símile erit regnum coelórum decem virgínibus... de Cõi Virginum.

Pro SS. Gervasio et Protasio Martyribus: LECTIO IX.

GErvásius et Protásius, Vitális et Valériæ fílii, quorum pater Ravénnæ, mater Medioláni pro Christi Dómini Fide martýrium subiérunt, distribúto paupéribus património, domésticos servos libertáte donárunt. Quo facto Gentílium sacerdótes immáne in illos concéptum ódium habébant. Quare, cum Astásius Comes in bellum proficísci vellet, hanc occasiónem perdéndi pios fratres se nactos esse putavérunt. Itaque Astásio persuádent, se à diis admónitos esse, nullo modo eum in bello victórem futúrum, nisi Gervásio et Protásio coáctis Christum negáre, eósdem ad sacra diis faciénda compélleret. Quod cum illi detestaréntur, Astásius imperávit, Gervásium támdiu cædi, dum inter vérbera exspiráret; Protásium fústibus contúsum secúri pércuti jubet. Quorum córpora Philíppus Christi servus clam sústulit, et in suis ædibus sepelívit; quæ póstea sanctus Ambrósius, Dei mónitu invénta, in loco sacro et insígni collocánda curávit. Passi sunt Medioláni decimotértio Kaléndas Július.

Te Deum laudámus... 3.

IN LAUDIBUS fit commem. eorumdem SS. Martyrum: Antiphona. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt, nolíte timére, multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Laetabúntur in cubílibus suis.

Oratio. (De Cõi.)

DEus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Gervásii et Protásii solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum...

IN II. VESPERIS fit commemoratio sequentis.

DIE 21. JUNII.

S. ALOYSII GONZAGAE CONFESSORIS.
Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter sequentia propria:

Oratio.

CŒléstium donórum distribútor Deus, qui in Angélico júvene **Aloysio** miram vitae innocéntiam pari cum pœniténtia sociásti: ejus méritis et précibus concéde; ut, innocéntem non secúti, poeniténtem imitémur. Per Dóminum nostrum...

IN I. NOCTURNO, LECTIONES de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

ALoýsius, Ferdinándi Gonzágæ Castelliónis Stiverórum Marchiónis filius, festináto propter vitae perículum baptísmo, prius coelo quam terris nasci visus, primam illam grátiam tam constánter retínuit, ut in ea confirmátus crederétur. A primo ratiónis usu, quo se Deo statim óbtulit, vitam duxit quotídie sanctiórem. Novénnis Floréntiæ ante aram beátae Vírginis, quam paréntis loco semper hábuit, perpétuam virginitátem vovit; eámque, insígni Dei benefício, nulla mentis aut córporis pugna tentátam servávit. Réliquas ánimi perturbatiónes coepit ætáte illa tam fórtiter comprímere, ut ne primo quidem eárum motu deínde incitarétur. Sensus étiam, óculos praecípue, ita cohíbuit, ut non modo illos numquam in fáciem inténderit Maríæ Austríacæ, quam plures annos inter honorários Hispaniárum Príncipis ephébos fere quotídie salutávit, sed à matris étiam vultu continéret; homo proptérea sine carne, aut Angelus in carne mérito appellátus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem aetérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit...

LECTIO V.

ADjécit sénsuum custódiæ córporis cruciátum. Tria síngulis hebdómadis jejúnia, éaque plerúmque módico pane et aqua tolerábat. Quamquam perpétuum fuísse per id tempus ipsíus jejúnium vidéri potest, cum ejus prándia ferme vix únciam æquárent. Sæpe étiam ter in die se fla-

nibus aut caténis cruentábat; flagélla quandóque canum loris, cilícia equórum calcáribus supplévit. Mollem léctulum clam injéctis ásserum fragméntis asperábat, eo étiam, ut cítius ad orándum excitarétur. Magnam quippe noctis partem, summa étiam híeme, solo tectus indúsio, pósitis humi génibus, vel præ languóre jacens ac pronus, in cœléstium contemplatióne traducébat. Intérdiu quoque tres, quátuor, quinque horas in ea perstábat immótus, donec unam saltem ánimo nusquam distrácto percurrísset. Cujus constántiae prǽmium fuit stabílitas mentis inter orándum álio non vagántis, imo perpétua velut éxstasi in Deo defíxae. Ei demum ut únice adhæréret, victo post triennále acérrimum certámen patre, et avíti principátus jure in fratrem transláto, Societáti Jesu, ad quam cœlésti voce Madríti fúerat accítus, Romae se adjúnxit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas...

Lectio VI.

In tyrocínio ipso virtútum ómnium magíster habéri cœpit. Exactíssima in eo erat, legum étiam minimárum custódia, mundi contémptus singuláris, implacábile ódium sui: Dei vero amor tam ardens, ut corpus étiam sensim absúmeret. Jussus proptérea mentem à divínis rebus tantísper avértere, occurréntem sibi ubíque Deum írrito conátu fugiébat. Mira étiam próximos charitáte ampléxus, in públicis, quibus alácriter ministrábat, nosocómiis contagiósam luem traxit. Qua lente consúmptus, die, quem praedíxerat, undécimo Kaléndas Júlii, aetátis anno quarto et vigésimo jam inchoáto, cum ántea flagéllis caedi, atque humi stratus mori postulásset, migrávit in coelum. Ibi eum sancta María Magdaléna de Pázziis tanta frui glória, Deo monstránte, vidit, quantam vix esse in coelo credidísset, ipsúmque sanctimónia insígnem, et charitáte Mártyrem incógnitum fuísse praedicávit. Multis étiam magnísque cláruit miráculis. Quibus rite probátis, Benedíctus Décimus tértius Sanctórum fastis Angélicum júvenem adscrípsit, atque innocéntiae et castitátis exémplar simul et patrónum studiósae praesértim juventúti dedit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quae locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere

in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. Quia...
Glória Patri.. Quia...

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

LECTIO VII. *Cap. 22. c.*

IN illo témpore: Respóndens Jesus ait Sadducǽis: Errátis nesciéntes Scriptúras, neque virtútem Dei: in resurrectióne enim neque nubent, neque nubéntur, sed erunt sicut Angeli Dei in coelo. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.
Lib. de Virginitate.

VIrgínitas est bona: id ego quoque fáteor. Atque núptiis étiam mélior, et istud tibi asséntior; ac si libet, illud adjúngam, tanto núptiis eam praestáre, quanto coelum terræ, quanto homínibus Angeli antecéllunt; ac si quid prætérea addéndum est, étiam magis. Nam si neque nubunt Angeli, neque uxórem ducunt, non étiam carne et sánguine coagmentáti sunt; in terris prætérea non commorántur; non cupiditátum aut libídinum perturbatiónibus sunt obnóxii; non cibi indigent, aut potus; non sunt ejúsmodi, ut eos dulcis... nus, aut cantus mollis, ... praeclára spécies possi... lícere; nulla dénique ... géneris illécebra capiú...

℟. Iste est qui ante D... magnas virtútes operátu... et de omni corde suo lau... dávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Ecce, homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat...

LECTIO VIII.

AT humánum genus, cum natúra beátis illis méntibus inférius sit, omni vi studióque conténdit, ut, quoad ejus fíeri potest, illas assequátur. Quómodo? non nubunt Angeli; at neque étiam virgo. Assisténtes illi semper ad Deum, eídem insérviunt; et istud ipsum virgo. Quod si vírgines, quámdiu córporis ónere deprimúntur, quemádmodum Angeli in coelum néqueunt ascéndere, illud eo vel máximo solátio compénsant, quod, modo spíritu et córpore sancti sint, cœli Regem recípiunt. Vidésne virginitátis præstántiam? quómodo terrárum íncolas sic affíciat, ut, qui córpore vestíti sunt, eos incorpóreis méntibus exǽquet.
℟. Sint lumbi vestri præ...

cíncti, et lucérnae ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos... Glória Patri., Et vos...

Lectio IX.

Qua enim, quæso, re differébant ab Angelis Elías, Eliséus, Joánnes, veri hi virginitátis amatóres? nulla, nisi quod mortáli natúra constábant. Nam cétera si quis diligénter inquírat, hi nihilóminus affécti reperiéntur, quam beátæ illæ mentes: et idípsum, quo inferióre conditióne vidéntur esse, in magna est eórum laude ponéndum. Ut enim terrárum íncolae, et ii, qui essent mortáli natúra, possent ad illam virtútem vi et contentióne perveníre: vide, quanta eos fortitúdine, quanta vitae ratióne prædítos fuísse opórteat.

Te Deum laudámus... 3.

In II. Vesperis fit commemoratio sequentis.

DIE 25. JUNII.

S. GUILIELMI ABBATIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, praeter sequentia propria:

Antiph. Similábo eum viro sapiénti, qui aedificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriae índuit eum.

Oratio.

Deus, qui infirmitáti nostrae ad teréndam salútis viam in Sanctis tuis exémplum et præsídium collocásti: da nobis, ita beáti Guiliélmi Abbátis mérita venerári; ut ejúsdem excipiámus suffrágia et vestígia prosequámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

In I. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Guiliélmus, nobílibus paréntibus Vercéllis in Insúbria natus, vix quartumdécimum ætátis annum expléverat, cum, miro quodam pietátis ardóre flagrans, Compostellánam peregrinatiónem ad celebérrimum sancti Jacóbi templum aggréssus est. Quod iter una amíctus túnica ac dúplici férreo círculo praecínctus, nudísque pédibus prosecútus, aspérrima frígoris et aestus, famis et sitis summo cum vi-

tae discrímine perpéssus est incómmoda. Revérsus in Itáliam, novam ad sanctum Dómini sepúlchrum peregrinatiónem mólitur; sed, quóminus propósitum exsequátur, vária atque gravíssima intercédunt impediménta, divíno Númine ad altióra et sanctióra religiósam júvenis indolem retrahénte. Porro in Solículo monte biénnium inter assíduas preces, vigílias, chameúnias et jejúnia commorátus, divína subníxus ope, caeco lumen restítuit, cujus miráculi fama percrebrescénte jam Guiliélmus latére non póterat; quare íterum Hierosólymam cógitat, et álacris se itíneri commíttit.

℟. Honéstum fecit... 202.

Lectio V.

DEi autem mónitu, qui eídem appáruit, à propósito revocátur, utílior ac fructuósior tam apud Italos quam apud éxteras natiónes futúrus. Tum monastérium in Virgiliáni montis cacúmine, quod deinde Vírginis est appellátum, loco áspero et inaccésso miranda exædíficat celeritáte. Sócios deinde viros et religiósos adscíscit, eósque ad vivéndi normam, evangélicis praecéptis et consíliis summópere accommodátam, tum certis légibus ex beáti Benedícti institútis magna ex parte desúmptis, tum verbo et sanctíssimae vitae exémplis infórmat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum... 203.

Lectio VI.

ALiis deinde Monastériis eréctis, clárior in dies Guiliélmi facta sánctitas multos ad eum úndique viros perdúcit, sanctitátis odóre et miraculórum fama alléctos. Nam muti loquélam, surdi audítum, áridi vigórem varióque et immedicábili morbo laborántes sanitátem ipsíus intercessióne recepérunt. Aquam in vinum convértit, áliaque complúra mirabília patrávit; inter quæ illud non siléndum, quod muliércula ad ejus castitátem tentándam missa, in ardéntibus prunis humi stratis illæsum se volutávit. De qua re cértior factus Rogérius, Neápolis rex, in summam viri Dei veneratiónem addúcitur. Demum témpore sui óbitus Regi aliísque praenuntiáto, innúmeris virtútibus et miráculis clarus obdormívit in Dómino anno salútis millésimo centésimo quadragésimo secúndo (1142).

℟. Iste homo perfécit... 203.

In III. Nocturno, Homilia in Evangel. Ecce nos relíquimus ómnia... ut in Communi Abbatum.

In Laudibus fit commemoratio Octavæ S. Joannis:

Antiphona. Apértum est * os Zacharíae, et prophetávit, dicens: Benedíctus Deus Israël.
℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam et manus ejus cum ipso est.

Oratio.

DEus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecísti: da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum; et ómnium Fidélium mentes dírige in viam salútis aetérnae. Per Dóminum...

VESPERAE à Capitulo de SS. Joanne et Paulo, cum commemor. S. Guilielmi et Octavae S. Joannis, ut infra.

FESTA JULII.

DOMINICA I. JULII.

PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. JESU CHRISTI.

Duplex 2. Classis.

(Juxta Decr. Papae Pii IX. dd. Cajetae 10. Aug. 1849.)

§. Si in prædicta Dominica occurrat Officium altioris vel etiam æqualis ritus, Festum Pretiosissimi Sanguinis trãsfertur in Feriam secundam sequentem à Festo 1. vel 2. Classis non impeditam; quo in casu transferendum erit in aliam diem non impeditam juxta Rubricas.

IN I. VESPERIS.

ANtiphona 1. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua.
PSALMUS: Dixit Dóminus... cum reliq. ut supra, 16.
Antiphona 2. Egó, qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum.
Antiphona 3. Vestítus erat veste aspérsa Sánguine, et vocátur nomen ejus Verbum Dei.
Antiphona 4. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?
Antiphona 5. Tórcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum.

CAPITULUM. *Hebr. 9. e.*

FRatres, Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium Sánguinem introívit semel in Sancta, aetérna redemptióne invénta:

HYMNUS.

FEstívis résonent cómpita vócibus,
Cives laetítiam fróntibus éxplicent,
Taedis flammíferis órdine pródeant
Instrúcti púeri et senes.
Quem dura móriens Christus in árbore
Fudit multíplici vúlnere Sánguinem,
Nos facti mémores dum cólimus, decet
Saltem fúndere lácrymas.
Humáno géneri pernícies gravis,
Adámi véteris crímine cóntigit;
Adámi intégritas et píetas novi
Vitam réddidit ómnibus.
Clamórem válidum summus ab æthere
Languéntis Géniti si Pater áudiit,
Placári pótius Sánguine débuit,
Et nobis véniam dare.
Hoc quicúmque stolam Sánguine próluit,
Abstérgit máculas, et róseum decus,
uo fiat símilis prótinus Angelis,
Et regi pláceat, capit.
A recto instábilis trámite póstmodum
Se nullus rétrahat; meta sed última
Tangátur; tríbuet nóbile præmium,
Qui cursum Deus ádjuvat.
Nobis propítius sis, Génitor potens,
Ut quos unígenae Sánguine Fílii
Emísti, et plácido Flámine récreas,
Coeli ad cúlmina tránsferas. Amen.

℣. Redemísti nos, Dómine, in Sánguine tuo. ℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad *Magnificat*, Antiphona. Accessístis ad Sion montem et civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem coeléstem, et testaménti novi mediatórem Jesum, et Sánguinis aspersiónem mélius loquéntem, quam Abel.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui unigénitum Fílium tuum mundi Redemptórem constituísti, ac ejus Sánguine placári voluísti: concéde, quæsumus, salútis nostrae prétium solémni cultu ita venerári, atque à praeséntis vitae malis ejus virtúte deféndi in terris; ut fructu perpétuo lætémur in coelis. Qui tecum vivit et regnat in unitáte...

Et fit commem. Dominicæ.

AD MATUTINUM.

INVITATORIUM. Christum Dei Fílium, qui suo nos red-

Sánguine, * Veníte,
mus.
MUS: Veníte, exsulté-
Dómino... 1.

HYMNUS.

justa Conditóris,
bre aquárum víndice
inósum mersit Orbem,
in arca sóspite:
tandem vis amóris
Orbem Sánguine.
salúbri terra felix
ita plúvia,
spinis quae scatébat,
inávit flósculos;
néctaris sapórem
siére absýnthia.
e prótinus venénum
s anguis pósuit,
uénta belluárum
t ferócia:
Agni vulneráti
fuit victória.
ciéntiae supérnae
ído impérvia!
ávitas benígni
dicánda péctoris!
is erat morte dignus,
luit pœnam óptimus.
do culpis provocámus
nem Júdicis,
loquéntis protegámur
uinis praeséntia:
iéntium malórum
recédant ágmina.
edémptus laudet Orbis
a servans múnera,
lútis sempitérnae
et Auctor ínclyte,
tenes beáta regna
Parénte et Spíritu.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiphona 1. Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur Puer, vocátum est nomen ejus Jesus.

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt Reges terrae, et príncipes convenérunt in unum: * advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus:
Dirumpámus víncula eórum, * et projiciámus à nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cœlis, irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans praecéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula à me, et dabo tibi Gentes haereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terrae.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confringes eos.
Et nunc, Reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre, * et exsultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, ne

quando irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.
Antiphona 1. Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur Puer, vocátum est nomen ejus Jesus.
Antiph. 2. Factus in agónia prolíxius orábat, et factus est sudor ejus, sicut guttae Sánguinis decurréntis in terram.

PSALMUS 3.

Domine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.
Antiph. 2. Factus in agónia prolíxius orábat, et factus est sudor ejus, sicut guttae Sánguinis decurréntis in terram.
Antiph. 3. Judas, qui eum trádidit, poeniténtia ductus, rétulit trigínta argénteos, dicens: Peccávi, tradens Sánguinem justum.
PSALMUS: Consérva me, Dómine... 126.
℣. Redemísti nos, Dómine.
℟. In Sánguine tuo.
Pater noster... ℣. Et ne nos...

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

LECTIO I. *Cap. 9. c.*

Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis; neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium Sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulae aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis Sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis ad serviéndum Deo vivénti? Et ídeo novi testaménti mediátor est: ut morte intercedénte in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quae erant sub prióri testamén-

o, repromissiónem accípiant
ui vocáti sunt ætérnæ hæ-
editátis.

Jesus, ut sanctificáret per
uum Sánguinem pópulum,
xtra portam passus est: *
xeámus ígitur ad eum ex-
a castra, impropérium ejus
ortántes.
Nondum enim usque ad
inguinem restitístis advér-
us peccátum repugnántes.
xeámus...

LECTIO II.

UBi enim testaméntum est,
mors necésse est inter-
dat testatóris. Testamén-
m enim in mórtuis confir-
átum est; alióquin nondum
let, dum vivit qui testátus
t. Unde nec primum qui-
m sine sánguine dedicátum
t. Lecto enim omni man-
ito Legis à Móyse univér-
pópulo, accípiens sángui-
m vitulórum et hircórum
m aqua et lana coccínea
hyssópo, ipsum quoque
rum et omnem pópulum
pérsit, dicens: Hic San-
is testaménti, quod man-
vit ad vos Deus. Etiam
bernáculum et ómnia vasa
inistérii sánguine simíliter
pérsit; et ómnia pene in
nguine secúndum Legem
undántur, et sine sángui-
s effusióne non fit remíssio.
Móyses sumptum sángui-
m respérsit in pópulum, *
ait: Hic est sanguis fœ-
deris, quod pépigit Dómi-
nus vobíscum.
℣. Fide celebrávit Pascha
et sánguinis effusióne: ne,
qui vastábat primitíva, tán-
geret eos. Et ait...

LECTIO III. *Cap. 10. d.*

HAbéntes ítaque, fratres, fidúciam in intróitu Sanctórum in Sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam et vivéntem per velámen, id est, carnem suam, et Sacerdótem magnum super domum Dei, accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei, aspérsi corda à consciéntia mala, et ablúti corpus aqua munda, teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem (fidélis enim est qui repromísit), et considerémus ínvicem in provocatiónem charitátis et bonórum óperū.
℟. Vos, qui aliquándo erátis longe, facti estis prope in Sánguine Christi: * Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum.
℣. Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per Sánguinem Crucis ejus sive quae in terris, sive quæ in cœlis sunt. Ipse...
Glória Patri.. Ipse...

IN II. NOCTURNO.

Antiphona 4. Pilátus, volens pópulo satisfácere, trádidit illis Jesum flagéllis cæsum.

Psalmus 22.

Dominus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuae ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiae, * propter nomen suum.

Nam, etsi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians, quam praeclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitae meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini * in longitúdinem diérum.

Antiphona 4. Pilátus, volens pópulo satisfácere, trádidit illis Jesum flagéllis caesum.

Antiphona 5. Videns autem, quia nihil profíceret, accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens: Innocens ego sum à Sánguine Justi hujus.

Psalmus: Exaltábo te, Dómine.., ut suprà, 129.

Antiphona 6. Et respóndens univérsus pópulus, dixit: Sanguis ejus super nos, et super fílios nostros.

Psalmus 63.

Exáudi, Deus, oratiónem meam, cum déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me à convéntu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas, * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt; * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt, ut abscónderent láqueos; * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes; * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum, * et exaltábitur Deus.

Sagíttae parvulórum factæ sunt plagae eórum, * et infirmátæ sunt contra eos linguae eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos, * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Laetábitur Justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Antiphona 6. Et respóndens

univérsus pópulus, dixit: Sanguis ejus super nos et super fílios nostros.
℣. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei. ℟. Emúndat nos ab omni peccáto.
Pater noster... ℣. Et ne nos...

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio IV.

VUltis Sánguinis Christi audíre virtútem? Redeámus ad ejus exémplum, et priórem typum recordémur, et prístinam Scriptúram narrémus. In Ægýpto, nocte média, Ægýptiis Deus plagam décimam minabátur, ut eórum primogénita deperírent, quia primogénitum ejus pópulum detinébant. Sed ne amáta plebs Judæórum una cum illis periclitarétur, quia unus locus continébat univérsos, remédium discretiónis invéntum est. Proínde exémplum mirábile, ut discas in veritáte virtútem. Ira divínæ indignatiónis sperabátur, et domos síngulas mórtifer circuíbat. Quid ígitur Móyses? Occídite, inquit, agnum annículum, et sánguine ejus liníte jánuas. Quid ais, Móyses? Sanguis ovis rationálem hóminem liberáre consuévit? Valde, inquit; non eo quod sanguis est, sed quia Domínici Sánguinis per eum demonstrátur exémplum.
℟. In timóre incolátus vestri conversámini, * Sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis.
℣. Sed pretióso Sánguine quasi agni immaculáti Christi. Sciéntes...

Lectio V.

NAm sicut regnántium státuæ, quæ sine causa sunt et sermóne, nonnúnquam ad se confugiéntibus homínibus, ánima et ratióne decorátis, subveníre consuevérunt, non quia sunt ære conféctae, sed quia rétinent imáginem principálem; ita et sanguis ille, qui irrationális fuit, ánimas habéntes hómines liberávit, non quia sanguis fuit, sed quia hujus Sánguinis ostendébat advéntum. Et tunc Angelus ille vastátor, cum linítos postes atque áditus pervidéret, transjécit gressus, et non est ausus intráre. Nunc ergo si víderit inimícus, non póstibus impósitum sánguinem typi, sed Fidélium ore lucéntem Sánguinem veritátis Christi, templi póstibus dedicátum, multo magis se súbtrahet. Si enim Angelus cessit exémplo, quanto magis terrébitur inimícus, si ipsam perspéxerit veritátem? Vis et áliam hujus Sánguinis scrutári virtútem? Volo. Unde primum cucúrrit, inspícias, et de quo fonte manávit. De ipsa primum Cruce procéssit; latus illud Domí-

nicum inítium fuit. Mórtuo enim, ait, Jesu et adhuc in Cruce pendénte, appróximat miles, latus láncea percússit, et exínde aqua fluxit et Sanguis: unum Baptísmatis sýmbolum, áliud Sacraménti. Ideo non ait: Exiit Sanguis et aqua; sed, exiit aqua primum et Sanguis: quia primum Baptísmate dilúimur, et póstea Mystério dedicámur.

℟. Empti estis prétio magno; * Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro.

℣. Prétio empti estis: nolíte fíeri servi hóminum. Glorificáte...

LECTIO VI.

LAtus miles apéruit, et templi sancti paríetem patefécit. Et ego thesáurum præclárum invéni, et fulgéntes divítias me grátulor reperíre. Sic et de illo agno factum est. Judǽi ovem occidérunt, et ego fructum de Sacraménto cognóvi. De látere Sanguis et aqua. Nolo tam fácile, audítor, tránseas tanti secréta mystérii. Restat enim mihi mýstica atque secretális orátio. Dixi, Baptismatis sýmbolum et Mysteriórum aquam illam et Sánguinem demonstráre. Ex his enim sancta fundáta est Ecclésia per laváeri regeneratiónem, et renovatiónem Spíritus sancti. Per Baptísma, inquam, et Mystéria, quae ex látere vidéntur esse prolâta. Ex látere ígitur suo Christus ædificávit Ecclésiam, sicut de látere Adam ejus conjux Heva prolâta est. Nam hac de causa Paulus quoque testátur, dicens: De córpore ejus et de óssibus ejus sumus: latus vidélicet illud signíficans. Nam sicut de illo látere Deus fecit féminam procreári, sic et de suo látere Christus aquam nobis et Sánguinem dedit, unde repararétur Ecclésia.

℟. Comméndat charitátem suam Deus in nobis: * Quóniam, cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est.

℣. Multo ígitur magis nunc justificáti in Sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. Quóniam...

Glória Patri.. Quóniam...

IN III. NOCTURNO.

Antiph. 7. Exívit ergo Jesus, portans Corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum; et dicit eis: Ecce homo.

PSALMUS 73.

UT quid, Deus, repulísti in finem, * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hæreditátis tuae; * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem; * quanta malignátus est inimícus in Sancto?

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuae.

Posuérunt signa sua, signa, * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuáriū tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est Prophéta; * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, improperábit inimícus, * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem, Rex noster ante sécula, * operátus est salútem in médio terrae.

Tu confirmásti in virtúte tua mare; * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis; * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes et torréntes; * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terrae; * aestátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus: inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum, * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terrae dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus; * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge, Deus, júdica causam tuam; * memor esto improperiórum tuórum, eórum, quae ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum; * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Antiph. 7. Exívit ergo Jesus, portans Corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum; et dicit eis: Ecce homo.

Antiph. 8. Et bájulans sibi Crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ, locum, ubi crucifixérunt eum.

Psalmus: Dómine, Deus salútis meae... 131.

Antiph. 9. Ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit Sanguis et aqua.

Psalmus 93.

Deus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur?

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * et haereditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipiéntes in pópulo: * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanae sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * et de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hæreditátem suam non derelínquet;

Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * et qui juxta illam omnes, qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me, * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis, * qui fingis labórem in praecépto?

Captábunt in ánimam justi, * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * et Deus meus in adjutórium spei meae.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: et in malítia eórum dispérdet eos: * dispér-

det illos Dóminus Deus noster.

Antiph. 9. Ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit Sanguis et aqua.

℣. Christus diléxit nos.

℟. Et lavit nos à peccátis nostris in Sánguine suo.

Pater noster... ℣. Et ne nos...

§. Sic hoc Festum transferatur in aliam diem non habentem Lectionem propriam alicujus Sancti simplicis, tunc sequens Lectio VII. dividitur ad signum]|, et Lectio VIII. incipitur à verbis: Propter hoc...; Lectio IX. autem erit, quae alias esset octava.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII. *Cap.* 19. *f.*

IN illo témpore: Cum accepísset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et inclináto cápite trádidit spíritum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 120. in Joannem.

Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret: Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud, sed *apéruit:* ut illic quodámmodo vitae óstium panderétur, unde Sacraménta Ecclésiae manavérunt, sine quibus ad vitam, quae vera vita est, non intrátur. Ille Sanguis in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum; haec et lavácrum praestat et potum. Hoc praenuntiábat, quod Noë in látere Arcae óstium fácere jussus est, qua intrárent animália, quae non erant dilúvio peritúra, quibus praefigurabátur Ecclésia.]| Propter hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita matérque vivórum. Magnum quippe significávit bonum, ante magnum prævaricatiónis malum. Hic secúndus Adam inclináto cápite in Cruce dormívit, ut inde formarétur ei conjux, quae de látere dormiéntis effluxit. O mors, unde mórtui revivíscunt! Quid isto Sánguine múndius? Quid vúlnere isto salúbrius?

℟. Hic est qui venit per aquam et Sánguinem, Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua et Sánguine.

℣. In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem, in ablutiónem peccatóris. Non in...

LECTIO VIII.

TEnebántur hómines captívi sub diábolo, et dæmónibus serviébant. Sed redémpti sunt à captivitáte.

Véndere enim se potuérunt, sed redímere non potuérunt. Venit Redémptor, et dedit prétium. Fudit Sánguinem suum, et emit orbem terrárum. Quæritis, quid émerit? Vidéte quid déderit, et inveniétis quid émerit. Sanguis Christi prétium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid, nisi omnes gentes? Valde ingráti sunt prétio suo, aut multum supérbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parum esse, ut solos Afros émerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis sit datum. Non ergo exsúltent, non supérbiant. Pro toto dedit, quantum dedit.

℟. Praedestinávit nos Deus in adoptiónem filiórum per Jesum Christum, * In quo habémus redemptiónem per Sánguinem ejus.

℣. Remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiae ejus, quae superabundávit in nobis. In quo...

Glória Patri.. In quo...

Lectio IX. de Homilia Dominicae occurrentis, et postea Te Deum laudámus... 3.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Antiphona 1. Hi qui amícti sunt * stolis albis, qui sunt et unde venérunt?

Psalmus: Dóminus regnávit... cum reliquis, 4.

Antiphona 2. Hi sunt qui venérunt * de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas in Sánguine Agni.

Antiphona 3. Ideo sunt * ante thronum Dei, et sérviunt ei die ac nocte.

Antiphona 4. Et ipsi vicérunt * dracónem propter Sánguinem Agni, et propter testaméntum Verbi sui.

Antiphona 5. Beáti qui lavant * stolas suas in Sánguine Agni.

Capitulum. *Hebr. 9. c.*

Fratres, Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum, non manufáctum, id est, non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium Sánguinem introívit semel in Sancta, aetérna redemptióne invénta.

Hymnus.

Salvéte, Christi vúlnera,
Imménsi amóris pígnora,
Quibus perénnes rívuli
Manant rubéntis Sánguinis.

Nitóre stellas víncitis,
Rosas odóre et bálsama,
Prétio lapíllos Indicos,
Mellis favos dulcédine.

Per vos patet gratíssimum
Nostris asýlum méntibus;
Non huc furor minántium
Unquam penétrat hóstium.

Quot Jesus in Praetório
Flagélla nudus éxcipit!
Quot scissa pellis úndique
Stillat cruóris gúttulas!
Frontem venústam, proh dolor!
Coróna pungit spínea;
Clavi, retúsa cúspide,
Pedes manúsque pérforant.
Postquam sed ille trádidit
Amans voléńsque spíritum,
Pectus ferítur láncea,
Geminúsque liquor éxilit.
Ut plena sit redémptio,
Sub torculári stríngitur,
Suíque Jesus ímmemor,
Sibi nil resérvat Sánguinis.
Veníte, quotquot críminum
Funésta labes ínficit:
In hoc salútis bálneo
Qui se lavat, mundábitur.
Summi ad Paréntis déxteram
Sedénti habénda est grátia,
Qui nos redémit Sánguine,
Sanctóque firmat Spíritu.
Amen.

℣. Justificáti in Sánguine Christi. ℟. Salvi érimus ab ira per ipsum.

Ad *Benedictus*. Antiphona. Erit sanguis Agni vobis in signum, dicit Dóminus; et vidébo sánguinem, et transíbo vos, nec erit in vobis plaga dispérdens.

Orátio: Omnípotens sempitérne Deus... 208.

AD PRIMAM

in ℟. br. dicitur:

℣. Qui tuo nos Sánguine redemísti...

AD TERTIAM.

Antiphona. Hi sunt qui venérunt.

Capitulum: Fratres, Christus assístens... 218.

℟. br. Redemísti nos, Dómine, * In Sánguine tuo. Redemísti...

℣. Ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne. In..

Glória Patri.. Redemísti...

℣. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei.

℟. Emúndat nos ab omni peccáto.

AD SEXTAM.

Antiphona. Ideo sunt.

Capitulum. *Hebr. 9. d.*

Si sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulae aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis Sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

℟. br. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei * Emúndat nos. Sanguis...

℣. Ab omni peccáto. Emúndat nos.

Glória Patri.. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei...

℣. Christus diléxit nos.

℟. Et lavit nos in Sánguine suo.

AD NONAM.

Antiphona. Beáti qui lavant.

CAPITULUM. *Hebr. 9. e.*

ACcípiens Móyses sánguinem vitulórum et hircórum, cum aqua et lana coccínea et hyssópo, ipsum quoque librum et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus.

℟. br. Christus diléxit nos et lavit nos * In Sánguine suo. Christus...

℣. Et fecit nos Regnum et Sacerdótes Deo et Patri. In..

Glória Patri.. Christus...

℣. Justificáti in Sánguine Christi. ℟. Salvi érimus ab ira per ipsum.

IN II. VESPERIS.

Antiphona: Quis est iste... cum rel. ut in I. Vesp., 207.

PSALMUS: Dixit Dóminus... cum reliquis ut supra, 16, et loco ultimi

PSALMUS 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum; * lauda Deum tuum, Sion:

Quóniam confortávit seras portárum tuárum; * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terrae; * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam:* nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea; * flabit spíritus ejus, et fluent aquae.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni, * et judícia sua non manifestávit eis.

CAPITULUM et HYMNUS ut in I. Vesperis, 207 — 208.

℣. Te ergo quǽsumus, tuis fámulis súbveni.

℟. Quos pretióso Sánguine redemísti.

Ad *Magnificat*, Antiphona. Habébitis autem hunc diem in monuméntum, et celebrábitis eum solémnem Dómino in generatiónibus vestris cultu sempitérno.

Oratio: Omnípotens sempitérne Deus, qui unigénitum Fílium tuum... 208.

Et fit commemoratio Dominicae.

DIE 1. JULII.

IN DIE OCTAVA S. JOANNIS BAPTISTAE.

Duplex.

Omnia dicuntur sicut in die Festi, praeter Lectiones Nocturnorum, quae leguntur hoc modo:

IN I. NOCTURNO, LECTIONES de Scriptura occurrente, sed cum Responsoriis ut in Festo.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Hom. 3. in Nat. S. Joannis Baptistae.

FEstivitáte præséntis diéi, fratres charíssimi, venerándi Joánnis Baptístæ genuína natívitas consecrávit: qui idcírco in hoc sæculum supérna dispensatióne diréctus est, ut non solum ipse prophetáli sublimarétur glória, sed ut et ómnium étiam per eum Prophetárum praecónia firmaréntur. Nec immérito illum praecípuo honóre nunc venerámur, qui speciáli quadam grátia ob hoc Redemptórem mundi novíssimus prophetávit, ut osténderet eum primus. Hic enim solus est Prophetárum, qui Dóminum nostrum Jesum Christum, quem álii in longa témpora futúrum praesciérunt, própriis óculis vidére méruit, et annuntiáre praeséntem.

℟. Descéndit Angelus Dómini ad Zacharíam, dicens: Accipe púerum in senectúte tua; * Et habébit nomen Joánnes Baptísta.

℣. Iste puer magnus coram Dómino: nam et manus ejus cum ipso est. Et habébit...

LECTIO V.

HIc est ille, quem inspiránte Deo præscius annúntiat Isaías, dicens: Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. Quam cóngrue, fratres charíssimi, beátus Joánnes prædicátus est vox, qui cœléstis Verbi et præco mittebátur et testis. Hic est ille, cujus per Angelum Gabriélem prænuntiátur natívitas, et nomen, et méritum. Hic est qui judício cœléstis senténtiae cunctis mortálibus anteféртur, dicénte Dómino: Non surréxit inter natos mulíerum major Joánne Baptísta. Quam pulchre dictum est, inter natos mulíerum non esse majórem: quia ille omnímodis major erat Joánne, qui de Vírgine nascebátur.

℟. Hic est Praecúrsor diléctus, et lucérna lucens ante

Dóminum: * Ipse est enim Joánnes, qui viam Dómino præparávit in erémo; sed et Agnum Dei demonstrávit, et illuminávit mentes hóminum.

℣. Ipse præíbit ante illum in spíritu et virtúte Elíæ. Ipse...

LECTIO VI.

QUibus perspéctis advértite, dilectíssimi, quantam huic reveréntiam, quantum devotiónis debeámus impéndere: qui, ut honorábilis sit, à Sancto est Spíritu prophetátus, promíssus ab Angelo, laudátus à Dómino, et perpétua sanctae mortis glória consecrátus. Decébat namque, ut mýsticam nativitátem ejus mirábilis vita sequerétur, et sanctam perfectámque vitam mors Deo devóta conclúderet. Propter quod, fratres, rectíssime toto hódie Orbe Christi Ecclésia primórdia nativitátis ejus lætíssima festivitáte concélebrat, qui aetérna mortálibus adésse gáudia stupénti mundo testis fidelíssimus revelávit.

℟. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum; et póstulans pugillárem, scripsit, dicens: * Joánnes est nomen ejus.

℣. Apértum est os Zachaelíae, et prophetávit, dicens: Joánnes est nomen ejus.

Glória Patri.. Joánnes est nomen ejus.

IN III. NOCTURNO, olim LECTIONES de Homilia S. Ambrosii, quae incipit: *Péperit filium...*, ut in die Festi, sed in novissimis Breviariis à S. R. C. approbatis habentur Lectiones sequentes, quae olim 2da die infra Octavam (die 25. Junii) legebantur:

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 1. f.*

ELísabeth implétum est tempus pariéndi, et péperit fílium. Et audiérunt vicini et cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa; et congratulabántur ei. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in Luc. cap. 1. circa finem.

JOánnes est, inquit, nomen ejus. Non póterat Elísabeth Dómini ignoráre prænúntium, quae prophetáverat Christum. Bene ádditur: Quia nemo in cognatióne ejus vocabátur hoc nómine: ut intélligas nomen non géneris esse, sed Vatis. Zacharías quoque nutu interrogátur: sed quia incredúlitas ei affátum eripúerat et audítum, quod voce non póterat, manu et lítteris est locútus.

℟. Præcúrsor Dómini venit,

e quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta.
℣. Hic est enim Prophéta, et plus quam Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus...

LECTIO VIII.

Scripsit enim dicens: Joánnes est nomen ejus. Et hoc nomen non impónitur, sed adstrúitur; meritóque contínuo resolúta est lingua ejus: quia, quam vínxerat incredúlitas, fides solvit. Credámus et nos ígitur, ut loquámur; ut lingua nostra, quae incredulitátis vínculis est ligáta, ratiónis voce solvátur.

℟. Gábriel Angelus appáruit Zachariae, dicens: Nascétur tibi fílius, nomen ejus Joánnes vocábitur, * Et multi in nativitáte ejus gaudébunt.
℣. Erit enim magnus coram Dómino, vinum et síceram non bibet. Et multi...
Glória Patri.. Et multi...

LECTIO IX.

Scribámus spíritu mystéria, si vólumus loqui: scribámus praenúntium Christi, non in tábulis lapídeis, sed in tábulis cordis carnálibus. Etenim qui Joánnem lóquitur, Christum prophétat. Loquámur Joánnem, loquámur et Christum: ut nostrum quoque os possit aperíri, quod in Sacerdóte tanto, irrationábilis modo pécudis, fraena nutántis fídei coërcébant.
Te Deum laudámus... 3.

IN LAUDIBUS fit commem. SS. Apostolorum:
Antiphona. Gloriósi Príncipes terrae, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.
℣. In omnem terram exívit sonus eórum.
℟. Et in fines orbis terrae verba eórum.

VESPERAE de sequenti, cum commemoratione praecedentis tantum.

DIE 2. JULII.

IN VISITATIONE BEATAE MARIAE VIRGINIS.

Omnia ut in Breviario, sed ritu dupl. 2. Classis.

DIE 18. JULII.

S. CAMILLI DE LELLIIS CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Cōi Confess. non Pont., praeter seq. propria:
In HYMNO: Iste Confessor... mutatur: ...Méruit suprémos...

Oratio.

Deus, qui sanctum Camíllum, ad animárum in extrémo agóne luctántium sub-

sídium, singulári charitátis prærogatíva decorásti: ejus, quǽsumus, méritis spíritum nobis tuæ dilectiónis infúnde; ut in hora éxitus nostri hostem víncere, et ad coeléstem mereámur corónam perveníre. Per Dóminum...

Deinde fit commemoratio S. **Alexii**:

Antiphona. Hic vir, despíciens mundum et terréna triúmphans, divítias coelo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. (De Cõi.)

Deus, qui nos beáti **Aléxii** Confessóris tui ánnua solemnitáte laetíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur.

Et S. **Symphorosae** cum septem Filiis Martyribus:

Antiphona. Istórum est enim regnum coelórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Laetámini in Dómino et exsultáte, Justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio. (De Cõi.)

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrũ tuórum **Symphorósae** et Filiórum ejus natalítia cólere: da nobis in aetérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

IN I. NOCTURNO, LECTIONES de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Camíllus Bucclánici, Theatínæ Dioecésis óppido, ex nóbili Lelliórum famílla natus est matre sexagenária, cui grávidæ visum est per quiétem, puérulum Crucis signo in péctore munítum et ágmini puerórum idem signum gestántium præeúntem se peperísse. Adoléscens rem militárem secútus, sǽculi vítiis aliquámdiu indúlsit, donec vigésimum quintum agens ætátis annum, tanto supérnæ grátiae lúmine divinǽque offénsæ dolóre corréptus fuit, ut, ubérrimo lacrymárum imbre íllico perfúsus, anteáctae vitae sordes indesinénter abstérgere, novúmque indúere hóminem fírmiter decréverit. Quare ipso, quo id cóntigit, Purificatiónis beatíssimae Vírginis festo die, ad Fratres Minóres, quos Capucínos vocant, cónvolans, ut eórum número adscriberétur, summis précibus exorávit. Voti compos semel atque íterum factus est; sed foedo úlcere, quo aliquándo laboráverat, in ejus tíbia iteráto recrudescénte, divínae Pro-

vidéntiae majóra de eo disponéntis consílio humíliter se subjécit, suíque victor, illíus Religiónis bis expetítum et suscéptum hábitum bis dimísit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et à seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem aetérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit...

Lectio V.

ROmam profectus, in Nosocómium, quod Insanabílium dícitur, recéptus est, cujus étiam administratiónem ob perspéctas ejus virtútes sibi demandátam, summa integritáte ac sollicitúdine vere patérna perégit. Omnium ægrórum servum se réputans, eórum stérnere léctulos, sordes térgere, ulcéribus medéri, agoníque extrémo piis précibus et cohortatiónibus opem ferre solémne hábuit; quibus in munéribus præclára præbuit admirábilis patiéntiae, invíctae fortitúdinis, et heróicæ charitátis exémpla. Verum, cum animárum in extrémis periclitántium, quod únice intendébat, levámini subsídium litterárum plúrimum conférre intellígeret, trigínta duos annos natus, in primis grammáticae eleméntis tyrocínium inter púeros íterum subíre non erúbuit. Sacerdótio póstea rite initiátus, nonnúllis sibi adjúnctis sóciis, prima jecit Congregatiónis Clericórum Regulárium infírmis ministrántium fundaménta, írrito conátu obniténte humáni géneris hoste. Nam Camíllus cœlésti voce è Christi crucifíxi, manus étiam de ligno avúlsas admirándo prodígio protendéntis, simulácro emíssa mirabíliter confirmátus, Ordinem suum à Sede Apostólica approbári obtínuit, Sodálibus quarto obstríctis máxime árduo voto, infírmis, quos étiam pestis inféccerit, ministrándi. Quod Institútum, quam foret Deo accéptum et animárum salúti profícuum, sanctus Philíppus Nérius, qui Camíllo à sacris confessiónibus erat, comprobávit, dum ejus alúmnis, decedéntium agóni opem feréntibus, Angelos suggeréntes verba sæpius se vidísse testátus est.

℟. Amávit eum Dóminus et ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei et ornávit eum. Et ad portas...

Lectio VI.

ARctióribus hisce vínculis aegrotántium ministério mancipátus, mirum est, qua

alacritáte, nullis fractus labóribus, nullis detérritus vitae perículis, diu noctúque, ad suprémum usque spíritum, eórum cómmodis vigiláverit. Omnibus ómnia factus, vilíssima quaeque officia demissíssimo obséquio flexísque plerúmque génibus, véluti Christum ipsum cérneret in infírmis, hílari promptóque ánimo arripiébat: utque ómnium indigéntiis praesto esset, generálem Ordinis Praefectúram, coelíque delícias, quibus in contemplatióne defíxus affluébat, sponte dimísit. Patérnus vero illíus erga míseros amor tum máxime effúlsit, cum et Urbs contagióso morbo primum, deínde extréma annónae laboráret inópia, et Nolæ in Campánia dira pestis grassarétur. Tanta dénique in Deum et próximum charitáte exársit, ut Angelus nuncupári, et Angelórum opem in vário itínerum discrímine experíri promererétur. Prophetíæ dono et grátia sanitátum prædítus, arcána quoque córdiū inspéxit; ejúsque précibus nunc cibária multiplicáta sunt, nunc aqua in vinum convérsa. Tandem vigíliis, jejúniis et assíduis attrítus labóribus, cum pelle tantum et óssibus constáre viderétur, quinque moléstis æque ac diútinis morbis, quos Misericórdias Dómini appellábat, fórtiter tolerátis, Sacraméntis munítus, Romæ inter suavíssima Jesu et Maríæ nómina, ad ea verba: *Mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat*, qua prædíxerat hora, obdormívit in Dómino, prídie Idus Julii, anno salútis millésimo sexcentésimo décimo quarto (1614), ætátis suae sexagésimo quinto; quem plúribus illústrem miráculis Benedíctus Décimus quartus solémni ritu Sanctórum fastis adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quae locútus est ei Deus; et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. Quia...

Glória Patri.. Quia...

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio VII. *Cap. 15. b.*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Hoc est praecéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc. Tract. 83. in Joann. Evang.

Quid putámus, fratres mei? numquídnam solum ejus de ista dilectióne mandátum

t, qua diligimus invicem? omne est, et aliud majus, ut igámus Deum? Aut vero sola Deus nobis dilectióne ndávit, ut ália non requimus? Tria certe comménti Apóstolus, dicens: Manet autem Fides, Spes, Chá-as, tria hæc; major autem rum Cháritas. Etsi in Chaáte, hoc est, in dilectióne, ncludúntur duo illa præpta, major tamen dicta est se, non sola. De Fide ígir nobis, quam multa manita sunt, quam multa de pe! Quis potest cuncta colgere, quis enumerándo sufcere? Sed intueámur quod t idem Apóstolus: Plenitdo Legis Cháritas.

℟. Iste est qui ante Deum agnas virtútes operátus est, de omni corde suo laudát Dóminum: * Ipse intercéat pro peccátis ómnium opulórum.

℣. Ecce, homo sine queréla, erus Dei cultor, ábstinens se b omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. pse intercédat...

LECTIO VIII.

UBi ergo Cháritas est, quid est quod possit deésse? Ibi autem non est, quid est uod possit prodésse? Dæmon credit, nec díligit; nemo íligit, qui non credit. Frustra quidem, sed tamen potst speráre véniam, qui non díligit: nemo autem potest desperáre, qui díligit. Itaque ubi diléctio est, ibi necessário Fides et Spes; et ubi diléctio próximi, ibi necessário étiam diléctio Dei. Qui enim non díligit Deum, quómodo díligit próximum tamquam se ipsum? Quandóquidem non díligit et se ipsum: est quippe ímpius et iníquus: qui autem díligit iniquitátem, non plane díligit, sed odit ánimam suam.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnae ardéntes in mánibus vestris, * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos...

Pro SS. Symphorosa et septem Filiis Martyribus:

LECTIO IX.

SYmphorósa Tiburtína, Getúlii Mártyris uxor, ex eo septem fílios péperit: Crescéntium, Juliánum, Nemésium, Primitívum, Justínum, Stácteum et Eugénium; qui omnes propter Christiánae Fídei professiónem, una cum matre, Adriáno Imperatóre comprehénsi sunt. Quorum píetas, multis variísque tentáta supplíciis, cum stábilis permanéret, mater, quae fíliis Fídei magístra fúerat, dux eísdem ad martýrium éxstitit.

Nam, saxo ad collum alligáto, in profluéntem dejícitur; cujus corpus conquisítum à fratre Eugénio sepelítur. Postrídie ejus diéi, qui fuit decimoquínto Kaléndas Augústi, septem fratres, sínguli ad palum alligáti, várie sunt interfécti. **Crescéntio** guttur ferro transfígitur; **Juliáno** pectus confóditur; **Nemésio** cor transverberátur; **Primitívo** trajícitur umbilícus; **Justínus** membrátim secátur; **Stácteus** telis confígitur; **Eugénius** à péctore in duas partes divíditur. Ita octo hóstiae Deo gratíssimae sunt immolátae. Córpora in altíssimam fóveam projécta sunt via Tiburtína, nono ab Urbe lápide; quæ póstea Romam transláta cóndita sunt in ecclésia sancti Angeli in Piscína.

T e Deum laudámus... 3.

Quando autem transfertur, legatur sequens

LECTIO IX.

HOc ergo praecéptum Dómini teneámus, ut nos ínvicem diligámus, et quidquid áliud praecépit, faciémus: quóniam, quidquid est áliud, hic habémus. Discérnitur quippe ista diléctio ab illa dilectióne, qua se ínvicem díligunt hómines; nam, ut discernerétur, adjúnctum est: Sicut diléxi vos. Ut quíd enim díligit nos Christus, nisi ut regnáre possímus cum Christo? Ad hoc ergo et nos ínvicem diligámus, ut dilectiónem nostram discernámus à céteris, qui non ad hoc se ínvicem díligunt, quia nec díligunt. Qui autem se propter habéndum Deum díligunt, ipsi se díligunt; ergo ut se díligant, Deum díligunt. Non est hæc diléctio in ómnibus homínibus; pauci se proptérea díligunt, ut sit Deus ómnia in ómnibus.

T e Deum laudámus... 3.

IN LAUDIBUS fit commem. SS. Symphorosae et Filiorum Martyrum:

Antiphona. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt, nolíte timére, multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória.

℟. Laetabúntur in cubílibus suis.

Oratio. (De Cōi.)

DEus, qui nos concédis sanctórum Mártyrū tuórum, **Symphorósae** et Filiórum ejus, natalítia cólere: da nobis in aetérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum...

VESPERAE à Capitulo de sequenti, cum commemoratione praecedentis.

DIE 19. JULII.

S. VINCENTII A PAULO CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, praeter sequentia propria:
In Hymno: Iste Conféssor... licatur: ...Méruit suprémos...

Oratio.

Deus, qui ad evangelizándum paupéribus et ecclesiástici Ordinis decórem promovéndum, beátum Vincéntium Apostólica virtúte roborásti: præsta, quǽsumus; ut, cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque instruámur exémplis. Per Dóminum...

Pro S. Camillo Confessore: Antiphona. Hic vir, despíciens mundum et terréna triúmphans, divítias coelo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

Deus, qui sanctum Camíllum, ad animárum in extrémo agóne luctántium subsídium, singulári charitátis prærogatíva decorásti: ejus, quǽsumus, méritis, spíritum nobis tuæ dilectiónis infúnde; ut in hora éxitus nostri hostem víncere, et ad cœléstem mereámur corónam perveníre. Per Dóminum...

In I. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Vincéntius à Paulo, natióne Gallus, Pódii non procul ab Aquis Tarbéllis in Aquitánia natus, jam tum à púero exímiam in páuperes charitátem præ se tulit. A custódia patérni gregis ad lítteras evocátus, humánas Aquis, divínas cum Tolósae, tum Cæsaraugústae dídicit. Sacerdótio initiátus ac Theologíæ láurea insignítus, in Turcas íncidit, qui captívum in Africam abduxérunt; sed in captivitáte pósitus herum ipsum Christo rursus lucrifécit. Cum eo ígitur ex bárbaris oris, opitulánte Deípara, sese proerípiens, ad Apostólica límina iter instítuit; unde in Gálliam revérsus Clippíaci primum, mox Castelliónis Parœ́cias sanctíssime rexit. Renũtiátus à Rege primárius Sacrórum Miníster in Gálliæ trirémibus, mirum, quo zelo et ducum et rémigum salúti óperam posúerit. Moniálibus Visitatiónis à sancto Francísco Salésio praepósitus, tanta prudéntia per annos círciter qua-

dragínta eam curam sustínuit, ut máxime comprobáverit judícium sanctíssimi Præsulis, qui Sacerdótem Vincéntio digniórem nullum se nosse fatebátur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et à seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem aetérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit...

LECTIO V.

Evangelizándis paupéribus, præsértim rurícolis, ad decrépitam usque aetátem indeféssus incúbuit, eíque apostólico óperi tum se, tum alúmnos Congregatiónis, quam sub nómine Presbyterórum Saeculárium Missiónis instítuit, perpétuo voto, à sancta Sede confirmáto, speciátim obstrínxit. Quantum autem augéndae Cleri disciplínae allaboráverit, testántur erécta majórum Clericórum Seminária, collatiónum de divínis inter Sacerdótes frequéntia, et sacrae Ordinatióni præmitténda exercítia; ad quae, sicut et ad pios laicórum secéssus, institúti sui domicília libénter patére vóluit. Insuper, ad amplificándam fidem et pietátem, evangélicos misit operários non in solas Gálliae províncias, sed et in Itáliam, Polóniam, Scótiam, Hibérniam, atque ad Bárbaros et Indos. Ipse vero, vita functo Ludovíco Decimotértio, cui morïénti hortátor ádstitit, à regína Anna Austríaca, matre Ludovíci Decimiquárti, in sánctius concílium accítus, studiosíssime egit, ut nonnisi digniores Ecclésiis ac Monastériis præficeréntur, civíles discórdiae, singulária certámina, serpéntes erróres, quos simul sensit et exhórruit, amputaréntur, débitaque judíciis Apostólicis obediéntia praestarétur ab ómnibus.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas...

LECTIO VI.

Nullum fuit calamitátis genus, cui patérne non occúrrerit. Fidéles sub Turcárum jugo geméntes, infántes expósitos, júvenes dýscolos, vírgines periclitántes, moniáles dispérsas, mulíeres lapsas, ad trirémes damnátos, peregrínos infírmos, artífices inválidos, ipsósque mente captos, ac innúmeros mendícos subsídiis et hospítiis, etiámnum superstítibus excépit ac pie fovit. Lotharíngiam, Campániam, Picárdiam, aliásque regiónes peste, fame belloque

tas prolíxe refécit. Plú-
ad perquiréndos et sub-
ıdos míseros Sodalítia
ivit: inter quæ célebris
onárum coetus, et late
sa sub nómine Charitá-
ıellárum Socíetas. Puél-
quoque tum de Cruce,
le Providéntia, ac sanc-
Jenofévae ad sequióris
s educatiónem erigéndas
vit. Haec inter et ália
ssima negótia Deo júgi-
ntén tus, cunctis affábilis
ı semper constans, sim-
rectus, húmilis, ab ho-
us, divítiis ac delíciis
er abhórruit, audítus
e: Rem nullam sibi pla-
praeterquam in Chri-
esu, quem in ómnibus
bat imitári. Córporis
ım afflictatióne, labóri-
senióque attrítus, die
ima séptima Septém-
anno salútis supra mil-
ıum sexcentésimo sexa-
ıo (1660), aetátis suæ
ésimo quinto, Parísiis in
sancti Lázari, quæ ca-
st Congregatiónis Mis-
, plácide obdormívit.
ı virtútibus, méritis ac
ulis clarum Clemens
écimus inter Sanctos ré-
ipsíus celebritáti die de-
ıóna mensis Júlii quot-
assignáta.
te homo perfécit ómnia,
locútus est ei Deus, et
ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. Quia... Glória Patri.. Quia...

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 10.*

IN illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Homilia 17. in Evangelia.

DOminus et Salvátor noster, fratres charíssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus, innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor et próximi; et minus quam inter duos cháritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére charitátem dícitur: sed diléctio in álterum tendit, ut cháritas esse possit.
℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est,

et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Ecce, homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat...

LECTIO VIII.

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit: quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia, qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur: quia praedicátio prævenit, et tunc ad mentis nostrae habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis praecúrrunt, atque per hoc véritas in mente suscípitur.
℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnae ardéntes in mánibus vestris, * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis.
℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos...
Glória Patri... Et vos...

LECTIO IX.

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmísta ait: Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit: quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit, quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse, post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.
Te Deum laudámus... 3.

VESPERAE à Capitulo de sequenti, commem. praecedentis et S. Margaritae Virg. et Martyris.

DIE 20. JULII.

S. HIERONYMI ÆMILIANI CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Cōi Confessoris non Pontificis, praeter sequentia propria:

In Hymno: Iste Confessor... dicatur:...Méruit suprémos...

Oratio.

Deus, misericordiárum Pater, per mérita et intercessiónem beáti Hierónymi, quem órphanis adjutórem et patrem esse voluísti, concéde: ut spíritum adoptiónis, quo fílii tui nominámur et sumus, fidéliter custodiámus. Per Dóminum nostrum...

Deinde fit commemoratio S. Vincentii:

Antiphona. Hic vir, despíciens mundum et terréna triúmphans, divítias coelo condídit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

Deus, qui ad evangelizándum paupéribus et ecclesiástici Ordinis decórem promovéndum, beátum Vincéntium Apostólica virtúte roborásti: præsta, quæsumus; ut, cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque instruámur exémplis. Per Dóminum...

Et S. Margaritae V. et M. Antiph. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus praeparávit in aetérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde et regna.

Oratio. (De Cōi.)

Indulgéntiam nobis, quǽsumus, Dómine, beáta Margaríta Virgo et Martyr implóret: quae tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuae professióne virtútis. Per Dóminum...

In I. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Hierónymus, è gente patrícia Æmiliána Venétiis ortus, à prima adolescéntia milítiæ addíctus, difficíllimis Reipúblicae tempóribus Castro novo ad Quarum in móntibus Tarvísinis praefícitur. Arce ab hóstibus capta, ipse in tetérrimum cárcerem detrúditur, mánibus ac pédibus vinctus; cui omni humána ope destitúto beatíssima Virgo ejus précibus exoráta clemens adest, víncula solvit, et per médios hostes, qui vias omnes obséderant, in Tarvísii conspéctum incólumem ducit. Urbem ingréssus, ad Deíparae aram, cui se vóverat,

mánicas, cómpedes, caténas, quas secum detúlerat, in accépti benefícii testimónium suspéndit. Revérsus Venétias coepit pietátis stúdia impénsius cólere, in páuperes mire effúsus, sed puerórum praesértim misértus, qui, paréntibus orbáti, egéni et sórdidi per urbem vagabántur, quos in ædes à se condúctas recépit de suo aléndos et Christiánis móribus imbuéndos.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem aetérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit...

Lectio V.

PEr eos dies Venétias appúlerant beátus Cajetánus, et Joánnes Petrus Caráffa, póstmodum Paulus Quartus, qui, Hierónymi spíritu novóque institúto colligéndi órphanos probáto, illum in incurabílium Hospitále adduxérunt, in quo órphanos simul educáret atque ægrótis pari charitáte inservíret. Mox eorúmdem hortátu in próximam continéntem proféctus, Bríxiae primum, deínde Bérgomi atque Novocómi Orphanotrophía eréxit; Bérgomi praesértim, ubi praeter duo, pro púeris unum et pro puéllis álterum, domum excipiéndis, novo in illis regiónibus exémplo, muliéribus à turpi vita ad pœniténtiam convérsis, apéruit. Somáschæ demum subsístens, in húmili pago agri Bergoménsis, ad Vénetae ditiónis fines, sibi ac suis ibi sedem constítuit, formámque indúxit Congregatiónis, cui proptérea à Somáscha nomen factum, quam subínde auctam et propagátam, nedum orphanórum regímini et ecclesiárum cúltui, sed ad majórem Christiánae Reipúblicæ utilitátem, adolescéntium in lítteris et bonis móribus institutióni, in Collégiis, Academiis et Semináriis addíctam sanctus Pius Quintus inter religiósos Ordines adscrípsit, ceteríque Pontífices privilégiis ornárunt.

℟. Amávit eum Dóminus et ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei et ornávit eum. Et ad portas...

Lectio VI.

ORphanis colligéndis inténtus Mediolánum profíciscitur atque Ticínũ, et utrobíque colléctis agmínibus puerórum, tectum, victum, vestem, magístros, nobílibus viris favéntibus, próvide constítuit. Inde Somáscham redux, ómnibus ómnia factus, à

nullo abhorrébat ópere, quod in próximi bonum cédere prævidéret. Agrícolis immíxtus per agros sparsis, dum se illis adjutórem in meténdis frúgibus praebet, mystéria Fídei explicábat, puerórum cápita porrígine fœda abstérgens et patiénter tractans curábat, pútridis rusticórum vulnéribus medebátur eo succéssu, ut grátia curatiónum donátus censerétur. In monte, qui Somáschae ímminet, repérta specu, in illam se ábdidit, ubi, se flagéllis cædens, dies íntegros jejúnus tránsigens, oratióne in plúrimam noctem protrácta, super nudo saxo brevem somnum carpens, sui aliorúmque noxárum pœnas luébat. In hujus specus interióri recéssu ex árido sílice exstíllat aqua, précibus servi Dei, ut constans tradítio est, impetráta, quæ, usque in hodiérnam diem júgiter manans et in várias regiónes deláta, aegris sanitátem plerúmque concíliat. Tandem ex contagióne, quæ per omnem vallem serpébat, dum ægrotántibus insérvit, et vita fünctos própriis húmeris ad sepultúram defert, contrácto morbo, annos natus sex et quinquagínta, quam paulo ante prædíxerat, pretiósam mortem óbiit anno millésimo quingentésimo trigésimo séptimo (1537). Quem plúribus in vita et post mortem miráculis illústrem Benedíctus Decimusquártus Beatórum, Clemens vero Decimustértius Sanctórum fastis solémniter adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quae locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. Quia...

Glória Patri.. Quia...

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

LECTIO VII. *Cap. 19. b. v. 13.*

IN illo témpore: Obláti sunt Jesu párvuli, ut manus eis impóneret et oráret. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 62. in Matthaeum.

CUr discípuli púeros abigébant? Dignitátis causa. Quid ergo ille? Ut dóceat illos modéste sápere, fastúmque mundánum conculcáre, et súscipit, et ulnis compléctitur, talibúsque Regnum cœlórum pollicétur, id quod étiam dixit supérius. Et nos ígitur, si vólumus haerédes esse cœlórum, hanc virtútem cum diligéntia magna secté-

mur. Hoc est enim Philosophíæ culmen, símplicem esse cum prudéntia. Hæc vita est Angélica. Anima enim puéruli ómnibus ánimi morbis vácua est: non memóriam rétinet injuriárum, sed eas inferéntes adit ut amícos, ac si nihil factum esset. Et quamvis à matre verbéribus cædátur, eam semper quærit, et ómnibus antepónit.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce, homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat...

LECTIO VIII.

SI Regínam ipsi osténdas diadémate ornátam, non præfert eam matri pannis detrítis vestítæ, mallétque illam incúltam vidére, quam Regínam mirífice amíctam. Nam quod suum, quod aliénum est, non ex paupertáte vel divítiis, sed ex amóre existimáre solet, et nihil plus requírit quam necessária, atque ut lacte replétus est, statim à mamma abscédit. Non eísdem, quibus nos, ærúmnis prémitur, nec pecuniárum jactúra rebúsque simílibus; nec iísdem, quibus nos, fluxis rebus laetátur, neque córporum pulchritúdinem mirátur. Ideo dicébat: *Talium est enim Regnum coelórum*, ut ex propósito voluntátis illa operémur, quæ natúra sua púeri fáciunt.

℞. Sint lumbi vestri praecíncti, et lucérnae ardéntes in mánibus vestris, * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos... Glória Patri.. Et vos...

LECTIO IX.

QUia enim Pharisæi non aliúnde, quam à nequítia et arrogántia ad agéndum ferebántur, ídeo ubíque discípulos suos símplices esse jubet, illósque subíndicat, dum hos instítuit. Nihil enim ita supérbiam parit, ut principátus et primi conséssus. Quóniam ígitur discípuli per totum terrárum orbem multi honóris consecutúri erant, ipsórum ánimos prævenit, nec sinit eos humánum quid pati, nec honórem à vulgo expétere, vel ante álios sese efférre. Nam etiámsi hæc parva vidéntur esse, at malis ingéntibus causam praebent. Sic enim institúti Pharisæi in malórum culmen ascendérunt: salutatiónes, primos conséssus et médios requiréntes, hinc in ardéntem gló-

riæ cupiditátem; inde vero in impietátem lapsi sunt. Te Deum laudámus... 3.

In LAUDIBUS fit commem. S. Margarítae Virg. et Mart. Antiphona. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quæréntì bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio. (De Cõi.)

INdulgéntiam nobis, quǽsumus, Dómine, beáta Margaríta Virgo et Martyr implóret: quae tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuae professióne virtútis. Per Dóminum...

IN II. VESPERIS fit commemoratio sequentis.

FESTA AUGUSTI.

DIE 2. AUGUSTI.

S. ALPHONSI MARIAE DE LIGORIO EP. ET CONF.

Duplex.

Omnia de Cõi Confessoris Pontificis, praeter sequentia propria:

Antiphona. Sacérdos et Pontifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

DEus, qui per beátum Alphónsum Maríam Confessórem tuum atque Pontíficem, animárum zelo succénsum, Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti: quǽsumus; ut, ejus salutáribus mónitis edócti et exémplis roboráti, ad Te perveníre felíciter valeámus. (Per Dóminum...)

Deinde fit commemoratio S. Stephani Papae et Mart. Antiphona. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et à verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Stéphani Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de

ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum... In Hymno: Iste Conféssor... dicatur: ...Méruit suprémos...

IN I. NOCTURNO, Lectiones de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

ALphónsus María de Ligório, Neápoli nobílibus paréntibus natus, ab ineúnte aetáte non obscúra præbuit sanctitátis indícia. Eum adhuc infántem cum paréntes obtulíssent sancto Francísco de Hierónymo è Societáte Jesu, is bene precátus edíxit eúmdem ad nonagésimum usque annum perventúrum, ad Episcopálem dignitátẽ evéctum iri, maximóque Ecclésiæ bono futúrum. Jam tum à pueritia à ludis abhórrens, nóbiles ephébos ad christiánam modéstiam verbo et exémplo componébat. Adoléscens, dato piis sodalitátibus nómine, in públicis nosocómiis aegrótis inservíre, jugi in templis oratióni vacáre, ac sacra Mystéria frequénter obíre in delíciis habébat. Pietátem litterárum stúdiis ádeo conjúnxit, ut, séxdecim vix annos natus, utriúsque Juris láuream in pátria Universitáte fúerit assecútus. Patri obtémperans causárum patrocínia suscépit, in quo múnere obeúndo, etsi magnam sibi laudem comparásset, fori tamen perícula expértus, ejúsmodi vitae institútum ultro dimísit. Spreto ígitur praecláro conjúgio sibi à patre propósito, avíta primogenitúra abdicáta et ad Aram Vírginis de Mercéde ense suspénso, divínis ministériis se mancipávit. Sacérdos factus tanto zelo írruit in vítia, ut apostólico múnere fungens huc illuc pérvolans, ingéntes perditórum hóminum conversiónes perágeret. Páuperum præsértim et ruricolárum miserátus, Congregatiónem Presbyterórum instítuit sanctíssimi Redemptóris, qui, ipsum Redemptórem secúti, per agros, pagos et castélla paupéribus evangelizárent.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus...

Lectio V.

NE autem à propósito umquam divérteret, perpétuo se voto obstrínxit, nullam témporis jactúram faciéndi. Hinc animárum zelo succénsus tum divíni verbi prædicatióne, tum scriptis sacra eruditióne et pietáte refértis, ánimas Christo lucrifácere et ad perfectiórem vitam addú-

cere stúduit. Mirum sane, quot ódia exstínxerit, quot dévios ad rectum salútis iter revocáverit. Dei Genitrícis cultor exímius, de illíus láudibus librum édidit, ac de iis dum fervéntius concionándo dísserit, à Vírginis imágine in eum immísso miro splendóre totus fácie coruscáre, et in écstasim rapi coram univérso pópulo non semel visus est. Domínicæ Passiónis et sacrae Eucharistíæ contemplátor assíduus, ejus cultum mirífice propagávit. Dum vero ad ejus aram oráret, vel Sacrum fáceret, quod numquam omísit, prae amóris veheméntia, vel Seráphicis liquescébat ardóribus, vel insólitis quatiebátur mótibus, vel abstrahebátur à sénsibus. Miram vitae innocéntiam, quam nulla umquam letháli labe fœdávit, pari cum pœniténtia sócians, corpus suum inédia, férreis caténulis, cilíciis cruentáque flagellatióne castigábat. Inter haec prophetíæ, scrutatiónis córdium, bilocatiónis et miraculórum donis incláruit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim mea auxiliábitur ei.

Lectio VI.

Ab ecclesiásticis dignitátibus sibi oblátis constantíssime abhórruit; at Cleméntis Decimitértii Pontíficis auctoritáte coáctus, sanctæ Agathae Gothórũ Ecclésiam gubernándam suscépit. Epíscopus extérnum dumtáxat hábitum, non autem sevéram vivéndi ratiónem immutávit; éadem frugálitas, summus Christiánæ disciplínæ zelus, impénsum in vítiis coërcéndis arcendísque erróribus, et in réliquis pastorálibus munéribus obeúndis stúdium. Liberális in páuperes, omnes Ecclésiæ provéntus iísdem distribuébat, ac, urgénte annónae charitáte, ipsam domésticam supelléctilem in aléndis famélicis erogávit. Omnibus ómnia factus Sanctimoniáles ad perfectiórem vivéndi formam redégit, suǽque Congregatiónis Moniálium monastérium constituéndum curávit. Episcopátu ob graves habitualésque morbos dimísso, ad alúmnos suos, à quibus pauper discésserat, revértitur pauper. Demũ quamvis sénio laboribúsque, diutúrna arthrítide aliísque gravíssimis morbis fractus córpore, spíritu tamen alácrior, de coeléstibus rebus disseréndi aut scribéndi finem numquam adhíbuit, donec nonagenárius Kaléndis Au-

gústi anno millésimo septingentésimo octogésimo séptimo (1787) Nucériae Paganórum inter suórum alumnórum lácrymas placidíssime exspirávit. Eum inde virtútibus et miráculis clarum Pius Séptimus Póntifex Máximus anno millésimo octingentésimo décimo sexto Beatórum fastis, novísque fulgéntem signis Gregórius Décimus-Séxtus in festo sanctíssimae Trinitátis anno millésimo octingentésimo trigésimo nono solémni ritu Sanctórum catálogo accénsuit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

Glória Patri.. Ipse...

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 10.*

IN illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Homilia 17. in Evángelia

DOminus et Salvátor noster, fratres charíssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus admonet. Ipsa étenim facta ejus praecépta sunt: quia, dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus, innotéscit. Ecce enim binos in praedicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt praecépta charitátis, Dei vidélicet amor et próximi, et minus, quam inter duos, cháritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére charitátem dícitur: sed diléctio in álterum tendit, ut cháritas esse possit.

℟. Amávit eum Dóminus et ornávit eum; stolam glóriae índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei et ornávit eum. Et ad portas...

LECTIO VIII.

ECce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit: quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia, qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis officium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum,

quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur: quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis praecúrrunt, atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnae ardéntes in mánibus vestris, * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos... Glória Patri.. Et vos...

Pro S. Stephano Papa et M.

LECTIO IX.

STéphanus, Románus, Pontificátum gessit Valeriáno et Galliéno Imperatóribus. Instítuit, ut Sacerdótes et Diáconi nusquam sacris véstibus nisi in ecclésia uteréntur. Baptizátos ab haeréticis íterum baptizári vétuit, rescríbens sancto Cypriáno verbis illis: Nihil iñovétur, nisi quod tráditum est. Multos étiam ad Christum convértit: in iis Olýmpium tribúnum cum uxóre Exupéria et fílio Theodúlo; item Nemésium tribúnum cum tota família, óculis Lucíllae ejus fíliae restitútis: qui omnes Jesu Christi mártyres fuérunt. Sed veheméntius jam ingravescénte persecutióne Imperatórum, Stéphanus, convocáto Clero, ad martýrium suos hortabátur, in cryptísque Mártyrum assídue Missas et Concília celebrábat. Qui cum aliquándo raptus esset ab infidélibus ad templum Martis, ut ei sacrificáret, líbere negávit, se daemónibus eum honórem velle tribúere, qui uni Deo deberétur. Quibus in verbis Martis státua terraemótu cóncidit, templúmque contrémuit. Quare ómnibus aufugiéntibus qui Stéphanum tenébant, Póntifex ad suos revértitur in cœmetérium Lucínæ: quos divínis præcéptis ínstruens, Sacraménto Córporis Christi communicávit; ibíque dum Missárum solémnia pérficit, adveniéntibus íterum Imperatórum satellítibus, ei in sua sede caput abscínditur. Corpus cum eádem sede, conspérsa Mártyris sánguine, à Cléricis sepúltum est in cœmetério Callísti, quarto Nonas Augústi. Vixit in Pontificátu annos tres, menses tres, dies vigínti duos. Hábuit Ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbýteros sex, Diáconos quinque, Epíscopos tres.

Te Deum laudámus... 3.

§. Si hoc Festum transferri contingat, tunc LECTIO IX. erit: Hinc namque..., ut in Festo S. Vincentii, 232.

In Laudibus fit commemoratio S. **Stephani** Papae et Martyris.
Antiphona. **Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam aetérnam custódit eam.**
℣. **Justus ut palma florébit.**
℟. **Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.**

Oratio.

Deus, qui nos beáti Stéphani Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum...

In II. Vesp. fit comm. seq.

DOMINICA INFRA OCTAVAM ASSUMPT. B. M. V.

S. JOACHIM CONFESSORIS,

Patris ejusdem B. M. V. Duplex majus.

Hoc Festum in. antiquioribus Breviariis habetur die 20. Martii.

DOMINICA POST OCTAVAM ASSUMPT. B. M. V.

SACRI CORDIS B. M. V.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. per Annum, **25 - 40**, cum Oratione: **Concéde nos fámulos tuos... 28.** In utrisque Vesperis et Laudibus fit commemoratio Dominicæ occurrentis, de cujus Homilia legitur etiam nona Lectio.

DIE 20. AUGUSTI.

S. BERNARDI ABBATIS, CONFESS. ET ECCL. DOCT.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter sequentia propria:

Ad *Magnificat* in utrisque Vesperis, Antiph. **O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Bernárde, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.**

Oratio. (De Cōi.)

Deus, qui pópulo tuo ætérnae salútis beátum Bernárdum minístrum tribuísti: præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitae habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum nostrum...

Deinde fit commemoratio de Octava Assumpt. B. M. V. Antiph. Hódie María Virgo cælos ascéndit: gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórũ ad cœléstia regna.

Oratio.

Famulórum tuórum, quǽsumus, Dómine, delíctis ignósce: ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus; Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Qui tecum vivit...

IN I. NOCTURNO, LECTIONES de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Bernárdus, Fontánis in Burgúndia honésto loco natus, adoléscens propter egrégiam formam veheménter sollicitátus à muliéribus, numquam de senténtia coléndæ castitátis dimovéri pótuit. Quas diáboli tentatiónes ut effúgeret, duos et vigínti annos natus monastérium Cisterciénse, unde hic Ordo incépit, et quod tum sanctitáte florébat, íngredi constítuit. Quo Bernárdi consílio cógnito, fratres summópere conáti sunt eum à propósito deterrére: in quo ipse eloquéntior ac felícior fuit. Nam sic eos aliósque multos in suam perdúxit senténtiam, ut cum eo trigínta júvenes eámdem religiónem suscéperint. Mónachus jejúnio ita déditus erat, ut, quóties suméndus esset cibus, tóties torméntum subíre viderétur. In vigíliis étiam et oratiónibus mirífice se exercébat, et, christiánam paupertátem colens, quasi coeléstem vitam agébat in terris, ab omni caducárum rerum cura et cupiditáte aliénam.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et à seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem aetérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit...

Lectio V.

Elucébat in eo humílitas, misericórdia, benígnitas; contemplatióni autem sic addíctus erat, ut vix sénsibus, nisi ad offícia pietátis, uterétur: in quibus tamen prudéntiæ laude excellébat. Quo in stúdio occupátus, Genuénsem ac Mediolanénsem, aliósque Episcopátus oblátos recusávit, proféssus se tanti offícii múnere indígnum esse. Abbas factus Claravallénsis, multis in locis ædificávit monastéria, in quibus præclára Bernárdi institútio ac disciplína diu viguit. Romæ sanctórum Vin-

céntii et Anastásii monastério, ab Innocéntio Secúndo Papa restitúto, præfécit Abbátem illum, qui póstea Eugénius Tértius Summus Póntifex fuit, ad quem étiam librum misit *de Consideratióne*.
℟. Amávit eum Dóminus et ornávit eum; stolam glóriae índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei et ornávit eum. Et ad portas...

LECTIO VI.

MUlta prætérea scripsit, in quibus appáret, eum doctrína pótius divínitus trádita, quam labóre comparáta, instrúctum fuísse. In summa virtútum laude exorátus à máximis Princípibus de eórum componéndis controvérsiis, et de Ecclesiásticis rebus constituéndis, sæpius in Itáliam venit. Innocéntium item Secúndum Pontíficem Máximum in confutándo schísmate Petri Leónis, cum apud Imperatórem et Henrícum Angliae regem, tum in Concílio Pisis coácto, egrégie adjúvit. Dénique tres et sexagínta annos natus obdormívit in Dómino, ac miráculis illústris ab Alexándro Tértio Papa inter Sanctos relátus est Pius vero Octávus Póntifex Máximus ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consílio sanctum Bernárdum universális Ecclésiæ Doctórem declarávit et confirmávit, nec non Missam et Officium de Doctóribus ab ómnibus recitári jussit, atque Indulgéntias plenárias quotánnis in perpétuum Ordinis Cisterciénsium ecclésias visitántibus die hujus Sancti festo concéssit.
℟. Iste homo perfécit ómnia, quae locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. Quia...
Glória Patri.. Quia...

IN III. NOCTURNO, LECTIONES de Homilia in Ev. Vos estis sal terrae... de Cõi Doct.

In LAUDIBUS fit commem. de Octava Assumptionis: Antiph. Quae est ista, quae ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?
℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix.
℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.
Oratio: Famulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce... 243.

VESPERAE à Capitulo de sequenti, commem. praecedentis et Octavæ Assumptionis B. M. V.

DIE 21. AUGUSTI.

S. JOANNAE FRANCISCAE FREMIOT DE CHANTAL, Viduae. Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart., praeter sequentia propria:

Oratio.

Omnípotens et misericors Deus, qui beátam **Joánnam Francíscam**, tuo amóre succénsam, admirábili spíritus fortitúdine per omnes vitae sémitas in via perfectiónis donásti, quique per illam illustráre Ecclésiam tuam nova prole voluísti: ejus méritis et précibus concéde; ut, qui infirmitátis nostrae cónscii de tua virtúte confídimus, coeléstis grátiae auxílio cuncta nobis adversántia vincámus. Per Dóminum nostrum...

Pro commem. S. **Bernardi**: Antiph. O Doctor óptime, Ecclésiae sanctae lumen, beáte Bernárde, divínae legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio: Deus, qui pópulo... ut supra, 242.

Et Octavæ Assumpt. B. M. V. Antiph. Hódie María virgo cœlos ascéndit: gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórū ad cœléstia regna.

Oratio.

Famulórum tuórum, quǽsumus, Dómine, delíctis ignósce: ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus; Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Qui tecum vivit...

IN I. NOCTURNO, LECTIONES de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Joánna Francísca Frémiot de Chantal, Divióne in Burgúndia claríssimis orta natálibus, ab ineúnte ætáte exímiae sanctitátis non obscúras édidit significatiónes. Eam enim vix quinquénnem nóbilem quemdam Calvinístam sólida supra aetátem argumentatióne perstrinxísse ferunt, collatúmque ab eo munúsculum flammis íllico tradidísse in haec verba: En quómodo haerétici apud ínferos comburéntur, qui loquénti Christo fidem detréctant. Matre orbáta Deíparæ Vírginis tutélae se commendávit, et fámulam, quae ad mundi amórem eam allicié-

bat, ab se rejécit. Nihil pueríle in móribus éxprimens, à sǽculi delíciis abhórrens, martyriúmque anhélans, religióni ac pietáti impénse studébat. Baróni de Chantal núptui à Patre trádita, virtútibus ómnibus excoléndis óperam dedit, líberos, fámulos, aliósque sibi subjéctos in Fídei doctrína, bonísque móribus imbúere sátagens. Profúsa liberalitáte páuperum inópiam sublevábat, annóna divínitus non raro multiplicáta; quo factum est, ut némini se unquam Christi nómine rogánti stipem abnegatúram spopónderit.

℟. Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Et...

Lectio V.

Viro in venatióne interémpto perfectióris vitæ consílium íniens continéntiae voto se obstrínxit. Viri necem non solum æquo ánimo tulit, sed in públicum indúltae véniae testimónium occisóris fílium è sacro Fonte suscípere sui victrix elégit. Módica família, ténui victu atque vestítu conténta, pretiósas vestes in pios usus convértit. Quidquid à domésticis curis supérerat témporis, précibus, piis lectiónibus laboríque impendébat. Numquam addúci pótuit, ut álteras núptias, quamvis útiles et honoríficas, iníret. Ne autem à propósito castimóniae observándae in pósterum dimoverétur, illius voto innováto, sanctíssimum Jesu Christi nomen candénti ferro péctori inscúlpsit. Ardéntius in dies charitáte fervéscens páuperes, derelíctos, aegros, teterrimísque morbis inféctos ad se adducéndos curábat, eósque non hospítio tantum excipiébat, solabátur, fovébat, verum étiam sórdidas eorúmdem vestes depurgábat, láceras reficiébat, et manántibus fœtide pure ulcéribus lábia admovére non exhorrébat.

℟. Dilexísti justítiam et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo laetítiae.

℣. Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam. Proptérea unxit...

Lectio VI.

A Sancto Francísco Salésio, quo spíritus moderatóre usa fuit, divínam voluntátem edócta, próprium paréntem, sócerum, fílium dénique ipsum, quem étiam vocatióni obsisténtem, sua è domo egrédiens, pédibus calcáre non dubitávit, invícta constántia deséruit, et sacri Institúti Visitatiónis sanctae

fundaméntajecit. Ejus
ìti leges integérrime
lívit, et ádeo pauper-
uit amans, ut vel neces-
sibi deésse gaudéret.
tiánae vero ánimi de-
ónis et obediéntiae, vir-
dénique ómnium per-
simum exémplar se præ-
Altióres in corde suo
siónes dispónens, ar-
mo efficiéndi semper id,
perféctius esse intellí-
voto se obstrínxit. Dé-
sacro Visitatiónis in-
ejus potíssimum ópera
latéque diffúso, verbo,
plo et scriptis étiam di-
apiéntia refértis ad pie-
et charitátem Soróri-
ccitátis, méritis reférta,
craméntis rite suscéptis,
i anno millésimo sex-
simo quadragésimo pri-
641), die décima tértia
nbris migrávit ad Dó-
n, ejúsque ánimam oc-
nte sancto Francísco Sa-
n cœlos deférri sanctus
ntius à Paulo procul
is aspéxit. Ejus corpus
a Annéxium translátum
eámque miráculis ante
st óbitum claram Be-
tus Decimusquártus Be-
m, Clemens Decimus-
s Póntifex Máximus
Sanctórum adjécit. Fe-
autem ejúsdem diem
écimo Kaléndas Septém-
b univérsa Ecclésia Cle-
mens Decimusquártus Pón-
tifex Máximus celebrári præ-
cépit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.
℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier...
Glória Patri.. Múlier...

In III. Nocturno, Homilia in Evang. Símile est regnum coelórum thesáuro... ut in Communi non Virginum.

In Laudibus fit commem. Octavae Assumpt. B. M. V.
Antiph. Quae est ista, quae ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?
℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.
Oratio: Famulórum tuórum, quǽsumus, Dómine, delíctis ignósce... ut supra, 245.

In II. Vesperis fit commemoratio Diei Octavae Assumptionis B. M. V.
Antiphona. Hódie María Virgo coelos ascéndit: gaudéte, quia cum Christo regnat in aetérnum.
℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix.
℟. Super choros Angelórum ad coeléstia regna.
Oratio: Famulórum tuórum... ut supra, 245.

DIE 27. AUGUSTI.

S. JOSEPHI CALASANCTII CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Cōi Confessoris non Pontificis, praeter sequentia propria:

In Hymno: Iste Conféssor... dicatur:...Méruit suprémos...

Oratio.

Deus, qui per sanctum **Joséphum** Confessórem tuum ad erudiéndam spíritu intelligéntiae ac pietátis juventútem novum Ecclésiae tuae subsídium providére dignátus es: praesta, quǽsumus; nos ejus exémplo et intercessióne ita fácere et docéré, ut prǽmia consequámur ætérna. Per Dóminum...

In I. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Joséphus Calasánctius à Matre Dei, Petráltae in Aragónia nóbili génere natus, à téneris annis futúræ in púeros charitátis et eórum institutiónis indícia prǽbuit. Nam adhuc párvulus eos ad se convocátos in mystériis Fídei et sacris précibus erudiébat. Humánis divinísque lítteris egrégie doctus, cum stúdiis Theológicis Valéntiæ óperam daret, nóbilis potentísque féminae illécebris fórtiter superátis, virginitátem, quam Deo vóverat, inoffénsam insígni victória servávit. Sacérdos ex voto factus, à complúribus Epíscopis in Castéllae novae, Aragóniae et Cataláuniae regnis in partem labóris adscítus, exspectatiónem ómnium vicit, pravis ubíque móribus emendátis, Ecclesiástica disciplína restitúta, inimicítiis cruentísque factiónibus mirífice exstínctis. At coeléstí visióne et Dei voce frequénter admónitus, Romam proféctus est.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et à seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem aetérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit...

Lectio V.

In Urbe summa vitae asperitáte, vigíliis et jejúniis corpus affligens, in oratiónibus et coeléstium rerum contemplatióne dies noctésque versabátur, septem ejúsdem Urbis ecclésias síngulis fere nóctibus obíre sólitus; quem inde morem complúres annos servávit. Dato piis sodalitátibus nómine, mirum, quanto

ardóre páuperes, infírmos potíssimum aut carcéribus deténtos, eleëmósynis omníque pietátis officio subleváret. Lue Urbem depopulánte, una cum sancto Camíllo, tanto fuit actus ímpetu charitátis, ut, praeter subsídia aegrótis paupéribus large colláta, ipsa étiam defunctórum cadávera suis húmeris tumulánda ransférret. Verum cum dinitus accepísset, se ad in-ormándos intelligéntiae ac ietátis spíritu adolescéntu-os, praecípue páuperes, detinári, Ordinem Clericórum egulárium páuperum Maris Dei Scholárum Piárum undávit, qui peculiárem cuam circa puerórum erudiónem ex próprio institúto rofiteréntur; ipsúmque Ordinem à Cleménte Octávo, Paulo Quinto, aliísqueSummis Pontifícibus magnópere robátum, brevi témpore per lúrimas Európae províncias t regna mirabíliter propagávit. In hoc autem tot laóres perpéssus est, ac tot erúmnas invícto ánimo toerávit, ut ómnium voce miáculum fortitúdinis, et sancti obi exémplum dicerétur.

℟. Amávit eum Dóminus et rnávit eum; stolam glóriae nduit eum, * Et ad portas aradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dñs lorícam idei et ornávit eum. Et...

LECTIO VI.

QUamvis Ordini univérso præésset, totísque víribus ad animárum salútem incúmberet, numquam tamen intermísit púeros, præsértim pauperióres, erudíre, quorum scholas vérrere, eósque domum comitári consuévit. In eo summae patiéntiae et humilitátis múnere, valetúdine étiam infírma, duos et quinquagínta annos perseverávit: dignus proptérea, quem crebris Deus miráculis coram discípulis illustráret, et cui beatíssima Virgo cum púero Jesu, illis orántibus benedicénte, apparéret. Amplíssimis ínterim dignitátibus repudiátis, prophetía, ábdita córdium et abséntia cognoscéndi donis et miráculis clarus, Deíparæ Vírginis, quam singulári pietáte et ipse ab infántia cóluit et suis máxime commendávit, aliorúmque Cœlitum frequénti apparitióne dignátus, cum óbitus sui diem, et Ordinis tunc prope evérsi restitutiónem atque increméntum prænuntiásset, secúndum et nonagésimum annum agens, Romæ obdormívit in Dómino octávo Kaléndas Septémbris anno millésimo sexcentésimo quadragésimo octávo. Ejus cor et lingua post sæculum íntegra et incorrúpta repérta sunt. Ipse vero multis post óbitum

quoque signis à Deo illustrátus, primum à Benedícto Decimoquárto Beatórum cultu decorátus fuit, ac deínde à Cleménte Decimotértio inter Sanctos solémniter est relátus.

℞. Iste homo perfécit ómnia, quae locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. Quia... Glória Patri.. Quia...

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio VII. *Cap. 18.*

In illo tempore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis putas major est in regno coelórum? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 60. in cap. 18. Matth.

Vidéte, ne áliquem istórum contempséritis parvulórum, quia eórum Angeli Patris mei fáciem semper aspíciunt, et quia ego propter eos veni, et haec Patris mei volúntas est. Ad tuéndos conservandósque pusíllos diligentióres nos reddit. Pérspicis, quam ingéntia in tutélam tenúium mœnia eréxerit, et quantum stúdium curámque hábeat, ne perdántur, tum quia suprémas decipiéntibus eos pœnas státuit, tum quia summam pollicétur mercédem his, qui curam eórum suscípiunt, idque tam suo, quam Patris exémplo corróborat.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce, homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat...

Lectio VIII.

Dominum ígitur étiam nos imitémur, et nihil pro frátribus omittámus, étiam eórum, quae humília víliaque nímium vidéntur; sed si administratióne nostra étiam opus fúerit, quamvis ténuis atque abjéctus quidem, cui administrándum sit, fúerit, quamvis árdua nobis res atque labóris plena esse videátur, ómnia haec pro fratris salúte tolerabilióra faciliórague, oro, videántur: tanto enim stúdio tantáque cura Deus dignam esse ánimam osténdit, ut neque Fílio suo pepércerit.

℞. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnae ardéntes in

nibus vestris, * Et vos si-
es homínibus exspectánti-
s dóminum suum, quando
ertátur à núptiis.
Vigiláte ergo, quia nesci-
qua hora Dóminus ve-
r ventúrus sit. Et vos...
ria Patri.. Et vos...

Lectio IX.

I non est nobis satis ad sa-
lútem, quod virtuóse ipsi
ámus, sed opórtet aliórum
item re ipsa desideráre;
n neque nos recte vivá-
s, neque álios hortémur, quid respondébimus? quae nobis spes salútis réliqua erit? Quid majus, quam ánimis moderári, quam adolescentulórum fíngere mores? Omni certe pictóre, omni certe statuário, ceterísque hujúsmodi ómnibus excellentiórem hunc duco, qui júvenum ánimos fíngere non ignóret.

Te Deum laudámus... 3.

In II. Vesperis fit à Capitulo de sequenti, commemor. praecedentis et S. Hermetis Martyris.

FESTA SEPTEMBRIS.

DIE 4. SEPTEMBRIS.

S. ROSALIAE VIRGINIS PANORMITANÆ.

Duplex.

Omnia de Communi Virg., praeter sequentia propria:

Oratio.

Xáudi nos, Deus salutáris noster: ut, sicut de be-
e Rosáliae Vírginis tuae
tivitáte gaudémus; ita piæ
votiónis erudiámur afféctu,
ejus intercessióne ab ira-
ndiae tuae flagéllis mise-
órditer liberémur. Per Dó-
num nostrum Jesum Chri-
m Fílium tuum; Qui te-
n vivit et regnat...

I. NOCTURNO, Lectiones
e Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Rosália virgo, orta Panórmi ex nóbili génere, suam oríginem trahens à Cárolo Magno, in Quísquinæ montem, quadragínta círciter mille pássibus distántem, sola secédens, patérnae domus opes, delícias ac spem majóris amplitúdinis ob propinquitátem et benevoléntiam Regum Sicíliae contémnens, cum tétricæ rupis horróre et asperitáte commutávit: inque antrum, cui tunc únicus, et

quidem angústus, áditus è superióri loco patébat, intrépide descéndit ea mente, quā charactéribus saxo inscúlptis adhuc paténtibus expréssit: Ego Rosália, Sinibáldi Quísquinae et Rosárum dómini fília, amóre Dómini mei Jesu Christi in hoc antro habitáre decrévi. Qua inscriptióne óculis obversánte, suscéptæ vitae propósitum áltius cordi infígere, ac Divínae benevoléntiae signa ad castíssimæ mentis blandiménta vicíssim provocáre consuévit.

℟. Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Et...

LECTIO V.

IN hac specu subterránea, sibi et mundo emórtua consepúltaque Jesu Christo, ut soli Deo víveret, diu noctúque látuit, cavens praecípue in móntibus patérni Principátus, ne forte ágnita in domum urbémque pátriam abducerétur invíta. Cállidas dæmonum insídias, quæ ásperæ vitae tædium et solitúdinis horrórem ánimæ ingerébant, ácriter sæviéndo in se férrea caténa, vigíliis, et humi cubatióne forti ánimo superásse antíquae ícones signíficant: cumque humánis destitúta praesídiis, nihil solátii aliúnde hauríret, quam è coelo; Dóminus, qui consolátur et corónat Sanctos suos, Angélicis delíciis illam sæpius recreábat.

℟. Dilexísti justítiam et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo laetítiae.

℣. Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam. Proptérea...

LECTIO VI.

CŒlésti deínde consílio ex antro Quisquinénsi in horridiórem spelúncam Peregríni montis tribus fere mille pássibus procul Panórmo Rosália se tránstulit, ut, quo difficiliórem pugnam secum ipsa committeret è conspéctu domus patérnae, eo laudabílius de contémptis mundi illécebris triumpháret. Latébat ibi ad partem laevam angústus cóncavus, quem éadem post repértas ejus relíquias illuc venánti, cui se vidéndam præbuit, dixit esse suam cellam peregrínam, ubi multum ætátis exegísset. Hic tamquam colúmba in foramínibus petrae gemens in coeléstium rerum contemplatióne defíxa, ad perfectíssimam Divíni amóris normam in solitúdine vitam tradúxit, et sanctíssime perénnibus charitátis rosis et virginitátis líliis coronáta, depósuit prídie No-

nas Septémbris. Cujus corpus Urbáno Octávo Pontífice Máximo divínitus anno Jubilæi totíus Sicíliae plausu repértum, illam à peste liberávit.

℟. Afferéntur Regi Vírgines post eam, próximae ejus: * Afferéntur tibi in laetítia et exsultatióne.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Afferéntur tibi... Glória Patri.. Afferéntur...

IN III. NOCTURNO, Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus... de Communi Virginum.

DIE 18. SEPTEMBRIS.

S. JOSEPHI A CUPERTINO CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Cōi Confessoris non Pontificis, praeter sequentia propria:

In I. VESPERIS, ad *Magnificat*, Antiphona. Mórtuus sum et vita mea est abscóndita cum Christo in Deo.

Oratio.

DEus, qui ad unigénitum Fílium tuum exaltátum à terra ómnia tráhere disposuísti: pérfice propítius; ut, méritis et exémplo Seráphici Confessóris tui **Joséphi** supra terrénas omnes cupiditátes elevári, ad eum perveníre mereámur; Qui tecum vivit...

Deinde fit commemoratio SS. **Stigmatum** S. **Francisci**: Antiphona. Hic vir, despíciens mundum et terréna triúmphans, divítias coelo cóndidit ore, manu.

℣. Signásti, Dómine, servum tuum Francíscum. ℟. Signis redemptiónis nostrae.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui, frigescénte mundo, ad inflammándum corda nostra tui amóris igne, in carne beatíssimi **Francísci** Passiónis tuae sacra S t í g m a t a renovásti: concéde propítius; ut ejus méritis et précibus crucem júgiter ferámus, et dignos fructus pœniténtiæ faciámus. Qui vivis et regnas...

IN I. NOCTURNO.

LECTIO I.

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Cap. 4. b.

DEus, qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illúxit in córdibus nostris ad illuminatiónem sciéntiae claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesáurum istum in vasis fictílibus, ut sublímitas sit virtútis

Dei, et non ex nobis. In ómnibus tribulatiónem pátimur, sed non angustiámur; aporiámur, sed non destitúimur; persecutiónem pátimur, sed non derelínquimur; dejícimur, sed non perímus: semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferéntes, ut et vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris. Semper enim nos, qui vívimus, in mortem trádimur propter Jesum, ut et vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi; ecce, ália quinque superlucrátus sum. Intra in gáudium...

LECTIO II. *Cap.* 5. 1.

SCimus enim, quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quod aedificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, aetérnam in coelis. Nam et in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cœlo est, superíndui cupiéntes: si tamen vestíti, non nudi inveniámur. Nam, et qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti, eo quod nólumus exspoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur, quod mortále est, à vita. Qui autem éfficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spíritus. Audéntes ígitur semper, sciéntes, quóniam, dum sumus in córpore, peregrinámur à Dómino (per fidem enim ambulámus, et non per spéciem): audémus autem, et bonam voluntátem habémus magis peregrinári à córpore, et præséntes esse ad Dóminum.

℟. Justus germinábit sicut lílium, * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dñi, in átriis domus Dei nostri. Et.

LECTIO III. *Cap.* 12. 1.

SI gloriári opórtet (non éxpedit quidem), véniam autem ad visiónes et revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim (sive in córpore, sive extra corpus, néscio, Deus scit) raptum hujúsmodi usque ad tértium cœlum. Et scio hujúsmodi hóminem (sive in córpore, sive extra corpus, néscio, Deus scit), quóniam raptus est in Paradísum, et audívit arcána verba, quae non licet hómini loqui. Pro hujúsmodi gloriábor; pro me autem nihil gloriábor, nisi in infirmitátibus meis. Nam, et si voluero gloriári, non ero insípiens, veritátem enim dicam: parco autem, ne quis me exístimet supra id, quod videt in me, aut áliquid

audit ex me. Et ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet à me; et dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea; nam virtus in infirmitáte perfícitur. Libénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum, * Et invéntus est in número Sanctórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et...

Glória Patri.. Et...

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV

Joséphus à Cupertíno, óppido in Salentínis, Diœcésis Neritonénsis, anno reparátæ salútis millésimo sexcentésimo tértio, piis ibídem paréntibus ortus, Deíque amóre prævéntus, pueritiam atque adolescéntiam summa cum simplicitáte morúmque innocéntia transégit. A diutúrno molestóque morbo patientíssime toleráto, Deíparæ Vírginis ope, liberátus se totum pietátis opéribus ac excoléndis virtútibus dedit; utque Deo ad majóra vocánti se intímius conjúngeret, Ordini Seráphico nomen dare constítuit. Post vários evéntus voti tandem compos factus, apud Minóres Conventuáles in Cœnóbio Crýptulæ, inter Láicos primum ob litterárum imperítiam, deínde inter Cléricos divína dispositióne connumerátus est. Sacerdótio post solémnia vota initiátus, perféctius sibi vitæ institútum propósuit. Quámobrem mundánis quibuscúmque afféctibus, terrenísque rebus pene ad vitam necessáriis íllico à se abdicátis, cilíciis, flagéllis, caténis, omni demum asperitátum ac pœnárum género corpus afflíxit, spíritum vero sanctæ oratiónis altissimǽque contemplatiónis assiduitáte dúlciter enutrívit. Hinc factum est, ut cháritas Dei, quæ jam erat in ejus corde à prima ætáte diffúsa, miro planéque singulári modo in dies coruscáverit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et à seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit...

Lectio V

Elúxit præcípue ardentíssima ejus cháritas in ecstásibus ad Deum suavíssimis stupendísque ráptibus, qui-

bus frequénter afficiebátur. Mirum autem, quod, alienáto à sénsibus ánimo, statim ab écstasi eum revocábat sola obediéntia. Hanc quippe virtútem exímio stúdio prosequebátur, dícere sólitus, se ab ea véluti cæcum circumdúci, et mori pótius velle, quam non obedíre. Paupertátem vero Seráphici Patriárchae ita æmulátus est, ut morti próximus Præláto suo assérere vere potúerit, se nihil habére, quod more Religiosórum resignáret. Itaque mundo sibíque mórtuus vitam Jesu manifestábat in carne sua, quæ, dum in alíquibus ex turpitúdine obscœ́num flagítium sentiébat, prodigiósum de se efflábat odórem, indícium nitidíssimae illíus puritátis, quam, immúndo spíritu vehementíssimis tentatiónibus frustra obnubiláre diu conánte, servávit illǽsam, tum arcta sénsuum custódia, tum jugi córporis maceratióne, tum dénique speciáli protectióne puríssimæ Vírginis Maríae, quam Matrem suam appelláre consuévit, ac véluti Matrem dulcíssimam íntimo cordis afféctu venerabátur, eámque ab áliis venerári exoptábat, ut cum ejúsdem patrocínio, sicut ipse ajébat, ómnia bona consequeréntur.

℟. Amávit eum Dóminus et ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum. * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei et ornávit eum. Et ad portas...

Lectio VI.

Hæc beáti Joséphi sollicitúdo à sua erga próximos charitáte prodíbat: tanto enim animárum zelo exardébat, ut ómnium salútem modis ómnibus instantíssime procuráret. Exténdens páriter charitátem suam in próximum sive páuperem, sive infírmum, sive quacúmque ália tribulatióne vexátum, quantum in ipso erat, illum recreábat. Nec aliéni erant ab ejus charitáte, qui objurgatiónibus, probris, omnísque géneris injúriis ipsum appéterent: nam eádem patiéntia, mansuetúdine, vultúsque hilaritáte tália excipiébat, qua tot inter ac tantas vicissitúdines resplénduit, dum vel Moderatórum Ordinis, vel sacrae Inquisitiónis jussu hac illac erráre versaríque coáctus est. Quamquam vero pópuli non solum, sed viri príncipes exímiam ejus sanctitátem et supérna charísmata admiraréntur, ea nihilóminus erat humilitáte, ut, magnum se peccatórem réputans, Deum enixe deprecarétur, ut sua ab eo illústria

dona removéret; hómines vero exoráret, ut in eum locum mórtuum ejus corpus injícerent, ubi memória sui esset prorsus obliteráta. At Deus, qui ponit húmiles in sublíme, quique servum suum, dum víveret, coelésti sapiéntia, prophetía, córdium perscrutatióne, curatiónum grátia, ceterísque donis cumulatíssime exornáverat, ejus quoque mortem iis, quibus ipse ántea praedíxerat, loco ac témpore, anno ætátis suæ sexagésimo primo, Auximi in Picéno pretiósam réddidit, sepulchrúmque gloriósum. Illum dénique étiam post óbitum miráculis coruscántem Benedíctus Quartusdécimus Beatórum, Clemens Tertiusdécimus Sanctórum fastis adscrípsit. Ejus autem Offícium et Missam Clemens Quartusdécimus ejúsdem Órdinis ad univérsam Ecclésiam exténdit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quae locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

Glória Patri... Quia te vidi justum coram...

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio VII. *Cap. 22.*

In illo témpore: Loquebátur Jesus Princípibus Sacerdótum et Pharisǽis in parábolis dicens: Símile factum est regnum cœlórum hómini Regi, qui fecit núptias fílio suo. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Lib. 2. Homil. 38. circa med.

Quia jam, largiénte Dómino, nuptiárum domum, id est, sanctam Ecclésiam, intrástis, solérter, fratres, aspícite, ne áliquid de mentis vestrae hábitu Rex ingrédiens reprehéndat. Cum magno enim cordis timóre pensándum est, quod prótinus súbditur: Intrávit autem Rex, ut vidéret discumbéntes, et vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli. Quid, fratres charíssimi, éxprimi per nuptiálem vestem putámus? Si enim vestem nuptiálem Baptísma vel fidem dícimus, quis sine Baptísmate et fide has núptias intrávit? Eo enim ipso foris est, qui necdum crédidit. Quid ergo debémus intellígere per nuptiálem vestem, nisi charitátem? Intrat enim ad núptias, sed cum nuptiáli veste non intrat, qui, in sancta Ecclésia assístens,

fidem habet, sed charitátem non habet. Recte enim cháritas nuptiális vestis vocátur, quia hanc in se Cónditor noster hábuit, dum ad sociándae sibi Ecclésiae núptias venit.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce, homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat...

LECTIO VIII.

Sola quippe dilectióne Dei actum est, ut ejus Unigénitus mentes sibi electórum hóminum uníret. Unde et Joánnes dicit: Sic enim diléxit Deus mundum, ut Fílium suum unigénitum daret pro nobis. Qui ergo per charitátem venit ad hómines, eámdem charitátem innótuit vestem esse nuptiálem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclésia pósitus, Deo crédidit, jam ad núptias intrávit, sed cum nuptiáli veste non venit, si charitátis grátiam non custódit. Et certe, fratres, si quis ad carnáles núptias esset invitátus, vestem mutáret, congaudére se sponso et sponsæ ex ipso sui hábitus decóre osténderet, inter gaudéntes et festa celebrántes despéctis véstibus apparére erubésceret. Nos ad Dei núptias venímus, et cordis vestem mutáre dissimulámus. Congáudent Angeli, cum ad cœlum assumúntur Elécti. Qua ergo mente haec spirituália festa conspícimus, qui nuptiálem vestem, id est, charitátem, quae sola nos speciósos éxhibet, non habémus?

℞. Sint lumbi vestri praecíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos...

Glória Patri.. Et vos...

LECTIO IX.

Sciéndum vero est, quia, sicut in duóbus lignis, superióre vidélicet et inferióre, vestis téxitur: ita in duóbus praecéptis cháritas habétur, in dilectióne scílicet Dei et próximi. Scriptum quippe est: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota virtúte tua, et próximum tuum sicut te ipsum. Qua in re notándum est, quia in dilectióne próximi mensúra amóris pónitur, cum dícitur: Díliges próximum tuum sicut te ipsum. Dei autem diléctio nulla mensúra constríngitur, cum

...Díliges Dóminum ...tuum ex toto corde ...ex tota ánima tua, ex ...virtúte tua. Non enim ...itur quisque, quantum dí-...t, sed ex quanto, cum dí-...r ex toto; quia ille verá-...n Deum díligit, qui sibi de ...nihil relínquit. Duo ergo ...sse est ut charitátis præ-...a custódiat, quisquis ha-bére in núptiis vestem nuptiálem curat. Te Deum laudámus... 3.

IN LAUDIBUS,

ad *Benedictus*, Antiphona. Osténdit mihi Dóminus flúvium aquæ vivæ, spléndidum tamquam crystállum, procedéntem de sede Dei et Agni.

IN II. VESP. fit à Capitulo de sequenti, comm. præced.

DIE 22. SEPTEMBRIS.

THOMAE DE VILLANOVA EPISCOPI ET CONFESS.

Duplex.

Hoc Festum habetur in Breviariis antiquioribus die ... Septembris.

DOMINICA III. SEPTEMBRIS.

FESTUM SEPTEM DOLORUM B. M. V.

Duplex majus.

Si hac Dominica III. Sep-...ris occurrat Octava Na-...tis B. M. V. aut Festum Nominis ejusdem, aut Fe-... S. Matthaei Apostoli, hoc Festum 7 Dolorum ...fertur ad primam inse-...tem Dominicam, Officio duplicis 1. vel 2. Classis impeditam. (Ex Decr. .. C. 18. Sept. 1814.)

IN I. VESPERIS.

...phona: Quo ábiit diléc-tuus... cum reliquis de ...libus, ut infra.

...LMUS: Dixit Dóminus... rel. de B. M. V., 25.

CAPITULUM. *Thren. 2. d.*

QUi comparábo te? vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem? cui exaequábo te, et consolábor te, virgo fília Sion? magna est velut mare contrítio tua.

HYMNUS.

O Quot undis lacrymárum,
Quo dolóre vólvitur,
Luctuósa de cruénto
Dum revúlsum stípite,
Cernit ulnis incubántem
Virgo Mater Fílium!
Os suave, mite pectus,
Et latus dulcíssimum,
Dexterámque vulnerátam,

Et sinístram sáuciam,
Et rubras cruóre plantas
Ægra tingit lácrymis.
Centiésque milliésque
Stringit arctis néxibus
Pectus illud et lacértos,
Illa figit vúlnera,
Sicque tota colliquéscit
In dolóris ósculis.
Eja, Mater, obsecrámus
Per tuas has lácrymas,
Filiíque triste funus,
Vulnerúmque púrpuram:
Hunc tui cordis dolórem
Conde nostris córdibus.
Esto Patri, Filióque,
Et coævo Flámini,
Esto summae Trinitáti
Sempitérna glória;
Et perénnis laus honórque
Hoc et omni sæculo. Amen.

℣. Regína Mártyrum, ora pro nobis. ℟. Quae juxta crucem Jesu constitísti.

Ad *Magnificat*, Antiphona. Nolíte me considerare, quod fusca sim, quia decolorávit me sol: fílii matris meae pugnavérunt contra me.

Oratio.

DEus, in cujus Passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósae Vírginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: concéde propítius; ut, qui Dolóres ejus venerándo recólimus, Passiónis tuae efféctum felícem consequámur. Qui vivis...

Deinde fit com. Dñicæ occurr.

Ad Completorium et Horas in fine Hymnorum dicitur:
Jesu, tibi sit glória,
Qui passus es pro sérvulis...

AD MATUTINUM.

INVITATORIUM. Stemus juxta Crucem cum María matre Jesu, * Cujus ánimam dolóris gládius pertransívit.

PSALMUS: Veníte, exsultémus... 1.

HYMNUS.

JAm toto súbitus vesper eat polo,
Et sol attónitum præcípitet diem,
Dum sævæ récolo ludíbrium necis,
Divinámque catástrophen.
Spectátrix áderas supplício, Parens,
Malis uda, gerens cor adamántinum,
Natus funérea péndulus in Cruce
Altos dum gémitus dabat.
Pendens ante óculos Natus, atrócibus
Sectus verbéribus; Natus hiántibus
Fossus vulnéribus, quot penetrántibus
Te confíxit acúleis!
Eheu! sputa, álapae, vérbera, vúlnera,
Clavi, fel, áloë, spóngia, láncea,
Sitis, spina, cruor, quam vária pium
Cor pressére tyránnide!

Cunctis intérea stat generósior
Virgo Martýribus, prodígio novo.
In tantis móriens non móreris, Parens,
Diris fixa dolóribus.
Sit summae Tríadi glória, laus, honor,
A qua supplíciter, sollícita prece,
Posco Virgínei róboris æmulas
Vires rebus in ásperis. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. 1. Multiplicáti sunt qui tríbulant me, multi insúrgunt advérsum me.

PSALMUS 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsū me.

Multi dicunt ánimæ meae: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum; * et exsúrréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulū tuum benedíctio tua.

Antiph. 1. Multiplicáti sunt qui tríbulant me, multi insúrgunt advérsum me.

Antiph. 2. Paravérunt sagíttas suas in pháretra, ut sagíttent in obscúro rectos corde.

PSALMUS 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam, ecce, peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam, quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo: * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Antiph. 2. Paravérunt sagít-

tas suas in pháretra, ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Antiph. 3. Defécit in dolóre vita mea, et anni mei in gemítibus.

PSALMUS 30.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in aetérnum; * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam: * accélera, ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu; * et propter nomen tuum dedúces me et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi, * quóniā tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum; * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi; * exsultábo et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci; * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea et venter meus.

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea, * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, et vicínis meis valde, * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt à me. * Oblivióni datus sum, tamquam mórtuus à corde.

Factus sum tamquam vas pérditum, * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

In eo, dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine; * dixi: Deus meus es tu; in mánibus tuis sortes meae.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et à persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua. * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum; * muta fiant lábia dolósa.

Quae loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuae, Dómine, * quam

abscondísti timéntibus te!
Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.
Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuae * à conturbatióne hóminum.
Próteges eos in tabernáculo tuo * à contradictióne linguárum.
Benedíctus Dóminus, * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.
Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum à fácie oculórum tuórum.
Ideo exaudísti vocē oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.
Dilígite Dóminum, omnes Sancti ejus, * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.
Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.
Antiph. 3. Defécit in dolóre vita mea, et anni mei in gemítibus.
℣. Regína Mártyrum, ora pro nobis. ℟. Quae juxta Crucem Jesu constitísti.
Pater noster... ℣. Et ne nos...
De Jeremía Prophéta.

Lectio I. *Thren. 1.*

PLorans plorávit in nocte, et lácrymae ejus in maxíllis ejus; non est qui consolétur eam ex ómnibus charis ejus: omnes amíci ejus sprevérunt eam, et facti sunt ei inimíci. Vide, Dómine, quóniam tríbulor, conturbátus est venter meus; subvérsum est cor meum in memetípsa, quóniam amaritúdine plena sum. Foris intérficit gládius, et domi mors símilis est. Audiérunt quia ingemísco ego, et non est qui consolétur me.
℟. Símeon, vir justus et timorátus, dixit ad Maríam: * Tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius.
℣. Ne vocétis me pulchram, sed amáram, quia amaritúdine valde replévit me Omnípotens. Tuam ipsíus...

Lectio II. *Thren. 2. d.*

CUi comparábo te? vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te, virgo fília Sion? magna est enim velut mare contrítio tua: quis medébitur tui? Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam, sibilavérunt et movérunt caput suum super fíliam Jerúsalem: Hæccine est urbs, dicéntes, perfécti decóris, gáudium univérsae terrae? Aperuérunt super te os suum omnes inimíci tui; sibilavérunt et fremuérunt déntibus, et dixérunt: Devorábimus.
℟. Surge et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum: * Et esto ibi úsque dum dicam tibi.

℣. Vocávi Fílium meum ex Ægýpto, ut véniat salus in Israël. Et esto...

LECTIO III.

FEcit Dóminus quae cogitávit, complévit sermónem suum, quem præcéperat à diébus antíquis: destrúxit et non pepércit et lætificávit super te inimícum, et exaltávit cornu hóstium tuórum. Clamávit cor eórum ad Dóminum super muros fíliae Sion: Deduc quasi torréntem lácrymas per diem et noctem; non des réquiem tibi, neque táceat pupílla óculi tui.

℟. Fili, quid fecísti nobis sic? * Ego et Pater tuus * Doléntes quaerebámus te.

℣. Quid est quod me quærebátis? In his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse. Ego.. Glória Patri.. Doléntes...

IN II. NOCTURNO.

Antiphona 4. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

PSALMUS: Deus, Deus meus, réspice in me... 110.

Antiph. 5. Deus, vitam meam annuntiávi tibi; posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

PSALMUS 55.

MIserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo; * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die; * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo; * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi; * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur; * advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent; * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos; * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi; * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua; * tunc convertántur inimíci mei retrórsum:

In quacúmque die invocávero te; * ecce cognóvi, quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem; * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu, * ut pláceam coram Deo in lúmine viventium.

Antiph. 5. Deus, vitam meam annuntiávi tibi; posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Antiphona 6. Fuérunt mihi lácrymae meae panes die ac nocte.

Psalmus 41.

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum, * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deũ fortem vivum; * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymae meae panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Haec recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis et confessiónis, * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis et Hermóniim à monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * et nocte cánticum ejus;

Apud me orátio Deo vitae meae, * Dicam Deo: Suscéptor meus es:

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me, inimíci mei;

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus?

* Quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Antiphona 6. Fuérunt mihi lácrymae meae panes die ac nocte.

℣. Fascículus myrrhae diléctus meus mihi.

℟. Inter úbera mea commorábitur.

Pater noster... ℣. Et ne nos...

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Serm. 12. de praerogativis B. M. V.

Lectio IV.

Martýrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quã in ipsa Domínicae Passiónis história commendátur. Pósitus est hic (ait sanctus senex de púero Jesu) in signum, cui contradicétur; et tuam ipsíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertransíbit gládius. Vere tuam, o beáta Mater, ánimam pertransívit; alióquin non, nisi eam per-

tránsiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem posteáquam emísit spíritum tuus ille Jesus, ipsíus plane non áttigit ánimam crudélis lánceа, quae ipsíus apéruit latus, sed tuam útique ánimam pertransívit. Ipsíus nimírum ánima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequíbat avélli.
℟. Jesum bajulántem sibi Crucem * Sequebátur turba mulíerum, quae plangébant et lamentabántur eum.
℣. Fíliae Jerúsalem, super vos ipsas flete, et super fílios vestros. Sequebátur...

LECTIO V.

Quam ergo pertransívit ánimam vis dolóris, ut plusquam Mártyrem non immérito praedicémus, in qua nimírum corpóreae sensum passiónis excésserit compassiónis afféctus. An non tibi plusquam gládius fuit sermo ille, revéra pertránsiens ánimam, et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ et spíritus: Múlier, ecce fílius tuus? O commutatiónem! Joánnes tibi pro Jesu tráditur, servus pro Dómino, discípulus pro Magístro, fílius Zebedǽi pro Fílio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodo non tuam affectuosíssimam ánimam pertransíret haec audítio, quando et nostra, licet sáxea, licet férrea péctora, sola recordátio scindit?

℟. Postquam venérunt in locum, qui dícitur Calváriae, ibi crucifixérunt eum: * Stabat autem juxta Crucem Jesu Mater ejus.
℣. Tunc beátam illíus ánimam dolóris gládius pertransívit. Stabat...

LECTIO VI.

Non mirémini, fratres, quod María martyr in ánima fuísse dicátur. Mirétur qui non memínerit, se audivísse Paulum inter máxima Géntium crímina memorántem, quod sine affectióne fuíssent. Longe id fuit à Maríae viscéribus, longe id sit étiam à sérvulis ejus. Sed forte quis dicat: Numquid non eum præscíerat moritúrum? Et indubitánter. Numquid non sperábat contínuo resurrectúrum? Et fidénter. Super haec dóluit crucifíxum? Et veheménter. Alióquin quisnam tu, frater, aut unde tibi haec sapiéntia, ut miréris plus Maríam compatiéntem, quam Maríae Fílium patiéntem? Ille étiam mori córpore pótuit, ista cómmori corde non pótuit? Fecit illud cháritas, qua majórem nemo hábuit: fecit et hoc cháritas, cui post illam símilis áltera non fuit.
℟. Joseph ab Arimathǽa * Pétiit Corpus Jesu, quod

de Cruce depósitum * Suo compléxu Mater excépit.
℣. Dolens Sunamítis sinu et génibus suis sustínuit mórtuum Fílium. Pétiit.. Glória Patri.. Suo...

IN III. NOCTURNO.

Antiph. 7. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

PSALMUS 63.

Exáudi, Deus, oratiónem meam, cum déprecor; * à timóre inimíci éripe ánimam meam.
Protexísti me à convéntu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem.
Quia exacuérunt ut gládium linguas suas, * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.
Súbito sagittábunt eum, et non timébunt; * firmavérunt sibi sermónem nequam.
Narravérunt, ut abscónderent láqueos; * dixérunt: Quis vidébit eos?
Scrutáti sunt iniquitátes; * defecérunt scrutántes scrutínio.
Accédet homo ad cor altum, * et exaltábitur Deus.
Sagíttae parvulórum factae sunt plagae eórum, * et infirmátae sunt contra eos linguae eórum.
Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos, * et tímuit omnis homo.
Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.
Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Antiphona 7. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Antiphona 8. Anima mea turbáta est valde. sed tu, Dómine, úsquequo?

PSALMUS 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.
Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum; * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.
Et ánima mea turbáta est valde; * sed tu, Dómine, úsquequo?
Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam; * salvum me fac propter misericórdiam tuam.
Quóniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?
Laborávi in gémitu meo; lavábo per síngulas noctes lectum meum, * lácrymis meis stratum meum rigábo.
Turbátus est à furóre óculus meus; * inveterávi inter omnes inimícos meos.
Discédite à me omnes, qui

operámini iniquitátem, * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

℣. Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam; * Dóminus oratiónem meam suscépit.

℣. Erubéscant et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei; * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Antiphona 8. Anima mea turbáta est valde; sed tu, Dómine, úsquequo.

Antiphona 9. Deus adjútor in tribulatiónibus, quae invenérunt nos nimis.

Psalmus: Deus noster... 32.

℣. Per te salútem hauriámus, Virgo María.

℟. Ex vulnéribus Christi.

Pater noster... ℣. Et ne nos indúcas...

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII. *Cap.* 19, e.

IN illo témpore: Stabant juxta Crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus, María Cléophae, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

De institut. Virg., cap. 7.

STabat juxta Crucem Mater, et fugiéntibus viris stabat intrépida. Vidéte, utrum pudórem mutáre potúerit Mater Jesu, quae ánimum non mutávit. Spectábat piis óculis Fílii vúlnera, per quae sciébat ómnibus futúram Redemptiónem. Spectábat, non degéneri Mater spectáculo, quae non metúerat peremptórem. Pendébat in Cruce Fílius, Mater se persecutóribus offerébat.

℟. Quis tibi sensus fuit, ó Mater Dolórum, * Dum Joseph síndone Fílium tuum invólvit, et pósuit eum in monuménto?

℣. Consideráte et vidéte, si est dolor sicut dolor meus. Dum Joseph...

LECTIO VIII.

Ex ejusdem Epist. 25. ad Ecclesiam Vercellensem, prope finem.

MAría Mater Dómini ante Crucem Fílii stábat. Nullus me hoc dócuit, nisi sanctus Joánnes Evangelísta. Mundum alii concússum in Passióne Dómini conscripsérunt, coelum ténebris obdúctum, refugísse solem, in Paradísum Latrónem, sed post piam confessiónem, recéptum. Joánnes dócuit quod álii non docuérunt, quemádmodum in cruce pósitus Matrem appelláverit. Pluris putátur, quod, victor suppliciórum, pietátis offícia Matri exhibébat, quam quod regnum coeléste donábat. Nam si religiósum est, quod Latróni donátur vénia, multo uberióris pietátis est, quod

lio Mater tanto afféctu rátur.

In toto corde tuo gé-s Matris tuæ ne obliris, * Ut perficiátur itiátio et benedíctio.

Ave, Princeps generósa, yrúmque prima rosa, inúmque lílium. Ut...
ia Patri.. Ut...

ctio IX. de Homilia iniciae occurrentis, et in ejus dicitur:

)eum laudámus... 3.

) LAUDES ET PER HORAS.

Antiphona 1. Quo ábiit * diléctus tuus, o pulchérmulíerum? Quo declidiléctus tuus, et quæs eum tecum?
imus: Dóminus regnácum reliquis. 4.

Ant. 2 Recédite à me, * e flebo; nolíte incúmut consolémini me.

Antiphona 3. Non est ei es, * neque decor, et nus eum, et non erat ctus.

Ant. 4. A planta pedis * e ad vérticem cápitis est in eo sánitas.

Antiphona 5. Fulcíte me ous, * stipáte me malis, amóre lángueo.

Capitulum. *Thren.* 2. *d.* i comparábo te? vel cui ssimilábo te, fília Jerún? cui exaequábo te, et consolábor te, virgo fília Sion? magna est velut mare contrítio tua.

HYMNUS.

Summae Deus cleméntiae,
Septem Dolóres Vírginis,
Plagásque Jesu Fílii
Fac rite nos revólvere.

Nobis salútem cónferant
Deíparae tot lácrymae,
Quibus laváre súfficis
Totíus orbis crímina.

Sit quinque Jesu Vúlnerum
Amára contemplátio,
Sint et Dolóres Vírginis
Ætérna cunctis gáudia.

Jesu, tibi sit glória,
Qui passus es pro sérvulis,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. María Virgo, per virtútem tot dolórum.
℟. Fac nos gaudére in regno cœlórum.

Ad *Benedictus.* Antiphona. Veníte, ascendámus ad montem Dómini, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Oratio.

Deus, in cujus Passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósae Vírginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: concéde propítius; ut, qui Dolóres ejus venerándo recólimus, Passiónis tuae efféctum felícem consequámur. Qui vivis...

Et fit commem. Dominicae occurrentis.

Ad Primam, in ℟. br. dicitur:

℣. *Qui passus es propter nostram salútem...*

AD TERTIAM.

Antiphona. Recédite à me.

CAPITULUM: Cui comparábo te... 269.

℟. br. O vos omnes, * Qui transítis per viam, O vos...

℣. Atténdite et vidéte, si est dolor sicut dolor meus. Qui transítis per viam. Glória Patri.. O vos..

℣. Defecérunt prae lácrymis óculi mei. ℟. Conturbáta sunt ómnia víscera mea.

AD SEXTAM.

Antiph. Non est ei spécies.

CAPITULUM. *Thren.* 1.

PLorans plorávit in nocte, et lácrymae ejus in maxíllis ejus; non est qui consolétur eam ex ómnibus charis ejus.

℟. br. Defecérunt * Prae lácrymis óculi mei. Defecérunt...

℣. Conturbáta sunt ómnia víscera mea. Prae..

Glória Patri.. Defecérunt...

℣. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi.

℟. Inter úbera mea commorábitur.

AD NONAM.

Antiph. Fulcíte me flóribus.

CAPITULUM. *Thren. 2. f.*

DEduc quasi torréntem lácrymas per diem et noctem ; non des réquiem tibi, neque táceat pupílla óculi tui.

℟. br. Fascículus myrrhæ * Diléctus meus mihi. Fascículus myrrhae...

℣. Inter úbera mea commorábitur. Diléctus..

Glória Patri.. Fascículus...

℣. Anima mea liquefácta est.

℟. Ut diléctus locútus est.

IN II. VESPERIS dicuntur omnia ut in I. Vesperis, 259, praeter sequentia propria: Ad *Magnificat*, Antiphona. Oppréssit me dolor, et fácies mea intúmuit à fletu, et pálpebrae meae caligavérunt.

Oratio.

DEus, in cujus Passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósae Vírginis et Matris Maríae dolóris gládius pertransívit... concéde propítius; ut, qui Dolóres ejus venerándo recólimus, Passiónis tuæ efféctum felícem consequámur. Qui vivis et regnas...

Et fit commem. Dominicae occurrentis.

FESTA OCTOBRIS.

DIE 14. OCTOBRIS.

S. CALLISTI PAPAE ET MARTYRIS.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter sequentia propria:

Oratio.

DEus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitáte deficere: ad amórem tuum nos misericórditer per beáti Callisti Mártyris tui atque Pontíficis exémpla restáura. Per Dóminum nostrum...

Pro commem. S. Eduardi: Antiph. Hic vir, despíciens mundum et terréna triúmphans, divítias coelo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

DEus, qui beátum regem Eduárdum Confessórem tuum aeternitátis glória coronásti: fac nos, quǽsumus, ita eum venerári in terris; ut cum eo regnáre possímus in cœlis. Per Dóminum...

IN I. NOCTURNO, Lectiones de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

CAllístus, Románus, præfuit Ecclésiae Antoníno Heliogábalo Imperatóre. Constítuit Quátuor anni Témpora, quibus jejúnium, ex Apostólica traditióne accéptum, ab ómnibus servarétur. Ædificávit Basílicam sanctae Maríae trans Tíberim, et in via Appia vetus cœmetérium ampliávit, in quo multi sancti Sacerdótes et Mártyres sepúlti sunt: unde ab eo Callísti cœmetérium appellátur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et à seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem aetérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et...

Lectio V.

EJúsdem pietátis fuit, quod beáti Calepódii Presbýteri et Mártyris corpus jactátum in Tíberim conquíri diligénter curávit, et invéntum honorífice sepelívit. Palmátium Consulári, Simplícium Senatória dignitáte illústres, Felícem ac Blandam, qui deínde omnes martýrium subiére, cum baptísmo

lustrásset, missus est in cárcerem; ubi Privátum mílitem ulcéribus plenum admirabíliter sanitáti restitútum Christo adjúnxit: pro quo idem, recens adhuc à fide suscépta, plumbátis usque ad mortem caesus occúbuit.
℟. Desidérium ánimae ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
℣. Quóniam praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

LECTIO VI.

Sedit Callístus annos quinque, mensem unum, dies duódecim. Ordinatiónibus quinque, mense Decémbri, creávit Presbýteros séxdecim, Diáconos quátuor, Epíscopos octo. Post longam famem crebrásque verberatiónes praeceps jactus in púteum, atque ita martýrio coronátus sub Alexándro Imperatóre, illátus est in coemetérium Calepódii via Aurélia, tértio ab Urbe lápide, prídie Idus Octóbris. Ejus póstmodum corpus in Basílicam sanctae Maríae trans Tíberim, ab ipso aedificátam, delátum, sub ara majóri máxima veneratióne cólitur.
℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.
℣. Cibávit illum Dóminus pane vitae et intelléctus, et aqua sapiéntiae salutáris potávit illum. Et corónam... Glória Patri.. Et corónam...

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

LECTIO VII. *Cap.* 10. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur, et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. cap. 10. post medium.

Dominus diem judícii osténdit, quae abstrúsam voluntátis nostrae consciéntiam prodet, et ea, quae nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicae déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas: quia dies judícii nulla haec fuísse atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine; et quod in aure audítis, praedicáte super tecta. Non légimus, Dóminum sólitum fuísse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidísse; sed quia omnis sermo ejus

arnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

℣. Quóniam praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa signo...

LECTIO VIII.

ITaque id, quod à se dictum est, cum libertáte Fidei et confessiónis vult esse loquéndum. Idcírco, quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jússit in lúmine: ut quæ secréto áurium commíssa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium præcónio, audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et profúndum doctrínæ Evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis Apostólicæ revelándum, non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est, sed timéntes pótius Deum, cui perdéndae in gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénae dignitátis glóriam quæsívit; sed ad coeléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui...

Glória Patri.. Qui...

LECTIO IX.

NOlíte timére eos, qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndae carnis admitténdus est dolor: quando, pro natúrae suae atque oríginis conditióne resolúta, in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos, opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam, étiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit: negatúrum se eum Patri in coelis, qui se homínibus in terra negásset; eum porro, qui conféssus coram homínibus se fuísset, à se in coelis confiténdum; qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

Te Deum laudámus... 3.

VESPERAE à Capitulo de sequenti, cum commemoratione praecedentis.

DIE 20. OCTOBRIS.

S. JOANNIS CANTII CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter sequentia propria:

HYMNUS.

(In I. Vesperis et Laudibus.)

Gentis Polónae glória,
Clerique splendor nóbilis,
Decus Lycæi, et pátriae
Pater, Joánnes inclyte!
Legem supérni Núminis
Doces magíster, et facis;
Nil scire prodest, sédulo
Legem nitámur éxsequi.
Apostolórum límina
Pedes viátor vísitas;
Ad pátriam, quam téndimus,
Gressus viámque dírige.
Urbem petis Jerúsalem,
Signáta sacro sánguine
Christi colis vestígia,
Rigásque fusis flétibus.
Acérba Christi vúlnera,
Haeréte nostris córdibus,
Ut cogitémus cónsequi
Redemptiónis prétium.
Te prona mundi máchina,
Clemens, adóret, Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

§. Si praedictus Hymnus in I. Vesperis dicendus non sit, tunc dicatur ad Matutinum, et Hymnus Matutini dicatur ad Laudes. At si ad Laudes dicendus sit Hymnus *Te deprecante*, ut infra dicetur, tunc Hymnus omissus in I. Vesperis, omissa conclusione, jungatur Hymno Matutini.

Oratio.

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut, sancti Joánnis Confessóris exémplo, in sciéntia Sanctórum proficiéntes atque áliis misericórdiam exhibéntes; ejus méritis indulgéntiam apud te consequámur. Per Dom.

Deinde fit commemoratio S. Petri de Alcantara:

Antiph. Hic vir, despíciens mundum et terréna triúmphans, divítias coelo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Confessórem tuum admirábilis poeniténtiae et altíssimae contemplatiónis múnere illustráre dignátus es: da nobis, quæsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, carne mortificáti, facílius coeléstia capiámus. Per Dóminum nostrum...

D MATUTINUM.

HYMNUS.

rpus domas jejúniis,
aedis cruénto vérbere,
ıstra poeniténtium
sequáris ínnocens.
ámur et nos sédulo
ıus paréntis óptimi;
ímur, ut licéntiam
s refrænet spíritus.
ıte bruma próvidum
)es amíctum páuperi,
famémque egéntium
potúque súblevas.
i negásti némini
ı rogánti, pátrium
um tuére, póstulant
Polóni et éxteri.
aus Patri, sit Fílio,
ue, sancte Spíritus:
ıs Joánnis ímpetrent
ı nobis gáudia. Amen.

NOCTURNO, LECTIONES
criptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

ınnes in óppido Kenty, ·acoviénsis Dioecésis, à Cántii cognómen duxit, sláo et Anna piis et ıtis paréntibus natus, m suavitáte, innocéntia, táte ab ipsa infántia fecit máximae virtútis. niversitáte Cracoviénsi sophíae ac Theologíae ım audítor, tum per s Académiae gradus déndo Proféssor ac ır, sacra, quam annis s trádidit, doctrína men-tes audiéntium non illustrábat modo, sed et ad omnem pietátem inflammábat, simul docens scílicet et fáciens. Sacérdos factus nihil de litterárum stúdio remíttens, stúdium auxit Christiánae perfectiónis. Utque passim offéndi Deum máxime dolébat, sic eum sibi et pópulo placáre obláto quotídie non sine multis lácrymis incruénto Sacrifício satagébat. Ilkusiénsem Parochíam annis áliquot egrégie administrávit; sed animárum perículo commótus póstea dimísit, ac postulánte Académia ad prístinum docéndi offícium rédiit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et à seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem aetérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

LECTIO V.

Quidquid témporis ab stúdio superérat, partim salúti proximórum (sacris præsértim conciónibus) curándae, partim oratióni dabat; in qua coeléstibus quandóque visiónibus et collóquiis dignátus fertur. Christi vero Passióne sic afficiebátur, ut in ea contemplánda totas intérdum noctes dúceret insómnes, ejúsque causa mé-

lius recoléndae Hierosólymam peregrinátus sit: ubi et martýrii desidério flagrans Turcis ipsis Christum Crucifíxum praedicáre non dubitávit. Quater étiam ad Apostolórum límina, pedes atque viária onústus sárcina, Romam venit, tum ut Sedem Apostólicam, cui máxime addíctus fuit, honoráret, tum ut sui (sic enim ajébat) purgatórii poenas, expósita illic quotídie peccatórum vénia, redímeret. Quo in itínere à latrónibus olim spoliátus, et num quid habéret praetérea interrogátus, quum negásset, áureos deínde áliquot suo insútos pállio recordátus, fugiéntibus hos étiam clámans óbtulit latrónibus, qui, viri sancti candórem simul et largitátem admiráti, étiam ablátos ultro reddidére. Aliénae famae ne quis detráheret, descríptis beáti Augustíni exémplo in paríete versículis, se atque álios perpétuo vóluit admónitos. Famélicos de suo étiam obsónio satiábat. Nudos autem non emptis modo, sed detráctis quoque sibi véstibus et cálceis operiébat, demísso ipse ínterim usque ad terram pállio, ne domum núdipes redíre viderétur.

℟. Amávit eum Dóminus et ornávit eum; stolam glóriae índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Índuit eum Dóminus lorícam fídei et ornávit eum. Et ad portas...

LECTIO VI.

Brevis illi somnus atque humi; vestis, quae nuditátem, cibus, qui mortem duntáxat arcéret. Virginálem pudicítiam, velut lílium inter spinas, áspero cilício, flagéllis atque jejúniis custodívit. Quin et per annos ante óbitum trigínta círciter et quinque ab esu cárnium perpétuo abstínuit. Tandem diérum juxta ac meritórum plenus, cum vicínæ, quam praesénsit, morti se diu diligentérque praeparásset, ne qua re ámplius tenerétur, si quid domi supérerat, id omníno paupéribus distríbuit. Tum Ecclésiae Sacraméntis rite munítus, dissólvi jam cápiens et esse cum Christo, prídie Nativitátis ejus in cœlum evolávit, miráculis ante et post mortem clarus. Mórtuus ad próximam Academíae ecclésiam sanctae Annæ delátus est, ibíque honorífice sepúltus. Auctáque in dies pópuli veneratióne ac frequéntia, inter primários Polóniae ac Lithuániae Patrónos religiosíssime cólitur. Novísque coruscans miráculis à Cle-

nénte Decimotértio, Pontífice Máximo, décimo séptimo Kaléndas Augústi anno millésimo septingentésimo sexagésimo séptimo solémni ritu Sanctórum fastis adscríptus est.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia...

Glória Patri.. Quia...

IN III. NOCTURNO, Homilia in Evang. Sint lumbi vestri... ut in eodem Communi.

AD LAUDES, HYMNUS: Gentis Polónæ... ut supra in I. Vesperis, 274, vel, si Vesperæ II. hujus Festi dicendæ n o n sint, HYMNUS: Te deprecánte... ut sequitur:

IN II. VESPERIS, Hymnus:

Te deprecánte córporum
Lues recédit, ímprobi
Morbi fugántur, prístina
Rédeunt salútis múnera.

Phthisi febríque et úlcere
Diram redáctos ad necem,
Sacrátas morti víctimas
Ejus rapis è fáucibus.

Te deprecánte túmido
Merces abáctae flúmine,
Tractae Dei poténtia
Sursum fluunt retrógradae.

Cum tanta possis, sédibus
Cœli locátus, póscimus:
Respónde votis súpplicum,
Et invocátus súbveni.

O una semper Trínitas!
O trina semper Unitas!
Da, supplicánte Cántio,
Ætérna nobis prǽmia.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad *Magnificat*, Antiphona. Hic vir, despíciens mundum et terréna triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

Oratio.

Da, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, sancti Joánnis Confessóris exémplo, in sciéntia Sanctórum proficiéntes atque áliis misericórdiam exhibéntes; ejus méritis indulgéntiam apud te consequámur. Per Dóminum nostrum...

Deinde fit commemoratio sequentis, et SS. Ursulæ et Sociarum Martyrum, (nisi de eis fiat Duplex).

DIE 24. OCTOBRIS.

S. RAPHAELIS ARCHANGELI.

Duplex majus.

Hoc Festum in Breviariis antiquioribus habetur Dominica III. post Pascha.

FESTA NOVEMBRIS.

DOMINICA II. NOVEMBRIS.

PATROCINII B. MARIAE VIRGINIS.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. per Annum, ut supra, 25, cum Oratione: **Concéde...**, prætcrquam quod in fine Antiphonae ad *Magnificat* in I. Vesperis, et Responsorii VII. ad Matutinum verba *tuam sanctam Festivitátem* mutentur in **tuum sanctum Patrocínium.**

De Dominica occurrente legitur IX. Lectio, et fit commemoratio ejus in utrisque Vesperis et Laudibus.

§. Quoties hoc Officium ob occursum alterius transferri contingat, nec reponi possit nisi in Adventu, tunc ex Decr. S. R. C. (de die 25. Aug. 1818) nihil immutari debet praeter nonam Antiphonam, quæ erit: **Angelus Dómini nuntiávit Maríæ... 36.**

DIE 18. NOVEMBRIS.

IN DEDICATIONE

BASILICARUM SS. APOSTOLORUM PETRI et PAULI.

Duplex.

Omnia ut in Breviario præter Lectiones II. Nocturni, quæ sequuntur:

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Ex locis sacris, quæ olim apud Christiános venerationem habuérunt, illa celebérrima et frequentíssima fuérunt, in quibus cóndita Sanctórum córpora, vel áli-

quod Mártyrum vestígium, aut monuméntum esset. In quorum número sanctórum locórum in primis semper fuit insígnis ea Vaticáni pars, quam sancti Petri Confessiónem appellábant. Nam eo Christiáni ex ómnibus orbis terræ pártibus tamquam ad Fídei petram et Ecclésiae fundaméntum conveniéntes, locum Príncipis Apostolórum sepúlchro consecrátum summa religióne ac pietáte venerabántur.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte...

LECTIO V.

ILluc Constantínus Magnus Imperátor octávo die post suscéptum baptísmum venit, depositóque diadémate et humi jacens vim lacrymárum profúdit: mox sumpto ligóne ac bidénte terram éruit, índeque duódecim terræ cóphinis, honóris causa duódecim Apostolórum, ablátis, ac loco Basílicæ Príncipis Apostolórum designáto, ecclésiam ædificávit. Quam sanctus Silvéster Papa decimoquárto Kaléndas Decémbris, eo modo quo Lateranénsem ecclésiam quinto Idus Novémbris consecráverat, dedicávit et in ea altáre lapídeum chrísmate delibútum eréxit: atque ex eo témpore sancívit, ne deínceps altária nisi ex lápide fíerent. Idem beátus Silvéster Basílicam sancti Pauli Apóstoli in via Ostiénsi ab eódem Constantíno Imperatóre magnificentíssime ædificátam dedicávit. Quas Basílicas idem Imperátor multis prædiis attribútis locupletávit, ac munéribus amplíssimis exornávit.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cœli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere...

LECTIO VI.

POrro Vaticánam Basílicam, vetustáte jam pridem collabéntem, ac proptérea multórum Pontíficum pietáte látius ac magnificéntius à fundaméntis eréctam, Urbánus Octávus hac eádem recurrénte die anni millésimi sexcentésimi vigésimi sexti, solémni ritu consecrávit. Basílicam vero Ostiénsem quum dira incéndii vis anno millésimo octingentésimo vigésimo tértio pénitus consumpsísset, indeféssa

quátuor Pontíficum cura splendídius quam ántea eréctam et ab intéritu véluti vindicátam Pius Nonus, auspicatíssimam nactus occasiónem, qua Dogma de Immaculáta Beátæ Maríæ Vírginis Conceptióne nuper ab ipso proclamátum, ingéntem Cardinálium et Episcopórum númerum ex díssitis étiam Cathólici Orbis regiónibus Romam attráxerat, die décima Decémbris anni millésimi octingentésimi quinquagésimi quarti, tanta circúmdatus Purpuratórum Patrum et Antístitum coróna, solémniter dedicávit, ejúsque celebritátis memóriam hac die recoléndam decrévit.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere locus iste...

Glória Patri.. Vere...

DIE 23. NOVEMBRIS.

S. CLEMENTIS PAPAE ET MARTYRIS.

Omnia ut in Breviario, sed ritu duplici.

DIE 24. NOVEMBRIS.

S. JOANNIS A CRUCE CONFESSORIS.

Omnia ut in Breviario, sed ritu duplici.

INDEX ALPHABETICUS
‹IUM FESTORUM ET NOMINUM SANCTORUM HUJUS SUPPLEMENTI.

A.

	Pag.
.e domus Lauretanae B. M. V. Translationis	66
›ii Gonzagae Confessoris	202
onsi Mariae de Ligorio Episcopi et Confessoris	237
lae Mericiae Virginis	179

B.

icarum SS. Apost. Petri et Pauli Dedicationis	278
onis Episcopi et Confessoris	194
ırdi Abbatis Confess. et Ecclesiae Doctoris	242
acii Episcopi et Martyris, Germaniae Apost.	192

C.

ti Papae et Martyris	271
li de Lelliis Confessoris	223
ii Petri S. J. Confessoris	146
rum et Lanceae D. N. J. Ch.	136
›ntis Papae et Martyris	280
›ptionis Immaculatae B. M. V.	41
” ” ” ” ” Octava	63
.di Placentini Confessoris	99
s Jesu	182
B. M. V.	242
ae Spineae D. N. J. Ch.	117

D.

ationis Basilicarum SS. Apost. Petri et Pauli	278
›nsationis B. M. V.	87
ım septem B. M. V. (Dom. III. Sept.)	259
s almae Lauret. B. M. V. Translationis	66

E.

ctationis Partus B. M. V.	74

F.

s à Cantalicio Confessoris	168
s à Sigmaringa Martyris	148
iscae Joannae Fremiot de Chantal	245
isci Caracciolo Conf.	190

G.

	Pag.
Georgii Martyris	146
Gregorii VII. Papae et Conf.	176
Guilielmi Abbatis	205

H.

Hieronymi Aemiliani Confessoris	233
Hilarii Episc. Conf. et Ecclesiae Doctoris	83

I. et J.

Japonensium Martyrum XXVI	93
Ignatii Episcopi et Martyris	93
Immaculatae Conceptionis B. M. V.	41
„ „ „ „ „ Octava	63
Joachim Confessoris	242
Joannae Franciscae Fremiot de Chantal	245
Joannis à Cruce Confessoris	280
„ Baptistae Octavae	221
„ Cantii Confessoris	274
„ Nepomuceni Martyris	156
Josephi à Cupertino Confessoris	253
„ Calasanctii „	248
„ Patrocinii	149
Julianae de Falconeriis Virginis	198

L.

Lanceae et Clavorum D. N. J. Ch.	136
Lauretanae almae Dom. B. M. V. Translationis	66

M.

Mariae B. V. almae Dom. Lauret. Translationis	66
„ „ „ Cordis	242
„ „ „ Desponsationis	87
„ „ „ Exspectationis Partus	74
„ „ „ Immac. Concept.	41
„ „ „ „ „ Octavae	63
„ „ „ Patrocinii	278
„ „ „ Septem Dolorum	259
„ „ „ sub Titulo „Auxilium Christianorum“	171
„ „ „ Visitationis	223
Martyrum Japonensium XXVI	93

O.

Octavae Immac. Conceptionis B. M. V.	63
„ S. Joannis Baptistae	221

P.

Pag.
ıs B. M. V. Exspectationis 74
halis Baylon Confessoris 165
ɔcinii S. Joseph 149
B. Mariae Virg. 278
Canisii, S. J., Confessoris 146
Damiani Episc. Conf. et Eccl. Doct. 101
et Pauli Apostol. Basilicarum Dedicationis . . 278
ːarpi Episcopi et Martyris 93
osissimi Sanguinis D. N. J. Ch. 207

Q.

que vulnerum D. N. J. Ch. 104

R.

ıaëlis Archangeli 278
liae Virg. Panormitanae 251

S.

uinis Pretiosissimi D. N. J. Ch. 207
ɜm Dolorum B. M. V. (Dom. III. Sept.) . . . 259
ɔnis D. N. J. Ch. 124
ɜae Coronae D. N. J. Ch. 117

T.

ıae de Villanova Episcopi et Confessoris . . . 259
ıthei Episcopi et Martyris 93
Episcopi et Confessoris 96
slationis almae Domus Lauret. B. M. V. . . . 66

V.

ıti sex Martyrum Japonensium 93
entii à Paulo Confessoris 229
ationis B. M. V. 223
erum quinque D. N. J. Ch. 104